

ከኢየሱስ ክርስቶስ
ለዓለም የተሰጠ
የመጨረሻው
የማስጠንቀቂያ
መልዕክት

በፀ-ዕ ነው፤
 ለድኾች የሚያስብ፤
 እግዚአብሔር በክፉ
 ቀን ይታደገዋል።
 መዝ. 41:1

ከኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለም የተሰጠ የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልዕክት

ይህ መጽሐፍ በከተማዎ ላለ ለእያንዳንዱ
ነዋሪ የተዘጋጀ ነው።
እያንዳንዱ ሰው የራሱን ቅጂ እንዳገኘ
ያረጋግጡ።

ኢየሱስ ክርስቶስ

ይህ መጽሐፍ ሙሉ በሙሉ በነፃ የተዘጋጀ ነው። የማስጠንቀቂያ መልዕክት ለዓለም ለማወጅ በዚህ አገልግሎት መሳተፍ ከፈለጉ፣ እባክዎ የበኩልዎን አስተዋጽዎ ወደሚከተለው አድራሻ ይላኩልን፡-

Adventist Family Clinic

የፖስታ ሳጥን ቁ. BOX 220898፣ El Paso፣ TX 79913

ማሳሰቢያ፡- Adventist Family Clinic በዩናይትድ ስቴትስ የሃገር ውስጥ ገቢ አገልግሎት የተመደበ ሕዝባዊ የበጎ አድራጎት ድርጅት (501c3) ነው።

የሕዝብ ጎራ ማስታወቂያ

ይህ መጽሐፍ ታስቦበት ለሕዝብ ይፋ ተደርጓል። ፀሀፊው ሁሉንም የቅጂ መብት እና ተዛማጅ መብቶች በሕግ በተፈቀደው ሙሉ መጠን ይተዋል። ያለምንም ገደብ፣ ሙሉ በሙሉ ወይም በከፊል፣ ለማንኛውም ዓለማዊ መቅዳት፣ ማባዛት፣ ማሰራጨት እና ማጋራት ይችላሉ።

ከቤተሰብዎ፣ ከወዳጅዎ፣ ከጎረቤቶችዎ እና ስለ የመጨረሻው ዘመን ክስተቶች እና ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቅርቡ መምጣት የበለጠ ማወቅ ከሚፈልጉ ከሁሉም ጋር ቅጂዎቹን እንዲጋሩ እናበረታታዎታሉን።

በሜይ 2024 በዩናይትድ ስቴትስ የታተመ

ማውጫ

የመግቢያ ንግግር	3
መግቢያ	3
ታላቁ የእግዚአብሔር መጽሐፍ	4
የክርስቶስ ዳግም ምጽዓት ምልክቶች	7
እነዚህ ነገሮች መቼ ይከሰታሉ?	10
የመጨረሻው ዘመን ማታለያዎች	14
ሙታን የት ናቸው?	17
ሌሎች የመጨረሻዎቹ ቀናት የሰይጣን ማሳቶች	20
የኋለኛው ዝናብ	23
የክፋት አመጣጥ፣ ታላቁ ግጭት እና ኃጢአት	26
ማጣራቱ	30
ታላቁ ጩኸት፣ ከባቢሎን ስለመውጣት የቀረበ ጥሪ	32
የእግዚአብሔር ማኅተም	36
የአውሬው ምልክት	38
ዩናይትድ ስቴትስ በትንቢት ውስጥ	40
የአውሬውና የዘንዶው ቀጥተኛ መንፈስ	43
የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን መገለጥ	47
የአሁድ ህጎች	54
የምጡ መጀመሪያ	57
የጸጋ ዘመን ፍጻሜ	60
በግጭት ውስጥ ያለ አምልኮ	62
ታላቁ የመከራ ጊዜ (ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች)	70
ታላቁ የመከራ ጊዜ (የጻድቃን ሕይወት እና ተሞክሮ)	74
የክርስቶስ መመለስ	77
የቅዱሳን ውርስ	80
የአሳት ባህር (ሲዎል)	83
የሺህ ዓመት፣ የክርስቶስ ሦስተኛ መምጣት እና የመጨረሻው ፍርድ	85
የመጨረሻው ጥሪ	88
ምን ማድረግ አለብን?	90
የጊዜ ሰሌዳ	95

የመግቢያ ንግግር

በኅዳር ወር፣ እግዚአብሔር ለአለም በመልካምና በክፉ መካከል የመምረጥ የ120 ዓመታት ጊዜን ሰጠ። እግዚአብሔር የሰጣቸውን የንስሐ እና ወደ እርሱ የመመለስ እድል ባለመጠቀማቸው፣ በታላቅ ጎርፍ ጠፋ። **ዛሬም፣ ዓለም በእሳት ከመጥፋት በፊት የመከራ ጊዜና ጸጋ ተሰጥቷል። ጌታ እስከዚህ ጊዜ ድረስ እውነትን ሰምተው የማያውቁ በርካታ ልጆች አሉት። አንተ ከእነዚህ ውስጥ አንዱ ነህ?** ይህ ለአንተ እና ለዓለም የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልዕክት ነው። የሚከተለው እንደሚሆን አርግጥ ነው፡- «**ሰዎች፣ «ሰላምና ደኅንነት ነው» ሲሉ፣! ምጥ እርጉዝ ሴትን እንደሚይዛት እንዲሁ ጥፋት በድንገት ይመጣቸዋል፤ ከቶም አያመልጡም።»** ነኝ ተሰሎንቄ 5:3።

ይህ ሰነድ ስለ ዓለም ፍጻሜ በርካታ ጸሐፊዎችና በመጽሐፍ ቅዱስና በትንቢት ባለሙያዎች የተጻፉ እጅግ አስደናቂ እና ወሳኝ ጽሑፎችን የያዘ ነው። ካሉት ልዩ ጠቀሜታዎች ውስጥ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለዚህ ጉዳይ የገለጸውን በሙሉ ያካትታል። በቀላሉ ለመረዳት በሚያስችል ቀላል መንገድ የተጻፈ ነው። አንባቢው በዚህ መዕረግ ላይ የተጻፈውን ሁሉ በቀላሉ ማረጋገጥ እንዲችል በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ማጣቀሻዎች ቀርበዋል። በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የጽሑፍ ይዘታቸውን ሳይጨመር ተጠቅሰዋል። ይህ የተደረገው አንባቢው የራሱን መጽሐፍ ቅዱስ እንዲያጠናና **ከኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለም የተላከውን የመጨረሻውን መልእክት** እውነት የሚያረጋግጥ እንዲሆን ነው። **ይህ በስህተት እና በጨለማ ውስጥ ላሉ ሁሉ የማስጠንቀቂያ የማጽናኛ፣ የተሰፋና የፍቅር መልዕክት ነው።** እስቲ እንደ ቤርያ ሰዎች እንሁን «**የቤርያ ሰዎች ከተሰሎንቄ ሰዎች ይልቅ አስተዋዮች ስለ ነበሩ፣ «ነገሩ እንደዚህ ይሆንን?» እያሉ መጻሕፍትን በየዕለቱ በመመርመር ቃሉን በታላቅ ጉጉት ተቀብለዋል።»** ሐዋርያት ሥራ 17:11 ጌታ ሁልጊዜ ፍርድ ከመከሰቱ በፊት ስለሚደርስባቸው ነገር ሰዎችንያስጠነቅቃል። **ስለ ኢየሱስን ዳግም መምጣት እና በቅርቡ ዓለምን ስለሚያጠቃው ጥፋት ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶል። ትኩረት የሚሰጡ ሁሉ ይደናገሩ።** እነዚህ ነገሮች እውነት መሆናቸውን እንድታውቅ በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የተነገረውን ሁሉ በጥንቃቄ መርምር።

መግቢያ

ይህ ከእግዚአብሔር ለዓለም የተላከ የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልዕክት ነው።

ኢየሱስ ወደ ሰማይ ከማረጉ ጥቂት ጊዜ በፊት፣ በዚያ ዘመን ለነበሩት ደቀ መዛሙርቱ ሲናገር የ**ወደፊቱን ታሪክ አሳውቀን**። ይህ ታሪክ ለእኛ **ወቅታዊ እውነት እና ዘላለማዊ ስለሆነ እና ደስተኛ እጣ ፈንታችንም በቅርብ ትኩረት በመሰጠት ላይ የተመሰረተ ስለሆነ ዘወትር ማስታወስ ያለብን ታሪክ ነው።** አለበለዚያ ግን ከዚህ ማምለጥ እየተቻለ ለዘላለም እንሞታለን።

ጌታ አስቀድሞ መከራ፣ አደጋ፣ ረሃብ፣ ማታለል፣ ከህደትና ስደት በፍጥነት እንደሚመጡና ከዚህ በፊት ካየው ነገር ጋር ፈጽሞ እንደማይመሳሰል ተናግሯል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በቃሉ ዝግጁ ለመሆን ማወቅ የሚገባንን ሁሉ ይገልጣል። **ክርስቶስ ያለምንም ጥርጥር ዳግም እንደሚመጣ እናውቃለን። የዕለት ተዕለት በጣም አሰፈላጊው ተግባራችን መዘጋጀት ነው።**

ከሙሉ ፍቅር በመነጨ ቃላት፣ ኢየሱስ አንዲህ አለ፡- «**ልባችሁ አይጨነቅ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ። በአባቱ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ... የምሄደውም ስፍራ ላዘጋጅላችሁ ነው...እኔ ባለሁበት እናንተም ከእኔ ጋራ እንድትሆኑ ልወስዳችሁ ዳግመኛ እመጣለሁ። እኔ ወደምሄድበትም ስፍራ የማይደርሰውን መንገድ ታውቃላችሁ።»** ዮሐንስ 14:1-4።

ተዘጋጅተዋል?

ታላቅ የእግዚአብሔር መጽሐፍ

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ። ሰውን፣ ወንድንና ሴትን በአምሳሉና በመልኩ ፈጠረ፤ ዘፍጥረት 1-2። ይህ እውነታ እግዚአብሔርን የሁሉም ነገር ፍጹም ባለቤት ያደርገዋል። መዝሙረኛው ይህንን ዋና እና ዘላለማዊ እውነት ሲገነዘብ እንዲህ ሲል ጮኹ፦ «ምድርና በርሷ ያለው ሁሉ፣ ዓለምና በውስጧ የሚኖር ሁሉ የእግዚአብሔር ነው፤» መዝ. ዳዊት 24:1። በተመሳሳይ፣ የሰውና የምድር መፈጠርን የተመለከቱና በቦታው የነበሩ ሰማያዊ መላዕክት እንዲህ ብለዋል፦ «በታላቅ ድምፅም፣ «እግዚአብሔርን ፍጹ፤ ከብርም ስጡት፤ ምክንያቱም የፍርዱ ሰዓት ደርሷል፤ ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንና የውሃ ምንጮችን ለፈጠረው ስገዱ» አለ።» ራዕይ 14:7።

እግዚአብሔር የሁሉም ፈጣሪ ነውና ታዛዥነታችን እና አምልኮአችን የተገባው እርሱ ብቻ ነው። የእግዚአብሔርን ጸጋ በእጅጉን የሚያስፈልገን ኃጢአተኞች እንደመሆናችን መጠን፣ እግዚአብሔርን የምናመልከበት እና የምንታዘዝበት ሌላ ትልቅ ምክንያት አለን። ኢየሱስ ፈጣሪያችን ብቻ ሳይሆን ቤዛችንና አዳኛችንም ጭምር ነው። እኛ በፍጥረት እና በመቤዝት የእርሱ ነን።

እግዚአብሔር በጥበቡ ለእያንዳንዱ የሰው ልጅ እና ለአንተ በግል መጽሐፍ ቅዱስ ብለን የምናውቀውን የፍቅር ደብዳቤ ሲጻፍልን መረጠ። የመጽሐፍ ቅዱስ ዋና ማዕከላዊ ዓላማው ለመዳንህ የሚያስፈልገውን እውነተኛና ዘላለማዊ ነገሮችን እንድታውቅ ማድረግ ነው።

የዘፍጥረት መጽሐፍ የሚከተሉትን እውነታዎች ይገልጻል፦

- 1) «**እግዚአብሔር ለዓለም እና ለእኛ በግል ደረጃ የነበረው የመጀመሪያ ዓላማ።**»
እግዚአብሔር ሰውን በመልኩና በአምሳሉ ፈጠረው፤ ዘፍጥረት 1:26-27። የምድርንም ጌትነትና ግዛት ሰጣቸው። እንደ የውብ ዓለም ባለ አደራዎች መብዛትና ፍጹም በሆነ ሰላም መኖር ነበረባቸው፤ ዘፍጥረት 1:28-31። ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ በመታዘዝ እየኖሩ ሳሉ፣ ለዘላለም ደስተኛ መሆን ነበረባቸው፤ ከሰማይ ጋር ፍጹም ስምምነት ያለው ከአእምሮ በላይ በሆነ ደስታ እየተደሰቱ መኖር ነበረባቸው፤ ዘፍጥረት 2:15-17።
- 2) «**በኢየሱስ (እግዚአብሔር) እና በሉሲፈር (ሰይጣን/ዲያብሎስ) መካከል የነበረው ታላቅ ውዝግብ መጀመሪያ ጀመረ።**»
የሰው ልጅ ክፉ ጠላት የሆነው ጥንታዊው እባብ ዲያብሎስ ተንኮለኛ ስለነበር ጥንቶቹን አታልሎ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ጌትነት ገፈፋቸው። ሰይጣን የምድርን ባለቤትነት በማታለልና በሽንገላዎች ተቆጣጠረ። ሰይጣን በልቡ የዓለም ጌታ ለመሆን ይፈልጋል፤ ለእግዚአብሔር ብቻ የሚገባንን አምልኮ ለራሱ መውሰድ ይፈልጋል። በዚህም የተነሳ፣ ሞት በሰው አለመታዘዝ ምክንያት ወደ አለማችን ገባ፤ ዘፍጥረት 2:17፣ 3:1-13።
- 3) «**የኃጢአተኛ ሰው የመዳን (መቤዝት) ዕቅድ።**»
ልክ አዳምና ሔዋን ኃጢአት በሰሩበት በዚያው ቅጽበት፣ የጠፋውን መልሶ የማግኘት እድል ለሁላችንም ለመስጠት የድነት እቅድ ተግባራዊ ሆነ፤ ዘፍጥረት 3:15። የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሕይወቱን አሳልፎ ሰጠ፤ በመፅሐፍ ቅዱስ ላይ እንዲህ ተብሎ ተጽፏል፦ «ጎጠአት የምትሠራ ነፍስ እርሷ ትሞታለች» ሕዝቅኤል 18:4። «በርግጥ እርሱ ደዌያችንን ወሰደ፤ ሕመማችንንም ተሸከመ፤ ... ነገር ግን እርሱ ስለ ሙተላለፋችን ተወጋ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ ... በርሱም ቀሰል እኛ ተፈወስን... እግዚአብሔርም፣ የሁላችንን በደል በርሱ ላይ ጫነው... ተሠቃዩም፤ ነገር ግን አፉን አልከፈተም፤ እንደ በግ ወደ መታረሩ ተነዳ፤ በሽላችኛ ፊት ዝም እንደሚል በግ፣ አፉን አልከፈተም።» ኢሳያስ 53:4-7።

የእግዚአብሔር በግ የሆነው ኢየሱስ የዘላለም ሕይወት ይኖረን ዘንድ ሞታችንን ምትክ አድርጎ ሊሞትልን ወደ ዓለም መጣ።

ወታደሮቹ ኢየሱስን ገርፈው ወደ መስብስቢያ አዳራሽ ከወሰዱት ወደ 2,000 የሚጠጉ ዓመታት አልፈዋል ... «ከዚያም የአገረ ሸዥው ወታደሮች ኢየሱስን ወደ ሸዥው ግቢ ወሰዱት፤ ሰራዊቱንም ሁሉ በዙሪያው አሰባሰቡ። ልብሱን ገፍፈው ቀይ ልብስ አጠቁለት፤ እሾሽ ጐንጐንው አክለል በመሥራት ራሱ ላይ ደፍቡት፤ የሸንበቆ በትር በቀኝ እጁ በማሰያዝ በፊቱ ተንበርክከው፣ «የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን።» በማለት አሾፉበት፤ ተፋብትም፤ የሸንበቆ በትርን ከእጁ ወሰደው ራሱን መቶት፤ ካሾፉበት በኋላም ቀዩን ልብስ ገፍፈው የራሱን ልብስ አለበሰት፤ ሊሰቅሉትም ይዘውት ሄዱ።» ማቴዎስ 27:26-31።

«በዘጠኝ ሰዓት ገደማ፣ ኢየሱስ ድምፁን ከፍ አድርጎ፣ «ኤሎሄ! ኤሎሄ! ሳሚ ሰበቅታኒ?» እያለ ጮኹ፤ ትርጉሙም «አምላኬ፤ አምላኬ፤ ለምን ተውሸኝ?» ማለት ነው።» ማቴዎስ 27:46

ልክ ከሰዓት በኋላ ዘጠኝ ሰዓት ላይ፣ እንደገና ጮኮ ብሎ አለቀሰና «መንፈሱንም አሳልፎ ሰጠ።» ማቴዎስ 27:50። ሰንበት (ቅዳሜ) ካለፈ በኋላ፣ በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን (እሁድ) ጎህ ሲቀድድ፣ ታላቅ የመሬት መንቀጥቀጥ ሆነ። «በድንገት ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ የጌታም መልአክ ከሰማይ ወርዶ ወደ መቃብሩ በመሄድ ድንጋዩን አንክባልሎ በላዩ ላይ ተቀመጠበት...

መልአኩም ሲቶቹን እንዲህ አላቸው...እርሱ በዚህ የለም፤ እንደ ተናገረው ተነሥቷል፤ ኑና ተኝቶበት የነበረውን ቦታ አዩ።» ማቴዎስ 28:2-6።

ይህ ከሆነ ከጥቂት ቀናት በኋላም ኢየሱስ ወደ ሰማይ አረገ፤ ይህ ከሆነም 2000 ዓመታት ያህል አልፏል፤ ከዚያም በቅርቡ ተመልሶ በሕይወትና በሙታን መካከል ሊፈረድ ዋጋውን በእጁ ይዞ ይመጣል፤ መልካምም ይሁን ከፋ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው መጠን ይከፍላል።

4) «በሰላይ ለመሆን የሚታገሉ የቃላትና የመርሆዎች መንፈሳዊ ባህሪ።»

ጦርነቱ የሚካሄደው በኃይልም ሆነ በሠራዊት እንዳይደለ ይልቁኑም በእግዚአብሔር መንፈስ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል፤ **ዘካርያስ 4:6።** ሐዋርያው ጳውሎስ **በኤፌሶን 6:17** ላይ የመንፈስ ሰይፍ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ ያስረዳል። አዳምና ሔዋን በፈተናው ወቅት አባቡን ታግለዋል። ይሁን እንጂ፤ ትግሉ የቃላት፣ የመርሆች እና የእግዚአብሔር ትዕዛትን የመጥቀስ ጦርነት ብቻ ነበር። በተመሳሳይ ሁኔታ፣ ኢየሱስ በምድረ ቡዳ ዲያብሎስ በተፈተነ ወቅት ይህ ተከሰተ።

ለእርባ ቀናት ሳይበላ ከቆየ በኋላ፣ ተራቡ፣ ፈታኙም ያለ ኃይል ወይም ያለ የጦር መሳሪያ መጣ። ትግሉን በአንድ ቃል ጀመረ፤ ጥርጣሬ እንዲኖር በማድረግ፣ እንዲም አለ።- «የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነህ፤ እነዚህን ድንጋዎች እንጀራ እንዲሆኑ አዘዘ» ማቴዎስ 4:3። ኢየሱስ በትግሉ ውስጥ እጅግ ብርቱ መሣሪያውን እና ታላቁን ሽንገላን ለማሸነፍ ያለንን የእግዚአብሔርን ቃል በመጠቀም እንዲህ ሲል መለሰ።- «ተጽፏል።» ሙሉ በሙሉ በሰማያዊ አባታችን ላይ መታመን እና በነቢዩ ኢሳይያስ እንደተገለጸው በቅዱሳት መጻሕፍት እና በእግዚአብሔር ኪዳኖች ላይ መታመን። «እኔ ከአገተ ጋራ ነኝና አትፍራ፤ አምላክህ ነኝና አትደገግጥ። አበረታሃለሁ፤ አረዳሃለሁ፤ በጽድቄም ቀኝ አጀ ደግሬ እይዘሃለሁ።» ኢሳይያስ 41:10።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመታዘዝ፣ እንዲህ ሲል ቀጠለ።- «ኢየሱስም፣ “ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፏል” ሲል መለሰለት» ማቴዎስ 4:4።

ከፈተናው በኋላ፣ **ጌታችን የተጠቀመባቸው መሳሪያዎች ሁልጊዜም እንድ አይነትና ሁልጊዜም ተመሳሳይ** እንደሆኑ እናያለን። **እነዚህም የእኛም የጦር መሳሪያዎች ማለትም መንፈስ ቅዱስ፣ የእግዚአብሔር ቃልና የእግዚአብሔር መርሆዎች፣ ሥርዓቶች፣ ድንጋጌዎች እና ትዕዛዛት ናቸው። ከዚህ በፊት እንዳየነው፣ በዚህ ጦርነት ውስጥ ኃይልና ዓመፃ ቦታ የላቸውም።** ጠላታችን በእኛ ላይ ጥሰት እና የግዴታ እርምጃ እንደሚወስድ ጥርጥር የለውም፤ እኛ ግን የእግዚአብሔር ልጆች እንደመሆናችን መጠን ተመሳሳይ ነገር ማድረግ የለብንም። የታዘዘው ሌላኛውን ጉንጭ ማዘር ነው።

የፈተና ቀውሱ የመጨረሻ ይህ አልነበረም። ኢየሱስ በሥልጣን እንዲህ ሲል በመናገር ጨርሷል።- «ኢየሱስም፣ “አገተ ሰይጣን ከፊቱ ራቅ፤ ለጌታ ለአምላክህ ሰንድ፤ እርሱንም ብቻ አምልከ” ተብሎ ተጽፏል” አለው።» ከዚያም ዲያብሎስ ትቶት ሄደ፤ መላእክትም መጥተው አገለገሉት። ማቴዎስ 4:10-11። ለእግዚአብሔር ለሚገዙ፣ የክርስቶስን አስተሳሰብ ለሚያዳቡና እና አስከ ሞት ድረስ ለሚታዘዙ ሁሉ የሚሆነው እንዲህ ነው። ይህን ካደረግን፣ በአስቃቂ መከራ ውስጥ ብናልፍም በመጨረሻ ግን ከኢየሱስ ጋር ድል እንቀዳጃለን፤ ከዚያም እንከብራለን፤ ዘላለማዊ ሕይወትና ክብርም እናገኛለን።

5) «ከዘፍጥረት እስከ ራዕይ፣ ውዝግቡ ተባብሷል፤ እናም ሰው የመዳንን እቅድ ሙሉ በሙሉ እንዲረዳ አሰፈላጊ የሆኑ ዝርዝሮች በሙሉ ተጨምረዋል።» መላው መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የፍቅር ሥራ በዜና መዋለል፣ በታሪኮች፣ በመዝሙራትና በትንቢት አማካኝነት እስከ ታላቅ ፍጻሜው ድረስ ያስተምራል እናም ይከታተላል።

የዚህን ግጭት አውነተኝነት እና አውነታ እንዲሁም በዕለት ተዕለት ሕይወታችን ላይ እንዴት ተፅዕኖ እንደሚያመጣ ማረጋገጥ የአንተም ሆነ የእያንዳንዱ ሰው ግዴታ ነው። በማወቅም ይሁን ባለማወቅ፣ በዚህ ቅፅበት ላይ ከዚህ ውዝግብ በየቶኛው ወገን ላይ ራሱን እንደምታገኝ እየወሰነ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ራሱን የሚተረጎም መሆኑን እና መንፈስ ቅዱስን ከፈለክ ሌላ አስተርጓሚ ሳያስፈልግህ ወደ ፍጹም ግንዛቤ እንደሚመራህ ማወቅ አሰፈላጊ ነው። 2ኛ ጴጥሮስ 1:20-21።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ድምፅ ስለሆነ የእግዚአብሔር ቃል ተብሎ ይጠራል። ልንወደውና ልንታዘዘው ይገባል። በየግለሰብ በጸሎት በጥንቃቄ ቃሉን ማጥናትና መንፈስ ቅዱስን ያነሳሳውን አመራር እንዲሰጠን መለመን የእኛ ግዴታ ነው። 2ኛ ጢሞቴዎስ 3:16። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከሁሉም ገደቦቹ እና መስፈርቶቹ ጋር ለመረዳት መፅሐፍ ቅዱስን በፍላጎትና በትሕትና ማጥናት ያስፈልጋል። እግዚአብሔር እንደናደርግ የሚፈልገውን ለማግኘት፣ ቃሉን ልክ ልጅ እንደሚኖረው አስተሳሰብ ማጥናት አለብን። ብቸኛው ፍላጎታችን መሆን ያለበት።- «እግዚአብሔር እንዴት እንደኖር እንደሚፈልግ ማወቅ አፈልጋለሁ፤ የሚለኝን ሁሉ ሳልጨምር ወይም ሳልቀንስ እታዘዝ ዘንድ አፈልጋለሁ።»

መላው መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ክብር መገለጥ ነው። እግዚአብሔር ለሰው ልጅ መዳን ያዘገጀው መሣሪያ ነው። «ደግሞም ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሠኘት አይቻልም።» ዕብራውያን 11:6። ስለዚህ፣ ቅዱሳት መጻሕፍትን በእምነት

መቀበል፤ ማመን እና መታዘዝ አለብን። ይህ በዚህም ሆነ አሁን እና በሚመጣው ጊዜ ውስጥ ልክ በማቴዎስ 19:29 ላይ እንዳለው ወደ ዘለአለማዊ ሕይወት የተትረፈረፈ፤ ደስተኛና የበለፀገ ሕይወት ያመራል።

መጽሐፍ ቅዱስ ጥበባችን እና የማሰብ ችሎታችን ነው። «በእግዚአብሔር ምሪት እና በቅዱሳን ሰዎች የተጻፈ ቅዱስ መጽሐፍ ነው።» ለሁሉም የሕይወት ሁኔታዎች የሚሆን ፍጹም መመሪያ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው ሁሉ በእግዚአብሔር ምሪት የተጻፈ ነው። ብሉይ ኪዳንም ሆነ ኦሪጅናል ኪዳን እኩል ዋጋ አላቸው። አንዱ ያለሌላኛው መላክ አይደለም። በውስጡ ያለው ሁሉ ለትምህርታችን እና ለጥቅማችን የተጻፈ ስለሆነ ልንታዘዘው ይገባል።

ከውድቀት ጀምሮ ወደ 6,000 የሚጠጉ ማመቻታት አልፏል። በዘፍጥረት 3:15 ላይ የተነገረው መሲህ ከ2,000 ማመቻታት በፊት ወደዚህ ዓለም መጥቷል። ዛሬ ወደ ዳግም ምጽአቱ በጣም ተቃርበናል፤ ይህም የማይቀር ነው። ጌታ ኢየሱስ እንዲህ ብሏልና፦ «ዳግመኛ አመጣለሁ» የሐንሰ 14:3።

ዓለም በምድር የመጨረሻው የቀውስ ዋዜማ ላይ ትገኛለች። ማገበራዊ ምልክቶች፣ የተፈጠሩ አደጋዎች፣ የስነ-ምግባር ጉድለት መብዛት፣ የኢኮኖሚ አለመረጋጋት እና የጦርነት ስጋቶች ከዚህ በፊት ታይተው የማይታወቁ የከስተቶች መጠን ሊከሰት እንደሆነ ያሳያሉ።

እግዚአብሔር ከዓለም ጋር ያለውን ግንኙነት ሊለውጥ ነው። የመጨረሻዎቹ ከስተቶች እንደ ምጥ እንደሚሆኑ እና ወቅታዊነት፣ ነፃ ተሰሎንቄ 5:3። የመከራ ጊዜ ጀምሯል፤ ይህ አሰፊ የመጠራጠር ጊዜ እስከ ኢየሱስ ዳግም ምጻት ድረስ ያለማቋረጥ እየተባሰበ ይሄዳል። ተዘጋጅተሃል?

አስፈሪ የሆነ ጭንቀት በህዝቦች እና በግለሰቦች ላይ ቀንበር መሆን ጀምሯል። ሊታሰብ የማይችል መከራዎች ሁላችንንም ይጠብቀናል፤ ኢየሱስ ዳግም እስኪመጣም ድረስ እነዚህ መከራዎች አያቆሙም። የእግዚአብሔር ቅጣቶች አንዳቸው ከአንዳቸው በፍጥነት ይከተላሉ። የጎርፍ መጥለቅለቅ፣ አውሎ ነፋሶች፣ አደጋዎች፣ የመጨረሻዎቹ መቅሰፍቶችና ዓለም አቀፍ የኢኮኖሚ ውድቀት ያጋጥሙናል። እነዚህ ነገሮች በጣም አስከሬ ከመሆናቸው የተነሳ እናቶች ልጆቻቸውን ሳይቀር ይበላሉ።

በዚህ አስቸጋሪ ወቅት እምነት የሌለን መሆን የለብንም፤ ተሰፋ አንቅረጥ፤ ይልቅም የእግዚአብሔር ቃል እውነት እና ሁሉም ሰው ሊቀበለው የተገባ ነውና በቃሉ ላይ እምነት ይኮረን።

እግዚአብሔር ሁልጊዜም በእኛ ላይ ስለሚመጣው ፍርድ አስቀድሞ ያስጠነቅቀናል። ጌታ በፍቅር እና በእምነት ለሚያገለግሉት ልጆቹ ሁልጊዜም የመውጫ መንገድ አለው። ምንም የሚያስፈራ ነገር የለም፤ ነገር ግን ትኩረት መስጠቱ አስፈላጊ ነው።

የተሰጠን የመጨረሻ መልዕክት የሆነውን ራዕይ 14:6-10ን በቃላችን እና በአግባቡ ማወቅ ይኖርብናል። በዕለት ተዕለት ሕይወታችን እና ከእግዚአብሔርና ከሰዎች ጋር ባለን ግንኙነት የኢየሱስን ወንጌል መኖር ይኖርብናል። ነፃ የሐንሰ 2:6። ድል አድራጊ ለመሆን፣ የጌታችንን ፈለግ በመከተል፣ መልካም የሆነውን በማድረግ፣ ማቴዎስ 9:5፤ የሐዋርያት ሥራ 10:38፤ ሉቃስ 9:2 እና ትእዛዛቱን በመታዘዝ የግል ተሞክሮ ሊኖርህ ይገባል፤ ማቴዎስ 7:21፤ ነፃ የሐንሰ 2:3 የግል ልምምድ ሊኖርህ ይገባል። የእግዚአብሔር ፍርድ በማይታዘዙት እና በማያምኑት ላይ ነው።

በእግዚአብሔር ለመመራት ራሳችንን በእርሱ ቁጥጥር ስር ማድረግ አለብን። የዕለት ተዕለት ግዴታችን አንዱ ተግባር ቅዱሳት መጻሕፍትን በተለይም የዳንኤልንና የራዕይን መጻሕፍት በጥንቃቄና በጥልቀት መመርመር ነው። እግዚአብሔር ለመጨረሻዎቹ ከስተቶች ቅደም ተከተል እንዲፈጸም የወሰነውን ግልጽ በሆነ መንገድ መረዳት ነው «በእውነት ጌታ እግዚአብሔር ምስጢሩን ለአገልጋዮቹ ለነበያት ሳይገልጥ፣ ምንም ነገር አያደርግም።» አሞጽ 3:7። በአሕዛብ ታሪክ ውስጥ የትንቢት ፍጻሜ በግልጽ ይታያል። «እንግዲያስ ትንቢታዊው ቃል ይበልጥ ተረጋግጦልናል፤ ሌሊቱ እስኪነጋና የጋንት ኮከብ በልባችሁ እስኪበራ ድረስ፤ በጨለማ ስፍራ ለሚበራ መብራት ጥንቃቄ እንደሚደረግ እናንተም ለዚህ ቃል ብትጠነቁቁ መልካም ታደርጋላችሁ።» 2ኛ ጴጥሮስ 1:9።

ከመቼውም ጊዜ በበለጠ፣ የእግዚአብሔርን ቃል በዝግታ እና በትኩረት ማጥናት ከእኛ ይጠበቅብናል። እግዚአብሔር በዳንኤል በኩል የገለጠው ብርሃን የተሰጠው ለእነዚህ የመጨረሻዎቹ ቀናት ነው። ዳንኤል 12:9። የእነዚህ ሁለት መጻሕፍት ይዘት ከራዕይ መልዕክቶች ጋር በአስተሳሰባችን ውስጥ የመጀመሪያውን ቦታ መያዝ አለብን።

እግዚአብሔር የጎናሳትን ሁሉ ዕግ ፈንታ ለዘላለም ለመወሰን የመደበው ቀን እና የዓለም ታሪክ የሚዘጋበት ቀን ቅርብ ነው። ማናችንም ብንሆን እራሳችንን ከመታለል ወይም ግራ ከመጋባት ስጋት ነፃ አድርገን ማሰብ የለብንም። የተሳሳተ ትርጓሜ ይህንን ታላቅ ክስተት እንዳታስተውል የሚያደርጉ ምልክቶች እምነትህን እንዲያሳግ አትፍቀድ። ዛሬ ነቅተን የምንጠብቅበት፣ የምንከታተልበት እና ያለማቋረጥ የምንጸልይበት ጊዜ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ያልተናገራቸውን ክስተቶች ወይም አላባልታዎች እንዳንወስድ በጣም እንጠንቀቅ። በቃሉ እንደተጻፈው ከትንቢቱ ላይ አንድም ዝርዝር ነገር፣ ምንም እንኳን አስፈላጊ ያልሆነ መልክ እንኳን መቀነስ የለብንም።

በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል በሃሳብ መለያየት ቢኖርም የተነገረው የአውሬው ምልክት ይህ ነው። የእግዚአብሔር ማገተም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም በግልጽ ተቀምጧል። ይህንን በኋላ ላይ የምናወጣው ሆናል። ለአሁኑ፣ እስኪ የመጨረሻውን ዘመንና የዓለምን ፍጻሜ ምልክቶች እንመልከት።

የክርስቶስ ዳግም ምጽዓት ምልክቶች

በግቴዎስ 24 ላይ፤ ጌታ ኢየሱስ ከዳግም ምጽአቱ በፊት ስለሚከሰቱ ምልክቶች አስጠንቅቆናል። ደቀ መዛሙርቱን የጠየቁትን ጥያቄ ሲመልስላቸው፤ የዓለም የመጨረሻ የእሳት ጥፋትን ጨምሮ እነዚህ ነገሮች እንዴት እንደሚሆኑ ለእኛ ለማስተማር የኢየሱሳሌምን መውደምን ከስተትን እንደ ምሳሌ ተጠቀመ። ጌታ በሐዋርያው ጴጥሮስ በኩል ስለመምጣቱ ይህንን ነግሮናል፤ «ደግሞም የአግዚአብሔርን ቀን እየተጠባበቃችሁ ማምጫውን ልታፋጥኑ ይገባል። በዚያ ቀን ሰማያት በእሳት ተቃጥለው ይጠፋሉ፤ የሰማይም ፍጥረት በታላቅ ትኩሳት ይቀልጣል።» 2ኛ ጴጥሮስ 3:12።

ከኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ደብረ ዘይት ተራራ ላይ ከመመለሱ በፊት ስለሚከሰቱት አስፈሪ የአግዚአብሔር ፍርዶች ማስተማር ጀመረ። «ስለ ጦርነትና ጦርነትን የሚያናፍስ ወሬ ትሰማላችሁ... ሕዝብ በሕዝብ ላይ... በተለያዩ ስፍራም ራብና (በወረርሽኝ (ክልላዊ) እና ወረርሽኞች (ዓለም አቀፍ) ውስጥ ገዳይ የሆኑ ተላላጊ በሽታዎች)፤ የመሬት መንቀጥቀጥ ይሆናል፤ ይህ ሁሉ ግን የምጡ መጀመሪያ ነው።» ግቴዎስ 24:6-8።

እነዚህ ትንቢቶች በኢየሱሳሌም መውደም ወቅት በከፊል ፍጻሜያቸውን አግኝተዋል። ይሁን እንጂ፤ ትንቢቶቹ በዘመኑ መጨረሻ ላይ የበለጠ ቀጥተኛ እና ሰፊ በሆነ መንገድ ይተገበራሉ። ክርስቶስ ዳግም እንዲመጣ ድረስ ይህ አስቀድሞ ተጀምሮ፤ ጊዜው እየተጠጋ ሲመጣ እየተባባሰ እንደሚመጣ አስታውሱ።

ሉቃስ 21:25-26፤ ከግቴዎስ 24:29 ጋር በተመሳሳይ መልኩ በማብራራት፤ እንዲህ ይላል፡- «በፀሐይ፤ በጨረቃና በከዋክብት ላይ ምልክት ይሆናል፤ ከባሕሩና ከሞገድ ድምፅ የተነሣ፤ በምድር ላይ ያሉ ሕዝቦች ይጨነቃሉ፤ ይታወቃሉ... ሰዎች በፍርሀትና በዓለም ላይ ምን ይመጣ ይሆን እያሉ በመጠባበቅ ይዘላሉ።»

በራዕይ ላይ፤ ጌታ ኢየሱስ ምልክቶቹን ያነሳል። ሐዋርያው ዮሐንስ እንዲህ ይላል፡- «ስድስተኛውን ማጥፋት ሲፈታ ተመለከትሁ፤ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ፀሐይም እንደ ማቅ ጠቁረች፤ ጨረቃም በሙሉ እንደ ደም ቀላች። የበለሰ ዛፍ በብርቱ ነፋስ ስትወዛወዝ ያልበሰለው ፍሬ ከርሷ እንደሚረገፍ፤ የሰማይ ከዋክብት ወደ ምድር ረገፉ።» ራዕይ 6:12-13።

ይህ ሁሉ ለፍጻሜው ዘመን መሆኑን ማስታወሱ አስፈላጊ ነው። የዘመን ፍጻሜ የተጀመረው እንዴት ነው? ይህንን በኋላ ላይ እናብራራለን፤ ነገር ግን እነዚህን ነገሮች በተሻለ ለመረዳት ይህንን ማወቅ አስፈላጊ ስለሆነ፤ እንደ **ትንቢተ ጥንኤል 12:4-7 ከሆነ፤ የፍጻሜው ዘመን የጀመረው በ1798** ነው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በዘመን መጨረሻ ላይ እየኖርን ነው።

እነዚህ ምልክቶች የፍጻሜው ዘመን መጀመሪያ መድረሱን እያስታወቁ ነበር። ኢየሱስ በግቴዎስ 24:6 ላይ እንዲህ አለ፤ «ስለ ጦርነትና ጦርነትን የሚያናፍስ ወሬ ትሰማላችሁ፤ እነዚህ ነገሮች የግድ መፈጸም አለባቸው፤ ሆኖም መጨረሻው ገና ስለ ሆነ በዚህ እንዳትደናገጡ ተጠንቅቁ።»

ይህ የመሬት መንቀጥቀጥ ከኢየሱስ ዳግም መምጣት ጋር የሚመሳሰል በራዕይ 16:18 ላይ እንደተጻፈው አይነት የመሬት መንቀጥቀጥ አይደለም፤ «ከዚያም መብረቅ፤ ድምፅ፤ ነጉድጓድና ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ሰው በምድር ላይ ከተፈጠረ ጀምሮ እንዲህ ያለ ታላቅ የምድር መናወጥ ታይቶ አይታወቅም፤ ነውጡም እጅግ ታላቅ ነበር።» እያወራን የነበረው የመሬት መንቀጥቀጥ በኖቬምበር 1 ቀን 1755 የተከሰተ ምልክት ነው። የሊዝበን የመሬት መንቀጥቀጥ የተባለው በፖርቱጋል ውስጥ ዋና ማዕከል በነበረችበት ቦታ ስለተከሰተ ነው።

እነዚህ ከስተቶች እየጨመሩ መምጣታቸውን አንዝንጋ። ሁሉም ምልክቶች ናቸው፤ ሁሉም ግን በቀጥታ የሚገኝ አይደለም። ወደ ኢየሱስ መመለስ ይበልጥ በቀረብን ቁጥር የምልክቶቹ ድግግሞሽ፤ ከብደት እና ጥንካሬ እየጨመረ ይመጣል።

ሌላኛው ልዩ ምልክት፤ ሜይ 19፤ 1780 ሰፊውን የሰሜን አሜሪካን ክፍል የጨለማው ቀን ሸፍኖ ነበር። በጣም ጨለማ ነበርና መብራቶቹ ከጠቀቱ አጋማሽ ጀምሮ መብራት ነበረባቸው። በዚያን ጊዜ ብዙዎቹ የዓለም ፍጻሜ እንደሆነ አስበው ነበር።

ሦስተኛው ምልክት ላይ እራሱን ከቀደመው ቀን ጋር በተመሳሳይ ቀን እኩለ ሌሊት አካባቢ ታየ፤ ጥቅጥቶ ያለው ጨለማ አበቃ ከዚያም ጨረቃ እንደ ደም ቀይ ሆነች።

አራተኛው ከስተት ደግሞ በአሜሪካን ኢንሳይክሎፒዲያ እና በሌሎች በርካታ ሰነዶች ላይ ተመዝግቦ የሚገኘው በኖቬምበር 13 ቀን 1833 አስደናቂው የከዋክብት ዝናብ የታየበት ነው።

የሀዘቦችን ስቃይ በተመለከተ፤ ሁሉም ሀዘቦች እረፍት የሌላቸው እና በየቀኑ በምንኖረውን ነገር በመፍራት የተጨነቁ መሆናቸውን ለማወቅ የሚያስፈልገን የኮሙኒኬሽን ሚዲያዎች ዜና መስማት ወይም ማየት ብቻ ነው። **ዓለማችን በጣም ባልተረጋጋ ሁኔታ ውስጥ ትገኛለች።**

ኢየሱስ በመቀጠል እንዲህ አለ፤ «በዙዎች ሐሰተኛ ነቢያት ይነሣሉ፤ ብዙዎችን ያስታሉ።» ግቴዎስ 24:11። የፍጻሜ ዘመን ማሳቶች በርካታ እና በጣም የተለያዩ ናቸው፤ ነገር ግን ሁሉም የሚመሩት «ዓለምን ሁሉ የሚያስተው» ራዕይ 12:9 ወደ ስይጣን ነው። ሐሰተኛ ነቢያት በቀደሙት ዘመናት ተነስተው ነበር፤ ዛሬም ነገም ይነሳሉ እና ብዙዎችንም ወደ ጥፋት ይመራሉ። አስማተኞችና

ጠንቋዮች ሕዝቡን ከኋላቸው ይዘው ማብቂያ ወደሌለው ብቸኝነት ይጎትቷቸዋል። እስካሁን ድረስ እንደጠቀስናቸው ሌሎች ነገሮች እና በቅርቡ እንደምናጠናቸው እንደሌሎች ሁሉ፤ **ጊዜ እያለፈ ሲሄድ ሁሉም ነገር እየጨመረ ይሄዳል፤ እና እስከ ዛሬ ድረስ ከተሰጠው በላይ በኃይል ይሰራሉ።** እነዚህ ግለሰቦች ተግምራዊ ኃይል እንዳላቸው እናም መልዕክታቸው ለዘመናዊ ሰዎች በጣም አስደሳች እንደሆነ ያስመስላሉ።

ጌታ ኢየሱስ እንድንጠነቀቅ እና የሚከተለው እንደሚሆን ነግሮናል **«ሐሰተኛ ክርስቶሶችና ሐሰተኛ ነገሮች ይካሄዳሉ፤ ቢቻል የተመረጡትን ለማሳት ሲሉ ታላላቅ ምልክቶችንና ታምራትን ያደርጋሉ።»** ማቴዎስ 24:11። **«እነርሱም ምልክቶች የሚያደርጉ የአጋንንት መናፍስት ናቸው፤ ሁሉን በሚችል አምላክ ታላቅ ቀን ለሚሆነው ጦርነት እንዲሰበሰቧቸው ወደ ዓለም ሁሉ ነገሥታት ይሄዳሉ።»** ራዕይ 16:14። ሰዎች እንዲከተሉት እና የሰዎችን አእምሮ ለመቆጣጠር ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚቃረኑ የሐሰት አስተምህሮዎችን ያስተምራሉ፤ ታላላቅ ድንቆችንም ያደርጋሉ። **የእግዚአብሔር እና የሰዎች ጠላቶች ተአምራትና ድንቆች ዓላማ የሐሰት ትምህርቶቻቸውና አስተምህሮዎቻቸው እውነተኛ መሆናቸውን ሁሉንም ሰው እንዲቀበል ለማሳመን ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ስለእነዚህ ነገሮች የሚለው ምንድነው?**

የእግዚአብሔር ቃል አስማተኞችን ወይም ጠንቋዮችን፣ የሙታን መንፈሶችን እንዳናማከር ያስተምራል። ስለማንኛውም ትዕዛዝና ስለ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርት እውነታ ለሚነሱ ጥያቄዎች በሙሉ እግዚአብሔርን በጸሎት መጠየቅ አለብን። መልሱ ሁልጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይገኛል። ለእነዚህ ሁኔታዎች፣ መልሱን በእላይያስ 8:19-20 ላይ እናገኘንዋለን። **«ሰዎች፣ የሚያነበኑትንና የሚያገኙትን ማርተኞችንና መናፍስት ጠሪዎችን ጠይቁ በሏቸው፤ ሕዝቡ አምላኩን መጠየቅ አይገባውም፤ በሕይወት ምትክ ሙታንን መጠየቅ ለምን አስፈለገ? ወደ ሕጉና ወደ ምስክር ቃሉ ሂዱ! እነርሱም እንዲህ ያለውን ቃል ባይናገሩ የጎጋት ብርሃን አይበራላቸውም።»** ለእኛ፣ **የፕሮቴስታንት ተሐድሶ «ሳላ ስክሪፕትራ»** መርህ ሁልጊዜ የሚሰራ ነው። **ይህም መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ እና መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ።** ማንም መታለል የለብትም፤ የፀና፤ የታመነና በሁሉም ዘንድ ተቀባይነት ያለው የእግዚአብሔር ቃል።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ድምፅ ስለሆነ ከሌሎች ቃላትም ሆነ ጽሑፎች ሁሉ እጅግ የላቀ ታላቅ የትምህርት መጽሐፍ ነው። ለቃሉ ክብር እንዳላቸው የሚያስመስሉ ብዙዎች የተለያዩ አስተያየቶችንና ሌሎች መጻሕፍትን ከቃሉ በላይ ያስቀድማሉ፤ እንዲሁም የሰውን አስተሳሰብ በመለኮታዊ ጥበብ፣ እውቀትና ትዕዛዛት በላይ ማላቅ ላይ ያተኩራሉ። **በዚህ እጅግ የከፋ ስህተት የተነሳ ብዙዎች ለዘላለም ይጠፋሉ፤ በልዩ ሁኔታ ከእግዚአብሔር የተማሩ መስለው በሚቀርቡ ሰዎች እንዳንታለል ሁላችንም በግላችን ጌታችንን አምላካችንን አጥብቀን መፈለግ ይኖርብናል።** የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች ነን እንጂ የሌላ አይደለንም። ከሌሎች ሰዎች ጋር ስንስማማ፣ እግዚአብሔር ለዘመናት ፍጻሜ እንዳለቸው ቤተክርስቲያን በጋራ ኢየሱስን ልንከተለው እንችላለን። **ልክ በኛን ዘመን እንደነበረው ሁሉ፣ እግዚአብሔር እንድ መርከብ ብቻ ነበረው። ለዓለም ፍጻሜ እንድ መርከብ ብቻ አለው፤ ያም መርከብ እውነተኛዎ ቤተክርስቲያን ናት።** በቅርቡ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለችውን እውነተኛውን ቤተክርስቲያን እናጠናለን እናም እናገኛለን።

«የዓለም የምራል ውድቀት መሠረቶች ስግብግብነት እና ራስን መግዛት አለመቻል ናቸው።» ሰይጣን መሻታችንን፣ ፍላጎታችንንና ጥማችንን እንድናረካ ያለማቋረጥ ይፈትካናል። በፈተናው እየተሸነፍን ስንመጣ፣ በጣም ከፍተኛ ዋጋ እንከፍላለን፤ ይህም ጤናችንን እና በብዙ አጋጣሚዎች ህይወታችንን ሳይቀር ዋጋ ያስከፍላናል። በሕይወታችን ውስጥ ዋና ግቦች መዘናኛ፣ ጨዋታ፣ መጠጥ፣ ምግብ እና ልብስ ናቸው። ዛሬ የምንኖርበት ሁኔታ ከታላቁ ጎርፍ በፊት እንደነበረው አይነት ሁኔታ ቢሆንም ከዚያም የበለጠ ከፍተኛ ደረጃ ነው። **ይህ የእርስሰት፣ የብልሹነት እና የብክነት ሁኔታ የዚህች ምድር ታሪክ በቅርቡ እንደሚጠፋ የሚያሳይ ሌላኛው አስደናቂ ምልክት ነው።**

በኛን ዘመን ብዙዎች በሐሰት እምነት ውስጥ ስጥመው እውነትን አጥብቀው ተቃውመዋል። መላው ዓለም በሁሉም ቦታ በዓመገና ተሳትፏል። በየስፍራው ጦርነቶች ነበሩ፤ ልክ እንደ ዛሬው ሁሉ ወንጀል እና የነፍስ ግድያዎች የዕለት ተዕለት ሕይወት አካል ነበሩ። የኢየሱስ ዳግም ምጽአት ከመምጣቱ በፊትም እንዲሁ ይሆናሉ።

አሁን የምንኖርበት ጊዜ «ነገር ግን በመጨረሻው ዘመን የሚያስጨንቅ ጊዜ እንደሚመጣ ይህን ዕውቅ። ሰዎች ራሳቸውን የሚወድዱ ይሆናሉ፤ ገንዘብን የሚወድዱ፣ ትምክህተኞች፣ ትዕቢተኞች፣ ተሳታፊዎች፣ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፣ የማይመስግኑ፣ ቅድስና የሌላቸው፣ ፍቅር የሌላቸው፣ ለዕርቅ የማይሸነፉ፣ ሐሜተኞች፣ ራሳቸውን የማይዘኑ፣ ጨካኞች፣ መልካም የሆነውን የማይወድዱ፣ ከዳተኞች፣ ቸኩሎች፣ በከንቁ በትዕቢት የተወጠሩ፣ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወድዱ ይሆናሉ። ሃይማኖታዊ መልክ አላቸው፤ ጎይሉን ግን ከደዋል። ከእነዚህ ራቅ» 2ኛ ጢሞቴዎስ 3:1-5።

በእያንዳንዱ ማህበራዊ ሁከት ውስጥ፣ ርኩሳን መላእክት ሰዎችን ለዓመፅ ያነሳላሉ። እግዚአብሔር ፍርዶቹን ማፍሰስ እስኪጀምር ድረስ ዓመገና እስኪዘህ ደረጃ ደርሷል። **አየተፈፀሙ ያሉ አስከፊ የዓመጻ ድርጊቶች በሙሉ ፍጻሜው እንደቆረበ ይነግሩናል። ለጌታችን ሁለተኛ መምጣት ተዘጋጅተሃል?**

«ጌታ ምድርን በኃይል ሊያናውጥ ተነሥቷል፤ አሁን የምናየው የምጥ መጀመሪያ ልክ እንደ እርጉዝ ሴት እንደሚገጥማት አይነት ነው። በቅርቡም ተጨማሪ ያልተለመዱ አደጋዎችን እናያለን። በሺዎች የሚቆጠሩ መርከቦች እና ሙሉ የባህር ኃይል መርከቦች ይሰምጣሉ። ፊደም ያልተጠበቁ እሳቶች በድንገት ይቀጣጠላሉ፤ እነሱንም ለማጥፋት ምንም መንገድ አይኖርም። በመላው ዓለም በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ሰዎች ይሞታሉ።» እነዚህም ቡብዙ መንገዶች፣ በባቡር ሐዲዶች እና በአየር መንገዶች ላይ ግራ መጋባት፣ ጉዳት-ጎት እና ሞትን ያስከትላሉ። **እያንዳንዱ ዓይነት አደጋ በተደጋጋሚ የሚከሰትና የበለጠ ከብደት ያለው ይሆናል። ጌታን ማግኘት የሚቻልበት የምንፈልግበት ጊዜ አሁን ነው፤** እርሱ የቅርባችን ነውና አሁኑኑ እንፈልገው። **የጸጋ ዘመን በቅርቡ ያበቃል። መጨረሻው ቀርቧል።**

እግዚአብሔር አስቀድሞ ስለተናገረው ዘመን እየኖርን ነው፤ ስለዚህም ራሳችንን እናዘጋጅ ዘንድ ይገባል። አሁን ላይ እንደምናየው ጦርነቶች በዝተዋል፤ ቸንፈር፣ ሞትና ረሃብም ተስፋፍቷል። ባሕሩ በቅርቡ ገደቡን ያልፋል። የእግዚአብሔር ፍርድ ከምናስበው በላይ ፈጥኖ ይመጣል። **የእግዚአብሔር መንፈስ ቀስ በቀስ ከምድር አየለቀቀ ነው።**

በቅርቡ፣ የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት ችላ በማለት አመጣቸውን ለሚቀጥሉ ሁሉ የእግዚአብሔር የመከላከያ ኃይል አይኖራቸውም። በጣም የሚያሳዝነው ደግሞ፣ ሰይጣን በጣም ስላሳወራቸው አብዛኛዎቹ በምድር ላይ የሚቀሩት በንቃታቸው ይቀጥላሉ፤ ከፋት በጣም የተለመደ ስለሆነ ስሜታቸውን አያናውጠውም።

እነዚህ አደጋዎች በተፈጥሮ የማይታዩ እና ተዕዕዎ የሌላቸው ክስተቶች አይደሉም። ያህዌ የተፈጥሮ አምላክ ነው፤ እናም ቃሉን የሚታዘዝና ፈቃዱን የሚፈጽምም አምላክ ነው። እነዚህ ከተፈጥሮ ውጪ የሆኑ አደጋዎች እኛ ራሳችንን የምናገኝበትን ከባድ አደጋ መኖሩን ለማንቃት እግዚአብሔር የሚፈልጋቸው መሳሪያዎቹ ናቸው።

በምድር ታሪክ ውስጥ የሚከተሉት ተከታታይ ክስተቶች በጌታ ቁጥጥር ስር ናቸው፤ ጌታ የአሕዛብን፣ የግለሰቦችን እና የቤተክርስቲያንን ዕጣ ፈንታ ይወስናል። የሰው ልጅ ክስተቶች የተጠናቀቀው እድገትና እጣ ፈንታ በእግዚአብሔር በግ ቁጥጥርና አመራር ስር ሲሆን እርሱም የይሁዳ ነገድ አንበሳ ሆኖ ይመለሳል። **«ከሰዎች ሚና እና ተቃርኖ ጨዋታ ጀርባ፣ ሁሉን ቻይ የሆነውን ፈቃድ የሚፈጽሙትን የአምላካችንን መላዕክት በጸጥታ ማሰብ እንችላለን።»**

በእነዚህ ሁሉ ምልክቶች አደጋዎች እና ሌሎችም፡ **ጌታ ወንዶችንና ሴቶችን በሁሉም ላይ ገቁ እና ጠንቃቃ ሆነው እንዲያስበብት** ይጠራል። **የእግዚአብሔር ዓላማ የራሱ የሆነችውን ቤተ ክርስቲያንን፣** ከድካም እና ለብ ባለ መንፈሳዊነታቸው ለማንቃት **ለሁለተኛ ምጽአቱ ለማዘጋጀት** እንደሆነ በግልጽ ይታያል። ቀናተኛ ለመሆንና ከወላዎይነታችን እና ከቸልተኝነታችን ንስሐ ለመግባት ጊዜው አሁን ነው። ጌታ እንዲህ ይላል፡- **«ስለዚህ ሀብታም እንድትሆን፣ በእሳት የነጠረ ወርቅ እንድትገዛ፣ የዕራቀትነትህ ጎፍረት እንዳይታይ፣ ነጭ ልብስ እንድትለብስና ለማየት እንድትችል ዐይንህን በዙፊ እንድትኳል አመክርሃለሁ። እኔ የምወድዳቸውን እገሥዳለሁ፤ አቀጣለሁም። ስለዚህ ትጋ፤ ንስሐም ግባ»** ራዕይ 3:18-19። ሙሉ በሙሉ የነቃ መሆን፣ ሙሉ በሙሉ የተቀደሰ፣ ሙሉ በሙሉ የተለወጠ እና ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር የተለየ መሆን አስፈላጊ ነው። ልክ ፓራላይዝ እንደሆነ ከመጠን በላይ እንቅስቃሴ አልባ ሆነን እንቆያለን። **ነቅተሃልን?**

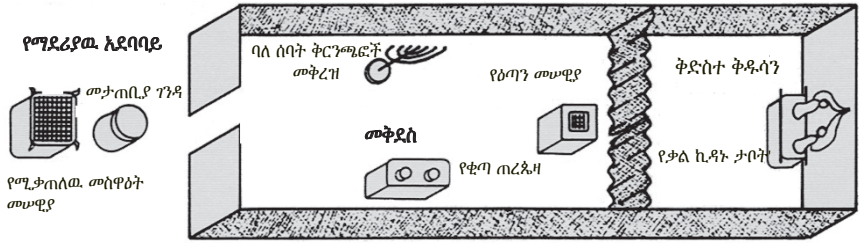
እነዚህ ነገሮች መቼ ይከሰታሉ?

ኢየሱስ በ**ማቴዎስ 24:3** ላይ ለደቀ መዛሙርቱ ጥያቄ መልስ ሲሰጥ፣ የኢየሩሳሌምን ጥፋት ገለጻ፣ እርሱ ከሚመጣበት ቀን ጋር አዋህዶታል። ለእነርሱ በማሰብም ሁለቱን የመከራ መግለጫዎች፣ ማለትም የቤተ መቅደሱን መፍረስና ዳግም ምጽአቱን በአንድ አጣምሮታል። ብዙ ክርስቲያኖች የክርስቶስን መምጫ ቀናት በአጣባቡ አላስቀመጡትም። ይህንን ሃሳብ በብስጭት እና በውድቀት መቼጩት አሁንም ቀጥለዋል። ጌታ ልዩ ጊዜያት እግዚአብሔር ያልገለጠላቸው ምስጢሮች መሆናቸውን አስታውቋል።

«እስኪ ገባረን፤ የምትለው ሁሉ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክትስ ምንድን ነው?» አሉት። ማቴዎስ 24:36

ጌታ ያንን ጊዜ ምስጢር አድርጎታል፤ ምክንያቱም ደግሞ፣ የእኛ ግዴታ ዘወትር መዘጋጀትና መመለሱን መጠባበቅ ነው። ጌታ ከመመለሱ በፊት፣ የኢየሱስን ዳግም መምጣት ትክክለኛ ጊዜ ይገልጻል ምክንያቱም ደግሞ «በእውነት ጌታ እግዚአብሔር ምስጢሩን ለአገልጋዮቹ ለነቢያት ሳይገልጥ፣ ምንም ነገር አያደርግም።» አሞጽ 3፡7 ስለሚል። የሚመጣበትን ትክክለኛ ጊዜ ባለማውቃችን ልንረበሽ አይገባም። የእኛ ሥራ ራሳችንን እና የጌታን መምጣት የሚወዱ ሁሉ ማዘጋጀት እና ኢየሱስ በቅርቡ ተመልሶ እንደሚመጣ ማወቅ ነው። የማንንም ዝግጅት ለማዘጋጀት መፈለግ ወይም ሰበብ ማቅረብ የለብንም።

በእርግጠኝነት ማወቅ የምንችለው እግዚአብሔር ለፍርድ የወሰነውን ቀን ብቻ ነው። በዘጸአት 25:8 ላይ እግዚአብሔር መሰሉን፣ **«መቅደስ ይሥሩልኝ»** አለው። ስለዚህም ለዚህም እግዚአብሔር በ**ዘጸአት 25:40** ላይ ክርስቶስ ከትንሣኤው በኋላ፣ የመካከለኝነትና የሊቀ ካህንነቱን ሥራ ለማከናወን የገባበትን ሰማያዊ መቅደስ ምሳሌ አሳየው፤ **ዕብራውያን 8፡1-2; 9፡24።**

ምስል፡ የመገናኛው ድንኳን - በብሉይ ኪዳን የቤተ መቅደሱ ስም ነው **ዘጸአት 26፡1**

በማደሪያዉ አደባባይ ለኃጢአት ማስተሰር እንዲሆን የበግ መሥዋዕት የሚቀርብበት መሥዋዩ፣ ወይም የሚቃጠል መሥዋዕት መሥዋዩ ነበር። ይህ በግ የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው። **«እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ፤»** ዮሐንስ 1፡29። ሊቀ ካህናቱ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ከመግባቱ በፊት ደሙን ከእጁ ያጠበበት መታጠቢያ በእነዚህ ነበር። መታጠቢያዉ የጥምቀት ምልክት ሲሆን፤ በአሁኑ ጊዜ በወልድ፣ በአብና በመንፈስ ቅዱስ ስም የሚከናወነው ነው። ሊቀ ካህናቱም የክርስቶስ ምሳሌ ነው። ሊቀ ካህናትን ወደ ሰማይ ገብቶ የመሥዋዕት ሥርዓቱን በምድር ላይ ጨርሷል፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ወደ ምድር ሲመጣ በብሉይ ኪዳን ስለ እርሱ የተነገሩትን ትንቢቶች ሁሉ ፈጽሟል። አሁን እውነተኛው መሥዋዕት ቀርቧል፤ ከእንግዲህ ምንም ምሳሌ አያስፈልግም ነበር።

በመቅደሱ ውስጥ ክርስቶስን የሚያመለክቱ ሰባት ቅርንጫፎች ያሉት መቅረዝ ነበር፤ **«የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ፤»** ዮሐንስ 9፡5። የምሳሌያዊው የቁጣ ጠረጴዛ ክርስቶስን ይወክላል። **«ከሰማይ የወረደ እንጀራ እኔ ነኝ፤»** ዮሐንስ 6፡41 ኃጢአት የሌለበት እና **የዕጣን መሥዋዩ ክርስቶስን እንደ ነቢይ የሚያመለክት ነው።**

በመቅደስና በቅድስተ ቅዱሳን መካከል መጋረጃ ነበር፤ እርሱም ኢየሱስ ሲሞት ለሁለት የተከፈለው መጋረጃ ነው። **ማቴዎስ 27፡50-51** ምክንያቱም አሁን **የኢየሱስ ክቡር ደም፣ በሰማይ ወዳለው የእግዚአብሔር ዙፋን በቀጥታ እንድንገባ ስለሚያደርገን ነው።**

በቅድስተ ቅዱሳኑ ውስጥ፣ አስርቱን ትእዛዛት የያዘው የቃልኪዳን ታቦት ነበር፤ በከዳኑም ላይ ሁለት የወርቅ ኪሩቦች ነበሩ፤ **ዙፋን 7፡89**። የእግዚአብሔር ክብርም በሕዝቡ መካከል ነበር። ሊቀ ካህናቱ በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ማለትም፣ በሰርዩት ቀን የሕዝቡን ኃጢአት ለማስተሰረይ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ ይገባ ነበር፤ **ዘሌዋውያን 23፡27**።

ኢየሱስ ሲሞት፣ **«የቤተ መቅደሱ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ለሁለት ተቀደደ።»** ማቴዎስ 27፡51። ይህ በኢየሩሳሌም በሚገኘው ምድራዊ መቅደስ ውስጥ ነበር። ከዚህ መጋረጃ መቀደድ ጋር ግን፣ የዓለምን ኃጢአት በሚያስወግደው እውነተኛው የእግዚአብሔር

በግ፣ ሞትን የሚያመለክቱና የሚያሳዩ የመሥዋዕት ሥነ ሥርዓቶች ፍጻሜያቸውን አግኝተዋል። ይህ በግ፣ የክርስቶስን መሥዋዕትነት፣ በቀራንዮ መስቀል ላይ ይወከላል። **የእግዚአብሔር በግ፣ የተሰፋው መሲሕ ሲሆን፤ ኢየሱስም ፍጹም ሰው ነው።**

ኢየሱስ ከትንሣኤው በኋላ፣ ወደ ሰማይ አርጎ ሰባቱ መቅረዞች በሚገኙበት በሰማያዊው መቅደስ፣ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ እንደ ሊቀ ካህን ሆኖ አገልግሎቱን ቀጠለ፤ **ራእይ 1:13-14።**

ራእይ 19:13 ኢየሱስን «የእግዚአብሔር ቃል» ብሎ ይጠራዋል። ሐዋርያው ዮሐንስ ኢየሱስን፣ «ቃል» ብሎ ይጠራዋል፤ እንዲሁም «ቃል» እግዚአብሔር አንደሆነ በሚያሻማ መልኩ አወጀ፣ ዮሐንስ 1:1።

የኢየሱስ ደቀ መዝሙር የነበረው እንደርያስ፣ መጥምቁ ዮሐንስን ስምቶ ለአጭር ጊዜ ክርስቶስን ከተከተለ በኋላ ስምምን ጴጥሮስን፣ «መሲሕን አገኘው» አለው። (ይህም «ክርስቶስ» ተብሎ የተተረጎመው ነው) ዮሐንስ 1:40-41። የመሲህ እና ክርስቶስ ቃላት ትርጉማቸው «የተቀባ» ማለት ነው።

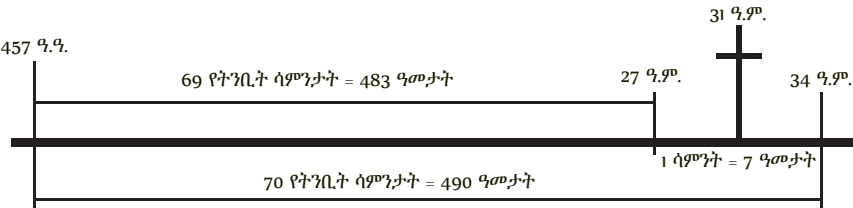
መጽሐፍ ቅዱስ **ኢየሱስ ክርስቶስ፣ መሲሕ፣ አማኝኤል፣ የዓለም መድኃኒት እና የእግዚአብሔር ብቸኛ ልጅ** እንደሆነ ይናገራል።

ይህም **የዳንኤል 9** ትንቢት ሲሆን፣ ኢየሱስ መሲሕ መሆኑን በማረጋገጥ፣ በተመሳሳይ ጊዜ እግዚአብሔር የወሰነውን የፍርድ ቀን ያስቀምጣል። **የራእይ 14** የመጀመሪያው መልአክ በታላቅ ድምፅ «የፍርዱ ሰዓት ደርሶአልና እግዚአብሔርን ፍሩ ከብርጌም ስጡት፤» አለ። **ቁጥር 6።**

ዳንኤል በጣም ተገረመ፣ የትንሹን ቀንድ ራዕይና የቅዱሱን ስፍራ መቀደስ አልተረዳም፤ **ዳንኤል 8:8-14።** ከመልአኩም በኋላ ገብርኤል ራእዩን ለማስረዳት መጣ፤ **ዳንኤል 8:16።** ሌላም ወሳኝ ሐተታ ጨመረ፤ **ዳንኤል 8:23-26፤** ነገር ግን ነቢዩ ግራ እንደተጋባ ሳይስተውል ቀረ። ነገር ግን ገብርኤል ለዳንኤል ጥበብና እውቀት ለመስጠት እንደገና መጣ፤ **ዳንኤል 9:21-22።**

ዳንኤል 9:24-27 መሲሐ መቼ እንደሚገለጥ እና የእግዚአብሔር ፍርድ መቼ እንደሚፈጸም ማስረዳት ይጀምራል። «ከፋትን ለማስወገድ፣ ኃጢአትን ለማስወገድ፣ ኃጢአትን ለማቋቋም፣ ጽድቅንም ለዘላለም ለማቋቋም፣ የለማስ ፓርቲያች ታውጃል፤ ኢየሩሳሌምና ቤተ መቅደሱ ከተከፈቱበት ጊዜ ጀምሮ የመሲሐ ቤት የሚከፈትበት ጊዜ ይመጣል። ኢየሩሳሌም በቅጥርቿና በቅጥርቿ ደስ ይላታል፤ ነገር ግን እነዚህ የችግር ጊዜያት ናቸው። ኬስድሳ ሁሉቱ ሰሌቤ ሌሁላ መሲህ ይገላ፤ ምንም አልቀረም። የመጡትም ሰዎች ከተማዋን እንደ ቀድሞው፣ ቤተ መቅደሱንም እንደ ቀድሞው አድርገውታል፤ ጦርነቱ እስከ መጨረሻው ድረስ ይቆጥል። ከብዙዎቻችን ጋር ቃል ኪዳኑን ያደርጋል፣ በሰንበትም መሥዋዕቱንና መሥዋዕቱን ያቀርባል። የተነገረው ፍርድ ይፈጸማል፣ የጥፋትም ርኩሳት በቤተ መቅደሱ ውስጥ ይቆማል።»

በፋርስ ንጉሥ በአርጤክስስ በሰባተኛው ዓመት፣ በኢየሩሳሌም ዳግም ግንባታ ላይ የተሰጠው አዋጅ **በዕዝራ 7:7፣ 12፣ 13** ላይ ተመዝግቧል። **በ457 ዓ.ዓ. ንጉሥ አርጤክስስ በገሥ በሰባተኛው ዓመት።** አንድ የትንቢት ቀን አንድ ዓመት መሆኑን የሚገልጸውን የመጽሐፍ ቅዱስ መርህ ማስታወስ አስፈላጊ ነው። **ሕዝቅኤል 4:6።**

እስቲ አንዳንድ አስፈላጊ ነጥቦችን እንመልከት፡-

- 1) እግዚአብሔር የአይሁድን ሕዝብ እስራኤልን ለ490 ዓመታት (70 ሳምንታት) እንደ ልዩ ሕዝብ አድርጎ ሾማቸው። ከአርጤክስስ፣ ቤተ መቅደሱን መልሶ ለማገባት እስከ ከወጣው አዋጅ (በ457 ዓ.ዓ. ከአዚያም እስከ እስጢፋኖስ በድንጋይ መወገር (34 ዓ.ም)፣ የሐዋርያት ሥራ 7።
- 2) ኢየሱስ ልክ እንደ መሲህ የተገለጠው፣ በ 483 ዓመታት (69 የትንቢት ሳምንታት) በኋላ በ27 ዓ.ም. የፀደይ ወራት በመንፈስ ቅዱስ ሲቀባ ነው።
- 3) በ70ኛው ሳምንት ኢግሻሽ ላይ ኢየሱስ ተሰቀለ። ይህ የሆነው ከተቀባ ከ3 ዓመት ተኩል በኋላ ነው። ስቅለቱ የተከናወነው በ31ኛው የፀደይ ወራት ነው። የክርስቶስ መቀባት የተከናወነው፣ መጥምቁ ዮሐንስ በዮርዳኖስ ወንዝ ባጠመቀው ጊዜ ነው።
- 4) እስጢፋኖስ ከ3 አመት ተኩል በኋላ በ34 ዓ.ም በጸደይ ወራት ተወገረ። ይህ የ70ዎቹ ሳምንታት ትንቢት ፍጻሜ ነበር። ይህ አይሁዳውያን እንደ ልዩ ሕዝብ የተሾሙበት ዘመን ፍጻሜና ወንጌል ለአሕዛብ መሰበክ የጀመረበት ጊዜ ነበር።

ወደ ዳንኤል 8:14 ስንመለስ፤ መቅደሱ «አስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀናት» ድረስ እንደሚነጻ እንማራለን። የሕዝቅኤል 4:6ን የአንድ ቀን ለአንድ ዓመት መለኪያን በመጠቀም፤ ሰማያዊው መቅደስ ከ2300 ዓመታት በኋላ እንደሚነጻ እናረጋግጣለን።

የዚህ መንጻት አስፈላጊነት ማብራሪያ፤ በምድራዊው መቅደስ ውስጥ ተሰጥቶናል። ይህ መቅደስ በየዓመቱ በስርየት ቀን ይቀደስ ነበር። **ዘሌዋውያን 23:27-30። መቅደሱን ለማንጻት፣ ሁሉንም ርኩሳት እና መተላለፍ ማስወገድ አስፈላጊ ነበር።** እነዚህ ርኩሳቶችና መተላለፎች፣ የኃጢአት ነገሮች ናቸው። **ዘሌዋውያን 16:11-28።**

የስርየት ቀን፣ ከእግዚአብሔር ጋር የመታረቅ ቀን ነበር። ከእግዚአብሔር የሚለየን እና ጠላቶቹ የሚያደርገን ኃጢአት ነው። **ይህ ታላቅ የይቅርታ ቀን ነበር።**

በዚያ ታላቅ ቀን ሊቀ ካህናቱ፣ የክርስቶስ እውነተኛ ሊቀ ካህን ምሳሌ የሆነው አሮን የሕዝቡን ኃጢአት ያስተሰርያል። **ዘሌዋውያን 16:15።** ለዚህም የመሥዋዕቱን ጉሮሮ ይቆርጣል፤ ይህም ክርስቶስን ይወክላል። ደሙንም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ወስዶ በቃል ኪዳኑ ታቦት ላይ ባለው የስርየት መክደኛ ላይ ይረጨዋል። በዚህም ሕዝቡ ከኃጢአታቸው ሁሉ ይነጻሉ።

በዚያ ቀን ሰዎች ሁሉ ነፍሳቸውን በእውነተኛ ንስሐ ያዋርዳሉ። ኃጢአታቸውንም ሁሉ ይናዘዙና ይተዋሉ። መሐሪውም እግዚአብሔር ይቅር ይላቸዋል። ንስሐ ያልገቡት ያሞታሉ። «በዚያ ዕለት ሰውነቱን የማያገብቀው ማገኛውም ሰው ከወጥኖቹ መካከል ተሰይቶ ይጠፋ።» **ዘሌዋውያን 23:29። ይህ ቀን፣ የመጨረሻውን ፍርድ የሚያመለክት የፍርድ ቀን ነበር፤ በዚህም እያንዳንዳችን የኃላ ሊየሱስ ሁለተኛ መምጣት እንለማመዳለን።**

አሁን ቅዱሱ ስፍራ በአስራኤል እድፍ፣ ኃጢአትና ዓመፅ ሁሉ ተሞልቷል። ለመሥዋዕትነት የሚያገለግሉት እንስሳት ሊየሱስን ይወክላሉ። ለዚህም ነው መጽሐፍ ቅዱስ «የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል።» ያለው **1ኛ ዮሐንስ 1:7።** የሰዎቹ ኃጢአት ወደተሰዋዉ እንስሳ ይተላለፋል። ከዚያም ካህኑ ደሙን ወደ መቅደሱ ይወስደዋል። ከዚያም የሰዎቹ ኃጢአት ቅዱሱን ስፍራ ይበክለዋል፤ በዚህም ምክንያት ስፍራው ሊነጻ ይገባዋል።

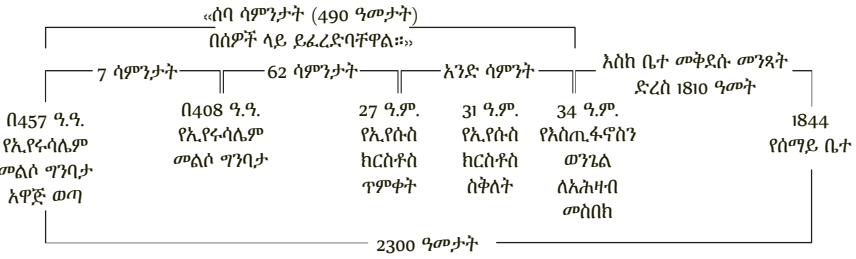
መጽሐፍ ቅዱስ «ነጠሊአት የምትሠራ ነፍስ እርሷ ትሞታለች።» ይላል **ሕዝቅኤል 18:4።** በመዳን ዕቅድ፣ ለፍቅር፣ **እግዚአብሔር** «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን ሰጥቷል» ይላል፤ **ዮሐንስ 3:16።** ኢየሱስ ፍጹምና ኃጢአት የሌለበት ሕይወቱን በመጠቀም፣ እያንዳንዱ ሰው የራሱን ኃጢአት በራሱ ሕይወት እንዲከፍል ያለውን የሕጉን ፍላጎት ያሟላል። ፍጹም በሆነው የታዛዥነት ሕይወት ምክንያት፣ የኃጢአታችንን ዋጋ ይከፍላል፤ ከፈለግን ደግሞ ምትክ ሊሆንልንም ይችላል። ስለዚህ፣ እርሱ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ ነው። እናም «ደም ሳይፈስ የኃጢአት ስርየት የለም» **ዕብራውያን 9:22፤** ስለዚህ ጌታችን ኢየሱስ ኃጢአታችንን ለማስወገድ፣ በቀራንቶ መስቀል ላይ የከበረ ደሙን ማፍሰስ አስፈላጊ ነገር ሆነ። **የሰው ልጆች ሁሉ ኃጢአት፣ መንጻት የሚገባውን ሰማያዊውን ቤተ መቅደስ አርክሶታል።** በሰማይ ኃጢአት ሊኖር አይችልም። መወገድ እንዲሁም መጥፋት አለበት።

ኢየሱስ በእግዚአብሔር፣ በአባቱ ፊት እኛን ሊወክልና ምትክ ሊሆንን፤ ሊቀ ካህኑ በምድራዊው መቅደስ እንዳደረገው ሁሉ ኃጢአታችንን ወደ ሰማይ ይዞ ገባ። የአራሱን መስዋዕት በራሱ ደም ያቀርባል፤ ይህም በሌሎች ጊዜያት የሰማያዊ ነገሮች ምሳሌና ተምሳሌት ብቻ የነበሩት የእንስሳት ደም አይደለም። ከእግዚአብሔር የለየንን ኃጢአት በማስወገድ፣ እኛን ከእርሱ ጋር ለማስታረቅ ራሱን አቀረበ፤ **ዕብራውያን 9:23-28።**

መቅደሱን ለማንጻት ያለው 2,300 ዓመታት የሚበቃው መቼ ነው? ይህ ክቡር ክስተት የእግዚአብሔር ፍርድ፣ የስርየት ቀን፣ በ2,300 የትንቢት ቀናት መጨረሻ ላይ በልጁ በክርስቶስ ክቡር ደም ዓለምን ከራሱ ጋር ለማስታረቅ የጀመረበትን ጊዜ ያመለክታል።

በዳንኤል 9:24 ላይ፣ የ70ዎቹ ሳምንታት (490 ዓመታት) ትንቢት ከ2,300 ቀናት ራዕይ የተቆረጠበት ወይም የተወሰነበት ቀን የ2,300 ዓመታት መነሻ ነጥብ እናገኛለን። ይህም **በዳንኤል 8:14** ላይ የተጠቀሰው የ 2,300 ቀናት (2,300 ዓመታት) እና **በዳንኤል 9:24-27** ላይ የተጠቀሰው የ 70 ዎቹ ሳምንታት (490 ዓመታት) ትንቢት፣ የአንድ ትንቢት ሁለት ክፍሎች ብቻ መሆናቸውን በግልጽ የሚያረጋግጥ ነው።

ቀደም ብለን እንዳየነው፣ የ70ዎቹ ሳምንታትና የ2,300 ቀናት ትንቢቶች በተመሳሳይ ጊዜ እንደጀመሩ ሁሉ እርስ በርስ የተሳሰሩ ናቸው።

- 1) በ 34 ዓ.ም. ወደ 70ዎቹ ሳምንታት ፍፃሜ እንቃረባለን፤ እነዚህ 70 ሳምንታት 490 ዓመታት ናቸው።
- 2) የ180ዎቹን ዓመታት ከ2,300 ወደ 34 ዓመታት ብንደምራቸው፣ ትንቢቱ በ1844 ፍጻሜውን እንዳገኘ አናያለን።

በ1844 በሰማይ ምን ተከሰተ? **ዳንኤል 7:7-14** ፍርድ የተቀመጠበትን የፍርድ ከንዉን ያሳያል፣ ይህም **ዳንኤል 7:10** ላይ ያለው የሰው ልጅ (ኢየሱስ) ከሰማይ ደመናት ጋር ሲመጣ የሚሳየው ነው። ለዘመናት ወደሸመገለው (እግዚአብሔር አብ)፣ መጣ **ዳንኤል 7:13**። ይህ ከ 1798 በኋላ (የዘመን ፍጻሜ መጀመሪያ) እና የኢየሱስ ዳግም መምጣት በፊት የሚከናወን የፍርድ ራዕይ ነው። **ዳንኤል 8ን** ስናጠና፣ የ**ዳንኤል 7 ፍርድ በዳንኤል 8:14 ላይ** ካለው የቤተመቅደስ መንገት ጋር በትክክል የሚዛመድ መሆኑን እናያለን። **የቤተመቅደሱ መንገት፣ ፍርድ እና የስርየት ቀን ስለ ተመሳሳይ ርዕሰ ጉዳይ እንደሚያውኑ ልንረዳ ግድ ይላል። የቅድመ-ምንጻጽ ምርመራ ፍርድ የተጀመረው በ1844፣ በሰማይ ነው።**

በራእይ ዘ:15 ዉስጥ፣ ሰባተኛው መልአክ የፍርድን መጀመሪያ ለማወጅ መለከቱን ነፋ። «የሳለም መንግሥት፣ የጌታችንና የርሱ ክርስቶስ መንግሥት ሆነች።» በቁጥር 19 ላይ «በሰማይ ያለው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተከፈተ፣ የኪዳኑም ታቦት በመቅደሱ ታየ» የሚለውን አናያለን። እዚህ ላይ ጌታችን ኢየሱስ በ1844 ወደ ሰማይ ሲያርግ፣ ሥራውን የጀመረበት፣ **ራእይ 1:12-13**፣ ዳንኤል እንደተነበየው በትክክለኛው የፍርድ ጊዜ ስለደረሰ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንደገባ ያሳያል። ኢየሱስ የቃል ኪዳኑ ታቦት (ወይም ምስክርነት) እዚያ ስላለ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንደገባ እናውቃለን። የስርየት ቀን፣ የምድራዊ መቅደስ መንጻጽ ቀን፣ እና የእግዚአብሔር ታላቅ ፍርድ ከ175 ዓመታት በላይ በሰማይ መቆየቱን መረዳት እጅግ ከባድ ሆሳብ ነው (2020-1844=176)።

ትንቢቱ በቅርቡ ፍጻሜውን ያገኛል! የሰው ልጅ የጸጋ ጊዜ በቅርቡ ያበቃል፤ የእያንዳንዱ ነፍስ ዕጣ ፈንታ ለዘላለም ይወሰናል። የእግዚአብሔር የቁጣ ቀን በፍጥነት እየተቃረበ ነው! ዝግጁ ናችሁ? የውሸት ዘቦች እንዲህ ይላሉ፣ «ሁሉም ነገር ደህና ነው!» ማንን ታምናለህ? የእግዚአብሔርን ጽኑና እርግጠኛ ቃል ወይስ የሰይጣንን አፈ ታሪኮችን ሐሰተኛ ክርክሮች?

የመጨረሻው ዘመን ማታለያዎች

ብዙዎች ጌታችንን መምጫውን ያዘገዩ፤ ታማኝ ያልሆነና ከፋ አገልጋይ እንደሆነ እያሰቡ ይኖራሉ፤ በልባቸውም እንዲህ ይላሉ፡- «ጌታዬ ይዘገይል» ማቴዎስ 24:48። ይህ ሰዎች አሁን ላይ ያላቸውን ልዩ መብቶችንና እድሎችን በግዴታሽነት እንዲያገኙ ስለሚያደርጋቸው ከትልልቅ ማታለያዎች አንዱ ሆኗል። ከዚህም የተነሳ፤ ለዚያ ለታላቁ ቀን ላለመዘጋጀት ይዳረጋሉ። ጊዜ ይነጉዳል፤ ምንም ልላ እድልም የለም፤ እናም ሳንዘጋጅ እንሞታለን። **ነገር ግን ዳግም ዓይኖቻችንን ስንከፍት፤ ኢየሱስ ከፊታችን ነገ።** ግን በጣም ዘግይቷል፤ ሁሉም እድሎች ጠፍተዋል። «ባሪያው ባልጠበቀው ቀንና ባላሰበው ሰዓት ጌታው መጥቶ፤ ይቆራርጠዋል፤ ዕድል ፈንታውንም ከግብዞች ጋራ ያደርግበታል፤ በዚያም ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።» ማቴዎስ 24 :50-51። «ከጥቂት ጊዜ በኋላ፤ የሚመጣው እርሱ ይመጣል፤ አይዘገይም።» ተብሎ ተጽፏል። ዕብራውያን 10:37።

በኤደን፤ ሰይጣን በእባብ መልክ ሔዋንን አታለለ። በታሪክ ሁሉ ዉስጥ ማታለልን ተጠቅሟል፤ እስከ ዘመኑ ፍጻሜ ድረስም መጠቀሙን ይቀጥላል። በታላቅ ቁጣም ተሞልቷል ምክንያቱም «ታላቁ ዘንድ፤ የጥንቱ እባብ ተጣለ፤ እርሱም ዲያብሎስ ወይም ሰይጣን ተብሎ የሚጠራው፤ ዓለምን ሁሉ የሚያስተው ነው፤ እርሱ ወደ ምድር ተጣለ፤ መላእክቱም ከርሱ ጋራ ተጣሉ።» ራሳይ 12:9።

እስቲ ሌሎች ውጤታማ የሆኑ የሰይጣን ማጭበርበሪያዎችን እንመልከት። ኃጢአት ራሱ አታላይ እንደሆነና የሞራል ስሜቶቻችንን እንደሚያዳክም ፈጽሞ መርሳት የለብንም። **ሁላችንም ኃጢአተኞች መሆናችንን መገንዘብና መቀበል አለብን። የራሳችንን ኃጢአቶችንም በሚገባ መረዳትና በቅርበት መመልከት አለብን። ይህን ካለደረግን እንደታወርን እንቀራለን።**

ለዚህ ራሳችንን መፈተሽና ቅዱሳት መጻሕፍትን በጸሎትና በትሕትና መመርመር አለብን። መጽሐፍ ቅዱስን በጥንቃቄ በማጥናትና ለእግዚአብሔር በመገዛት፤ መንፈስ ቅዱስ ስህተቶቻችንን እንድናይ ያግዘናል። **ኃጢአታችንን ብንናዘዝና ብንተወው፤ ፈታችን፤ እንደ አታላይ እነጂ የብርሃን መልአክ አንመለከተዋል።** እግዚአብሔር መንፈሳዊ ግንዛቤን እንደሚሰጥ ቃል ገብቷል፤ **ነገር ግን ሁሉም ተስፋዎቹ ቅድመ ሁኔታዎች ናቸው። ቅድመ ሁኔታዎችን ስንፈጽም፤ ተስፋው ይፈጸማል፤ ቅድመ ሁኔታዎችን ባንፈጽም ደግሞ ተስፋው አይፈጸምም።**

ትልቁ ክህደት ሰይጣን መኖሩን አለማመን ነው። የሚገርመው ነገር፤ ብዙ ክርስቲያን ነን የሚሉ ሰዎች በሥጋዊም ሆነ በመንፈስ ዲያብሎስ አያምኑም። ይህ የሆነበት ምክንያት፤ የእግዚአብሔር ቃል በሆነው በመጽሐፍ ቅዱስ ስለማያምኑ ነው። ቅዱሳት መጻሕፍትን አጣምመው ስሙ ከፋ ሀሳቦችን እና የሰውን ምኞቶች ለመወከል ጥቅም ላይ እንደዋለ አስመስለው ይናገራሉ። ይህ ደግሞ ትልቅ እና መሠረታዊ ስህተት ነው፤ የእምነት ማጣትም ጭምር ነው። አንድን የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ማስወገድ የሚያደርሰው ጉዳት ስፍር ቁጥር የለውም። **ይህ ውሸቶችን በሚለየው፤ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያለውን እምነት ያጠፋል፤ ይህም ሰዎች ለድንታቸው የቀረበውን ታላቅ መስዋዕትነት መጠቀም እንዳይችሉ ያደርጋል። የእግዚአብሔር ግልጽ መብቶች እና ትእዛዛት ከሆነዉ ከመጽሐፍ ቅዱስ ታላላቅ እውነቶች ራሳችንን ስንለይ፤ ሁሉንም ዓይነት የሐሰት ተአምራት፤ አፈ ታሪኮች እና የሐሰት ትምህርቶችን ለመቀበል አእምሮችን ከፍት እናደርጋለን።**

ማንም ሰው ለሰይጣንን ፈተናዎች እጅ መስጠት የለበትም። እግዚአብሔር ሁልጊዜ መውጫ መንገድ አለው፤ ነገር ግን ልንጠቀምበት ወይም ላንጠቀምበት እንመርጣለን። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ፤ ማሸነፍ ከፈለግን፤ ሁሉም አይነት የመለኮት እገዛ አለን። በጌታችን በክርስቶስ የምናምን ሁላችን፤ ልክ እንደ ኢየሱስ በሁሉም ፈተናዎች ውስጥ ድል ለመንሳት ብርታት አለን።

ክርስቶስ በመካከላችን አታላዮች እንደሚነሱ አስቀድሞ ተናግሮ ነበር፤ **ማቴዎስ 24:11።** ቤተክርስቲያን ከጠላቶች ማሳደድ ይልቅ ከእነዚህ ውሸቶች በተነሳ የበለጠ አደጋ ላይ ነች። **እያንዳንዱ ትምህርት በእግዚአብሔር ቃል መፈተሽ አለበት። ከትምህርቱ ጋር የማይጣጣም ከሆነ ውድቅ መድረግ ይገባዋል። ቅዱሳት መጻሕፍትን በጥልቀት መርምሩ፤ ጊዜ ወስደው በዚህ ጽሑፍ ውስጥ የተጻፈው ሁሉ እውነት መሆኑን ይመልከቱ።**

ዛሬም እንደ ሐዋርያት ዘመን ሁሉ፤ ሰዎች በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያለንን እምነት ወገኖች፤ ሳይንስ እና ፍልስፍናዎች ለማጥፋት ይሞክራሉ። ጠላታችን ትችቶችን፤ ዝግመተ ለውጥን፤ መንፈሳዊነትን፤ አማልክት መሆን እንደምንችል የሚገልጸውን የተሳሳተ ትምህርት እና እግዚአብሔር በተፈጥሮ ውስጥ እንዳለ የሚያስተምር አጋሩን፤ ሰዎችን በተከሰከለ የጥፋት መንገድ ላይ ለማስኬድ ይጠቀማል። **ብዙዎች ሰዎች፤ ክርስቲያኖችን ጨምሮ በግምታዊ አስተሳሰብ፤ በሐሰተኛ ጽንሰ-ሐሳቦች እና በተወዛገበ እምነት ውስጥ ተዘፍቀዋል።**

መጽሐፍ ቅዱስና ፍጥረት ራሱ እግዚአብሔር የሁሉም ነገር ፈጣሪ መሆኑን በግልጽ ቢመሰክሩም፤ የሐሰት አስተማሪዎችና እግዚአብሔርን የማያወቁ ሳይንቲስቶች ግን የእግዚአብሔርን ቃል ይቃወማሉ፤ እንዲሁም በፈጣሪ ፈንታ ተፈጥሮን ከፍ አድርገው ያመልካሉ።

ሁላችንም የዓለም ታሪክ መጀመሪያን፣ የሰውን ተፈጥሮ እንዲሁም ውድቀቱን ለማወቅ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ እንመረከብለን። በመጽሐፍ ቅዱስ ለማካኝነት፣ ኃጢአትና ሞት ወደ ዓለም እንዴት እንደገቡ እናውቃለን። የእግዚአብሔር ቃል ከሌለ፣ አእምሮችን በሐሰት እምነቶች፣ በሐሰት ሀሳቦች፣ በወደቁ ሰዎች ሀሳቦች እና በሐሰት ሳይንስ በሚባሉት ስር ይገዛል። እግዚአብሔር በሰው ግምቶች እና በማይታሙ አስተሳሰቦች እንድንጠላለፍ ብቻችንን አልተወገንም።

«ሰዎች የዘፍጥረትን ትረካ ሳይሙኑ ሲቀሩ፣ የእምነት ቀላልነትን መረዳት ይሳናቸዋል። መጽሀፍ ቅዱስ በሰዎች የሰዎች ሳይገባዊ አሳቤዎች ሊዳኝ አይገባም። በእዚህ ፈንታ የሰው ልጆች ሳይገባዊ ቴዎርያዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ሊመዘኑና ሊፈታሹ ይገባል። በመሰረቱ ሳይገባዊ መጽሐፍ ቅዱስ እርስ በርሳቸው አይጋጩም፤ ምክንያቱም ደግሞ ተመሳሳይ ደረሲ ሰላላቸው ነው።» በትክክለኛው መንገድ ስንረዳው፣ ፍጹም በሆነ መልኩ ስለሚሰማው እርስ በእርሳቸው የሚጋጩ አይደሉም። አወነትኛውና ዘላለማዊ የእግዚአብሔር ቃል በራሱ በእግዚአብሔር የተነሳሳ ሲሆን ሳይንስ ግን አይደለም። ሳይንስ በስህተት የተሞላ ነው ምክንያቱም የጥናት መሰረቱ የወደቀ ተፈጥሮ እና ፍጻሜና የሳይንስ ነው። የእግዚአብሔር ኃይል ፍጥረትን ይገዛል እንዲሁም ደግሞ ይይዛል። ተፈጥሮም በምላሹ፣ ድምፁን ይታዘዛል፣ እቅድቹንም ይፈጽማል። በኢያሱ 10፡12-13 ላይ እንደምናየው፣ እግዚአብሔር በኢያሱ ጥያቄ መሰረት ፀሐይን በገባምን አቆመው እንዲሁም ጨረቃም ለአንድ ሙሉ ቀን ባለቸበት ቆማ ነበረ። በ 2ኛ ነገሥት 20፡8-11 ላይ ጥላው በእግዚአብሔር ትእዛዝ አስር ደረጃ ወደ ኋላ እንደተመለሰ እናየለን። ነፋስና ባሕርም እንኳ ይታዘዙታል። ማቴዎስ 8፡26-27። ምድርም ትእዛዙን ትፈጽማለች። ዘኁልቀ 16፡28-33።

የእግዚአብሔር ኃይል ፍጥረቱን ሁሉ የሚደግፈው ነው። በተፈጠረ ነገር ውስጥ ምንም አይነት ውስጣዊ ኃይል የለም። እንዲሁም አንዴ ከተንቀሳቀሰ በኋላ በውስጡ ባለው ኃይል በፈቃደኝነት የሚሠራ ምንም ዓይነት ዘዴ የለም። በውስጣችን ያለው እያንዳንዱ እስትንፋስና የልብ ምት እንኳን ሙሉ በሙሉ በእሱ ኃይል ላይ የተመሰረተ ነው።

«የእኛ የዘር ሐረግ ታሪክ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ መጻሕፍት ውስጥ ተገልጧል። በእግዚአብሔር መልክና አምሳያ፣ ድንቅና አሰፈሪ በሆነ መንገድ እንዲሁም በብዙ ፍቅር የተፈጠረው፣ የእግዚአብሔር ፍጥረታት ሁሉ ዘውድ የሆነው የሰው ልጅ፣ ከጀርሞች፣ ከሞሊኪውሎች ወይም አራት አግር ካላቸው አንስሳት የተገኘ ሊሆን እንደሚችል ማስታወሻ አይቻልም።»

ለሌላው ትልቅ ስህተት ደግሞ፣ ምንም የማይውቁ እና በህይወት የሌሉ ሙታንን መገናኘት እንደምንችል የሚገልጸው አምነት ነው። በሚቀጥለው ርዕስ የሙታንን ሁኔታ እንመረምራለን። መንፈሳዊነት በጣም ተወዳጅ የሆነ የሐሰት ነገረ-መለኮት ነው። ሙታንን በሰማይ እግዚአብሔርን እያመለከተ እና ከእርሱ ጋር እየተደሰቱ እንደሆነ አድርጎ ያቀርባል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ይህ ፍጹም የተሳሳተ መሆኑን በግልጽ ያረጋግጣል። መዝሙር 6፡5፤ 115፡17። ሐዋርያው ጴጥሮስ ንጉሥ ዳዊት እንደሞተና እንደተቀበረ፣ ነገር ግን ወደ ሰማይ እንዳልወጣ ተናግሯል። የሐዋርያት ሥራ 2፡29፤ 34። ስንሞት በህይወት የለንም፣ መኖራችን ያበቃል። መዝሙር 104፡29። ሙታን ወደ ሰማይ እንደሚሄዱ የሚያስተምር አንድም የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ የለም። ሙታን የሉም፣ ምንም አያውቁም፣ አእምሮአቸው በመርሳት ወሲጥ ነው። መክብብ 9፡5፣ እና ከእነሱ ጋር መገናኘት የማይቻል ነገር ነው።

ኢየሱስ ዳግም ለምን ይመጣል? ለደቀ መዛሙርቱ የገባውን ቃል ለመፈጸም ይመጣል የሐሰት 14፡3። «እኔ ባለሁብት እናንተም ከእኔ ጋራ እንድትሆኑ ልወስዳችሁ ዳግመኛ እመጣለሁ።» ኢየሱስ የት ነው? በሰማይ! ደቀ መዛሙርቱ የት ናቸው? በመቃብራቸው ውስጥ ናቸው። የሉም። አፈር ናቸው። ኢየሱስ ከሰማይ ከእርሱ ጋር ስላልሆኑ ሊያስነሳቸው ይመጣል።

ኢየሱስ አልዓዘርን ከሙታን ከማስነሳቱ በፊት ለማርታ እንዲህ አላት። «ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚያምን ቢሞት እንኳ በሕይወት ይኖራል፤» የሐሰት 11፡25። ዳግመኛም እንዲሁም አለ፡- «እውነት አላችኋለሁ፤ ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰሙበት ጊዜ ይመጣል፤ አሁንም መጥቷል፤ የሚሰሙትም በሕይወት ይኖራሉ፤...በዚህ አትደነቁ፤ መቃብር ውስጥ ያሉ ሁሉ ድምፁን የሚሰሙበት ጊዜ ይመጣል፤ መልካም የሠሩ ለሕይወት ትንሣኤ፣ ከፉ የሠሩ ለፍርድ ትንሣኤ ይወጣሉ።» የሐሰት 5፡25-29።

በመጽሐፍ ቅዱስ መሠረት፣ ንጉሥ ዳዊትንና ሐዋርያትን መልካም ካደረጉት ሌሎች ሁሉ ጋር ከመቃብራቸው እና አቧራማ በሆነ ማንነታቸው ከሞት ለማስነሳት፣ ወደ ሰማይም ለመውሰድ ኢየሱስ ዳግመኛ ይመጣል። ጌታ ከሰማይ መጥቶ ሕያዋንን ማስነሳት ወይም አስቀድመው ከእርሱ ጋር በሰማይ ያሉትን ወደ ሰማይ ለመውሰድ መምጣት የማይቻል ነገር ነው።

ታማኝ እና እውነተኛው የእግዚአብሔር ቃል ኢየሱስ እስከዛሬ ድረስ ለሞቱት፣ በመቃብራቸውም ለቀሩት ቅዱሳን እንደሚመጣ ያስተምራል፡- «ጌታ ራሱ በታላቅ ትእዛዝ፣ በመላእክት አለቃ ድምፅና በእግዚአብሔር የመለከት ድምፅ ከሰማይ ይወርዳልና። በክርስቶስ የሞቱትም አስቀድመው ይነሣሉ።» 1ኛ ተሰሎንቄ 4፡16። እኛ እንደ እግዚአብሔር ሕዝብ፣ ሙታንን ሕያወያን ናቸው የሚሉ መኖሩን በመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ለመቃወም ዝግጁ መሆን አለብን። ሙታን ምንም እንደማያውቁ፣ መገለጫችንም አጋንንታዊ መኖሩን መሆናቸውን ጭምርም።

መጽሐፍ ቅዱስ በፍጥረት የመጀመሪያ ቀን እንዲህ ይላል፡- «መሸ፤ ነጋም፤ የመጀመሪያ ቀን።» ዘፍጥረት 1፡5። ስለቀሩት ስድስት የፍጥረት ሳምንት ቀናትም እንዲሁ ተመሳሳይ ነገር ተነግሮ ነበር። እነዚህ ጊዜያት እያንዳንዳቸው

በጠዋትና ማታ የተዋቀሩ ናቸው፤ ልክ እስከ ዛሬ ድረስም ካለፉት ሌሎች ቀናት ጋር ተመሳሳይ ናቸው። ለዘላለምም እንዲሁ ይቀጥላሉ። የእግዚአብሔር ቃል ስለ ፍጥረት በሚከተለው መንገድ ይመሰክራል፡ «እርሱ ተናግሯልና ሆኑ፤ አዝዟልና ጸኑም።» መዝሙር 33፡9። እግዚአብሔር ምድርንና በውስጧ ያለውን ሁሉ ለመፍጠር ምን ያህል ጊዜ ፈጀበት? እግዚአብሔር ስለዚህ ጥላኔት በግልጽ ሲገልጽ፣ ስፍር ቁጥር የሌላቸውን የተፈጥሮ ዓለማት ለመጥራት ምን ያህል ጊዜ እንደፈጀበት እንደሚፈጅበት የሚወስን ሰው ማነው? ማለቂያ የሌለው አጽናፊ ዓለም ፈጣሪ እያንዳንዱን ፍጥረታቱን ምን ያህል ጊዜ እንደፈጀበት አያውቅም? የእግዚአብሔርን ቃል በግድ ማጣመም፣ ከአእምሮአችን በላይ የሆነን ነገር ወደ ትንሸዋ አእምሯችን ማስገባት አለብን?

«ይህ ብልሃት፣ ልዩ አእምሮ ወይም ፍጹም ግንዛቤ አያስፈልገውም። እምነት ብቻ ነው የሚሰፈልገው። ሙሉ እምነት፣ በእግዚአብሔር ቃል ላይ እምነት እና የማይናወጥ ታዛዥነት አሰፈላጊ ናቸው፤ ምክንያቱም እንደዚያ ካልሆነ በቀር የእግዚአብሔርን ሚስጥሮች መረዳት አንችልም። ምንም እንኳን ሙሉ በሙሉ ባንረዳቸውም ልናምናቸው ግን እንችላለን። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን መኖር ለማረጋገጥ የተጻፈ አይደለም፣ እሱን ሁላችንም በቅርቡ እናየዋለን።»

መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው ስለ ሁሉም ነገር እውቀት እንዲሰጠን ነው። እስካሁን የተገለጠውን ለማመንና ለመቀበል ከበቂ በላይ እውቀት አለን። የእርሱን መንገድ መርጠን የራሳችንን መንገድ ትተን፤ እግዚአብሔር ከእናቶቻችን ይልቅ እንደሚወደን እና ለእኛ የሚሰጠን እንደሚያውቅ በማመን በእምነት እንድንኖር ነው።

«እውነት ነው፣ የሰው፣ የእንስሳትና የዕዕዎች ቅሪቶች፣ ከዛሬው ከምናውቀው በጣም የሚበልጡ፣ ተገኝተዋል። ሆኖም፣ ሙሴ በዘፍጥረት ውስጥ ከተጠቀሰው ጊዜ በፊት እንደነበሩ የሚገልጸው ትርጓሜ ሙሉ በሙሉ ትክክል አይደለም፤ ለእዚህ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ እራሱ በቂ ማብራሪያ ይሰጣል። ከታላቁ ጥፋት በፊት የእንስሳትና የእዕዎች ሕይወት እድገት ዛሬ ከምናውቀው እጅግ የላቀ ነበር። ከጣፋት ወሃ በኋላ ግን በምድር ገጽ ላይ ጉልህ ለውጦች ነበሩ፤ ሆኖም ግን፣ ስለ ቀድሞው ሕይወት ብዙ ማስረጃዎችን ጠብቆ ቆይቷል። እነዚህ ነገሮች የእግዚአብሔርን ቃል ትክክለኛነት ይመሰክራሉ በተጨማሪም ከቃሉ ጋር በምንም መንገድ አይቃረኑም።»

እግዚአብሔርም በሰባተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ አረፈ፤ ቀደሰውም፤ መርጦታልም፤ ለዘላለምም ለሰው ልጅ የዕረፍት ቀን አድርጎ ለየው። ጌታ በኤደን ሰባተኛውን ቀን በባረከው ጊዜ የፍጥረትን ሐውልት ተክለ። እግዚአብሔር የሰማይ፣ የምድር፣ የባሕርና የሰው ፈጣሪ መሆኑን እንደመሆኑ ምስጋናና እውቅና እንድንሰጠው፣ ለአዳም የሰው ልጅ ወኪልነትን ሰጠው። ይህንን ቀን ስናከብር የእጆቹ ፍጥረታት መሆናችንን፣ ጌታ የሁሉም ነገር ህጋዊ ባለቤት መሆኑን እና እንደ አባትና ፈጣሪ ፍጹም ሥልጣን ስር የእርሱ ተገዢዎች መሆናችንን እናስታውሳለን። ስለዚህ ለሰው ልጆች ሁሉ ሰንበትን መሰረተ። በኢየሱስና በሰማይን መካከል ያለው ግጭት ሲያበቃ፣ «ከአንዱ ሰንበት እስከ ሌላው።» የአዲሱ ምድር ነዋሪዎች፣ «የሰው ልጅ ሁሉ በፊቱ ሊሰግድ ይመጣል፤ ይላል እግዚአብሔር፤» ኢሳይያስ 66፡23።

«ሌላኛው ታላቅ ማታለያ ደግሞ፣ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፈቃድን በመቃረን፣ እውነተኛውን ሰንበት ከሰድስቱ የሥራ ቀናት በአንዱ ለመተካት ሐሰተኛ የዝግመተ ለውጥ ንድፈ ሐሳብን ለመጠቀም መሞከሩ ነው። ይህ ታላቅ ውሸት እግዚአብሔር ፈጣሪ እንዳልሆነ በመግለጽ እንዲሁም ኃጢያት እና ሞት ከአዳም እና ሔዋና ወደቀትና ከህደት በፊት ነበሩ በማለት ወደ ትልቅ ስህተት ይመራል።

ሰይጣን ዓለምን ለማታለል የሚጠቀምባቸውን ስህተቶችና ማታለያዎች ጥቁቶቹን ብቻ አይተናል። የድሮዉ አባብ ዋነኛ ማታለያ ዲያብሎስ እንደ ሰው ብቻ አለመታየቱ ነው። «ዓለም እውነትን ሲክድ፣ ሰይጣን ኢየሱስን ሰው ብቻ ያደርገዋል፤ ራሱን እንደ ብርሃን መልክ አድርጎ ያቀርባል፤ በጣፋጭ ድምፅም ይናገራል፤ በሽተኞችን ይፈውሳል፤ ሙታንን እንደሚያስነሳ ይታያል፤ እሳት ከሰማይ እንዲወርድ ያደርጋል። ዓለምም የጌቶች ጌታና የገዢዎች ገዢ አድርጎ ይቀበላል።» እንደ አባብ ማራኪና አባባይ እንደመሆኑ መጠን፣ የሐሰት ተአምራትንና ድንቆችን በማድረግ የሰውን ምናብ ይሰባል፤ ከዚያም ዓለምን በውሸቱ ያሳምናል። የማይታዘዙ ልጆች ሁሉ «ይድኑ ዘንድ የእውነትን ፍቅር ለመቀበል እምቢ ስላሉ ያታልላሉኝ» እንደተባለ 2ኛ ተሰሎንቄ 2፡10።

ሙታን የት ናቸው?

አንድ ሰው የሰጋ ሞት ሲሞት፣ ሕልውናውን እንደሚቋረጥና ሕይወቱ እንደሚያበቃ እናውቃለን። ታዲያ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ከሞቱ ሰዎች ጋር ግንኙነት እንዳላቸው የሚያምኑት ለምንድን ነው?

እሱቲ ወደ መጀመሪያው እንሂድና። ነገሮች እንዴት እንደሆኑ እንመልከት። «እግዚአብሔር አምላክ ከምድር ዐፈር ወስዶ ሰውን አበጀው፤ በአፍንጫውም የሕይወት እስትንፋስ እፍ አለበት፤ ሰውም ሕያው ነፍስ ሆነ።» ዘፍጥረት 2:7። እዚህ ላይ፣ ስንፈጠር አንዲትን ነፍስ ለመፍጠር ሁለት ነገሮች አንደተዋሃዱ አናያለን፤ አነርሱም የአፈር አካልና የሕይወት እስትንፋስ ናቸው። ነፍስ አካልናት። በሞት ጊዜ ግን ሂደቱ ተገላጧል፤ ይሆናል። «እስትንፋሳቸውንም ስትወስድባቸው ይሞታሉ፤ ወደ ዐፈራቸውም ይመለሳሉ።» መዝሙር 104:29። ሞት ወደ ዓለም የገባው በኃጢአትና በአለመታዘዝ ምክንያት ነው። ለዚህም ነው እግዚአብሔር፣ «ወደ አፈር እስከትመለስ ድረስ በፊትህ አፈር ውስጥ እንጀራ ትበላለህ፤ ከእርሱ ተወስደሃልና፤ አፈር ነህና፤ ወደ አፈርም ትመለሳለህ» ያለው። ዘፍጥረት 3:19።

ስንሞት ሁለት ነገሮች ይከሰታሉ። «ዐፈር ወደ ምድር እንደ ነበረ ይመለሳል፤ መንፈስም (የሕይወት መንፈስ) ወደ ሰጠው ወደ እግዚአብሔር ይመለሳል።» መዝሙር 12:7። የሕይወት እስትንፋስ ብቻ ወደ እግዚአብሔር ይመለሳል፤ ነፍስም አካልም አይመለሱም። ሙታን የት አሉ? ከዚህ ሄደዋል። ከእንግዲህም የሉም። በመንግሥተ ሰማያትም ሆነ በሲኦል አይደሉም። ነገር ግን በመቃብራቸው ውስጥ ናቸው። በእግዚአብሔር እጅግ የተወደደው ንጉስ ዳዊት ከወዴት አለ? «ዳዊት ወደ ሰማያት አልወጣም» የሐዋርያት ሥራ 2:34። «ወንድሞች ሆይ፤ ከቀደምት አባቶች ዳዊት ሞቶ እንደ ተቀበረ፤ መቃብሩም እስከ ዛሬ ድረስ በመካከላችን እንደሚገኝ በድፍረት መናገር እችላለሁ።» የሐዋርያት ሥራ 2:29። ዳዊት በሰማይ እንደሚደን እውነት ነው፤ ነገር ግን ይህ ገና አልተፈጸመም። የእግዚአብሔር እቅድ፣ በሊዮስስ ዳግም ምጽአት ትንሣኤ እስኪሆንላቸው ቀን ድረስ በመቃብር እንዲቆዩ ነው። «በመቃብር ያሉቱ ሁሉ ድምፁን የሚሰጡበት ሰዓት ይመጣልና፤ መልካምም ያደረጉ ለሕይወት ትንሣኤ ይወጣሉ።» ዮሐንስ 5:28-29። «ሌታ ራሱ ከሰማይ ይወርዳል፤ በክርስቶስም የሞቱ ቀድመው ይነሣሉ።» 1ኛ ተሰሎንቄ 4:16።

ከዚህ በተጨማሪም፣ ሙታን ማሰብ እንደማይችሉ እናውቃለን፤ ምክንያቱም «መንፈሳቸው ትወጣለች፤ ወደ መሬታቸውም ይመለሳሉ፤ ያን ጊዜም ዕቅዳቸው እንዳልነበር ይሆናል።» መዝሙር 146:4። የሞተ ሰው «ወደ ቤቱ ዳግመኛ አይመለስም፤ ስፍራውም ከእንግዲህ አያውቀውም።» ኢዮብ 7:10፤ በመቃብርም «መታሰቢያ የለም» ስለዚህ ምንም ነገር ማስታወስ አይችልም። መዝሙር 6:5፤ እና «እግዚአብሔርን የሚያመሰግኑት የሞቱት አይደሉም።» መዝሙር 115:17።

«ሙታን ግን ምንም አያውቁምና፤ መታሰቢያቸው ይረሳል፤ ምንም ዋጋ የላቸውም። ፍቅራቸው፣ ጥላቻቸው፣ ቅናታቸውም ከጠፋ ቁይቷል፤ ከፀሐይ በታች በሚሆነው ነገር ሁሉ፤ ፈጽሞ ዕጣ ፈንታ አይኖራቸውም።» መዝሙር 9:5-6። ሙታን በምንም ጉዳይ ላይ ጣልቃ መግባት አይችሉም። ከሕያዎች ጋር ምንም አይነት ግንኙነት ሊኖራቸው አይችልም፤ ይህ ከቶ የማይቻል ነው። ሞት በሌላ ቦታ ያለ ሕይወት ማለት አይደለም። ሞት ማለት መኖርን ማብቃት ማለት ነው እንጂ።

ወደ መጀመሪያው ጥያቄ እንመለስ፤ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ከሙታን ጋር ግንኙነት እንዳላቸው ለምን ያምናሉ? የሙታን መኖሩን ከሕያዎች ጋር እንደሚገናኙ የሚገልጹ አምነት መንፈሳዊነት (spiritualism) ተብሎ ተገልጿል። ይህ ሀሰተኛ አምነት መነሻው ከሰይጣን ራሱ ነው። እንደ አዲስ ዘመን (New Age) የሚመስል ታላቅና ጥንታዊ ማታለያ ነው። እንዲሁም ብዙ የፕሮቴስታንት እና የካቶሊክ አብያተ ክርስቲያናት፣ «መሞት እንኳ አትሞቱም...እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ» ዘፍጥረት 3:4-5። ተብሎ በአባቡ ለሌላው የተነገራትን የመጀመሪያውን ወሽት ተቀብለውታል።

ይህ ውሸት ነፍስ መሞቷ አይደለችም ለሚለው የሐሰት ትምህርት መሰረት ነው። ዛሬ ኦብዛኞቹ አብያተ ክርስቲያናት ይህንን አደገኛ ስህተት ያስተምራሉ፤ ሰው በተፈጥሮው አመዋቲ ነፍስ እንዳለውና በሆነ መንገድ ከሞት በኋላ በሕይወት እንደሚኖር ያስተምራሉ፤ ይኖራል ብለው የሚሰቡትም በእግዚአብሔር ሐልዎት፣ በመንጽሐፍ ስፍራ ወይም በሲኦል ነው። ይህ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ጋር የሚቃረን ነው። «የመዳን ብቸኛው መንገድ ነው። እርሱ ብቻ የማይሞት ነው።» 1ኛ ጢዎሞስ 6:15-16፤ ለዚህም ነው ኢዮብ፣ «የሞትና የሲኦል ደጃች በእጄ ናቸው።» ያለው። ራዕይ 1:18፤ እና «ወልድም እንዲሁ ሕይወትን ይሰጣል።» ዮሐንስ 5:21፤ «እኔም የዘላለም ሕይወትን አሰጣቸዋለሁ።» ዮሐንስ 10:28፤ ስለዚህ «ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚያምን ቢሞት እንኳ በሕይወት ይኖራል።» አለ። ዮሐንስ 11:25።

ከውድቀት መጀመሪያ ጀምሮ ከሙታን ጋር እንደሚገናኙ የሚያስመስሉ ሰዎች ነበሩ። ዛሬም ተመሳሳይ ነገር እያደረጉ ያሉ መንፈሳዊ ሰዎች በየቦታው አሉን። እነዚህም «ጠባቂ መኖሩን» ብለው የሚጠሩዋቸውን ከሌሎች ጥላኔቶች የመጡ ጎብኚዎችን ያካትታሉ፤ እነዚህም መኖሩን የቤተሰብ አባላትን፣ ጓደኞችን ወይም ከሌሎች ጥላኔቶች የመጡ ፍጥረታትን መኖሩን የሚያሰኙ ናቸው። እነዚህ ሁሉም «የአጋንንት መኖሩን» ናቸው። ራላይ 16:14።

እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ወደ ተስፋይቱ ምድር ሲመራቸው፣ ለአጭር ጊዜ በሰጢም ሰፈሩ፤ «**ወንዶቹ ከሞግብ ሴቶች ጋራ ማመዘር ጀመሩ። እነዚህም ሴቶች ወደ አምላካቸው መሥዋዕት ሕዝቡን ጋበዙ፤ ሕዝቡም መሥዋዕቱን በላይ ለአማልክቱም ሰገደ። ስለዚህ እስራኤል በአል ፌጎርን በማምለክ ተባብረ፤**» (የሞግብ ጣዖታትና ሐሰተኛ አማልክት)። «የእግዚአብሔርም ቍጣ በእስራኤል ነደደ።» ዘኁልቀ 25:1-3።

ይህ አስጸያፊ ነው። ይህ እስከፊ ወንጀል ብቻ ሳይሆን፣ ትልቅ ከህደት ስለሆነ በእግዚአብሔር ዘንድ አስጸያፊ ነው። ይህ «ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይነሩህ።» ዘጸአት 20:3 የሚለውን፣ ከሁሉም የሚልቀውን፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዝት ህግ የሚጥስ ነው። እንዲሁም የሁለተኛውም ትእዛዝ ጥሰት ነው። «የተቀረፀ ምስል ለራሱ ጣዖትን አታብጁ። አትስገድላቸው ወይም አታምልካቸውም፤ እኔ ቀናተኛ አምላክ ነኝ።» ዘጸአት 20:4-5። በሌላ አነጋገር፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ መንፈሳዊ ምንዘር ፈጽመዋል። ጌታ ሕዝቡን ከጣዖት አምልኮ ለማዳን የሚፈልግ ቀናተኛ አምላክ ነው። እግዚአብሔር የጣዖት አምልኮን ይጠላል ምክንያቱም ደግሞ አእምሮን ያበላሻል፣ ያረከሳል፣ ወደ ሁሉም ዓይነት ስሜታዊነትና ኃጢአትም ይመራልና ነው። እግዚአብሔር በሚገኝበት ጊዜ፣ ከሚያስደስቱ ጣዖቶቻችን ሁሉ ተለይተን ከእግዚአብሔር ጋር በጸጋና በአምነት እንተባበር፣ እንዲሁም ኃጢአታችንን ይቅር የሚል መሐሪ አዳኝ ስላለን፣ በፍፁም ልግችን እግዚአብሔርን እንፈልግ። እግዚአብሔርን በቸልተኝነት የሚመለከት ሁሉ መቀጣቱ አይቀሬ ቢሆንም፣ አያሱስ ሁላችንም ንስሐ እንድንገባ ይጠይቀናል።

የዚህ ነገር ተግባራት ሁሉ መንፈሳዊነት (spiritualism) ናቸው፤ ምክንያቱም ሙታንን የሚመለከት እና እግዚአብሔርን ወሽታም ብሎ የሚጠራ ባህል ስለሆነ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እስራኤል በሰጢም ያደረገውን ይገልጻል፤ «**ራሳቸውን ከበአል ፌጎር ጋራ አቋራኙ፤ ለሙታን የተሠዋውን መሥዋዕት በሉ፤**» መዝሙር 106:28 ይህ ደግሞ የባሰ ነው ምክንያቱም «አሕዛብ የሚሠዉት ለእግዚአብሔር ሳይሆን ለአጋንንት ነው፤ ከአጋንንት ጋራ እንድትተባበሩም አልሻም፤» 1ኛ ቆሮንቶስ 10:20። ከሙታን ወይም ከጣዖታት ጋር መስማማት የዲያብሎስ አምልኮ ነው።

መንፈሳዊነት (Spiritualism) ከክርክር መጀመሪያ ጀምሮ በጌታ ዘንድ አስጸያፊ እንደሆነ ተነግሮዋል፤ እናም በሞት ቅጣት ስር በጥብቅ የተከለከለ ነው። «**እንዳትረከሱላቸው ወደ ሙታን ጠሪዎች ዘወር አትበሉ፤ መናፍስት ጠሪዎችንም አትፈልጉ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ፤»** ዘሌዋውያን 19:31። «**ወንድ ወይም ሴት መናፍስትን ቢጠሩ ወይም ጠንቋይ ቢሆኑ ፈጽመው ይገደሉ፤ በድንጋይ ይወገሩአቸው፤ ደማቸው በላያቸው ነው፤»** ዘሌዋውያን 20:27። ይህ በእርግጥ ጥንቅላንና ድግሞትን፣ እንዲሁም ከአስማት ጋር የተያያዙ ሁሉንም አይነት አቀራረቦችን፣ የተፈጥሮን ኃይሎች በመፈወስ ወይም በመቆጣጠር ሽፋን የወደፊቱን የሚተነብይ አስማትን፣ እንዲሁም ከዲያብሎስና ከሌሎች ክፉ መናፍስት ጋር በተደረገ ስምምነት ምክንያት አስማታዊ ኃይል ያለው ታዋቂ አጉል እምነትን ያካትታል። በመሠረቱ እነዚህ ሁሉ ነገሮች ተመሳሳይ ናቸው፤ እና ሁሉም በእግዚአብሔር ጌታችን ዘንድ አስጸያፊ ስለሆኑ በሞት ቅጣት ስር የተከለከሉ ናቸው።

«**ሰይጣን፣ ዓለም መጽሐፍ ቅ ቅዱስ ልብ ወለድ** ወይም ለጨቅላነት ብቻ የሚስማማ፣ ብዙም አስፈላጊ ያልሆነ እና ጊዜው ስላለፈበት ወደ ጎን መተው ያለበት መጽሐፍ ነው ብሎ እንዲያምን እያደረገ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ለመሻር መንፈሳዊ መዝገቦችን ያቀርባል። ይህ እርሱ ሊጠቀመው የመረጠው መሣሪያ ነው። ምክንያቱም ደግሞ በዚህ ላይ ሙሉ ቁጥጥር ስላለው ነው፤ በዚህም ምክንያት ምድር እሱ የፈለገውን እንዲያምን ማድረግ ይችላል። በዚህ መንገድ የእግዚአብሔርን መጽሐፍ እንደ ተራ ተረት አድርጎ ያስቀምጣል እንዲሁም የዓለምን አዳኝ ተራ ሰው ያደርገዋል።»

ዛሬ፣ መንፈሳዊነት በሚሊዮን የሚቆጠሩ ተከታዮች ያሉት ሲሆን ወደ ሳይንሳዊው ማህበረሰብም ዘልቆ ገብቷል፤ አብያተ ክርስቲያናትን ወርሮ በሁሉም የዓለም ብሔራት የሕግ አውጭዎችና ከፍተኛ ፍርድ ቤቶች ዘንድ ሞገስ አግኝቷል። ይህ ዓለም አቀፍ ማታለል፣ ሁሉን አቀፍ በሆነው በአንዱ የተወዘዘውንና የተከለከለውን አስማት ይደግማል።

ይህንን አስቸጋሪ ማጭበርበር ለማስወገድ የሚችን ሰው ሁኔታ በትክክል መረዳት በጣም አስፈላጊ ነው። የጌታችን የአያሱስን ቃላት በሚገባ ማስታወስ አለብን፤ «**ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ፤»** ማቴዎስ 24:4።

ሰይጣን ሰዎችን ለማሳመን የሐሰት ትምህርቶቹን ሁልጊዜ በሐሰት ተአምራት እንደሚደግፍ መዘንጋት የለብንም። ለሐዋን የሐሰት ኢመዋቲነት አስተምህሮውን ሲያስረዳት፣ «**በእርግጥ አትሞቱም**» በማለት ውሸቱን በሐሰት ተአምር ደግፏል፤ ማለትም፣ ተናጋሪው እባቡ ይመስላል። ነገር ግን እባቡ በፍፁም አልተናገረም። ምክንያቱም እባቡን አይናገሩምና፤ የተናገረው ሰይጣን ነው። **ሙታን እንደማይናገሩ፣ አጋንንት ግን እንደሚናገሩ መዘንጋት የለብንም።**

የነቢዩ አላይያስን ቃላት ሁልጊዜ ልናስብ ይገባል፤ - «**ሰዎች፣የሚያነገቡትንና የሚያሸነፁትን ሚርተኞችንና መናፍስት ጠሪዎችን ጠይቁ ቢሷችሁ፤ ሕዝቡ አምላኩን መጠየቅ አይገባውምን? በሕያዋን ምትክ ሙታንን መጠየቅ ለምን አስፈለገ? ወደ ሕጉና ወደ ምስክር ቃሉ ሂዱ! እነርሱም እንዲህ ያለውን ቃል ባይናገሩ የጎጋት ብርሃን አይበራላቸውም፤»** አላይያስ 8:19-20።

የሰይጣን ኃይል በፍጥነት እየጨመረ ነው፤ እና አንዳንድ ተከታዮቹ በቅርቡ ተአምራትን ማድረግ ይችላሉ። አላት በሰፊ አምሳያ ከሰማይ እንዲወርድ ያደርጋሉ። እነዚህ ዘመናዊ አስማተኞች ማግኔቲዝምን በመጠቀም፣ ጌታችን አያሱስ የፈጸማቸውን ተአምራት

ሁሉ ያሳያሉ፤ ብዙዎች የእግዚአብሔር ልጅ በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ የፈጸማቸው ታላላቅ ተአምራት በዚህ ማግኔታዊ ኃይል የተከናወኑ መሆናቸውን ያምናሉ። ልክ እንደ ሙሴ ዘመን፣ በፈርዖን ፊት በሥልጣኑ የተፈጸማቸው እግዚአብሔራዊ ምልክቶችና ድንቆች በአብዛኛው በግብፅ አስማተኞች ተኮርጀው ነበር፤ ቅዱሳን ከመጨረሻው ነፃ መውጣታቸው በፊት፣ እግዚአብሔር ለሕዝቡ በኃይል ይሠራል፣ እና እነዚህ ዘመናዊ አስማተኞች የእግዚአብሔርን ሥራ እንዲያስመስሉ ይፈቀድላቸዋል።

«የእግዚአብሔርን እጅ መያዣ ትክክለኛው ጊዜ አሁን ነው፤ ምክንያቱም ደግሞ የዲያብሎስ ታላላቅ ተአምራትና ምልክቶች ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማታሰልና ለማሸነፍ የጊዜው መጨረሻ ነው። ዓይኖቻችንና ሀሳባችን በጸጋና በፍቅር በተሞላው በክርስቶስ ላይ መሆን አለባቸው። የክፉዎችን ፍርሃት መጋፈጥ፣ የሚያከብሩትንም መፍራት ወይም ማክበር አየገባንም፤ ይልቁንስ ለእውነት ለመቆም ድፍረት ሊኖረን ይገባል። **ዓይኖቻችንን ቢከፈቱ ኖሮ በዙሪያችን ያሉትን በሆነ መንገድ እኛን ለመጉዳት ወይም ለማጥፋት ያሴሩ ክፉ መላእክትን እናይ ነበር፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር መላእክት በኃይላቸው ሲጠብቁን እናያለን፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ንቁ ዓይን ለበጎ ነገር ሁልጊዜም በአስራቴል ላይ ነው። በእርሱም ብንታመን ሕዝቡን ይጠብቃል እንዲሁም ያድናል።»**

ሌሊኞች የመጨረሻው ዘመን የሰይጣን ማታሊያዎች

ለምድር ታሪክ ፍጻሜ በጣም ተቃርበናል፤ ሰይጣንም ከዚህ በፊት ታይቶ በማይታወቅ ሁኔታ በሥራ ላይ ነው፤ «ዲያብሎስ ጥቂት ዘመን ብቻ እንደ ቀረው ስላወቀ፣ በታላቅ ቊጣ ተሞልቶ ወደ እናገተ ወርዷል።» ራእይ 12:12። እርሱ እውነተኛ የክርስቶስ ተቃዋሚ ስለሆነ፣ ከእግዚአብሔር ራሱን ችሎ እና የእግዚአብሔር በተቃራኒ የክርስቲያን ዓለም መሪ ሆኖ ይሠራል። በሐሰት ተአምራት በሚያስደንቅ ትጋት ይሠራል። ሐዋርያው ጴጥሮስ፣ «ራሳችሁን የምትገዙ ሁኑ፣ ገቁም፤ ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገዛ አንበሳ ወዲያ ወዲያ ይዞራልና፤» ሲል ያስጠነቅቀናል። ነኛ ጴጥሮስ 5:8።

ሰይጣን የሚሠራው ራሳቸውን እንደ ሐሰተኛ ክርስቶሶች፣ ሐሰተኛ ነቢዮች እና ሐሰተኛ ክርስቲያኖች አድርገው በሚያቀርቡ በወደቁ መላእክትና ክፉ ሰዎች አማካኝነት ነው። «እንደ ሰይጣን አሠራር ሲሆን፣ ይህም በጎይል ሁሉ፣ በሐሰተኛ ምልክቶችና ድንቁችም ሁሉ ይሆናል፤» ማቴዎስ 24:24፤ 2ኛ ተሰሎንቄ 2:9።

«በውጪ ካሉት ይልቅ በቤተክርስቲያን ውስጥ ካሉ ጠላቶች የሚመጡ ብዙ የሚያስፈሩን ነገሮች አሉ።» ከክፉ ነገሮች ሁሉ እጅግ ክፉዉ ነገር በጎና ክቡር የሚመስል ነገር ግን ንጡኤትን የሚያበረታታና ክፉትን የሚያስደርግ ነገር ነው። ብልሃት፣ ተሰጥኦ፣ ርኅራኄ እና የልግስና እንዲሁም የደግነት ድርጊቶች እንኳን ወደ ጥፋት የሚጠሩን የዲያብሎስ ድምፅ ሊሆኑ ይችላሉ። እውነትን እንጠብቃለን የሚሉ ሰዎች፣ ብዙውን ጊዜ የተፈጻሚነቱ ትልቁ እንቅፋት መሆናቸውን በተደጋጋሚ አረጋግጠዋል። አለማመን፣ ክፉ ጥርጣሬ፣ አማላይ ጨለማን፣ እርኩሰትን፣ ክርክር እና ዓለማዊነትን ያበረታታል፣ የክፉ መላእክትን መኖርንም ያበረታታል፣ እንዲሁም ለሰይጣን ንድፎች መንገዱን ያጸዳል።

«በቸኛው አምላክ እና በራሱ ሕይወት ያለው ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው፤ ዮሐንስ 5:26፤ ለዚህም ነው ኢየሱስ ብቻ፣ «ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤» ዮሐንስ 11:25 ያለው። ሰይጣን ሙታንን የማስነሳት ኃይል ስለሌለው፣ እርሷን ታዊ መኖሩን በፊታችን በመሆን፣ የሞቱ እና የምንወዳቸው ሰዎችና ዘመዶቻችን መስልው ራሳቸውን በማቅረብ፣ ሰንበትና ሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶች እንደተለወጡ አድርገው ያስተምሩናል።» ለዚህም ነው በቀደመው ጽሑፍ ላይ እንደመረመርነው የሙታንን ትክክለኛ ሁኔታ መረዳት አስፈላጊ የሆነው። እንዲሁም እዚህ ምድር ላይ እያሉ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት በመጽሐፍ ቅዱስ የጻፉትን ነገር፣ ማለትም የመጽሐፍ ቅዱስን መለኪታዊ አመጣጥ የሚከዱ ሐዋርያት አድርገው ራሳቸውን ያቀርባሉ። የእግዚአብሔር ቅዱሳን መላእክትም፣ የጠላትን ዕቅዶች ለማሸነፍ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የሚታዘዙ ሰዎች ሆነው ይቀርባሉ።

ሰይጣን በሁለት መሠረታዊ ስህተቶች ላይ ይተማመናል አንደኛው የነፍስ ኢመዋቲንት ሲሆን፣ «እርሱ ብቻ የማይሞት ነው፤ ሊቀረብ በማይቻል ብርሃን ውስጥ ይኖራል፤» ነኛ ጢሞቴዎስ 6:16፣ እንዲሁም ሙታን «ወደ ዐፈራቸውም ይመለሳሉ።» መዝሙር 104:29፣ የተባለውን እውነት ግን ያወቃል። ሁለተኛው ስህተት ደግሞ፣ እውነተኛው የዕረፍት ቀን ሰባተኛው ቀን መሆኑን እያወቀ፣ የሐሰተኛ የዕረፍት ቀን ቅድስና ነው። «ሰማይና ምድር ሠራዊታቸውም ሁሉ ተፈጸሙ። እግዚአብሔርም የሠራውን ሥራ በሰባተኛው ቀን ፈጸመ፤ በሰባተኛውም ቀን ከሠራው ሥራ ሁሉ ዐረፈ።» ዘፍጥረት 2:1-2።

«መልዕክተኞቹ ተአምራዊ ፈውሳችን ያደርጋሉ፣ እና ከቅዱሳት መጻሕፍት ምስክርነት ጋር የሚቃረኑ ሰማያዊ መገለጫችን እንደተቀበሉ ያረጋግጣሉ።» የእግዚአብሔር ሕዝቦች አይታለሉም፤ ምክንያቱ ደግሞ የሐሰተኛው ክርስቶስ ትምህርቶች ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ጋር ስለማይስማሙ ነው። የሐሰተኛው ክርስቶስ በረከቶች፣ አወሬውን እና ምልክቱን በሚያመልኩ እና መጽሐፍ ቅዱስ፣ የእግዚአብሔር ቁጣ ያለመቀላቅል ይወርድባቸዋል ባላቸው ላይ ያድራል።። ተአምራት ምንም እንደሚያረጋግጡ እና መጽሐፍ ቅዱስን ሊተኩ እንደማይችሉ እናውቃለን። የጥርቴስታንት ተሐድሶ ንቅናቄ «ሰላ እስከሪፕቸራ» ወይም «መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ» የሚለውን ጽንሰ ሀሳብ መከተል አለብን። እንዲሁም ሁል ጊዜ፣ ሰዎች፣ የሚያነበንበትንና የሚያንሸካሽኩትን ማርተኞችንና መኖሩን ጠሪዎችን ጠይቁ ቢፈጉሁ፣ ሕዝቡ አምላኩን መጠየቅ አይገባውምን? በእሁዋን ምትክ ሙታንን መጠየቅ ለምን አስፈለገ? ወደ ሕጉና ወደ ምስክር ቃሉ ሂዱ! እነርሱም እንዲህ ያለውን ቃል ባይናገሩ የጎጋት ብርሃን አይበራላቸውም። ኢሳይያስ 8:19-20 የተባለውን ማስታወስ ይገባናል።

«የእግዚአብሔር ፍርድ በምድር ላይ ከመኖሩ በፊት፣ በእግዚአብሔር ሕዝብ ዘንድ ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ ታይቶ የማይታወቅ የእምልኮ ተሃድሶ ይኖራል። የኋለኛው ዝናብም ይከተላል።» ዋናው ጠላታችን ሰይጣንም ይህንን ለመከላከል ይሞክራል፣ ነገር ግን አይቻለውም፤ ምክንያቱ ደግሞ፣ መንፈስ ቅዱስ እርሱም እግዚአብሔር የሆነው፣ ያኛውን ሁሉ ስለሚያደርግ ነው። እርሱ እንደዚህ ስለሆነ፣ እግዚአብሔር እንደዚህ አይነት እንቅስቃሴ ከመጀመሩ በፊት፣ ሰይጣን ሊከላከል ይሞክራል፤ የሐሰት ምሳሌዎችንም ያስተዋውቃል። ስሜታዊ ትርምስ፣ የእውነትና የሐሰት መደባለቅ፣ በክርስቶስና በቅዱሳት መጻሕፍት ያልተታሰረን ማንኛውንም ሰው ለማሳሳትም በጣም ምቹ ይሆናል። ከእግዚአብሔር የተላከ ልዩ የሆነ በረከት በአብያተ ክርስቲያኖች ላይ እየፈሰሰ እንደሆነም ያስመስላል።

በሌላ አነጋገር፡ ከእውነተኛዎቹ ከሰተቶች በፊት፡ የእግዚአብሔር ሕዝብ በሚባሉት ሰዎች ዘንድ የወሽት መንቃቃት እና ከዚያ በኋላም የወሽት ዝናብ ይኖራል። ሆኖም፡ አንድም ሰው መታለል የለበትም፤ የእነዚህን እንቅስቃሴዎች እውነተኝነት በእግዚአብሔር ቃል ብርሃን መለየት አስቸጋሪ አይደለም።

«በእነዚህ የወሽት ማስመሰሎች ወቅት፡ እንግዳ የሆኑ መገለጦችን እናያለን። ድለቃ፡ ሙዚቃ እና ጭፈራ ከጩኸት ጋር በአንድነት ይኖራል። ከዚህም ጋር የሰይጣን መሳሪያዎች ይቀላቀላሉ፡ ግጥም ካርኒቫል ይባላል፤ እርሱም የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ተብሎ የሚጠራ ነው። ሙዚቃ በብዙ ቤቶች ውስጥ፣ የሰይጣን ወጥመድ እንደሆነ ተመላክቷል። ለዚህ የወሽት ትርዒት ጊዜ ሁነኛ የሆነ ወጥመድ፡ ይህ ሙዚቃ፣ አእምሮን ከመንፈስ ቅዱስ አቅጣጫ ለማዞር የልምምድ መንገድን ይሰጣል። እኛ ግን የእግዚአብሔር ሥራ ሁልጊዜም የተረጋጋ እና ክቡር መሆኑን ማስታወስ አለብን፤ እግዚአብሔር ስለማይለወጥ፣ ይህ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ይቀጥላል።

በእዚህ ካርኒቫል ወሰጥ፣ በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ለረጅም ጊዜ ያየናቸው ተግባራት ተካተዋል፤ ከእነሱም ወሰጥ በልሳን መናገር ይገኝበታል። አንዳንድ ሰዎች፡ ቅዠታዊ ሰበካ፣ ሐሰተኛ ማንቃቃት እና በልሳን መዋሸት፣ ለቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ስጦታዎች እንደሆኑ በማሰብ ተታልለዋል። የእዚህ ሁሉ ነገር ፍሬ መልካም አልነበረም፤ «በፍሬአቸው ታወቋቸዋለችሁ፤» ማቴዎስ 7፡16። ቅዠት እና ጫጫታ ልዩ የእምነት ማስረጃ አይደሉም፤ ምክንያቱ ደግሞ ከመጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮቶች ጋር አይስማሙምና ነው።

አንዳንዶች ልዩ ሃይል እንደተገለጠ ካልተሰማቸውና፣ የደስታ ጊዜ ካላሳለፉ በስተቀር በቤተክርስቲያን ህብረት አይረከቡም። የዚህ ስብስብ ተጽዕኖ ምንም ፋይዳ የለውም። ደስታቸው ከአስተማማኝ ምንጭ ስላልመጣ፣ የደስታ ስሜቱ አንዴ ከጠፋ፣ ደስታቸው ከህብረቱ በፊት ከነበረው ያነሰ ይሆናል። መንፈሳዊ ጠቅሚታ ያላቸው ህብረቶች፣ በክብርና በታላቅ ፍጥነት ተለይተው ይታወቃሉ፤ እናም ራስን በማወቅና በጠንካራ ትሕትና፣ አንድ ሰው ከክርስቶስ ለመማር የተቀናጀ ጥረት ያደርጋል።

«ወንድሞች ሆይ፤ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መምጣትና ወደ እርሱም ስለ መሰብሰባችን ይህን እንለምናችኋለን።» 2ኛ ተሰሎንቄ 2፡1። «ማንም ሰው በምንም መንገድ አይታልላችሁ፤ አስቀድሞ ዐመፅ ሳይነሣ፣ ለጥፋት የተመደበውም የዐመፅ ሰው ሳይገለጥ ያ ቀን አይመጣምና። እርሱም አምላክ ከተሰለፈ ከሚመለከው ነገር ሁሉ በላይ ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ተቃዋሚ ነው፤ እርሱም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተቀምጦ፣ «እኔ አምላክ ነኝ» እያለ ዐዋጅ ያስነግራል። 2 ተሰሎንቄ 2፡3-4። በአጠቃላይ፣ ሰይጣን በተለያዩ የሰው ልጆች መሣሪያዎች በኩል ይሠራል። ነገር ግን በመጨረሻዎቹ ቀናት፣ ከጌታ ኢየሱስ ዳግም መምጣት ቀደም ብሎ፣ የግል ሚናውን ይፈጽማል፤ እና ማታለያዎ የሚጠናቀቀው፣ የክርስቶስን መምጣት አጣጣ ሃስት ሲያደርግ ነው።

«የጥንቅቅ በራህይ 1፡13-16 ላይ እንደገለጸው፣ ሰይጣን የንጉሥ ልብስ ለብሶ ይታያል። እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ ይናገራል፤ ሰዎችም እራሱን የገለጠ ውጥና ክቡር ፍጡር አድርገው ያምናሉ፤ በለሰላሳ ደምጻችና በሚያበረታቱ ቃላት ክብርን ለብሱ፣ እስከዚያ ቅጽበት ድረስ የሰው ዓይን አይታት ከሚያወቀው ክብር እጅግ የላቀ ክብርም ነበረው። ከዚያም የተታለሉት ተከታዮቹ፤ ክርስቶስ መጥቷል! ክርስቶስ መጥቷል! እያሉ በድል አድራጊነት ድምጽ ጮኹ።

ሰይጣን በዚህ በሚያሰከርም ሁኔታ በተለያዩ ቦታዎች እራሱን ይገልጣል። ክርስቶስ በምድር ላይ እያለ፣ ደቀ መዛሙርቱን እጆቹን አንስቶ ሲባርክቸው እንዳደረገው በሚያደርግበት ጊዜ፣ የተታለሉ ሰዎች በፊቱ በአምልኮ ይሰግዳሉ። እርሱም ጣፋጭ በሆነና ረጋ ባለ ድምፅ፣ እንዲሁም በደግነትና ርኅራኄ የሰዎችን ሥቃይ ይፈውሳል። ከዚያም፣ ሰባተኛውን የእረፍት ቀን (ቅዳሜን) ወደ የሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን (እሁድ) እንደቀየረ እና የባረከውንም ቀን እንዲጠብቁና እንዲቀድሱ እንዳዘዘቸው ያረጋግጥላቸዋል።

ሰይጣን መላውን ዓለም ወደራሱ መሳብ እንደማይችልና ስራውን ሊያጣ መሆኑን በማየቱ፣ ሌላ ማታለያ በማምጣት አማኞችን ለማሸነፍ የመጨረሻውን ከፍተኛ ጥረት ያደርጋል። በክርስቶስ አምሳል፣ እንደ ተአምር አድራጊ በምድር ላይ ይመላለሳል። በሚማርክ ቋንቋ የተከበሩ ቃላትን ይናገራል፤ እንዲሁም መልካም ሥራዎችን ያደርጋል። የተመረጡትን ለማታለል፣ ፍትሕን ሙሉ በሙሉ ያዘባል። ፕሬዚዳንቶች፣ ከፍተኛ ሥልጣን ያላቸው ገዥዎች እና ዘውድ ያላቸው ራሶች፣ በሐሰት ትምህርቶቹ ፊት ይሰግዳሉ። ነገር ግን በዚሁ ጊዜ፣ ከክርስቶስ ጋር ትልቅ ልዩነት ይኖራል፤ ሰይጣን ሰዎችን ከእግዚአብሔር ሕግ ያርቃል።

ሰይጣን የኢየሱስ ክርስቶስን ዳግም ምጽአት በትክክል እንዲደግም አይፈቀድለትም። በሌላ ርዕስ ላይ፣ የኢየሱስ እውነተኛ መምጣት እንዴት እንደሚሆን እናጠናለን፤ በእዚያውም እንዳንታለል የሚረዱ አንዳንድ ወሳኝ ልዩነቶችን እናያለን።

በፊታችን የሚፈውሱ፣ በጽኑ የታመሙ ሰዎች ይኖራሉ። ተአምራት በዓይኖቻችን ፊት ይደረጋሉ። **ለዚህ ፈተና ዝግጁ ነን?**

ሰይጣን፡ «በገይል ሁሉ፣ በሐሰተኛ ምልክቶችና ደንቆችም ሁሉ ጋር።» ይመጣል። 2ኛ ተሰሎንቄ 2፡9። ዓለምን የሚሰጠው፣ የሰይጣን ሐሰተኛ ደንቆች ናቸው፤ ምክንያቱም፡ «በሰዎቹም ፊት እሳት ከሰማይ ወደ ምድር እስኪያወርድ ድረስ ታላላቅ ምልክቶችን አደረገ።» ራህይ 13፡13።

«በዚህ የከህደት ዘመን፣ የክርስቶስ ተቃዋሚው እንደ እግዚአብሔር፣ እንዲሁም እንደ እውነተኛው ክርስቶስ ተቀባይነት ያገኛል፤ የእግዚአብሔርም ሕግ በምድር ሕዝቦች ሁሉ ዘንድ ልክ እንዳልሆነ ይሆናል። በእግዚአብሔር ሕግ ላይ ማመፅ ያይላል። የተታለሉ

ሰዎች፣ ሰይጣንን ወደ እግዚአብሔርነት ከፍ ሲያደርጉት፣ ሁሉን ቻይ የሆነው ሰይጣንን ከፍ ከፍ ለማድረግ የተባበሩትን አብያተ ክርስቲያናት ይቃወማል፤ ክርስቶስ የሚከተለውን ያወጃል፤ «**ስለዚህ መቅሠፍቶቻችን በአንድ ቀን ይመጡባታል፤ ሞት፣ ሐዘንና ራብ ይሆኑባታል፤ የሚፈርድባት ጌታ እግዚአብሔር ብርቱ ስለ ሆነ፣ በእሳት ትቃጠላለች።»** ራእይ 18፡8።

ታላላቅ ተአምራትና ድንቆች የሚደረጉባቸው ሰዎች የእግዚአብሔርን ሕግ ችላ ካሉ ወይም በሕጎቹ ላይ ለሚደረጉ ማንኛውንም ለውጥ ፈቃደኛ ከሆኑ፣ ምንም እንኳን በሁሉም መልኩ ኃያላን ቢሆኑም፣ የእግዚአብሔር ኃይል አላቸው ማለት አይደለም ምክንያቱም ተአምራት ምንንም አያረጋግጡም። **የእግዚአብሔር ኃይል ለማይታዘዙት ሰዎች ፈጽሞ አይሰጥም።** በተቃራኒው፣ በማይታዘዙ ልጆች ውስጥ የሚሠራው ኃይል፣ የታላቁ አታላይ ኃይል ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በተአምራዊ መገለጫ ፈጽሞ አይተካም። አሰራሪው ነገር ለእግዚአብሔር ቃል መታዘዝ እንጂ፣ ተአምራት፣ በልሳን መናገር ወይም መተንበይ አይደለም። ኢየሱስ እንዲህ ሲል በግልጽ ተናግሯል።»**ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ የሚለኝ ሁሉ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ አያደርግም፤ ከእኔ ጋር ያለው ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማያት አይገባም።»** ማቴዎስ 7፡21-23።

«ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ ምንም ተአምራዊ መንፈስ አይሰጥም፣ አስቀድሞ ከተገለጠው ጋር የሚቃረን ከእግዚአብሔር የተላከ ምንም መገለጥ የለም፣ እግዚአብሔር የማይሳሳት ስለሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምንም አይነት እርማት አልተሰራም።» መጽሐፍ ቅዱስ፣ ስለሰራው፣ ስለ አሁን እንዲሁም ስለሚመጣው ሁሉም ነገር ሙሉ እውቀት አለው። የሚቀየር ነገርም አይኖርም፤ ምክንያቱም **«የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ነው።...ምስክርነቱም የታመነ ነው ።»** መዝሙር 19፡7።

ኢየሱስ ክርስቶስ ለማይታዘዙ እና ለማያምኑ ሰዎች እንዲህ ይላል፤ **«እኔ የምለውን አታደርጉም፤ ታዲያ ለምን፣ 'ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ' ትሉኛላችሁ?»** ሉቃስ 6፡46፤ ለሁላችንም እንዲህ ይላል። **«በትወድዳኝ ትእዛዜን ትጠብቃላችሁ።»** ዮሐንስ 14፡15።

የእግዚአብሔርን ቃል አጥብቀን እንያዝ፤ ማንም ከእኛ እንዳይወስደው እግዚአብሔር በአእምሮችንና በልባችን ውስጥ እንዲቀርጸው እግዚአብሔርን እንለምነው፤ እናም **ለመዳን የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ጥበብኛ ስለሚያደርገን፣** ሁልጊዜ በአጥንቶቻችንና በመቅኔያችን ውስጥ እንሸከመው።

«የምንቀበለው የመንፈስ ቅዱስን መጠን፣ እርሱን ለመቀበል ካለን ፍላጎት፣ ከምንጠይቀው እምነት እና ካለን ብርሃንና እውቀት አጠቃቀም ጋር የሚመጣጠን ነው።»

በቀድሞው ዝናብ ወቅት የመንፈሳዊ ሕይወታችንን መታደስ፣ የአእምሮዊ ችሎታችንን መጎቃቃት፣ ክርስቶስ ብቻውን የሚኖርበት ልብ እና የመንፈሳዊ ጥቃቶችን ትንሣኤ ማየት አለብን። የአስተሳሰብ፣ የባህሪ እና የድርጊት ለውጥ ከዚህ ጋር አብሮ መሆን አለበት።

ትልቁና ጥንኛው አሰራር ስር እውነተኛ ገሰሐ መግባት ሲሆን ከዚያም ከላይ እንደተገለጸው፣ የመንፈሳዊ ሕይወታችን መታደስ ነው። ገሰሐ ያልገባን፣ ያልተናዘዘን እና ያልተሰረዘን ከሆነን ከሆነን ሕይወታችን ለማስቀመጥ ስሜን ለመጠቀም አይቻልም። ለግሥት የሚሰጠው አይለግም፤ የሚናዘዝና የሚተወው ግን ምሕረትን ያገኛል። ተብሎ ተጽፏል። ምሳሌ 28:13። እግዚአብሔር ይቅር ባይ ስለ ሆነ፣ በምንም አይነት ሁኔታ ያልተናዘዘናቸውን ኃጢአቶች፣ በእግዚአብሔር ፊት መናዘዝ አለብን፤ ከእግዚአብሔር በቀር ማንም ከማያውቀው እንዲህ ካለው ከባድ ሽከም ማረፍ ይገባል። አለበለዚያ የኋለኛው ዝናብ በእኛ ላይ አይወርድም።»

ዛሬ የእኛ ተግባር፣ ሕይወታችንን ለክርስቶስ ብቻ መስጠት፣ በጌታ ፊት በጊዜው ለመታደስ ብቁ ያደርገን ዘንድ መሆኑ በመሉሉ ለእግዚአብሔር ተላላይ መስጠት ነው፤ ይህም ለመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ብቁ ያደርገናል። ይህ በቤተክርስቲያን ውስጥ ከምናደርገው በላይ ይጠይቃል። ለክርስቶስ አገልግሎት ወደ ሠራተኝነት መለወጥ አለብን።

ጌታ የመንፈስ ቅዱስ መወረድ መቻሉን እንደሚከናወን አልገለጸም። የምናውቀው ነገር የራእይ 18:16 ኃይል መልአክ ከሰማይ ሲወርድና ድምፁን ከራእይ 14:9 ከሦስተኛው መልአክ ጋር ሲያገናኝ ነው። «በዚያን ጊዜ፣ የኋለኛው ዝናብ እኛን የላቁ ቅዱሳንን ከመጨረሻዎቹ ሰባት መቅሰፍቶች እንዲተርፉ ያዘጋጃቸዋል። የኋለኛው ዝናብ ጊዜ ከታላቁ የመከራ ጊዜ በፊት፣ የመጨረሻዎቹ ሰባት መቅሰፍቶችም ከመወረዳቸው በፊት ነው። መንፈስ ቅዱስ በበግላ ጳጳራዊ ስር ከሆነው በላይ በታላቅ ሃይል ይወርዳል። ይህ ዛሬም ወይም በየትኛውም ሁኔታ ወሰጥ ሊሆን ይችላል፤ ቤተክርስቲያንም እርሱን ለመቀበል ዝግጁ ናት።»

ሁሉንም ሰው የኋለኛውን ዝናብ የሚያገኝ አይደለም። ከላይ የተጠቀሱትን ቅድመ ሁኔታዎች ለማሟላት ጥረት የማያደርጉ እና ተሃድሶው ሲመጣ ስህተቶቻቸውን እንደሚያስወግድላቸው እና ጥፋቶቻቸውን እንደሚያስተካክል የሚጠብቁትን የኋለኛው ዝናብ ያልፋቸዋል፤ እናም አይቀበሉትም።

የግል ሥራ መሥራት አለብን። መጻሕፍት፣ የበለጠ መሥራት እና ማውራት መቻሉን አለብን። የበለጠ ብርሃን ማግኘት በሚያስፈልገን ከፍተኛ የእውቀት ደረጃ ውስጥ መኖር አለብን። ያገኘናቸውን ክርስቲያናዊ በነቶች ሁሉ ተግባራዊ በማድረግ ዕለታዊ እድገትን ካላመጣን መንፈስ ቅዱስ ይመጣል፤ እኛ ግን አናውቀውም። በዙሪያችን ባሉ ሰዎች ላይ ይወርዳል፤ ነገር ግን እኛ አናስተውለውም፤ እንዲሁም አንቀበለውም።

«ተገቢውን ጥረት የማያደርጉ፣ ነገር ግን ሁሌም ለመስራት የመንፈስ ቅዱስን ግፊት ብቻ የሚጠብቁ በጨለማ ውስጥ ይጠፋሉ። በእግዚአብሔር ሥራ ዝም ብለን መቆመጥና ሥራ ፊት ሆነን መኖር ለእኛ የተገባን አይደለም።»

መላው ቤተክርስቲያን እንዲጎቃቀ መጠበቅ ከባድ ስህተት ነው። ይህ በፍፁም ሊሆን አይችልም። በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ ብዙ ሰዎች እንደሚገባው አይጸልዩም፤ ጸሎታቸውም ቅቡል ወይም ውጤታማ አይደለም ምክንያቱም አልተለወጡምና ነው። ኢየሱስን እንደሚያውቁት ሆነው ይኖራሉ፤ ያላወቁበት እውነተኛው ምክንያት ደግሞ እውነተኛ ፍቅርን ስለካዱ ነው። ቀናተኛ መልክ አላቸው ነገር ግን ውጤታማነቱን ይከዳሉ። እነዚህ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ያሳዝናሉ እንዲሁም ይቃወሙታል።»

ከካዮሊኮች፣ ፕሮቴስታንቶች እና ወንጌላውያን መካከል እግዚአብሔር ወደገለጠላቸው ከፍተኛ ደረጃ እውነት ያቀኑ ብዙ ቀናተኛ ክርስቲያኖች አሉ፤ ጌታ ለእነሱ ጥቅም ይሰራል።

ብዙ የእግዚአብሔር ሕዝቦች አሁንም በታላቁት ባቢሎን ውስጥ ናቸው፤ እርሱም ሃሰተኛ የህይወት ስርዓት ነው፤ ሆኖም ግን፣ በራእይ 18 ላይ፣ እግዚአብሔር ከሰጠው እንዲወጡ አጥብቆ ይነግራቸዋል። **አብዛኛዎቹ የክርስቶስ ተከታታዮች አሁንም መንፈሳዊ ጨለማታችንን እና ከእግዚአብሔር መገለል ወሰጥ ናቸው፤ እነርሱም ፕሮቴስታንት እና ካዮሊኮ እምነትን በሚያስተምሩ የተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ይገኛሉ፤ ይህም ባቢሎንን በተተከሉ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የታየው አይነት ነው።**

ጥሪው።» እነዚህ ሆይ፤ በጎጠኢቷ እንዳትተባበሩ፤ ከመቅሠፍቷም እንዳትካፈሉ፤ ከርሷ ውጡ፤ ጎጠኢቷ እስከ ሰማይ ድረስ ተከምሯል፤ እግዚአብሔርም ዐመጣጥን አስታውሷል።» ራእይ 18:4-5። የሚል ነው።

በኋላ ባቢሎንን፣ የዳንኤል ገን ታናሽ ቀንድ እና የራእይ 13ን አውሬ ለይተን እናያለን። የእግዚአብሔር ቁጣም በሙላት እና ፍጹም እስከተጠፋ ድረስ በእሷ ላይ የሚፈሰስበትን ምክንያቶችም እንመረምራለን።

የኋለኛው ዝናብ መወረድ እውነተኛውን ቤተክርስቲያን የራእይ 18ቱን መልአክ ታላቅ ጩኸት እንድታሰማ ያዘጋጃታል። በእግዚአብሔር ትእዛዝ፣ የራእይ 14:6-12 የሶስቱ መላእክት የማስጠንቀቂያ መልአክቶች ከ1844 ጀምሮ ያለማቋረጥ ለዓለም ተላልፈዋል። ኖህ የምክሩን መልአክት ከታላቁ የጥፋት ወሃ በፊት ለ120 ዓመታት ተናግሮዋል፤ ከዚያም ታላቁ የጥፋት ወሃ ባልጠበቁት ጊዜ መጣ። **ዛሬም፣ በ 2021፣ የራእይ 14 መልአክት ከተሰጠን 177 ዓመታት ሞልቶታል።** ጌታ በደጅ ነው። **ከእንግዲህ**

ሌሎች የማስጠንቀቂያ መልእክቶች አይኖሩም። የሚያሳዝነው ዓለም ላለመስማት ወስኗል። በራእይ 14፡6-12 ላይ ያለውን የሦስቱ መላእክትን ሦስት ማስጠንቀቂያዎች ዓለም ለመስማት አሻፈረኝ በማልቱ እና የጸጋው ዘመን ስላላበቃ፣ ከክርስቶስ የተላከው የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት አሁንም በባቢሎን ያሉትን የእግዚአብሔርን ሕዝቦች ከእርሷ እንዲወጡ እና ቅጣትዋን እንዳይቀበሉ ለመጋበዝ የታሰበ ነው።

እግዚአብሔር መልእክቱ ዓላማውን እንዳሳካ ካየ በኋላ፣ እና በጥላኔቷ ላይ ያለ ሌላ ማንም ሰው ጎሴላ መግባት እንደማይችል ካወቀ በኋላ፣ የዓለም የኃጢአት ጽዋ ሞልቷልና፣ የጸጋው ዘመንም ሊፈጸም ነውና የግብግግውም ወቅት አብቅቷልና፣ የመጨረሻዎቹ ሰባት መቅሰፍቶች የሚጀምረው፣ በእግዚአብሔር የቁጣ ወይን ጠጅ ነው፤ እሱም ሳይቀላቀል ይፈሰሳል፤ ራእይ 14፡10።

ሁለተኛው ዝናብ የሕይወት እግዚአብሔር ቤተክርስቲያንንም ያነቃቃል እናም ያጠናክራል፤ ይህም ከታላቁ የመከራ ዘመን እንድትተርፍ ያስችላታል። ይህም መቅሰፍቱ እንደ መሳሪያ ዘመን ሁሉ የታማኝ ልጆቹን መኖሪያ እንዳይነካ መለከታዊ ጥበቃን ያመጣል፤ ዘጸአት 9፡3-6፣ 26፣ 10፡23፣ 12፡13።

የታላቁ መከራ ጊዜ ሲመጣና እግዚአብሔር የመጨረሻዎቹን ሰባት መቅሰፍቶች ሲያፈሰስ፣ የእርሱ ልጆች በልዑል አምላክ ሚስጥራዊ ስፍራ፣ ሁሉን ቻይ በሆነው አምላክ ጥላ ሥር ይጠለላሉ። ለእኛ ግን፣ «ከቶ ነገር አያገኝህም፤ መቅሠፍትም ወደ ድንኳንህ አይገባም፤ በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ፣ እግርህም ከድንጋይ ጋራ እንዳይሰናከል፤ በእጆቻቸው ያነሡህ ዘንድ፣ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝዝልሃል።» መዝሙር 91፡10-12 እንዲሁም ኢሳይያስ 33፡16 ላይ «እንጀራ ይሰጠዋል፣ ውሃውም አይቋረጥበትም።» የሚሉ የተስፋ ቃላት አሉን።

የከፋት፣ የታላቁ ግጭት እና የኃጢአት አመጣጥ

«ከአዳምና ከሌዋን ውድቀት በፊት ኃጢአትም ሆነ ሞት አልነበረም። እግዚአብሔርም ማንነቱ በግልጽ ይታወቅ ስለነበረ ደስታ፣ ፍቅር እና ሰላም ሁሉ በምድር ላይ ሰፍኖ ነበር። ክርስቶስም በአካል፣ በባህሪ እና በግብር ከዘላለማዊ አባቱ ጋር አንድ ነበር። ከምድር ወሲጥ ወደ እግዚአብሔር ምክርና ዕቅዶች መጣጥ የሚችለው ብቸኛው ሰው ኢየሱስ ብቻ ነበር። ሰማያዊያን ፍጥረታት ሁሉ፣ በሰማይና በምድር ያሉት ሁሉ በክርስቶስ በኩል በአብ የተፈጠሩ ናቸው። ሰማይና አዲስ የተፈጠረችው ምድር ልክ እንደ አብ ሁሉ ለክርስቶስም ክብርና አምልኮ ሰጥተዋል።»

የእግዚአብሔር መንግሥት መሠረቱ ፍቅር ነው። እግዚአብሔር ነፃ ፈቃድ ሰጥቶ፣ ስልዘህ ከፍቅርና አክብሮት የተነሳ በፈቃድኝነት እርሱን እናገለግላለን። እግዚአብሔር ያለፍላጎት በግድ በሚደረግ ነገር ስለማይደሰት፣ የመታዘዝ ወይም ያለመታዘዝ ምርጫ ሁልጊዜም በፊታችን የተቀምጠ ነው።

ይህ መርጫ በዘፍጥረት 2 ላይ፣ ሰው በተፈጠረ ቅፅበት ተመሰረተ። ጌታም እንዲህ አደረገ፣ «ለዐይን የሚያስደስት ለመብልም መልካም የሆነውን ዛፍ ሁሉ ከምድር አበቀለ፤ በአትክልቱ ቦታ መካከልም የሕይወት ዛፍ ነበረ፤ እንዲሁም መልካምና ክፉን መለየት የሚያስችለው የዕውቀት ዛፍ ነበረ።» ዘፍጥረት 2፡9። አንድ ሰው ከፈለገው ዛፍ የመምረጥ ነፃነት ነበረው። ከእነዚህ ሦስት ምርጫዎች ጋር ግን አንድ ትእዛዝ መጣ፤ ትዕዛዙም፡ «ከነት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ፤ ነገር ግን መልካምና ክፉን ከሚያሳውቀው ዛፍ አትበላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን በግርግር ትሞታለህ።» ዘፍጥረት 2፡16-17። የሚል ነበረ።

እግዚአብሔር ነፃነታችንን በአግባቡ በመጠቀም ሁልጊዜም መልካሙን እንድንመርጥ ከሚያግዝ ዝንባሌ ጋር፣ በነገና ክፉን ከፊታችን አስቀምጦልናል። ነገር ግን በምክንያታዊነትና፣ በመልካም ነገሮች ጋር፣ የከፋት ምርጫም ተሰጥቶናል፣ አለበለዚያ ግን መልካም ለማድረግ እንገደዳለን ማለት ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር የግዴታ ታዛዥነትን አይፈልግም። የእግዚአብሔር ፍላጎት እርሱንና ትእዛዛቱን በፈቃዳችን እንድንሻ ነው።

የመምረጥ ፈቃድ በምድር እንዳለ ሁሉ፣ በሰማይም ነበረ። የከፋት መሻ ሰላማዊ ለመጀመሪያ የሆነው ሰማያዊ ፍጡር ነፃ ፈቃዱን በማዘባት በራሱ ፈቃድ በመረጠ ጊዜ ነው። ኃጢአት የተወለደው በአንደኛው ኪሩብ፣ በሉሲፈር ውስጥ ነው። ይህ መልአክ ከክርስቶስ በኋላ ከሰማያዊ ፍጡራን መካከል በእግዚአብሔር ዘንድ ቦታላቅ ክብርና ሞገስ ከፍ ከፍ አለ።

እግዚአብሔር ጌታ ስለዚህ የኪሩብ ሽፋን እንዲህ ይላል፡- «አንተ ፍጹም ማኅተም ነበርክ፤ በጥበብም የተሞላህ። በውበትም ፍጹም። በኤደን፣ በእግዚአብሔር ገነት፣ ነበርክ፤ የከበረ ድንጋይ ሁሉ መሸፈኛህ ነበር... አንተ የተቀባህ የኪሩብ መሸፈኛ ነበርክ፤ መንግሥትህም ፍጹም ይሆናል።» ሕዝቅኤል 28፡12-15።

ሉሲፈር በእግዚአብሔር ዘንድ ሞገስ ማግኘት፣ በሰማይ ባሉ መላእክት ሁሉ ዘንድ መወደድና መከበር ይችል ነበር፤ ነገር ግን የተሳሳተውን መንገድ መረጠ። ነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ ይላል፡-«ልብህ በውበትህ ምክንያት ኩርቶአል፤ ጥበብህንም በክብርህ ምክንያት አጠፋኸው።» ሕዝቅኤል 28፡17። ቀስ በቀስ ልቡ ራሱን ከፍ ከፍ ለማድረግ በሚሆን ከፍተኛ ፍላጎት ተሞላ። እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፡ «ልብህን እንደ እግዚአብሔርን ልብ አድርገሃል፤» ሕዝቅኤል 28፡2። በእቅፍህ ውስጥ ወደ ሰማይ እወጣለሁ፤ ዙፋኔንም ይህ የመላእክት አለቃ ዘላለማዊ አብ ለልጁ የሰጠውን ክብር ፈለገ፤ ሉሲፈርም ክርስቶስ ብቻውን ያደርግ ዘንድ መብት ያለውን ኃይል ተመኘ።»

ኃጢአት እንዲኖር የሚያደርግ ምንም ምክንያት የለም። በጥበብና በውበት የተሞላ ፍጹም ፍጡር በፈጣሪው ላይ እንዲያምፅ የሚያደርግ ምንም ምክንያት የለም። ለዚህም ነው መጽሐፍ ቅዱስ የኃጢአትን መኖር፣ የዓመፅ ምስጢር ብሎ የሚጠራው፣ 2ኛ ተሰሎንቄ 2፡7።

ይህም የተፈጠርንበት የመምረጥ ነፃነትና ነፃ ፈቃድ እንዳለ ግልጽ ያሳያል። የተፈጠርነው ሙሉ ነፃነት እና እግዚአብሔርን የመውደድና የማክበር ወይም እሱን ያለመታዘዝ ነፃነት ይዘን ነው። እያንዳንዱ ምርጫ ግን አምንታዊም አሉታዊም ውጤቶች እንዳሉት ሁልጊዜ ማስታወስ ያስፈልጋል።

በዚህ መንገድ የሰማይ ሰላምና ስምምነት ፈረሰ። ሉሲፈር በፍቅርና በምሕረት በሰማያዊ ምክር ተመከረ። የፈጣሪን ጽድቅና ፍርድነት እንዲሁም ንፁህ የሆኑና ሊሻሩ ወይም ሊሻሻሉ የማይችሉትን የቅዱሳን ሕጎችን ተፈጥሮ አስታወሳቸው። ራሱን ከእግዚአብሔር ከተቋቋመው ሥርዓት በመለየት ፈጣሪውን ያዋርዳል፣ የራሱንም ጥፋት ያመጣል። ነገር ግን የክብሩ ቅናትና ኩራት እንዲሁም የክርስቶስን የበላይነት የመፈለግ ፍላጎት፣ በክርስቶስ ላይ እንዲያምፅና በጊዜ ሂደት የበለጠ ግትር እንዲሆን አድርጎታል።

«በአጭር ጊዜ ውስጥ፣ አብና የእግዚአብሔር ልጅ የነበራቸውን ሉዓላዊነት፣ ሥልጣንና ኃይል ስላልተሰጠው፣ ወዲያውኑ የያዘውን ቦታ ለቀቀ። ሉሲፈር የእግዚአብሔር ሕጎችን ትእዛዛት አላሰፈላገ ገደቦችን እንዳስቀመጡ በመጠቀም በመላእክት መካከል የደስታ ማጣት መንፈስን አሰፋፋ። ራሱን ከፍ ለማድረግ ሳይሆን በሰማይ ለሚኖሩ ሁሉ እውነተኛ ነፃነትን ለማስፈን ጥረት እያደረገ መሆኑን ነገራቸው፤ ይህም ወደ ከፍተኛ የመገኘት ደረጃ ለመድረስ የሚያስችላቸው ነው።»

ሉሲፈር የሐሰት ከሰዎችን በእግዚአብሔር ታማኝ መለክት ፊት እያቀረበ እንኳን፣ ከእግዚአብሔር ጸጋና ምሕረት የተነሳ ከሥልጣኑ ወዲያው አልተባረረም። ለረጅም ጊዜ በሰማይ በትዕግስት ተጠብቆ ነበር። ምናልባት ንስሐ ከገባና እግዚአብሔርን በፈቃደኝነት ከታዘዘ በሚል በተደጋጋሚ ጊዜ ይቅርታ ይደረግለት ነበር። እንዲህ ቢያደርግ ኖሮ ወደ ሥራው እና በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ ወዳለው ስፍራው ይመለስ ነበር። እርሱ ግን በመንገዱ ጸና፣ ንስሐ እንደማያስፈልገውም አጥብቆ ተናገረ፣ እና ከፈጣሪው ጋር ለሚናገረው ታላቅ ግጭት ሙሉ በሙሉ ራሱን ሰጠ። ድጋሚያ በእግዚአብሔር ጠብቆት የከበረውን ትንሽ ታዛዥነት እንኳን ወደ ገን ገሸሸ አደረገ።

ደንቅ የአዕምሮ ኃይሉን ሁሉ ለማታለል ብቻ አዋለ፤ ሰይጣን የውሸት ምንጭ ነው፣ ኢየሱስም ስለ እርሱ እንዲህ ብሏል፤ «እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበር፤ በርሱ ዘንድ እውነት ስለሌለ በእውነት አልጸናም፤ እርሱ ሐሰተኛ፣ የሐሰትም አባት በመሆኑ ሐሰትን ሲናገር፣ የሚናገረው ከራሱ አፍልቆ ነው፤ የሐንስ 8:44። ተግባሩን የጀመረው ደግሞ በእምነትና በፍቅር ከእርሱ ጋር ከተሳሰሩ ከቅርብ ሰዎች ነው። ፍትሃዊ ባልሆነ መንገድ እንደተፈረደበት፣ ስልጣኑን እንዳለከበሩት እና ነፃነቱን መገደብ እንደሚፈልጉ እንዲያምኑ አደረጋቸው። ከርስቶስ ከፋ መንገዶችን እንዲተው ሲመከረው፣ በአሳይያስ 55:7 ላይ በኋላ ላይ ለእኛ የተጻፈውን ታላቅ እውነት አቀረበለት። «ከፋ ሰው መንገዱን፣ በደለኛም ሐሳቡን ይተው። ወደ እግዚአብሔር ይመለስ፤ እርሱም ምሕረት ያደርግለታል፤ ወደ አምላካችን ይመለስ፤ ይቅርታው ብዙ ነውና።» ንስሐ ለመግባት የኢየሱስን ምክር ከመቀበል ይልቅ፣ በሰማይ በሚኖሩ ሁሉ ፊት ዋሽ፣ የእግዚአብሔርን ልጅ ማጥረድ እንደሚፈልግም ያለ እፍረትም ተናዘዙ፣ የክርስቶስን ከእግዚአብሔር ጋር ሊያስታርቀው ያለውን ፍላጎት ሙሉ በሙሉ ቀይሮታል፤ ማሳት ወይም ወደ እርሱ ጎራ መምራት የማይችላቸውን ሁሉ ለሰማያዊ ፍጥረታት ጥቅም ግድየለሾች እንደሆኑ ከሲቸዋል። መለክትን በእግዚአብሔር ዓላማ ላይ ረቂቅና ተቃራኒ በሆኑ ክርክሮች ለማደናገር የማደናገር ተግባርን ፈጸመ። በጣም ቀላል የሆነውን እንኳን በማጣመም፣ በጌታ እጅግ ግልጽ በሆኑ መግለጫዎች ላይ ጥርጣሬ ፈጥሯል።

እግዚአብሔር የሰይጣን ሥራ ገቁ ዓመፅ አስኪሆን ድረስ እንዲቀጥል ፈቅዷል። የእግዚአብሔር መንግሥት የሰማይ ነዋሪዎችን ብቻ ሳይሆን የፍጥረት ዓለም ነዋሪዎችን ሁሉ ስለሚያካትት፣ ሰይጣን መለክትን ወደ በእርሱ አመጽ እንዲመጡ ማድረግ ከቻለ፣ የተለያዩ ዓለማትን ነዋሪዎች ማሸነፍ እንደሚችል አስቦ ነበር። ይህም እግዚአብሔር የከፋት ዕቅድ ሙሉ በሙሉ እንዲዳብር አስፈልጎት ነበር፤ ይህም ጨካኝና ጠማማ ፍጥረታቱ ሁሉ እንዲያዩት በግልጽ የተገለጸውን እንዲያድግ አስፈልጎት ነበር። ሉሲፈር የሐሰት ክርክሮችንና ማጭበርበርን ሲጠቀም፣ ታላቅ የማታለል ኃይል ነበረው፣ አሁን ግን የእግዚአብሔር ታማኝ መለክት እንኳን የዚህን ተግባር እውነተኛ ፍጻሜ ወይም ወይም እንደሚያመራ ሙሉ በሙሉ መረዳት ስላልቻሉ ጠቃሚ ከስተት ነበር።

እስከዚያ ጊዜ ድረስ ኃጢአት በዓለም ውስጥ አልነበረም፣ እናም የእግዚአብሔር ሕግ ከዚህ በፊት ተጥሶ ስለማያውቅ፣ ቅዱሳን ፍጥረታት አስፈሪና አስጨናቂ ተፈጥሮውን አያውቁም ነበር። «ኃጢአት ዓመፅ ነው።» 1ኛ የሐንስ 33:4። ሰይጣን በእግዚአብሔር የአስተዳደር ሕጎች ላይ የሚጠይቃቸው ለውጦች በሰማይ ስምምነትን ለማዘለቅ አስፈላጊ ናቸው ሲል ተከራክሯል። የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም መሆን አለበት፣ ምክንያቱ ደግሞ እግዚአብሔር ክብሩን ብቻ ስለሚፈልግ ነው። «የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ነው።» መዝሙር 19:7። እስከ ትንሹ ዝርዝር ድረስ መለወጥ ወይም ማሻሻል አያስፈልገውም። ሉሲፈር ያቀረባቸው ለውጦች ከእነዚያ ለውጦች ውጤቶች ጋር እንዲታወቁ መፍቀድ አስፈላጊ ሆነ። የጥፋትን ምስጢር ለመግለጥ ከስድስት ሺህ ዓመታት በላይ ያስፈልገናል፣ የዲያብሎስ ሥራ እንደሚከንኑ አስቀድመን አይተናል፤ እና በቅርቡ ይህን አታላይ ተገልጦ እና ተለይቶ እናየለን።

ልክ የሰማይ ነዋሪዎችና አጽናፊ ዓለም አስፈሪውና አስጨናቂውን ተፈጥሮ ወይም የኃጢአትን ውጤት ለመረዳት ዝግጁ እንዳልነበሩ ሁሉ፣ ሰይጣን በሰማይ መቆየት እንደማይችል ሲወሰን፣ እግዚአብሔር አላጠፋውም። የእግዚአብሔር ፍትሕና ምሕረት፣ የማይለወጠውም ቅዱስ ሕግ ለዘላለም ጸንቶ እንዲቆይ ለማሳየት ከፋት እንዲባባስ መፍቀድ አስፈላጊ ነበር።

ሉሲፈርና ተከታዮቹ ከሰማይ መኖሪያዎች እንደሚባረሩ ሲነገር፣ ይህ የእመፅ ልዑል የእግዚአብሔርን ሕግ ችላ ማለቱን ገልጿል። መለክት መታዘዝ እንደማያስፈልጋቸው፣ እና የፈጣሪ ሕጎች ነፃነታቸውን እንደሚገድቡባቸው በድጋሚ ተናግሯል። ሰማያዊያን ፍጥረታት በሙሉ ከእነዚህ ገደቦች ነፃ የሆነ ከፍ ያለ የክብር ህልውና እንዲያገኙ ለማድረግ ዋናው ዓላማው ሕጉን መሰረዝ መሆኑን አወጀ።

እያንዳንዱ የተቃዋሚ ቡድን አባል፣ ለአመጸቸው ክርስቶስን ተጠያቂ አደረጉ። ባይፈረድባቸው ኖሮ እንደማያምጹ ተናገሩ። አብሪተኛ፣ ግትር እና ስድብ የሞላባቸው፣ ሙሉ በሙሉ የጨቋኝ ኃይል ተጠቂዎች እንደሆኑ ተናገሩ።

ዛሬም፣ በሰማይ ዓመፅን ያስነሳው ያው መንፈስ በምድር ላይ ዓመፅን ማነሳሳቱን ቀጥሏል። ሰይጣን ልክ እንደ መለክት ጋር እንደሚያደርገው ሁሉ ከሰዎች ጋርም ተመሳሳይ ፖለቲካን ይከተላል። ዛሬ መንፈሱ በዓለም ዓመፅዎች ልጆች ላይ ድል ያደርጋል። በተመሳሳይ መልኩ፣ የእግዚአብሔርን ሕግ ለመጣስ እና ለመልቀቅ ይሞከራሉ፣ ድንበር የለሽ ነጻነት ለሚፈልጉ ሁሉ ደግሞ፣ የማይለወጡ እና የማይቀየሩትን አሰርቶን ዘላለማዊ ትእዛዛት ሲጥሱ የበለጠ ነፃነት እንዲሰማቸው ቃል ገብተዋል። ምክንያቱም እግዚአብሔር፣ «ትናንትና፣ ዛሬና ለዘላለም ያዉ ነው።» ዕብራውያን 13:8።

ጌታ በመካከላችን ሲመላለስ፡ «ሕግንና የነቢያትን ቃል ለመሸር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ለመፈጸም እንጂ ለመሸር አልመጣሁም።» ማቴዎስ 5:17 ሲል ተናግሯል።

የእግዚአብሔር መልአከተኞች ኃጢአተኞችን ለመገሰፅ ሲላኩ፡ ኃጢአተኛው በእርሱ ላዘነላት ሰዎች ዘንድ ራሱን እንዲያጸድቅ ስይጣን ያነሳሳዋል፡ ይህም ሌሎችም በኃጢአት መንገድ እንደሚሄዱ በማሳመን ነው። በእነዚህ የማይታዘዙ ሰዎች የሚደገፉ፡ ስህተቶቻቸውን ከማረም ይልቅ፡ መንፈስ ቅዱስ ወደ እውነተኛ ንስሐ እንዲመራቸውና ኃጢአታቸውን ይቅር እንዲላቸው እግዚአብሔርን በሙሉ ልባቸው ከመፈለግ ይልቅ፡ በሚገሰጹቸው ሰዎች ይናደዳሉ። ይህ ከፉ መንፈስ፤ ኃጢአትን በድፍረት በሚኮንን ሰዎች ውስጥ ራሱን ይገልጣል፤ እናም እስከ መጨረሻው ድረስ ይቆጥላል። ይህም ከጻድቁ አቤል ዘመን ጀምሮ ነበር፤ ዘፍጥረት 4:1-8።

በመጀመሪያ ላይ የአዳምንና ሔዋንን ታሪክ ገምግሞን ሞት ወደ ዓለም የገባው በአለመታዘዘቻው ምክንያት መሆኑን ተመልክተናል። ሁለተኛው ልጃቸው አቤል በዓለም ታሪክ ውስጥ የመጀመሪያው ሞት ነው።

እንደ ሰዎች፣ ለሞት ምንም መፍትሔ የለንም። ኃጢአትና ሞት ወደ ዓለም ሲገቡ፡ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን፣ ተስፋ የተሰጠበትን መሲሐ ላከ። ዘፍጥረት 3:15። በዚህ ረገድ፡ መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፡ «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና።» ዮሐንስ 3:16።

የተስፋው መሲህ ዘመን ሲፈጸም፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ አማኑኤል፤ ትርጓሜውም እግዚአብሔር ከእኛ ሆነ ማለት የሆነ እርሱ ከድንግል ተወለደ፤ «ስለዚህ ጌታ ራሱ ምልክት ይሰጣችኋል፤ እነሆ፤ ድንግል ትፀንሳለች፤ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም ዐማኑኤል ትለዋለች።» ኢሳይያስ 7:14፤ በቤተሰሌም ከተማም፤ «አንቺ ግን፤ ቤተ ልሔም ኤፍራታ ሆይ፤ ከይሁዳ ነገዶች መካከል ትንሿ ብትሆንም፤አመጣጡ ከጥንት፤ከቀድሞ ዘመን የሆነ፤ የእስራኤል ገዥ፤ ከአንቺ ይወጣልኛል።» ተብሎ እንደ ተጻፈ። ሚካያስ 5:2።

ክርስቶስ ከፍቅርና ከምሕረት የተነሳ የሞትና የኃጢአትን ታላቅ ችግር ለመፍታት ለመጀመሪያ ጊዜ ከመጣ ጀምሮ ሁለት ሺህ ዓመታት በላይ አልፏል። እንዲሁም በመጀመሪያ ላይ ስነ-ስቅለቱን አጥንተናል።

ሰይጣን ዓለም ክርስቶስን እንዲክድ አድርጓታል፤ እናም በታላቅ ኃይል ዓለም አዳኙን ለሁለተኛ ጊዜ እንዲክድ ያነሳሳዋል። ሆኖም፤ በዚህ ጊዜ ነገሮች በጣም የተለዩ ይሆናሉ ምክንያቱም ኢየሱስ፤ «የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ» ነው። ራእይ 17:14።

ምንም እንኳን አሁንም የማታለልና የመፈተን ኃይል ቢኖረውም፤ ሰይጣን የተሸነፈ ጠላት ነው። የተንኮልና የግድያ ባህሪው፤ ክርስቶስ ምድርን ሊያድን በመጣበት ወቅት እርሱን ሲዋጋ ታይቷል። በዚህም ክርስቶስ ላይ በሆነ አሰራርና ጨካኝ ጦርነት ምክንያት መላው ዓለምና የሰማይ መላእክት ለሰይጣን ሊኖራቸው የሚችለው ርገራቴ ተወግዷል። የክርስቶስ ሞት ለሰው ልጆች ሁሉ የሚገግት የታወቀ ክርክር ነው። የሕግ ቅጣት፤ ከእግዚአብሔር ጋር በነበረውና እኩል በሆነው ላይ ወደቀ። ሰው የእግዚአብሔርን ፍትህ ለመቀበል ነፃ ወጥቷል፤ ይህም ለእኛ ያለው ፍቅር እናት ለልጆቿ ካላት ፍቅር እጅጉን የላቀ ነው። በተመሳሳይ ጊዜ፤ ሰይጣንን የማሸነፍ ኃይል ይሰጠናል። ከዚህም በላይ እንዲህ ሲል ቃል ገብቶልናል፡ «እኔ ድል ነሥኜ ከአባቴ ጋራ በርሱ ዙፋን ላይ እንደ ተቀመጥሁ፤ ድል የሚነሣውንም ከእኔ ጋራ በዙፋኔ ላይ እንዲቀመጥ አደርገዋለሁ።» ራእይ 3:21።

ማድረግ ያለብን ከኃጢአታችን ንስሐ መግባት፤ በኢየሱስ እግር ስር ራሳችንን ማዋረድ፤ ኃጢአታችንን ሁሉ መናዘዝና መተው ብቻ ነው፤ ምክንያቱም ደግሞ እንዲህ ተብሎ ተጽፏልና ነው፤ «እግዚአብሔር ርኅሩኅና ቸር አምላክ፤ እግዚአብሔር ለቀጥባ የዘገየ፤ ፍቅሩና ታማኝነቱ የበዘ፤ ፍቅርን ለሺሕዎች የሚጠብቅ፤ ከፋትን፤ ዐመፅንና ኅጢአትን ይቅር የሚል፤ በደለኛውን ግን ሳይቀጣ ዝም ብሎ አይተውም፤» ዘጸአት 34:6-7። እንዲሁም «እናንተ ደካሞች ሽኩማችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ፤»። ማቴዎስ 11:28። «ወደ እኔ የሚመጣውን ከቶ ወደ ውጭ አላወጣውም፤» ዮሐንስ 6:37።

ኢየሱስ ወደ ምድር የመጣው ለመከራና ሞት ሳይሆን፤ የሰውን ልጅ ለመቤገት ብቻ ነው። እንዲሁም ሕግን ለመፈፀም፤ ከፍ ለማድረግና ለማክበር ጭምርም ነው የመጣው። ሰው የእግዚአብሔርን ሕግ እንዲጠብቅና እንዲያከብር ብቻ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔር ሕግ ሊለወጥ ወይም ሊሻሻል እንደማይችል የአጽናፈ ዓለሙን ዓለማት ሁሉ ለማሳየት ጭምርም ነበር። ይህ ቢቻል ኖሮ ኢየሱስ ለኃጢአቶቹ ስርየት ሲል መሞት ባለስፈለገው ነበር። የክርስቶስ ሞት የእግዚአብሔር ሕግ እንደማይለወጥ የሚያሳይ ትልቅ ማስረጃ ነው።

በቅርቡ፤ እግዚአብሔር በሰይጣን ላይ የተናገረው ቃል ይፈጸማል። «በበደልህ ብዛት በንግድህም ኃጢአት መቅደስህን አረከስህ፤ ስለዚህ አሳትን ከውስጥህ አውጥቻለሁ እርስዎም በልታሃለች። በሚያዩህም ሁሉ ፊት በምድር ላይ አመድ አድርጌሃለሁ... እስከ ዘላለምም አትገኝም።» ሕዝቅኤል 28:18-19።

በዚህ ጊዜ መላው አጽናፈ ዓለም የኃጢአትን ተፈጥሮና ውጤት ያያል። የእግዚአብሔር መንገዶች ፅድቅና እውነት መሆናቸውን እናያለን። የእግዚአብሔር ፍቅር ክብሩንና የቅድስናውን ውበት ያጸናል፤ እናም አስደናቂ መገኘቱ ከመሆኑ በፊት ቅዱስ ሕገ በልባችን ውስጥ በድንጋይ ሳይሆን በሥጋዊ ልቦናችን የተቀረጸ ነው። ስለዚህም መላው አጽናፈ ዓለም ለፈቃዱ በመታዘዝ ይደሰታል። ከዚያም ለዘላለም በደስታ እንኖራለን ምክንያቱም፡ «**መከራ ዳግመኛ አይነሳም፤» ናሆም 1:9።**

ማጣራቱ

እሁሉን ለማጽዳትና ከቆሻሻው ለመለየት በወንፊት ወይም በማጣሪያ ውስጥ ማሳለፍ የማጣራት ሂደት ነው። እግዚአብሔር ይህንን ተግባር የሚጠቀመው ማንም ሰው ከፍጹሙ ማምለጥ እንደማይችል ለእኛ ለማሳየት ነው። በብሉይ ኪዳን ለአስራኤል ሕዝብ፣ «እነሆ፤ ትእዛዝ እሰጣለሁ፤ እህል በወንፊት እንደሚነፋ፣ የአስራኤልን ቤት፣ በሕዝብ ሁሉ መካከል እንዲሁ አደርጋለሁ፤ ነገር ግን አንዲት ቅንጣት በምድር ላይ አትወድቅም።» አሞጽ 9:9። ብሎ ነግሯቸዋል።

እዚህ ጋር አስራኤል እውነተኛውን የፍጻሜ ዘመን ቤተክርስቲያን ትወክላለች። ጌታ ኢየሱስ በማቴዎስ 13:24-30; 47-50 ላይ የስንዴውንና የእንክርዳዳንና የዓሣ ማጥመጃ መረብን ምሳሌ በመጠቀም ጻድቃንን ከኃጢአተኞች የሚለይበትን የመጨረሻውን ነገር ለመግለጽ ተጠቅሟል፤ ይህም ከመምጣቱ ጥቂት ቀደም ብሎ የሚሆን ነው። (እባክዎን ወደ ቀጣዩ ትምህርት ከመሄዶ በፊት እነዚህን ሁለት ምሳሌዎች ፈልገው ያጥኑ)።

በዓለም አብያተ ክርስቲያናት ዉስጥ፣ ሁለት አይነት የሰዎች ቡድኖች ብቻ አሉ፤ የሚታዘዙ የእግዚአብሔር ልጆችና የማይታዘዙ የዲያብሎስ ልጆች። እውነተኛ ክርስቲያኖች በስንዴ፣ ሐሰተኛ ክርስቲያኖች ደግሞ በእንክርዳድ ይወካሉ። ስንዴና እንክርዳድ በእድገት ደረጃ ተመሳሳይ ናቸው፤ ትልቁ ልዩነት የሚከሰተው ሲበስሉ ነው። ለዚህም ነው ጌታ ከሐሰተኛ ነገሥትና ወንድሞች እንድንገርቅ እንዲህ ሲል የነገረን፤ «የባግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡላችሁ በውሥጣቸው ግን ነጣቂ ተኩሳዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነገሶት ተጠንቀቁ። በፍሬአቸው ታውቋቸዋላችሁ፤» ማቴዎስ 7:15-16።

ከጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ምፃት ጥቂት ቀደም ብለው ማጣሪያው ታዛዥን ከማይታዘዙት ይለያል። ሁለት ቡድኖች ብቻ ይኖራሉ፤ በአንድ በኩል፣ የሐሰት ሃይማኖታዊ ሥርዓትን የሚያገለግሉ፣ ምስሉን የሚያመልኩ፣ የአውሬውን ምልክት በግምባራቸው ወይም በቀኝ እጆቻቸው ላይ ያላቸው፤ በሌላ በኩል ደግሞ፣ ምንም እድፍ፣ ህፀፀ ወይም ሌላ መሰል ነገሮች የሌለባት እውነተኛዎቹ ቤተክርስቲያን ናት፤ እርሷም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የምትጠብቅ እና የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት በግምባራቸው ላይ በከፍተኛው ማኅተም የታተመባት ናት።

ጌታ ይህንን ምሳሌ እንዲህ ሲል ያብራራል፡- «ጥናውን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፤ ዕርሻውም ይህ ዓለም ነው፤ ጥናው ዘር የእግዚአብሔርን መንግሥት ልጆች ያመለክታል፤ እንክርዳዳም የከፋው ልጆች ናቸው፤ ዘርቶት የሄደው ጠላትም ዲያብሎስ ነው፤ መከሩ የዓለም መጨረሻ ሲሆን፤ ዐማጆቹም መላእክት ናቸው። እንክርዳዳ ተነቅሎ በእሳት እንደሚቃጠል ሁሉ በዓለም መጨረሻም እንዲሁ ይሆናል። የሰው ልጅ መላእክትን ይልካል፤ እነርሱም ለገጠአት ምክንያት የሆኑትንና ከፍ የሚያደርጉትን ሁሉ ለቅመው ከመንግሥቱ ይወጣሉ። ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት ወደ አቶን አሳት ይጥሏቸዋል። በዚያ ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ያበራሉ። ሰሚ ጆሮ ያለው ይሰማ።» ማቴዎስ 13:37-43።

ጌታ በቅርቡ ይመጣል። በእያንዳንዱ ቤተክርስቲያን ውስጥ የመንጻት ሂደት ይኖራል። ጌታ የማጣራት ዘዴውን የሚጠቀመው፣ እግዚአብሔርን የማይወዱ ወይም የማያከብሩ ከፍ ሰዎች በመካከላችን ስላሉ ነው። «ይድኑ ዘንድ እውነትን ባለመውደድ የሚጠፋት፤» 2ኛ ተሰሎንቄ 2:10፤ የአምልኮት መልክ አላቸው፤ ኃይሉን ግን ከደዋል።» 2ኛ ጢዎቴዎስ 3:5።

በዚህ የማጣራት ወቅት የሚንቀጠቀጥ ነገር ሁሉ ይንቀጠቀጣል። ጌታ እውነትን የሚያውቁትን፣ ነገር ግን ትእዛዛቱን ሕጎቹን መብቱን የማይታዘዙትን እንደ ቅዱሳን አድርጎ አይቆጥርም። በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚፈጠረው መከራ፣ ሃይማኖታቸውን የሚናገሩትን ብዙ ሰዎችን ያስወግዳል፤ እነዚህም እንደ ዘራው ምሳሌ ናቸው። «ይህ ቃሉን ሰምቶ ወዲያውኑ በደስታ የሚቀበለውን ሰው ይመስላል። ነገር ግን ሥር ባለመሰደዱ ብዙ አይቆይም፤ በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት ሲመጣ ወዲያውኑ ይሰናከላል።» ማቴዎስ 13:20-21።

እያንዳንዳችን የምንፈተንበት ጊዜ በጣም ቀርቧል። የአውሬውን ምልክት እንድንቀበል ከፍተኛ ጫና ይደረግብናል። «ታናናሾችና ታላላቆች፣ ሀብታሞችና ድሸች፣ ጌቶችና ባሮች ሁሉ በቀኝ እጃቸው ወይም በግንባራቸው ላይ ምልክት እንዲቀበሉ አስገደዳቸው፤ ይህም የሆነው የአውሬው ምልክት፣ ይኸውም ስሙ ወይም የሰሙ ቍጥር የሌለው ማንም ሰው ለመማዛትም ሆነ ለመሸጥ እንዳይችል ነው።» ራሴ 13:16-17።

የዓለምን ፍላጎት ለሚያሟሉ እና ዓለማዊ ባህልን ለሚከተሉ ሰዎች፣ ደረጃ በደረጃ ለፊዝ፣ ለሰድብ እንዲሁም ለእስር እና ለሞት ዛቻ ከመጋጣቸው በፊት ለባለሥልጣናት እጅ መስጠት እና በሰዎች የተደነገጉትን ደንቦች መከተል ቀላል ይሆንላቸዋል። እንዳንገረም ጌታ ኢየሱስ አስቀድሞ እንዲህ ብሎናል፡- «በዚያ ጊዜ ለመከራ አሳልፈው ይሰጧችኋል፤ ይገደሏችኋል፤ በሰሜ ምክንያት በሕዝብ ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። በዚያ ጊዜ ብዙዎች ይሰናከላሉ፤ እርስ በርስ አሳልፈው ይሰጣሉ፤ ይጠላሉም።» ማቴዎስ 24:9-10። ጌታ እንዲህ ሲል ያስጠነቅቀናል፤ «ይህን ሁሉ የነገርኋችሁ እንዳትሰናከሉ ነው። ከምክራብ ያስወጧችኋል፤ እንዲያውም የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን እንዳገለገለ የሚቈጥርበት ጊዜ ይመጣል።» ዮሐንስ 16:1-2።

ለክርስቶስ ስንቀጣ፣ ለመከራ ስንጋለጥ፣ ስንሰደድ፣ በእኛ ላይ ስለሚነገሩ ሁሉንም ዓይነት መጥፎ ነገሮች፣ እግዚአብሔርን የምንወቅስባቸው ወይም እርሱ በእርግጥ ጥሎናል ብለን እንድናስብ አሊያም እምነታችንን ሊያሳጡን ሲለሚችሉ ውሾች ዝግጁ መሆን አለብን። **በቤተሰብ አባላትና በጓደኞች ላይ በሚደረግ የሐሰት ክስ ምክንያት፣ መላው ቤተሰብ በዝግጅት፣ በጸሎትና በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እጦት ይጠፋል።** በመጀመሪያ በእንደዚህ ዓይነት ሁኔታዎች ውስጥ እምነት እንዳናጣ ራሳችንን ማዘጋጀት አለብን።

«ከመካከላችን፣ ሰዎች ደቀ መዛሙርትን ወደ ራሳቸው ለመሳብ ጠግማ ነገርን ይናገራሉ።» የሐዋርያት ሥራ 20፡30። ሰይጣን ለእነዚህ ላይ ላዩን አንባቢዎች፣ መልህቅ የሌላቸው እና እንደ አሸዋማወ መሬት ተክል ለሆኑት፣ የሐሰት ትምህርቱን ያስተዋውቃል። እነዚህ ወደ ምሾት እና ድሎት ይንሸራተታሉ። በዚህ እና በሌሎች መሰል ዘዴዎች እና በተለያዩ መንገዶች፣ ሰይጣን የቀሩትን የእግዚአብሔርን ሕዝቦች እምነት በእውነተኛ ምስክርነት ለማወክ ይሰራል፤ ምክንያቱም ደግሞ፣ **«ነቢይ በሌላበት ሕዝቡ እንደሚበተን» ምሳሌ 29፡18** ስለሚያወቅ ነው።

የእግዚአብሔር መንፈስ ምስክርነት የሚሰጠውን ማስጠንቀቂያና ተግባሩ ባለማስተዋላቸው፣ በግራ መጋባት ባህር ውስጥ ያሉ የሁሉም የሰህተት ማዕበሎች ዓለምን ያጥቀላቸዋል። በአስፈላጊ የእምነት ነጥቦች ላይ ትንሽ እምነት ማጣት ከመጣ በኋላ የቅዱሳት መጻሕፍት ጥርጣሬ ይከተላል፤ ከዚያም በማይደን ግራ መጋባትና፣ መጨረሻወ ጥፋት የሆነ የውድቀት ሽክርክርት ይመጣል። ብዙውን ጊዜ ይህ ሂደት ቀደም ሲል በእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን ውስጥ በሁሉም የእመራር ደረጃዎች የኃላፊነት ቦታዎችን በያዙ ከሃይ ሰዎች ጋርም በተመሳሳይ ይጋራል።

በቅርቡ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚቃረኑ ሕጎችን አዋጅ እንጋፈጣለን። እነዚህ ሕጎች እግዚአብሔር ያልሾማቸውን ሰዎች ሁሉ ያስወግዳሉ። ኢየሱስም ለኋለኛው ዝናብ የተዘጋጀ ንድፍ እውነተኛ አገልግሎት ይኖረዋል።

የእግዚአብሔር ቁጣ ሕዝቡን እንደ ደረቅ ቅጠል ያናውጣል። **ቤተክርስቲያኑ ሊወድቅ እንደሆነ በመሰልም፣ ከቶ አይወድቅም። ዝባው ከከበረው ሰንዴ ተላይቶ እስኪገኝ ድረስ ይቆያል።** ይህ ከባድ ፈተና ነው፣ ነገር ግን ወርቁ በቤተክርስቲያኑ ካለው አፈር እንዲለይ መደረግ አለበት።

በቅርቡ ተቃውሞዎች ይነሳሉ፣ ጭፍን ጥላጎና የሃይማኖት አለመቻቻል ወደ መሃል ይመለሳል፤ የሰደትም መንፈስ ይቀጣጠላል። ከዚያም የሞሆችና ግብዝ ሰዎች ወደኋላ ይመለሳሉ፤ እምነትንም ይተዋሉ፤ **እውነተኛ ክርስቲያን ግን እንደ ዓለት ጸንቶ ይኖራል፤ ከሰላምና ከብልጽግና ጊዜቱ በበለጠ፣ አሁን በታላቅ እምነትና ተስፋ ይኖራል።**

ይህ የእግዚአብሔር አጥፊ ፍርድ ጊዜ እውነትን ለመማር እድል ላላገኙ ሰዎች የምሕረት ጊዜ ነው። ጌታ በርኅራኄ ይመለከታቸዋል። ርኅራኄ ልቡ ይሳሳል፤ እጆቹም ለመሬወስ አሁንም እንደተዘረጉ ናቸው። እስከዚያው ድረስ ግን፣ በጨለማ ውስጥ ለመቆየት ለፈቀዱ እና ወደዚህ ለመግባት ፈቃደኛ ላልሆኑ ግድየለሾች እና ቸልተኞች በሮቹ እንደተዘገገ ይቆያሉ። በቅርቡ ቦታዎቻቸው፣ እውነትን በመቀበል እና የጠላትን ቡድን በመተወ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ከሚጠብቁት የእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር አንድ ለመሆን በወሰኑ ሌሎች ሰዎች ይሞላሉ። **ከእነሱ አንዱ ነፃ?**

«በሰርዶስ ላለው ቤተ ክርስቲያን መልእክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤ ሰባቱን የእግዚአብሔር መናፍሶትና ሰባቱን ከዋክብት በእጁ የያዘው እንዲህ ይላል። ሥራህን ዐውቃለሁ፤ በሰም ሕያው ነህ፤ ነገር ግን ሞተሃል። እንግዲህ የተቀበልኸውንና የሰማኸውን አስታውስ፤ ታዘዘውም፤ ንስሐም ግባ። ባትነቃ ግን እንደ ሌባ እመጣ-በሃለሁ፤ በየትኛው ሰዓት እንደምመጣብህም አታውቅም። ድል የሚነሳም እንደ እነርሱ ነጭ ልብስ ይለብሳል፤ እኔም በአባቴና በመላእክቱ ፊት እመሰክርለታለሁ፤ ስሙንም ከሕይወት መጽሐፍ አልደመስስም።» ራእይ 3፡1፣ 3፡5።

ታላቁ ጩኸት፤ ከባቢሎን ስለመውጣት የቀረበ ጥሪ

«**ጌታ ኢየሱስ በሁሉም አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ተወካዮች ያሉት ቢሆንም፤ ክርስቶስ በዚህ መልዕክት ውስጥ ያስተላለፉትን ልዩ እውነቶች በሚገባ አላስተላለፉም።** በእርግጥ በካቶሊኮች፣ በወንጌላውያን እና በፕሮቴስታንቶች ዉስጥ ያሉ ብዙ ቀናተኛ ክርስቲያኖች፣ እስከዚህ ጊዜ ድረስ በተቀበሉት ብርሃን ተገዘዋል።» **ይህ መልእክት በልዩነት በኢየሱስ ስም የተላከልዎት፤** በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ያሉትን እውነቶች ስታጠቡ እና ስታሰላስሉ በልብዎ እና በእእምሮዎ ውስጥ እምነትን ስለሚያነቃቃ ነው። እነዚህን እውነቶች ስታስተውሉ፣ እግዚአብሔር ለበጎ ነገርዎ ይሰራል።

ኢየሱስ ክርስቶስ፣ በራእይ 18 ላይ፣ ሕዝቡን ከባቢሎን እንዲወጡ አሳስቧል። «**ታላቁት ባቢሎን ወደቆች፣ ወደቆች፣ የአጋንንት መኖሪያ፣ የርኩሳን መኖሪያት ሁሉ መጠሪያ፣ የርኩሳና የአስጸያፊ ወጅች ሁሉ መጠለያ ሆነች።** ከዚያም ከሰማይ ሌላ ድምፅ እንዲህ ሲል ሰማሁ፤ ሕዝቤ ሆይ፤ በጎጠኢቷ እንዳትተባበሩ፤ ከመቅሠፍቷም እንዳትካፈሉ፤ ከርሷ ውጡ፤ ጎጠኢቷ እስከ ሰማይ ድረስ ተከምሯልና፤ እግዚአብሔርም በመግዛት አስታውሷል።» ራእይ 18፣2፤ 4፤5። በዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል መሠረት፣ አሁንም ብዙ የእግዚአብሔር ሕዝብ በባቢሎን አለ ማለት ነው። **ባቢሎን ምን እንደሆነች? ታውቃላችሁ? በባቢሎን ውስጥ ሆኖችሁ፤ ምን እንደሆነች አለግወቅ ይቻላል?** እግዚአብሔር ባቢሎንን፣ አውሬ የምትጋልብ አመንዝራ እንደሆነች ለመግለጽ ምሳሌያዊ አገላለጽን ይጠቀማል። ሰባቱን ጽዋዎች ከያዙት ከሰባቱ መላእክት አንዱ መጥቶ እንዲህ አለኝ፤ «**ና፤ በብዙ ወሆች ላይ የተቀመጠችውን የታላቁቱን አመንዝራ ፍርድ አሳይሃለሁ። የምድር ነገሥታት ከርሷ ጋራ አመንዝሩ፤ የምድር ነዋሪዎችም በዝመቷ የወይን ጠጅ ሰከሩ።»** ቀጥሎም መልእኩ በመንፈስ ወደ በረሃ ወሰደኝ፤ በዚያም አንዲት ሴት በሰድብ ስሞች በተሞላ፣ ሰባት ራሶች ዐሥር ቀንዶች ባሉት ቀይ አውሬ ላይ ተቀምጣ አየሁ። ሴቲቱም ሐምራዊና ቀይ ልብስ ተጎናጽፋ ነበር፤ ደግሞም በወርቅ፣ በከበሩ ድንጋዮችና በዕንቁችም አገጣ ነበር፤ በእጇም የሚያስጸይፍ ነገርና የዝመቷ ርኩሳት የሞላበትን የወርቅ ጽዋ ይዛ ነበር። በግንባሯም ላይ እንዲህ የሚል የምስጢር ስም ተጽፎ ነበር፤ ታላቁት ባቢሎን፣የአመንዝሮችና የምድር ርኩሳቶች እናት።» ራእይ 17፣1-5።»

የአዲስ ኪዳን ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ሕዝብ ሕጋዊ ወኪል ናት፤ እንዲህም ተብሎ ተገልጿለች። «**የቡግ ሚስትና ቅድስቲቱ ከተማ ኢየሩሳሌም፤»** ራዕይ 21፡9-10። በ 1ኛ ጴጥሮስ 2፡4-6 ላይ ሐዋርያው ስለ ቤተክርስቲያን፣ «**ከቡር ወደ ሆነው ወደዚህ ሕያው ድንጋይ እየቀረባችሁ፤ እናንተ ደግሞ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕት ታቀርቡ ዘንድ፣ ቅዱሳን ካህናት ለመሆን እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ትሠራላችሁ።** ምክንያቱም በመጽሐፍ እንዲህ ተብሎ ተጽፏልና፤ «**እነሆ፤ የተመረጠና የከበረ የማእዘን ድንጋይ፤በጽዮን አኖራለሁ፤በርሱም የሚያምን ፈጽሞ አያፍርም፤»** ሲል ተናግሯል። ይህ ክርስቶስ ከቤተክርስቲያኑ ጋር ያለውን አንድነትና ግንኙነት የሚያመለክት ነው። እውነተኛዎ ቤተክርስቲያን፣ በዳዊት ከተማ፣ በጽዮን ተመስላለች፣ 2ኛ ሳሙኤል 5፡7፤ 1ኛ ነገሥት 8፡1፤ ስለዚህ ነው የጽዮን ወንዶችና ሴቶች ልጆች የሚለው ስያሜ ለኢየሩሳሌም ነዋሪዎች የተሰጠው። መዝሙር 48፡11-12። አሳይያስ 1፡8፤ 10፡32።

በኤርምያስ 6፡2 ላይ፣ እግዚአብሔር ጽዮንን፣ ቤተክርስቲያኑን፣ በ «**ተዋበችና እና ልባም ሴት»** መሰሏታል። በተጨማሪም፣ በራእይ 12፡1-2 ላይ ኢየሱስ እውነተኛዋን ቤተክርስቲያን፣ «**ፀሐይን የተጎናጸፈች፣ ጨረቃ ከእግርቿ በታች ያለች፣ በራሰሞ ላይ አሥራ ሁለት ከዋክብት አክለል ያላት ሴት።»** ሲል ይገልጻታል። በቀጣዩ ርዕስ ላይ የኋለኛውን ዘመን እውነተኛ ቤተክርስቲያን እንለያለን።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፣ እውነተኛዎ ቤተክርስቲያንም ሆነች ሐሰተኛዎ ቤተክርስቲያን በሴቶችና በከተሞች ተመስለዋል። ቅድስቲቱ ሴትና ቅድስቲ ከተማ እውነተኛዋን የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን ያመለክታሉ። ብልሹዋና አመንዝራዊ ሴትና የረከሰችታ ከተማ የወደቆችውን ቤተክርስቲያን ያመለክታሉ። **ባቢሎን የወደቆችዉ ቤተክርስቲያን ናት።**

ይህንን ሁኔታ በተሻለ ሁኔታ ለመረዳትና ባቢሎንን በሚገባ ለመለየት፣ በምን ውስጥ እንዳለች መረዳት አለብን። በመጀመሪያ፣ በራእይ 17፡1-5 ላይ ያለው የመጽሐፍ ቅዱስ ንባብ፣ የወደቆችዉ ቤተክርስቲያን በግልጫትና የተጠመደች ቤተክርስቲያን መሆኗን ያስተምራል። ግልጫትና ጣዖት አምልኮ ነው። ይህ ጣዖት አምልኮ የይሖናን የመጀመሪያ እና ዋነኛ ሕግ ይሞላል። እንዲሁም ግልጫትና፣ በእግዚአብሔር ንግግር፣ ጽሑፍ፣ ድርጊት ወይም እንደ መለኮታዊ በሚታሰበው ነገር ውስጥ ስድብ፣ ጸያፍ፣ አክብርት የንደለውና ንቀት የተሞላ ሃይማኖታዊ ሥርዓት ነው። ይህም በመጨረሻ በእግዚአብሔር ዘንድ በጣም አስጸያፊና በተጠሉ ነገሮች የተሞላ ነው።

ይህችን የወደቆች ቤተክርስቲያን ለመለየት፣ ታላቁቱ ጋለሞታ የምትጋልበው አውሬ፣ በራዕይ 13፡1 ላይ ከተገለጸው አውሬ ጋር ተመሳሳይ መሆኑን ልብ ይበሉ። «**ከዚያም አንድ አውሬ ከባሕር ሲወጣ አየሁ፤ እርሱም ዐሥር ቀንዶችና ሰባት ራሶች ነበሩት፤ በቀንዶቹም ላይ ዐሥር ዘውዶች፣ በራሶቹም ላይ የሰድብ ስሞች ነበሩት።»**

በላንኤል 7፡23 ላይ፤ መጽሐፍ ቅዱስ አውሬው መንግሥት እንደሆነ ያስተምራል። በትንቢት፣ አውሬዎቹ መንግሥታትን፣ የዓለም ዝርዎችን እና ድርጅቶችን ያመለክታሉ። በዮሐንስ ራእይ 13፡1 ከባሕር የወጣው አውሬ፣ እና ሐመንዝራዬቱ ተቀምጣባቸው ያየሃቸው ውሆች፣ ወገኖች፣ ብዙ ሰዎች፣ ሕዝቦችና ቋንቋዎች ናቸው። ራእይ 17፡15። በትንቢት፣ ውሃ የዓለምን ሕዝቦች ይወካል።

አሁን ዓለም አቀፍ የሐሰት ሃይማኖት ሥርዓት የሆነችው ባቢሎን የምትገኝበትን በራእይ 13፡10 ላይ የሚገኘውን አውሬ የሚገልጹትን አንዳንድ ባህሪያት እንመልከት።

- ኃይሉን፣ የኃይሉን መቀመጫ፣ ከዘንዶው ያገኛል፤ በራእይ 13፡4 ላይ ዘንዶው፣ «እርሱም ዲያብሎስ ወይም ሰይጣን ተብሎ የሚጠራው፣ ዓለምን ሁሉ የሚያስተው ነው፤» ራእይ 12፡9። ተብሎ ተገልጿል።
- አውሬው የዓለም ኃይል ይሆናል፤ ራእይ 13፡3፣ 7።
- እርሱም ለ42 ትንቢታዊ ወራት (ትንቢታዊ ወራት 30 ቀናት አላቸው) የሚገዛ ሲሆን፣ ይህም ከ1260 ትክክለኛ ዓመታት ጋር እኩል ነው፤ ራእይ 13፡5።
- እርሱ በስድብ ተከሷል፤ ራእይ 13፡5-6።
- የሚፈጠሩት የሞት ቁስሎችን ያገኛል፤ ራእይ 13፡3።
- እርሱ ይመለከዳል፤ ራእይ 13፡4፣ 8። ይህም ማለት እሱ የሃይማኖት ኃይል ነው።
- ከእግዚአብሔር ቅዱሳን ጋር ይዋጋል፤ ራእይ 13፡7።
- ሚስጥራዊ ቁጥር አለው፣ 666፤ ራእይ 13፡18።

እነዚህን ሁሉ ባሕርያት የሚያሟላ አንድ ብቻ የዓለም ኃይል አለ። ታሪክ የሚያረጋግጠው ዓለም አቀፋዊው የሃይማኖት ሥርዓት የሆነው ብቸኛው **ርዕስ ሊቃነ ጳጳሳት** ዙፋኑንና ከፍተኛውን ሥልጣን ከሮማ ግዛት እንዳገኘ ነው። **ዳንኤል 7፡24**። ለ 1260 ዓመታትም የዓለም ኃይል ነበር። በ538 ተጀምሮ በ1798 አብቅቷል። **እሱን ለማምለክ ፈቃደኛ ያልሆኑ ወደ 150 ሚሊዮን የሚጠጉ ክርስቲያኖችን ገድሏል።** ከዚህም በላይ፣ **ኃጢአትን ይቅር ማለትን ማስመሰል እና የሮማውያን ጳጳስ «በምድር ያለ እግዚአብሔር» የሚል የሰድብ ቃል ነበረው።**

እዚህ ላይ ያለው ምሳሌ እናት ቤተክርስቲያንን እና ሴት ልጆቿን ይወክላል። **የሮም ታላቅ ቤተክርስቲያን ሁልጊዜ እራሷን እናት ቤተክርስቲያን ብላ ትጠራ ነበር። በአንድ ወቅት ሴት ልጆቿ «ተቃዋሚው» በፕሮቴስታንት ስም ተሰይተዋል። ባቢሎን የሚለው ስም እናትና ሴት ልጆችን ያጠቃልላል። በሚያሳዝን ሁኔታ፣ እግዚአብሔር እናትና ሴት ልጆችን አንደወደቁ አድርጎ ያቀርባቸዋል። በቅርቡ እነዚህ ሁሉ አብያተ ክርስቲያናት አንደኛ ወደ አንድ፣ ማለትም ወደ ሮማ ካቶሊክ ቤተክርስቲያን ይዋሃላሉ።**

ብዙ ቅን ክርስቲያኖች ዛሬም በባቢሎን ቀርተዋል፤ ኢየሱስ እነዚህን ሕዝቤ ብሎ ይጠራቸዋል፤ ራእይ 18፡4። **አንተ ከእነዚህ ውስጥ አንዱ ነህ? እግዚአብሔር ከባቢሎን እየጠራቸው ያለው፣ ልጆቹ ትእዛዙን በደስታ ስለሚቀበሉና የጌታቸውንም ደምፅ ስለሚቃዘዙ ነው።**

ራእይ ይህንን ኃይል ለመለየት፣ ለአንድ አፊሴላዊ ስም ወይም ማዕረግ፣ የቁጥር ቀመርን የመመደብ ጥንታዊ ልማድን ይጠቀማል። የሮማው ጳጳስ ዋና መጠሪያ «**ቪካሪየስ ፊሊ ዴይ**» ወይም «**Vicarius Filii Dei**» ነው። ራእይ 13፡18 እንዲህ ይላል፤ «**እኛም ያለው የአውሬውን ቁጥር ይቆጠረው፤ ምክንያቱም ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነውና፤ ቁጥሩም ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው።**» ቀመሩም እንደሚከተለው ተቀምጧል።

V	5				
I	1				
C	100				
A	0	F	0		
R	0	I	1		
I	1	L	50	D	500
U	5	I	1	E	0
S	0	I	1	I	1
<hr/>		<hr/>		<hr/>	
	112	+	53	+	501 = 666

ፊደሎች ላይ የቁጥር እሴቶችን በመሰየም 666 ድምር እናገኛለን።

በምድር ላይ የኢየሱስ ክርስቶስ ብቸኛ፣ እውነተኛ እና ህጋዊ ተወካይ ማን እንደሆነ ማስታወስም አስፈላጊ ነው። ጌታም፣ እኔ አብን አለምናለሁ፤ እርሱም ከእናንተ ጋራ ለዘላለም የሚኖር ሌላ አጽኖች ይሰጣችኋል፤ እርሱም የእውነት መንፈስ ነው፤ ዮሐንስ 14፡16-17። ብሎ ተናግሮናል። ኢየሱስ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ በአሥረኛው ቀን፣ በጳጳስቆስጤ ዕለት፣ ሐዋርያት በአንድነት ሆነው ሳለ፣ «**ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ**»፤ የሚለው የተስፋ ቃል ተፈጸመ። የሐዋርያት ሥራ 2፡1-5።

እግዚአብሔር ብቻ ኃጢአታችንን ይቅር ሲለን ይችላል፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ በእግዚአብሔርና በእኛ መካከል አስታራቂዎችን ነው፤ እንደገናን ዘንድ ለማይለወጥ የእግዚአብሔር ሕግ የሚያስፈልገውን ዋጋ በመክፈል እጅግ ውድ የሆነውን ደሙን አናስቧል። መዳን በኢየሱስ ስም ብቻ ነው፤ የምንድንበት ከሰማይ በታች ለሰዎች የተሰጠ ሌላ ስም የለም፤ የሐዋርያት ሥራ 4:12። **ዛሬ በምድር ላይ ብቸኛው የክርስቶስ መለኮታዊ ወኪል የሆነው፤ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ከእኛ ጋር ነው።** እግዚአብሔር በምድር ላይ ለሚያከናውነው ሥራ ተጠያቂ ነው። **እንደ ኋለኛው ዝናብ በሙላት የሚፈሰስበትን ጊዜ እንጠብቃለን፤ እግዚአብሔር እንዳዘዘን የእግዚአብሔርን ሥራ እንድንጨርስ ያስችላናልና። አሜን!**

ታሪክ እንደሚያረጋግጠው የሮም ጳጳስ፣ የሮም የአረማውያንን ኃይልና ሥልጣን ተረከቦ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ በቦታው ይገዛ ነበር። **ዳንኤል እና ራእይ፣ የራእይ 13ቱን የመጀመሪያውን አወሬ እና ባቢሎንን እንደ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ገልጻል።** በአጠቃላይ፣ የፕሮቴስታንት ተሐድሶ ሰባኪዎች ይህን ያስተምሩ ነበር። **አዲሱ የካቶሊክ ኢንሳይክሎፒያዊ እንኳን ባቢሎን ሮምን እንደምትወክል ያስረዳል።**

ባቢሎን የተፈጠረችው ከታላቁ የጥፋት ውሃ በኋላ፣ ከፋዎች በናምሩድ በሚመሩትና በእግዚአብሔር ላይ ባመፀና የእግዚአብሔርን ቃል በተጠራጠሩበት ጊዜ ነው። እግዚአብሔር እንዲህ ያለ ነገር ዳግመኛ እንደማይሆን ቃል ከገባ በኋላ፣ እግዚአብሔር በሌላ ወሃ እስኪያጠፋቸው ድረስ ረጅም ግንቦችን መገንባት ጀመሩ። በምላሹ ግን፣ እርስ በርሳቸው እንዳይግባቡ እግዚአብሔር ቋንቋቸውን ደባለቀ። ከዚያን ቀን ጀምሮ **ባቤል ወይም ባቢሎን የሚለው ስም፣ ግራ መጋባት ማለት ሆነ።** በነቢዩ ዳንኤል ዘመን በንጉሥ ናቡከደነፆር የሚተዳደረው ጥንታዊቷ የባቢሎን ከተማ፣ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ግራ የሚያጋቡና እውነቱን የሚቃወሙ የሰይጣን የሐሰት ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች ሁሉ መነሻና ማዕከል ሆና አገልግላለች። **ዘፍጥረት 10:9-10:11፣5-9፤ ዳንኤል።**

ዛሬ፣ **«የምድር ነዋሪዎችም በዝሙቷ ወይም ጠጅ ስክረዋል።» ራእይ 17:2።** በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው ቅዱስ ወይን እውነተኛ ትምህርትን የሚያመለክት ሲሆን፣ የሚያስከርወ ወይን ደግሞ የሐሰት ትምህርት ወይም የተሳሳተ ትምህርትን የሚወክል ነው። **ኤርምያስ 51:7።** ይህም መንፈሳዊ ስካርን ያስከትላል። እግዚአብሔር ይህንን ማታለልና ማወናቦድ ለማስቀረት ነው ባቢሎንን የሚቀጣጣ፤ ነገር ግን ከዚያ በፊት ልጆቹ መቅሰፍቶቻቸውን እንዳይቀበሉ ከአሳ እንዲወጡ ይጣራል። **ራእይ 14:8-10** እንዲህ ይላል፤ **«ታላቁት ባቢሎን ወደቀች፤ ወደቀች፤ እያለ ተከተለው። ሦስተኛውም መልአክ በታላቁ ደም እንዲህ እያለ ተከተላቸው፤ «ማንም ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰጣ፣ ምልክቱንም በግንባሩ ወይም በእጁ ላይ የሚቀበል ቢኖር፣ እርሱ ደግሞ ምንም ነገር ሳይቀላቀልበት በቀጣው ጽዋ ውስጥ የተሞላውን የእግዚአብሔርን ቅዱስ ወይን ጠጅ ይጠጣል።»**

እግዚአብሔር ባቢሎንን እንደሚቀጣ በመጽሐፍ ቅዱስ ከተገለጸው ተቃራኒ የሆኑ የሐሰት ትምህርቶች መካከል ጥቂቶቹ፤

- አስርቱ ትእዛዛት አይተገበሩም (አስርቱ ትእዛዛት ዘላለማዊ ናቸው) (ባቢሎን የተወሰኑትን ቀይራላች)።
- የአሁኑ ቅድስና (ውሸተኛ የአረፍት ቀን፤ እሑድ የመጀመሪያው የስራ ቀን ነው) (በቅርቡ ስለ እውነተኛው ዕረፍት ቀን እናያለን)።
- ሁለተኛ አማራጭ አለ (ይህ ከቶ የለም) (ስለ ፍርድ አስቀድመን አጥንተናል። በቅርቡ ወደ 1000 ዓመታት ያህል እናጠናለን)።
- ሚስጥራዊ መነጠቅ (ውሸት ነው)። በኋላ የኢየሱስን ዳግም ምዲት እንመረምራለን።
- ዘላለማዊ ስቃይ (የለም)። በኋላ ላይ ሲሌልን ወይም የእሳት ሐይቅን እንዳሳሳለን።
- የነፍስ ኢመዋቲነት (እግዚአብሔር ብቻ ነው የማይሞተው)።
- ሐሰተኛ ጥምቀት (አንድ እውነተኛ የመጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥምቀት ብቻ ነው ያለው)።
- የጣዖት ስግደት ወይም አምልኮ (ይህ ከሁለተኛው ትእዛዝ ጋር የሚቃረን ነው)።
- ድንግል ማርያም ኃጢአት አልሠራችም (ሁላችንም ኃጢአተኞች ነን)።
- ማርያም ከክርስቶስ ጋር ቤዛ ናት (ክርስቶስ ብቻ ስለ እኛ ሞተ)።
- ቄሰና ጳጳስን፣ አባት ብሎ መጥራት (እግዚአብሔር ብቻ ነው አባታችን)።
- ኃጢአታችንን ይቅር እንዲልን ለካህን መናዘዝ (ኃጢአትን ይቅር ማለት የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ ነው)።
- ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ በምድር ላይ የእግዚአብሔር ወኪል ናቸው (በምድር ላይ የእግዚአብሔር ብቸኛ እና እውነተኛ ወኪል መንፈስ ቅዱስ ነው)።

በመንፈስ ቅዱስ መሪነት፣ ህፃናት እንኳ የመጽሐፍ ቅዱስን እውነቶች መጉሉ በሙሉ መረዳት ይችላሉ። እንዳንድ ጊዜ መረዳት እንደማንችል ይሰማናል። ግን እንደዚያ አይደለም፤ ችግሩ አብዛኛቻችን በወሸት ተሞልተናል። ወገግብ እና ማታለል የሞላበትን የሰው ልጆችን ወጎች እንደ እግዚአብሔር ትእዛዛት ተምረናል።

የባቢሎን ዓለም አቀፍ የሐሰት ሃይማኖት ሥርዓት ለውጡ ተራማጅ ነው። ለዚህም ነው ኢየሱስ የሰጠንን የጊዜ ምልክቶች ትኩረት ሰጥተን ማየት አስፈላጊ የሆነው፤ ምክንያቱም ተፈጻሚነቱ ግድ ነውና። **«ምሳሌውን ከበለሰ ተማሩ፤ ቅርንጫፏ ሲለመልም፤**

ቅጠሏ ሲያቆጠቀጥ፣ ያን ጊዜ በጋ እንደ ተቃረበ ታውቃላችሁ። እንደዚሁም እነዚህን ሁሉ ስታዩ፣ እርሱ በደጅ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ።። ማቴዎስ 24:32-33።

የእግዚአብሔር ሕግ በዓለም አቀፍ የሕግ አውጭ ጉባኤዎች፣ በሰው ልጅ አዋጅ ሲዳኝ የባቢሎን ኃጢአት ወደ ሰማይ ደረሰ። ራእይ ምዕራፍ 18 እንደሚያሳየው፣ በራእይ ምዕራፍ 14:6-12 ላይ የተቀመጡት ሦስት ማሳሰቢያዎች ውድቅ በመደረጋቸው ምክንያት፣ በተከርስቲያን ከላይ እንዳየው በሁለተኛው መልአክ የትንቢት ደረጃ ላይ ትደርሳለች። በዚያን ጊዜ፣ አብዛኛዎቹ የእግዚአብሔር ሕዝቦች በባቢሎን ይገኛሉ፣ እናም በራእይ 18 መልአክ በታላቅ ጩኸት እና ከሰማይ በተሰማው ሌላኛው ድምፅ (ቁጥር 4) አማካኝነት ወጥተው ከአሷ ጋር ያላቸውን ጉብረት እንዲለዩ ይጠራሉ። ይህም ከኢየሱስ ክርስቶስ በዓለም የተላከው የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልአክነት ነው።

የባቢሎንን ኃጢአቶች አውግዘናል። እስካሁንም ጥቂቶቹን አይተናል። በኋላ ላይ፣ በሲቪል ባለሥልጣናት የቤተ ክርስቲያን ከብርን መጣት፣ የመንፈሳዊነት (spiritualism) ጣልቃ ገብነት እና የጳጳሱ ሥልጣን ሚስጥራዊ እድገት የሚያስከትላቸውን ሌሎች አስፈሪ እና አደገኛ ውጤቶችን እናያለን። «በልዑል ላይ የዐመፀ ቃል ይናገራል።» ዳንኤል 7:25፤ «ከዘወትሩ መሥዋዕት ጋራ ለርሱ ዐልፎ ተሰጠ፤ የሚያደርገው ሁሉ ተከናወነለት፤ እውነትም ወደ ምድር ተጣለች።» ዳንኤል 8:12፤ «እጅግ ብርቱ ይሆናል፤ ነገር ግን በገዛ ኅይሉ አይደለም። አሠቃቂ ጥፋት ይፈጽማል፤ የሚያደርገው ሁሉ ይከናወንለታል፤ ንያላን ሰዎችንና ቅዱሳንን ሕዝብ ያጠፋል። እያጭበረበረ ይበለጽጋል፤ ራሱንም ታላቅ አድርጎ ይቆጥራል። በሰላም ተደላድላን ተቀምጠናል ሲሉ፣ ብዙዎችን ያጠፋል፤ በልዑላን ልዑልም ላይ ይነሣል፤ ይሁን እንጂ እርሱም ይጠፋል፤ ነገር ግን በሰው ኅይል አይደለም።» ዳንኤል 8:24-25፤ «ኪዳንን የሚተላለፉትን በማታለል ያስታል፤ አምላካቸውን የሚያውቁ ሕዝብ ግን ጸንተው ይቃወሙታል፤ ርምጃም ይወስዳሉ። ለጊዜው በሰይፍ ቢወድቁም፣ ቢቃጠሉም፣ ቢሚረኩና ቢዘረፉም፣ ጥበበኛ የሆኑ ሰዎች ብዙዎችን ያስተምራሉ... በሚወድቁበት ጊዜ መጠነኛ ርዳታ ያገኛሉ፤ እውነተኛ ያልሆኑ ብዙ ሰዎችም ይተባበሯቸዋል።» ንጉሡ ደስ እንዳለው ያደርጋል።» ዳንኤል 11:32-36። ነገር ግን ይህ መልአክት እንደሚለው፣ ሁሉም ነገር ይገለጣል። በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎች ይህንን ጥበቅ ማስጠንቀቂያ ሰምተው ይንቀጠቀጣሉ፣ ብዙዎችም ከባቢሎን ይወጣሉ። አንተ ከእነዚህ ውስጥ አንዱ ነህ?

በሌላ አነጋገር፡ መልአክቱ በኢየሱስ በማመን የሚገኘውን ጽድቅን ያቀርባል፣ እንዲሁም ሁሉም ሰዎች የክርስቶስን ጽድቅ እንዲቀበሉ ይጋብዛል። ይህም «ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይሁኑልሁ» እና «ኔታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ ነፍስህና ኃይልህ ውደድ» በማለት የሚጀምረውን፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ሁሉ መታዘዝን የሚገልጠውን፣ ያጠቃልላል።

ይህ መልአክት ለብዙ ዓመታት ሲነገር ቆይቷል። እያደገ ሲሄድም፣ መንፈስ ቅዱስ የኋለኛውን ዝናብ ሲሰጥ በታላቅ ኃይልና ክብር የታጀበ ታላቅ ጩኸት ይሆናል። መንፈስ ቅዱስ እስከ ዛሬ ድረስ እንዳደረገው ሁሉ፣ በዚህ የመከራ ጊዜ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያግዛል፤ ምክንያቱም የሰደት ማዕበል ይህንን መልአክት ወደ ከፍተኛ ጩኸት ስለሚለውጠው ነው።

«እግዚአብሔር በስራ ላይ መሆኑን እንድናይ እና ነገሮች በቁጥጥሩ ስር መሆናቸውን እንድናውቅ የሚያስችሉንን ሁንታና መንገዶች ይጠቀማል። ኔታ በዚህ የመጨረሻ ምዕራፍ ውስጥ ከለመደው በጣም በተለየ መንገድ፣ ከሁሉም የሰው ልጅ ዕቅዶች ጋር ይቃረናል። ስራውን ለማሳካትና ለማጠናቀቅ በሚጠቀምባቸው ቀላል መንገዶች እንገረማለን።

ልክ በድሮው ዘመን ዓሣ አጥማጆችን እንደጠራቸው ሁሉ፣ ከተራው ሕዝብ መካከል ወንዶችንና ሴቶችን ሥራውን እንዲሠሩ ያስነሳል። የሚደረገው ነገር አስፈላጊነት ያልገባቸው ሰዎች ይጣላሉ። ጥቂት አስተዋዮች ይጠቀማሉ። የመንፈስ ቅዱስ ቅባት ብቸኛው መስፈርት ነው። እግዚአብሔር በተማሩና ትዕቢተኛ በሆኑ ሚች ፍጥረታት ላይ እንደሚይመክ ያሳያል። በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ትናንሽ ልጆች ለዚህ ጊዜ ወጥተው እውነትን ያውጃሉ። በሺዎች የሚቆጠሩ ድምጾች ይህንን መልአክት በዓለም ዙሪያ ይሰብካሉ።

ብዙዎቻችን ለእምነታችን መልስ ለመስጠት በሕግ አውጪ ፍርድ ቤቶች፣ በነገሥታትና ምሁራን ፊት መቅረብ አለብን። ማንም ሰው ማጥናት እንደማያስፈልገው በማሰብ ራሱን ማታለል የለበትም። ምክንያቱም እውነትን ላይ ላይን ብቻ መረዳት ቅዱሳት መጻሕፍትን በግልጽ ለማሰራራት ወይም ግራ መጋባትን ለማስወገድ በቂ አይሆንም። እግዚአብሔር ከአኛ ምን እንደሚፈልግ በግላችን እዉቀት ብቻ ልናውቅ አንችልም።

ለእግዚአብሔር ትእዛዛት ታማኝ ያልሆኑ አብዛኛዎቹ ይህንን ጥበቅ ማስጠንቀቂያ አያምኑም። የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንደ መናፍቃን ይቆጠራሉ። ታዋቂ እና ሐሰተኛ አገልጋዮች ይህንን መልአክት ከዲያብሎስ እንደመጣ አድርገው ይኮንኑታል። እናም ብዙዎች እንዲያሳድዱን እና እንዲያሰቃዩን ያነሳሳሉ። ከካቶሊክ ቤተክርስቲያን እንኳን የእግዚአብሔር ልጆች አስከሁን ድረስ እውነትን ለማወጅ በቡድኖችን ውስጥ ከነበርነው ሁሉ ይልቅ እጅግ ከፍ ያለ ቅንፋት ይዘው እንደሚወጡ እናስታውሳለን።»

ይህንን የኢየሱስን የመጨረሻ መልአክት የሚያነሱ ብዙዎች ከላይ የተገለጹትን ከስተቶች አስከፊ ድረስ ትክክለኛውን ውሳኔ አይወስኑም። መጽሐፍ ቅዱስህን ወስደህ እዚህ የተጻፉትን ነገሮች ራሱ እንድታረጋግጥ አለምንሃሁ። ይህንን መልአክት በጥንቃቄ አጥና፣አትቀውድ፤ የዘላለም ሕይወትህ በእሱ ላይ የተጣበቀ ሊሆን ይችላል። ማጋራት ከፈለግክ ቅጂ አዘጋጅ፣ የራስህን አንተዉ ጋር አስቀር።

ሌሎች ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶችን ማየት አንቀጥላለን። አሁንም ተጨማሪ እውነቶችን እንፈልጋለን።

የእግዚአብሔር ማኅተም

«መላው የክርስቲያን ዓለም በማመንና በአለማመን፣ በኢየሱስ ክርስቶስና በሰይጣን መካከል ባለ ታላቅ ተቃርኖ ውስጥ ነው። ሁላችንም አንድ ወገን እንመርጣለን። ሁለት ነኖች ብቻ ናቸው ሊኖሩ የሚችሉት፣ ምክንያቱም መካከል የሚባል ስፍራ የለም። እያንዳንዱ ቡድን በግልጽ ምልክት ተደርጎበታል፤ ምልክቱም ወይ የሕይወት እግዚአብሔር ማኅተም፣ አልያም የአውሬው ምልክት ወይም ምስል ያለበት ነው። አንዳንዶች በክርክር ጊዜ ከሁለቱም ወገን ሆነው አይሳተፉም። ገለልተኛ መስለው ለመታየት እና ከአውነት ጎን ላለመቆም ይሞክራሉ። ነገር ግን ንብረታቸውን እንዳያጡ እና ነቀፋ እንዳይደርሱባቸው በመኖራት ራሳቸውን ለክርስቶስ አይለዩም። እነዚህ ከኢየሱስ ጠላቶች ጋር ተቆጥረዋል።»

ለጌታ ዳግም ምጽዓት ስንቃረብ፣ በብርሃን ልጆችና በጨለማ ልጆች መካከል ያለው የመለያ መስመር የበለጠ ግልጽ ይሆናል። እርስ በርሳችን እንጋጫለን። ዳግመኛ የተወለደነው፣ ለዓለም ለመሞትና ለእግዚአብሔር ለመኖር ተመርጠናል፣ ሌሎች ደግሞ ለዓለም ስለሆኑ ከእኩ ጋር ይጠፋሉ።»

በ ሕዝቅኤል 9:4፣ እንደተገለጸው፣ በኢየሱስ ክርስቶስ የተመሩ ቅዱሳን በአውነተኛዎ ቤተክርስቲያን መካከል ያልፋሉ፤ ጌታችን ከመምጣቱ በፊት፣ «በውሰጧ ስለ ተሠራው ጸያፍ ተግባር ሲያለቅሱ በነበሩ ሰዎች ግንባር ላይ ምልክት አድርገው። እንደተባለ። ይህም ከግብፅ ከመውጣት በፊት እና ደቡብ በዚያ ሕዝብ መካከል ባሉ የሐሰት አማልክትና በማያምኑ ሰዎች ላይ ፍርድን ከማምጣቱ በፊት ከነበረው ጋር ተመሳሳይ ይሆናሉ። ከዚያም ጭብጥ የሂሳብ ቅጠል በመውሰድ፣ በሳሕን ውስጥ ካለው ደም ነክራችሁ የየቤቶቻችሁን ገብንና ግራ ቀኝ መቃትን ቀበ። ከእናንተ አንድም ሰው እስኪነጋ ድረስ ከቤቱ አይውጣ።» ዘጸአት 12:22። «ደመም ያላችሁበትን ቤት ለይቶ የሚያሳይ ምልክት ይሆንላችኋል፤ እኔ ደመን በማይበት ጊዜ እናንተን ዐልፋለሁ፤ ግብጽን ስቀጣ መቅሠፍቱ አይደርስባችሁም።» ዘጸአት 12:13።

ይህ ማኅተም መታተም ጀምሯል፤ እግዚአብሔር አሁን ከእርሱ ጋር ለዘላለም የሚኖሩ እና የሚገዙ ሰዎችን እያተመ ነው። በአሁን ጊዜ ሁላችንም በፈቃደኝነት ወይም ሳናውቀው የእግዚአብሔርን ማኅተም ወይም የአውሬውን ምልክት እየመረጥን ነው። የቱን ትመርጣለህ?

ራእይ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማኅተም ይገልጻል። «ከዚያም የሕይወት አምላክ ማኅተም ያለው ሌላ መልአክ ከምሥራቅ ሲመጣ አየሁ፤ እርሱም ምድርንና ባሕርን ለመጥፋት ሥልጣን የተሰጣቸውን አራቱን መላእክት በታላቅ ድምፅ እንዲህ አላቸው፤ «በአምላካችን ባርኝ ግንባር ላይ ማኅተም እስከምደርግባቸው ድረስ ምድርን ወይም ባሕርን፣ ወይም ዛፎችን አትጥፉ።» ራእይ 7:2-3።

ሮሜ 4:11 ይህን ማኅተም፣ የእምነት ጽድቅ ማኅተም እንደሆነ ይገልጻል። ኤፌሶን 4:30 ደግሞ፣ የተመረጡት ለቤዛ ቀን በመንፈስ ቅዱስ ታትመዉበታል ይላል። እዚህ ላይ ማኅተሙ እውነትን ወይም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሊይዝ እንደሚችል እናያለን። እንዲሁም የታተመውን ነገር እግዚአብሔር እንደፈቀደውና እንደተቀበለው የሚያመለክት ነው።

በመሰረቱ የማኅተም ዓላማ፣ በአንድ ሰው ወይም ባለሥልጣን የታወጀውን ሕግ ወይም ደንብ ማረጋገጥ ወይም ማፅደቅ ነው። በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የዚህ ምሳሌ መሆን የሚችለው፣ ነኝ ነገሥት 21:8፣ አስቴር 3:12፣ 8:8 ነው።

በአንድ ማህተም ወሰጥ፣ ሶስት አስፈላጊ ክፍሎች አሉ፣ እነርሱም የአለቃው ስም፣ ማፅረጥ ወይም ስልጣን እና አንደባለስልጣን የሚያስተዳድረው ህጋዊ አካባቢ። ለምሳሌ፣ የአሁኑ የ2020 ፕሬዚዳንታችን፣

- ስም፣ ዶናልድ ትራምፕ
- ስልጣን፣ ፕሬዝዳንት
- አካባቢ፣ አሜሪካ

ሁሉም ሕጎች ትዕዛዞችን፣ ደንቦችን፣ ድንጋጌዎችን ወይም አዋጆችን የሚያወጣውን ባለሥልጣን ማህተም አላቸው። ስለዚህ የእግዚአብሔር ሕግ፣ የእርሱ ማህተም ሊኖረው ይገባል። የእግዚአብሔር ሕግ በጣቱ በድንጋጌ ጽላቶች ላይ የጻፉት አስርቱ ትእዛዛት ናቸው። እነርሱም በዘጸአት ምዕራፍ 20 ላይ ተጽፈዋል። የእግዚአብሔር ማህተም ከቆጥር 8-11 ላይ ይገኛል።

«የሰንበትን ቀን ቅዱስ አድርገህ አክብረው። ስድስት ቀን ሥራ፤ ተግባርህንም ሁሉ አከናውን። ሰባተኛው ቀን ግን ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ሰንበት ነው። በዚያ ቀን አንተም ሆነህ ወንድ ልጅህ ወይም ሴት ልጅህ፣ ወንድ አገልጋይህ ሆነ ሴት አገልጋይህ፣ ወይም እገሰሳትህ፣ ወይም በደጅህ ያለ መጻተኛ ምንም ሥራ አትሠሩም። እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንም በውስጣቸውም የሚኖሩትን ሁሉ በስድስት ቀን ፈጥሮ፣ በሰባተኛው ቀን ዐርጷልና። ስለዚህ እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን ባረከው፣ ቀደሰውም።» እግዚአብሔር ፍጥረቱን ፈጥሮ ጨርሶ ባረፈ ጊዜ፣ ሰባተኛውን ቀን ባረከው፣ ቀደሰውም። ዘፍጥረት 2:1-3። የእግዚአብሔርን ማኅተም እዚህ ጋር እናያለን።

ስም:- ያህዌህ (ጌታ አምላክህ)

ስልጣን: ፈጣሪ (ሰሪ)

አካባቢ: ሰማይና ምድር

የእግዚአብሔር ሕዝብ የእርሱ ማኅተም አለው፤ ሰባተኛው ቀን፣ የዕረፍት ቀን፣ ሰንበት። «እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን በሰድስት ቀን ሠርቶ፣ በሰባተኛው ቀን ከሥራ ታቅቦ ዐርፏልና፤» ዘጸአት 31:17። የብሉይ ኪዳን እስራኤል፣ ከአዲስ ኪዳን ቤተክርስቲያን ጋር እኩል እንደሆነች እናስታውሱ። ሁለቱም የእግዚአብሔር ሕዝቦች ናቸው። ሰንበት የተፈጠረው፣ በፍጥረት ጊዜ ለሰው ልጆች ሁሉ ነው። **ዘፍጥረት 2:1-4**። እንዲሁም በክርስቶስ ክብር ደም፣ ከኃጢአትና ከሞት ስለመቤገቻቸውን ምልክት ነው፤ **ኤፌሶን 1:7**። ኢየሱስ የቤዛነት ሥራውን ከጨረሰ በኋላ፣ ቅዳሜ በመቃብር አረፈ፤ **ሉቃስ 23:54-24:3**።

እግዚአብሔር ዘላለማዊ ስለሆነ፤ አሰርቱ ትእዛዛት ዘላለማዊ ናቸው። ፊጽሞ አይለወጥም፣ ፊጽሞም አይሳሳትም። ለዚህም ነው ጌታችን ኢየሱስ፣ «ነገር ግን ከሕግ አንዲት ነጥብ ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀላል።» **ሉቃስ 16:17**። ያለው። እንደ ኢየሱስና ጳውሎስ ሁሉ፣ አሕዛብ ክርስቲያኖች ሰንበትን ያከብሩ ነበር፤ የሐዋርያት ሥራ **13:42**። ይህ ጥቅስ፣ ኢየሱስ ከሞተ በኋላ ለምስት ዓመት ተኩል ያህል ጊዜ የተከናወኑትን ክስተቶች የሚያሳይ ነው። **ቁጥር 43**፣ ቤተክርስቲያን በእውነተኛ ሰንበት፣ በሰባተኛው የደጋ ቀን ውስጥ እየኖረች እንደነበር ያሳያል። በደጋ ሥር መኖር ማለት፣ ትእዛዛትን መፈጸም ማለት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ከተለያየው ከአርባ ዓመታት በኋላም እንኳን፣ ደቀ መዛሙርቱ የሰባተኛውን ቀን ሰንበትን እንዲያከብሩ ከእነርሱ ይጠበቅ ነበር። ይህም የታየበት ደግሞ፣ በ70 ዓ.ም ስለተከሰተው የኢየሩሳሌም ጥፋት ሲነግራቸው፣ «ሸሽታችሁ በከረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ፤» ብሎ ሲያዛቸው ነው። **ማቴዎስ 24:20**።

በተመሳሳይም፣ በዘመን መጨረሻ ላይ የሚድኑት፣ «የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠበቁና ለኢየሱስም ታማኝ ሆነው በትዕግሥት የሚጸኑ ቅዱሳን።» እንደሆኑ ራእይ **14:12** ላይ እናገኛለን። ይህ ከአራተኛው ትእዛዝ ጋር ስለሚገናኝ፣ ሰንበትን ማክበርን ያካትታል። በአዲሱ ምድርና በአዲሱ ሰማይ ሰንኖር፣ ሰንበትን ለዘላለም እንጠብቃለን። **ኢሳይያስ 66:22-23**።

ዛሬ ድረስ እሁድን፣ የሳምንቱን የመጀመሪያ ቀን፣ እንደ ሰንበት ወይም የእረፍት ቀን የሚያከብሩ አብያተ ክርስቲያናት እንኳን ከታች በተዘረዘሩት ላይ ይስማማሉ፤

ባፕቲስት፣ «በቅዳሳት መጻሕፍት ውስጥ፣ የሰባተኛው ቀን ሰንበት ወደ ሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን እንደተለወጠ የሚያሳይ ምንም ማስረጃ የለም» - የባፕቲስት መመሪያ።

ካቶሊክ፣ «ከፍጥረት ለስከ ራእይ መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ ትችላላችሁ፣ የአሁኑ ቅድስናን የሚያደድቅ አንድም መስመር አታገኙም» - ከርዲናል ጊቦንስ፣ የአባቶቻችን እምነት (The Faith of Our Fathers)።

ክርስቲያን፣ «በየትኛውም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ውስጥ እንዲህ ያለ የለውጥ ሀሳብ የለም» - የመጀመሪያ ቀን ምልክታ (Observance of the First Day)።

ሜቶዲስት፣ «ለምሳሌ፣ የአሁኑን ጉዳይ እንውሰድ... ክርስቲያኖች ያንን ቀን ማክበር እንዳለባቸው የሚገልጽ አንድም ክፍል የለም» - ሃሪስ ፍራንክሊን ራል ፣ የክርስቲያን ተሟጋች፣ ጁላይ 1፣ 1941።

ሉተራውያን፣ «የጌታን ቀን (አሁኑ) ማክበር በማንኛውም መለኮታዊ ትእዛዝ ላይ የተመሠረተ አይደለም» - የኦግስቲን ማኅበር የእምነት ኑዛዜ።

ማሳሰቢያ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፣ የጌታ ቀን ሁልጊዜም ሰንበት፣ የእረፍት ቀንም፣ ሰባተኛው ቀን መሆኑን አስታውሱ።

እንደ የክርስቶስ ቤተክርስቲያን፣ ኤፕስቲታል እና ፕሪስባይቴሪያን ያሉ ሌሎች ቤተ እምነቶች ከላይ ተጠቀሱት ነገሮች ላይ፣ በህጋዊ ሥነ-መለኮታዊ ሰነዶቻቸው እና የዶክትሪን መመሪያዎቻቸው ላይ ተመሳሳይ ነገር ብለዋል።

ራእይ 12:17 እና **ማቴዎስ 7:21**፣ ክርስቶስ በዳግም ምጽአቱ ከእርሱ ጋር የሚያመጣው ድህነት፣ ለሚታዘዙት እንጂ፣ ለማይታዘዙት እንዳልሆነ ይገልጻሉ።

ኢየሱስ ችግሩ፣ «እናንተ ለወጋችሁ ስትሉ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትሸራላችሁ?» **ማቴዎስ 15:3**። ሲል ያለውን ችግር ተናገረ። ዛሬ ኢየሱስ «በትወዳኝ ትእዛዜን ጠብቁ» ይላችኋል። የሐንስ **14:15**።

የምንታዘዛቸውን እናገለግላለን። **ኢየሱስን በተቀደሰው ቀኑ እናገለግለዋልን ወይስ በሰይጣን እየተመራን ሰዎችን እናስታለን? የሰባተኛውን ቀን ሰንበትንስ በሐሰተኛ የእረፍት ቀን እንተካለን?**

የአውሬው ምልክት

በራእይ ላይ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ የምድር ነዋሪዎች በሙሉ ራሳቸውን በሁለት ቡድኖች ብቻ እንደሚከፍሉ በሃይል ያስተምራል፤ አንደኛው ቡድን፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚታዘዝና የሚከተል ነው። በተመሳሳይ ጊዜ፣ ሌላኛው ቡድን ደግሞ የሰይጣንን ፈቃድ ይፈፅማል።

የእግዚአብሔር ማኅተምና የአውሬው ምልክት ሊታዩ እንደሚችሉ ተምረናል። እነዚህ ነገሮች ለእውነትም ይሁን ለሐሰት፣ በዕለት ተዕለት ሕይወታችን ውስጥ የምናልፍባቸው መንፈሳዊና አስተወሳኝ ማሰሪያዎች ናቸው። **የእግዚአብሔር ማኅተም እውነተኛውን የሰንበት ቀን** በቅንነት በሚጠብቁት ላይ በሙሉት እንደታተመ እናውቃለን። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን፣ **የሳምንቱ ሰባተኛ ቀን** ሰንበት ለእግዚአብሔር ታማኝ የመሆን ምልክት ነው። **ሕዝቅኤል 20፡12። በሁለቱ ቡድኖች መካከል ያለው ይህ መለያየት፣ ተጀምሮ በፍጥነት እያደገ ነው።**

የራእይ መጽሐፍ በጣም አስፈሪ ቃላትን ስለሚጠቀም፣ ስለ አውሬው ምልክት ሲናገር እንድንደነግጥ ያደርገናል። አውሬው ሰይጣንን ይወክላል። ኢየሱስ የአውሬውን ምልክት የተቀበሉ ሰዎች ስለሚደርስባቸው ቅጣት የሰጠው ማብራሪያ፣ ይህንን ጉዳይ በቁም ነገር እንድንመለከት ለማድረግ በቂ ነው።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ፣ ስለ ሰይጣን (የአውሬው) ምልክት ማብራሪያ እንደሚከተለው ይገኛል፤

ሀ) ይህን ምልክት የተቀበለ ሁሉ ይጠፋል

ለ) አብዛኛው ህዝብ ይህንን ምልክት ይቀበላል።

ሐ) የሲቪል ባለስልጣናት፣ ህዝቡ በህግ በኩል ምልክቱን እንዲቀበል ለማስገደድ ይሞክራሉ።

ይህንን በአግባቡ ለመረዳት፣ በትንቢት የተጠቀሱት አወሬዎች፣ ምድራዊ መንግሥታትን፣ ገዢዎችን ወይም መንግስታዊ ተቋማትን እንደሚወክሉ መረዳት ይገባናል። **ዳንኤል 7፡23።** በትንቢቱ ውስጥ የተጠቀሱት ውሃዎች የዓለምን ሕዝብ ያወክላሉ፤ **ራእይ 13፡1፣ 17፡15። እንዲሁም፣** ባቢሎንና ይህ የራእይ 13፤ አውሬ አንድ ኃይል መሆናቸውንም ተምረናል።

ይህ በክርስቲያን ወንድሞቻችን ላይ ሳይሆን፣ በሰይጣንና በተጠቀሰው አውሬ በሚመራው፣ የሐሰት የሮማውያን ሃይማኖታዊ ሥርዓት መጽሐፍ ቅዱሳዊ አቀራረብ ላይ የተሰነዘረ ነቀፋ ነው። ብዙ ቅን እና አፍቃሪ ክርስቲያኖችን ኢየሱስ፣ «ሕዝቤ ሆይ፣ ከእሷ ውጡ» በሚል ጥሪ ከካቶሊክ፣ ከፕሮቴስታንት እና ከወንጌላዊያን ሕብረት፣ ይጠራቸዋል፤ ምክንያቱ ደግሞ ኢየሱስን በደስታ ስለሚያገለግሉና እግዚአብሔር ልጆቹ ስለሚላቸው ነው። እግዚአብሔር በባቢሎን ላይ ከሚወርደው መቅሰፍት አንዳቸውም እንዲካፈሉ ይፈልጋል። እነሱን ለማስመለስ ብቸኛው መንገድ፣ ሎጥ ከሰደም በወጣ ጊዜ እንዳደረገው ሁሉ፣ እግዚአብሔርን ድምፅ መታዘዝ ነው፤ በከተማው ቅጣት ከጥፋት ለመዳን፣ የእግዚአብሔርን ድምፅ መታዘዝ አስፈላጊ ነው። **ዘፍጥረት 19።**

እንግዲህ የአውሬው ምልክት ምንድን ነው? እስቲ የጳጳሱ ሥርዓት የሥልጣኑ ምልክት ምን እንደሆነ ይነግረን። **«አሁኗ የሥልጣናችን ምልክት ነው... ቤተክርስቲያን ከመጽሐፍ ቅዱስ በላይ ናት፤ ይህ የቅዳሜ ለውጥ ለዚህ እውነታ ማረጋገጫ ነው»** የሰንደን ካቶሊክ መዝገብ፣ አንታሪዮ፣ ካናዳ፣ ስፕቴምበር 1923።

በፒተር ንገርማን የተጻፈው፣ The Convert's Catechism of Catholic Doctrine የተሰኘው መፅሐፍ ገጽ 50 ላይ እንዲህ ይላል፤

ጥያቄ፣ የአረፍት ቀን ማንኛው ነው?

መልስ፣ የአረፍት ቀን ቅዳሜ ነው

ጥያቄ፣ ቅዳሜን ከማክበር ይልቅ አሁድን የምናከብረው ለምንድን ነው?

ሆኖ፣ የካቶሊክ ቤተክርስቲያን የቅዳሜ በዓላትን ወደ እሑድ ስላዛወረች

ጳጳሱ በቅዳሜ ፈንታ አሁድን የአምልኮ ቀን በማለት የእግዚአብሔርን ሕግ እንደለወጠው ያስመሰለዋል። ዓለም አሁድን ስለሚያከብር፣ የሥልጣኑና የኃይሉ ምልክት እንደሆነ ያስመሰላል። በርካታ የካቶሊክ ምንጮች፣ ለመጥቀስ የትዩ ለሌ የሆኑ፣ ለዚህ ግልፅ ለውጥ ምስክርነት ይሰጣሉ።

ይህ የማይቻል ነው፣ ምክንያቱም የአጽናፊ ዓለሙ ብርቱ ኃይል ገዥ፣ በሰዎች ላይ መግዛት ስለሰበት እና ሥልጣኑም መከበር ስለሚገባው፣ እንዲሁም ዘላለማዊ ሕንቻም ፈጽሞ መጣስ ስለሌለባቸው ነው። ለዚህም ነው **በዳንኤል 7** እና በእቻ ትንቢቱ፣ **ራእይ 13፣** ላይ መልእክቱ በግልፅ የተቀመጠው። አወሬውም፣ «**ጊዜና ሕግን ለመለወጥ ይሞክራል፤**» **ዳንኤል 7፡25።** ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ፣ የጌታን የአምልኮ ቀን ሊቀይሩ እንደሚችሉ ያስባል። **አራተኛው ትእዛዝ በሰባተኛው ቀን፣ ተግባራዊ እና ሙሉ በሙሉ ተግባራዊ ሆኖ ይቀጥላል፤ እሑድ ሁልጊዜም የሥራ ቀን ይሆናል፤** ምክንያቱም **«ሰድስቱን ቀናት ታትር፣ ሥራህንም ሁሉ አድርግ፤»** በዚህም ምክንያት፣ እሑድ የተቀደሰ ቀን አይደለም።

«ብዘዘገኙሉህ ላይ አትጨምሩ፤ ከርሱም አትቀንሱ፤ ነገር ግን የምሰጣችሁን የአምላካችሁን የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ጠብቁ።» ዘዳግም 4:2። «ነገር ግን ከሕግ አንዲት ነጥብ ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቆልላል።» ሉቃስ 16:17። ጌታ ሕጉ ፍጹም ስለሆነ፣ ከቅዱስ ሕጉ ውስጥ አንዲት ነጥብ ወይም ቅንፍ እንኳን እንዲትቀየር ፈጽሞ አልፈቀደም። መዝሙር 19:7።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ስለ እሑድ በሚናገሩት ስምንት ጥቅሶች ውስጥ፣ ሁልጊዜ እሁድ የሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን ተብሎ ይጠራል፤ እና ሰባተኛውን ቀን ወደ እሱ ስለማዛወር ምንም አልተጠቀሰም። (ማቴዎስ 28:፤ ማርቆስ 16:19፤ ማርቆስ 16:1-2፤ ዓፄ ሉቃስ 24:1፤ ዮሐንስ 20:1፤ 19፤ የሐዋርያት ሥራ 20:7-11፤ 1ኛ ቆሮንቶስ 16:1-2)። በዚህ ምክንያት፣ ከሰላምታው በፊት፣ ኢየሱስ ይህንን የመጨረሻ ስጠንቀቂያ ይሰጠናል፤ ማንም በዚህ ቃል ላይ አንዳች ቢጨምር፣ እግዚአብሔር በዚህ መጽሐፍ የተጻፉትን መቅሠፍቶች ይጨምርበታል፤ ማንም በዚህ የትንቢት መጽሐፍ ከተጻፈው ቃል አንዳች ቢያጎድድል፣ እግዚአብሔር በዚህ መጽሐፍ ከተጻፉት ከሕይወት ዛፍና ከቅድስቲቱ ከተማ ዕድሉን ያጎድልበታል።» ራእይ 22:18-19።

የእግዚአብሔር ቁጣ በእነዚያ ላይ ነው። «ምልከቱንም በግንባሩ ወይም በእጁ ላይ የሚቀበል፤» ራእይ 14:9-10 ስለ ምልከቶች እየተነጋገርን እንደሆነ አስተውሉ፤ ምልከቱ ቃል ቢቃል አይደለም። ግንባር እግዚአብሔርን የምናገለግልበትን አእምሮ ይወክላል ሮሜ 7:25። እጅ፣ የሰዎች ሥራ ምልክት ነው፣ መከብብ 9:10። የእሁድን ቀን፣ እንደ ቅዱስ ቀን የተቀበሉ ሰዎች በአእምሯቸው ውስጥ በግምባራቸው ላይ በምሳሌያዊ ሁኔታ ምልክት ይደረግባቸዋል፤ ምክንያቱም እሁድን በፈቃደኝነት የአምልኮ ቀን አድርገው ስለሚወስዱት ለመረጠት ኃይልና ሥልጣን ምላሽ ይሰጣሉ። የአውሬው ምልክት፣ እሁድ፣ የሳምንቱን የመጀመሪያ ቀን ማክበር ነው። ተመሳሳይ አስተሳሰብ ያላቸው ሌሎች ደግሞ፣ በቅዳሜ ቀን ስደትን ወይም ሞትን ለማስወገድ ለመስራት ተስማምተዋል፤ ለዚህም በቀኝ እጃቸው ላይ ምልክት ተደርገዋቸዋል።

«እስከ ዛሬ ድረስ ማንም የአውሬው ምልክት አልተደረገበትም፣ ምልክቱ የሌለው ሰወ መግዛትም ሆነ መላውን የሚከለክለው ዓለም አቀፍ ሕግ ከመተላለፉ በፊት፣ ማንም ምልክት አይደረግበትም። ፈተናው ሲጀመርና ምልክቱ በሕግ ሲወሰን፣ እሁድን ማክበር ይካተታል። ሰዎች የሐሰት የእረፍት ቀንን እንዲቀድሱ የሚያስገድድ አዋጅ ሲተገበር፣ ቅዳሜን ማክበር ለእግዚአብሔር የመታመን መሠረት ይሆናል። በዚህ የመጨረሻ መልእክት በኩል፣ ከኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለም የተሰጠውን ብርሃን ከተቀበሉ በኋላ፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት አለመታዘዝን የቀጠሉበት እና በማዕበል ሊወጡን ባለው ታላቅ ቀውስ ውስጥ የሰውን ሕጎች ከእግዚአብሔር ሕጎች በላይ ከፍ የሚያደርጉ ሁሉ የአውሬውን ምልክት ይቀበላሉ።»

የሰባተኛውን ቀን ሰንበትን መጣስ ትልቅ ችግር ነው ምክንያቱም ደግሞ፤ «ጎጠኦች የሚያደርግ ሁሉ ዐመፅን ያደርጋል፤ ጎጠኦችም ዐመፅ ነው።» 1ኛ ዮሐንስ 3:4። ዛሬ የተቀደሰውን የእግዚአብሔር ቀን፣ እውነተኛውን ሰንበት፣ እያወቁ የሚጥሱ፣ የማሰብና የማየት ችሎታቸውን ያጣሉ፤ በጨለማም ውስጥ ይወድቃሉ፤ ዮሐንስ 12:35። ሰባተኛውን ቀን ማክበር፣ ቀን የመምረጥ ጉዳይ ብቻ ሳይሆን፣ ለክርስቶስ ታማኝ ወይም ሌላኛው የአውሬው ስም የሆነውን የክርስቶስ ተቃዋሚ የመሆን የታማኝነት ጥያቄ ነው። የክርስቶስ ተቃዋሚው፣ የክርስቶስን ቦታ ለራሱ ለመውሰድ ይፈልጋል። ጌታ በግልጽ እንዲህ ይላል፤ «ከእኔ ጋር የማይሰበሱበኑ ይበትናል።» ማቴዎስ 23:30። የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ፈተና ሲያጋጥማቸው እንዳደረጉት ማድረግ አለብን፤ «ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባል፤» የሐዋርያት ሥራ 5:29። የሰይጣንን ጥምረትና ምልክቶቹን ድል ያደረጉ ቅዱሳን፣ በራእይ 14:9-11 ላይ የተሰጠውን ማስጠንቀቂያ ተከትለዋል፤ ምክንያቱም ከእግዚአብሔር ጋር ስለታረቁና የመንፈስ ቅዱስን የመውረድ ተስፋ ስለተቀበሉ ነው። የእግዚአብሔርን ትእዛዞች የሚጠብቁና ለኢየሱስም ታማኝ ሆኑ። ራእይ 14:12።

የዳይትድ ስቴትስ በትንቢት

የራሳይ 13:1 ላይ የሚገኘው አውሬ የሮም ጳጳስ እና ባቢሎን እንደሆኑ በግልጽ ተቀምጧል። ሆኖም በዚያው ምዕራፍ ውስጥ ሌላ ኃይል ስለታየ፣ እሱ ብቻውን እንዳልሆነ ግልጽ ነው።

በ1260ዎቹ፣ የሮም ቤተክርስቲያን፣ ዋና ሃይማኖት እና በብዙ መንገዶች የምዕራቡ ግለሰብ የፖለቲካ ማዕከል ነበረች። በ538 ዓ.ም ከጀመረበት ጊዜ አንስቶ፣ ኃይላቸው በጣም ስለጨመረ፣ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ግሪጎሪ ሰባተኛ በአንድ የታሪክ አጋጣሚ፣ የቅድስት ጆርመን ግዛት ንጉሠ ነገሥት የነበሩትን ሄንሪ አራተኛን ካቀረዱ በኋላ፣ የነገሥታትን ትዕቢት ማስወገድ የአነርሱ ግዴታ እንደሆነ በጉራ ተናግረዋል።

የዳንኤል 7:8 ትንሹ ቀንድ፣ እሱም እንዲናገር የተፈቀደለት፣ «በልዑል ላይ የዐመፅ ቃል ይናገራል፤ የልዑልንም ቅዱሳን ያስጨንቃል፤ ለበዓላት የተመደበውን ጊዜና ሕግን ለመለወጥ ይሞክራል፤ ቅዱሳንም ለዘመን፣ ለዘመናት፣ ለዘመን እኩሌታም ለርሱ ዐልፈው ይሰጣሉ።» **ዳንኤል 7:25**።**ከራሳይ 13:**1 አውሬና፣ ሴቲቲ በራሳይ **17:3** ላይ ከተቀመጠችበት የአውሬው ኃይል ጋር ተመሳሳይ ነው።

ራሳይ 13:5 «ለአውሬው ለእርባ ሁለት ወራት የሚቆይ፣ ታላላቅ ነገሮችንና ስድብን የሚናገርበት አፍ፣» እንደተሰጠው ይናገራል።

በትንቢት ውስጥ ጊዜው አንድ ዓመት ነው። **ዳንኤል 4:16**፤ **7:25**፤ **ራሳይ 12:14**፤ **12:7**፣ ጊዜው ሁለት ዓመት ሲሆን፣ የጊዜው አጋማሽ፣ ግማሽ ዓመት ነው። **ይህ ከሦስት ዓመት ተኩል ጋር እኩል ሲሆን፣ ከእርባ ሁለት ወር ወይም ከ 1260 ቀናት ጋር ተመሳሳይ ነው።** የአንድ ቀን ለአንድ ዓመት ትንቢታዊ መርህን በመጠቀም፣ **እነዚህ ቀጥተኛ 1260 ዓመታት** እንገሆኑ እናያለን።

ከላይ እንደገለጸው፣ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ በመንገዳቸው ላይ የነበሩትን ሦስት ኃይሎች ካጠፉ በኋላ በ538 ሥልጣናቸውን አቋቋሙ። «**ሦስቱንም ነገሥታት ያንበረከካል።»** **ዳንኤል 7:24**። **የጀስቲኒያን አዋጅ፣ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳቱን የቤተክርስቲያን ራስ እና የመናፍቃን አራሚ ያደረገው በ533 ዓ.ም. ቢሆንም፣** የጳጳሱን ፍጹም የበላይነት የሚገዳደር ሌላ ኃይል በሌለበት፣ **በ538 ዓ.ም. ተግባራዊ ሆነ።**

የ1260 ዓመታት የግዛት ዘመኑ፣ በፕሮቴስታንት ተሃድሶ እና በፈረንሳይ አብዮት፣ የሮማ ቤተክርስቲያን ኃይልና ሥልጣን በመፈረካከስ በ1798 አበቃ። ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ፒየስ ስድስተኛ፣ በ1798 የፈረንሳይ ጦር፣ በናፖሊዮን ተማርከው ነበር። በ1799 በግዛት ሕይወታቸው አልፏል።

ይህ ሁሉ ቢሆንም፣ **ራሳይ** ስለ ትንሣኤ ይናገራል። «**ከራሱም አንዱን እስከ ሞት ከአውሬው ራሳች አንዱ ለሞት የሚያደርስ ቅዱስል ያለበት ይመስል ነበር። ነገር ግን ለሞት የሚያደርሰው ቅዱስሉ ዳነ፤ ዓለም በሙሉ በመደነቅ አውሬውን ተከተለው።»** **ራሳይ 13:3**። ምንም እንኳን በግሪጎሪ ሰባተኛ በእዚያ ዘመን የተጠቀመበት የፖለቲካ ሥልጣን አሁን ላይ ባይኖርም፣ የጳጳሱ ሥርዓት በሰላምና በጸጥታ በታላቅ አመርታ እየተገነባ ነው። በአሁኑ ጊዜ በዓለም ዙሪያ፣ በሃይማኖታዊና በፖለቲካዊ አውዶች ውስጥ ተደማጭነት ያለው ኃይል ነው። በ2015፣ የርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ፍራንሲስኮ ለአሜሪካ ኮንግረስ ያደረጉት ግግር፣ የመጀመሪያ ታሪካዊ ፍሬያማ ግግር ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ ይህ ተጽዕኖ እንደሚጨምር ይናገራል።

የጳጳሱ ኃይል የሚገድል ቁስሉን በተቀበለበት በ42ቱ ወራት መጨረሻ (1798) አካባቢ፣ ሌላ ኃይል ታየ። «**ከዚያም ሌላ አውሬ ከምድር ሲወጣ እየሁ፤ እርሱም እንደ በግ ሁለት ቀንዶች ነበሩት፤ ነገር ግን እንደ ዘንዶ ይናገር ነበር።»** **ራሳይ 13:11**።

ይህ ኃይል፣ ከውሃው ከወጣው የቀድሞው ኃይል የተለየ ነው። **ዳንኤል 7:2-3**፤ «**አውሬው ከምድር የወጣ።**» ስለነበር ብዙ ሰዎችን ያመለክታል። ይህ አውሬ እራሱን ለመመስረት ሌሎች ሀይሎችን ማስገዛት አያስፈልገውም ነበር። ሕዝቡ በጣም ጥቂት ሰዎች ካሉት ያልተያዘ አካባቢ መውጣት ነበረበት። እርሱም ተወልዶ ልክ እንደ ምድር ተክሎች ሁሉ ቀስ በቀስ በሰላም አደገ። በአሮጌው ዓለም በተናወጠ ባሕር ውስጥ ከሚሞኑ ብዙ ሕዝቦች ካላቸው ሀገራት ሊመጣ አይችልም።

ይህችን ሀገር በ1798 አካባቢ በአዲሱ ዓለም ውስጥ እናገኛታለን፤ ኃይላም እየጨመረና እየሰፋ በመምጣቱ የዓለምን ትኩረት ትስባለች። እንደ ዓለም ኃይል ራሱን ያቋቋማል፤ ከዚያም የመጀመሪያውን አውሬ (የጳጳሱን) ሥልጣንና ኃይል ይቀበላል፤ በዚህም ምክንያት የዘንዶውን (ሰይጣንን) ኃይል ያገኛል። አንድ ሕዝብ ብቻ የዚህን ትንቢት ዝርዝር ገለጸ እና ባህሪያትን ያሟላል። ይህም ትንቢት የዳይትድ ስቴትስ፣ አሜሪካን እንደሚገልጽ ምንም ጥርጥር የለውም። አሜሪካ በ1776 እንደ አገር ተመሠረተች። በምድር ጸጥታ ውስጥ ይህ ታላቅ ግዛት በኃይልና በክብር ያለማቋረጥ እያደገ መጥቶ ዛሬ የምናውቀው ታላቅ ኃይል ሆነ።

«እንደ በግ ያሉ ሁለት ቀንዶች ነበሩት።» ቀንዶቹ ወጣትነትን፣ ገጽህናን እና ትህትናን ያመለክታሉ፤ ይህም በ1798 «ከምድር የወጣች» ጊዜ የአሜሪካን ባህሪ ያመለክታል።

ሕገ መንግሥቱ፣ ሕዝቡ የራሱን ዕድል የመወሰን መብት እንዳለው ዋስትና ይሰጣል፤ የተመረጡ ተወካዮችም በሕዝብ ድምፅ ሕግ ማውጣትና ማስፈጸም እንደሚችሉ ይደነግጋል። እያንዳንዱ ሰውም በሕሊናው መሠረት እግዚአብሔርን የማምለክ

የሃይማኖት ነፃነት ተሰጥቶታል። «ፊፕላሲካኒዝም እና ፕሮቴስታንቲዝም፣ የዚህች አገር መርሆዎች እና የኃይሉና የብልጽግናው ምስጢር ናቸው።» እነዚህ ሁለት መሠረታዊ መርሆዎች «የበግ ሁለት ቀንዶች» ናቸው። ነገር ግን ይህ አውራ። «በመጀመሪያው አውራ ስም በሙሉ ሥልጣን ይሠራ ነበር፤ ምድርና በርሷም የሚኖሩ ሁሉ፣ ለሞት ከሚያደርሰው ቀስል የዳነውን የመጀመሪያውን አውራ እንዲያመልኩ አደረገ፤» ራእይ 13:12። «በምድር የሚኖሩትን በሰይፍ የተቁሰለውን አውራ ምስል እንዲሠሩ እዘዛቸው፤» ራእይ 13:14።

«አንድ በግ ያሉት ቀንዶችና የዘንዶው ድምፅ፣ በሚናገረውና በሚሠራው ነገር መካከል እንግዳ የሆነ ተቃርኖ እንዳለ ያሳያል። የሕዝቡ «ንግግር»፣ የሕግ አውጪ እና የፍትህ ባለሥልጣናቸውን ህጎች ይወክላል። በቅርቡ በሚያወጧቸው ህጎች፣ የመንግስታቸው እና የፖለቲካቸው መሰረት አድርገው ገልጸዋል የነበሩትን የሰላም እና የነፃነት መርሆችን ይከፋሉ። ትንቢቱ ይህ ሕዝብ በቅርቡ፣ «አንድ ዘንድ ይናገራል፤ የመጀመሪያውንም አውራ ሥልጣን ሁሉ ይጠቀማል» ይላል። አባ ሸማኔ ከዚህ በፊት ያደርግ እንደነበረው፣ ሕዝቦች በዘንዶውና በአውራው ስለሚወከሉ፣ ያለመቻቻል እና የሰደት መንፈስ ያስፋፋል። «ምድርና በእርሰዋ የሚኖሩት የመጀመሪያውን አውራ ያምልኩ፤» የሚለው የባለ ሁለት ቀንዱ አውራ አዋጅ፣ የዚህች አገር ኃይልና ሥልጣን ሁሉ በመጀመሪያው አውራ፣ ባቢሎን፣ ለጳጳሱ ክብር ሲባል የተወሰነ ሥነ ሥርዓት እንዲፈጸምበት ይደረጋል።

ይህ የሚቻል ባይመስልም፣ እነዚህን ነገሮች የተናገረው እግዚአብሔር መሆኑን ማስታወስ አለብን፤ እርሱም ሁሉን ቻይና ሁሉን አዋቂ የሆነው ነው። «ከእግዚአብሔር ዐይን የተሰወረ ምንም ፍጥረት የለም፤ ስለ ራሳችን መልስ መስጠት በሚገባን በርሱ ፊት ሁሉም ነገር የተራቁተና የተገለጠ ነው።» ፅብራውያን 4:13። አምላካችን ለአገልጋዮቹ ለነቢያት አስቀድሞ ሳይገልጥ ምንም አያደርግም፤ «የጠለቀውንና የተሰወረውን ነገር ይገልጣል፤ በጨለማ ያለውን ያውቃል፤» ዳንኤል 2:22። ነቢዩ ዳንኤል ይህንን ሲመሰክር፣ «ነገር ግን ምሥጢርን የሚገልጥ አምላክ በሰማይ አለ፤» ንኤል 2:28። ጌታ እግዚአብሔ ስለራሱ እንዲህ ይላል፤ «የጥንቱን፣ የቀደመውን ነገር አሰታውሱ፤ እኔ አምላክ ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ የለም፤ እኔ አምላክ ነኝ፤ አንድ እኔ ያለ የለም፤ የመጨረሻውን ከመጀመሪያውን ገና የሚመጣውንም ከጥንቱ ተናግራለሁ፤ ምክራዬ የጸና ነው፤ ደስ የሚያሠኝኝንም ሁሉ አደርጋለሁ አላለሁ።» ኢሳይያስ 41:6-7።

ይህ ኃይል፣ የኤስኤ፣ የምድር ነዋሪዎችን፣ «የአውራውን ምስል» እንዲሠሩ ያዘዛቸዋል። የአውራው ምስል ምንድን ነው? እንዴት ይሰራል? ይህንን ለመረዳት የአውራውን ወይም የጳጳሱን ባህሪያት መመርመር አስፈላጊ ነው። ፕሮቴስታንት እምነት እና የጳጳሱ ስርዓት መናፍቅነት እና ባቢሎን መሆናቸውን እናስታውስ።

ታሪክ የጥንቷ ቤተክርስቲያን መበላሸትን ይመሰክራል፤ ከወንጌል እንደተላቀቀች እና የአረማውያን ሥርዓቶችን እና ልማዶችን እንደተቀበለች፣ በዚህም ምክንያት መንፈስ ቅዱስንና የእግዚአብሔርን ኃይል እንዳጣች ያሳያል። የሕዝቡን አእምሮ ለመቆጣጠር ከሲቪል ኃይሎች ድጋፍን ጠየቀች። ይህም አንዲት ቤተክርስቲያን፣ ማለትም ጳጳስናዊ፣ የመንግሥትን ሥልጣን መቆጣጠር፣ የራሷንም ጥቅም ማስተዋወቅ፣ በተለይ ደግሞ «ጉፋቱ»ን ለማጥፋት እንድትጠቀምበት አስችሏታል። U.S. «የአውራው ምስል» ለመፍጠር፣ ሊቃነ ጳጳሱ የመንግሥትን ሥልጣን ተጠቅመው ዓላማቸውን ለማሳካት በሚያስችል መንገድ፣ የሲቪል መንግሥትን መቆጣጠር አለባቸው።

«ቤተ ክርስቲያን፣ በሲቪል ኃይልን በተቆጣጠረች ቁጥር፣ አስተምህሮቿን የማይቀበሉትን ለመቅጣት ትጠቀምበት ነበር። ለምሳሌ፣ በእንግሊዝ ቤተክርስቲያን ውስጥ፣ የተቃዋሚዎች ጉዳይ ማየት እንችላለን። በ16ኛው እና በ17ኛው ክፍለ ዘመን፣ በሺዎች የሚቆጠሩ በአስተምህሮት ያልተሰማሙ አገልጋዮች ከቤተ ክርስቲያኖቻቸው እንዲወጡ ተገደዋል፣ ታስረዋል፣ ተሰቃይተዋል እንዲሁም ተሰውተዋል።

ከህደት፣ የጥንቷ ቤተክርስቲያን ከሲቪል መንግሥት እርዳታ እንድትጠይቅ አነሳሳት፣ መጽሐፍ ቅዱስም፣ መጀመሪያ ላይ «ከህደት» እንደሚመጣ ተንብዮ ነበር፣ ከዚያም፣ «የኃጢአት ሰው ይገለጣል፤» 2ኛ ተሰሎንቄ 2:3። እነዚህ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ ከህደቶች፣ የአውራው ምስል እንዲፈጠር መንገድ ያመቻቻሉ። ዛሬም፣ «በመጨረሻው ዘመን የሚያስጨንቅ ጊዜ ይመጣል... ሰዎች ራሳቸውን የሚወድዱ ይሆናሉ፤... ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወድዱ ይሆናሉና፤ ሃይማኖታዊ መልክ አላቸው፤ ገደሉን ግን ከደዋል።» 2 ጢሞቴዎስ 3:1-5። የተባለው እየሆነ እያየን ነው።

ለብዙ ዓመታት በፕሮቴስታንት አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ከሮማ ካቶሊክ ቤተክርስቲያን ጋር አንድነትን የሚደግፍ ንቅናቄ እያደገ መጥቷል፤ ይህም በጋራ አስተምህሮ ላይ የተመሠረተ ነው። ይህ የኢኮሜኒካል ንቅናቄ ወደ ከፍታዊ እየደረሰ ነው፤ እየተራመደም ነው፣ እና በቅርቡ ይፈጸማል።

«ዋና ዋና የአሜሪካ አብያተ ክርስቲያናት፣ መንግሥት የእነሱን ድንጋጌዎችና ሕጎች እንዲያወጣ ጫና ለማድረግ ሲተባበሩ፣ የአሜሪካ ፕሮቴስታንት የአውራውን ምስል ትፈጥራለች፤ እሱም የሮማ ካቶሊክ ቤተክርስቲያን ናት። በተቃዋሚዎች ላይ የሚጣሉ የፍትህ ብሔር ቅጣቶች ይመጣሉ። የእሁድ ሕግ እነዚህን ይከተላል፤ እሁድን እንደ ቅዱስ ቀን አድርጎ የመጠበቅ ግዴታ፣ የአውራው ምልክት ከአራተኛው ትእዛዝ ጋር የሚቃረን ሲሆን፣ ይህም እግዚአብሔር ዓለምን ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተቋቋመው ብቸኛው የተቀደሰ ቀን፣ እውነተኛው የአረፍት ቀን፣ ሰባተኛው ቀን ስንበት ነው፤ እርሱም የሳምንቱ ሰባተኛ ቀን ቅዳሜ ነው። በሌላ አነጋገር፣

የአውሬው ምስል፣ የቤተክርስቲያን እና የመንግስት አንድነት ነው። ይህ በሚሆንበት ጊዜ፣ የእስራኤል ንጉሥ አክዓብን ሚስቱ ኤልዛቤል እንዳደረገችው ሁሉ፣ ቤተክርስቲያን ግዛቱን ትቆጣጠራለች፤ **1ኛ ነገሥት 21፡25**።»

የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁ ሰዎች፣ አውሬውንና ምስሉን ከሚያመልኩና ምልክቱን ከሚቀበሉት ጋር ይቃረናሉ። **የአውሬውና የምስሉ ዋነኛ ባህሪ፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት መጣስ ነው።** ዳንኤል፣ ትንሹ ቀንድ፣ ጳጳሳዊው ስርዓት፣ «የተመደበውን ጊዜና ሕግን ለመለወጥ።» **ዳንኤል 7፡25** እንዳሰበ ይናገራል። የምስል አምልኮን የሚከለክለው ሁለተኛው ትእዛዝ ከሕጉ ተወግዷል። ሰንበትን፣ በሰባተኛው ቀን ሳይሆን፣ በሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን እንዲከበር ለማስቻል አራተኛው ትእዛዝም ተበርዟል።

«በዓለማዊ ሥልጣንና ሕግ ድጋፍ፣ ሃይማኖታዊ ግዴታዎችን በመጣል፣ የፕሮቴስታንት አብያተ ክርስቲያናት የአውሬውን ምስል ይፈጥራሉ፤ በአሜሪካ፣ የአሁኗ ክብር ከአውሬውና ከምስሉ አምልኮ ጋር እኩል ይሆናል።»

የአውሬው እና የዘንዶዉ እውነተኛ መንፈስ

«ዛሬ ያሉ ፕሮቴስታንቶች፣ የሮማ ካቶሊክነትን ቦታላቅ ሞገስ ይመለከቱታል። የዘመናችንን የካቶሊክ ቤተክርስቲያን በድንቁርና እና በጨለማዉ ዘመን የፈጸመቻቸዉን አስጸያፊ ድርጊቶችን መኮነን ሞኝነት እና ኢፍትሃዊ ነው ብለው ይከራከራሉ። ያለፈውን አረመኔያዊ ድርጊትና አስከፊ ጭካኔ ይቅር በማለት፣ ዘመናዊው ሥልጣኔ አስተሳሰቧንና ስሜቷን እንድትቀይር እንዳደረጋት ይከራከራሉ።»

እርግጠኛ የሆነው ነገር፣ የጳጳሱ ቤተክርስቲያን የማትሳሳት እና እንከን ይለሽ መስሎ የመታዩት ነገሯን ፈጽሞ እንደማታቆም ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እርግጠኛና ጠንካራ የሆነ የትንቢት ቃል ይዟል። «**ግጥም የመጀመሪያው አውሬ ምስል መናገር እንዲችል ለምስሉ አስትንፋስ ለመስጠትና ለዚህም ምስል የማይሰግዱ ሁሉ እንዲገደሉ ለማድረግ ሥልጣን ተሰጠው።»** ራእይ 13:15። የሱሊፊርና የጳጳሱ ማስመሰል ፈጽሞ አይጠፋም፤ ሁለቱም በአንድ ወቅት በእግዚአብሔር ዘንድ አጅግ የተከበረዉ መልአክና የሐሰት አምልኮ ዋና ከተማ የሆነችው ባቢሎን፣ ሁልጊዜም። «**እንደ ልዑል**» መሆን ይፈልጋሉ፤ **ኢሳይያስ 14:14**። መላው ዓለም፣ በኢያሱና በነቢዩ ኤልያስ ዘመን እንደሆነው ሁሉ፣ ማንን ማገልገል እንዳለባቸው መወሰን ያስፈልጋቸዋል፤ **ኢያሱ 24:15፤ 1ኛ ነገሥት 18:21**።

እንድንታላል መፍቀድ የለብንም፣ የካቶሊክ ቤተክርስቲያን ስለ ሕሊና ነፃነት ያላት አቋም ሁልጊዜም ተመሳሳይ ነው፤ ከቶ አልተለወጠም። ፈጽሞም አይለወጥም። በአገሰት 15፣ 1854 በወጣው ኢንሳይክሎካል ላይ፣ ርዕስ ሊቃነ ጳጳሳት ፒየስ ዘጠኝ እንዲህ ብለዋል። «የሀሊናን ነፃነትን የሚደግፉ ትምህርቶች፣ ሞኝነት የተሞሉ እና የተሳሳቱ ልቅ ልማዶች፣ በጣም ከሚዘገቡ ስህተቶች አንዱ ነው፤ በአንድ ሐገር ውስጥም በጣም ሊፈሩ ከሚገባቸው መቅሰፍቶች ዋናኛዉ ነው።»

ይህንን ኃይል በመጥቀስ፣ **ዳንኤል 8:25** የሚከተለውን ተናግሯል፤ «**እያዋቅረበረ ይበለጽጋል፤ ራሱንም ታላቅ አድርጎ ይቆጥራል።**» ይህ በአሜሪካ ውስጥ ሮማዎች የሚጠቀሙበት የሰላምና የደግነት ዘይቤ፣ የአስተሳሰብ ለውጥ ማለት አይደለም። በአሁኑ ጊዜ የምትፈልገዉን ኃይል ስለሌላት፣ ቻይ ትሆናለች። ጳጳስ አኮር እንዲህ ይላሉ፤ «**የሃይማኖት ነፃነት የሚቆየዉ፣ ተቃራኒው በሆነዉ የካቶሊክ ዓለም ላይ አይጋ ሳይደርስ ተግባራዊ አስከህን ድረስ ብቻ ነው።**» የቅዱስ ሉዊስ ሊቀ ጳጳስ እንዲህ ብለዋል። «ከሀደትና አለማመን ወንጀል ናቸው፣ እናም የካቶሊክ እምነት የአገሪቱ አካል በሆነበት ቦታ፣ እነዚህን የሚያደርጉ ሁሉ፣ እንደ ሌላ ወንጀል ፈጻሚዎች ይቀጣሉ።» እያንዳንዱ የካቶሊክ ቤተክርስቲያን መሪ ለእግዚአብሔር ሳይሆን ለሊቀ ጳጳሱ ለመታዘዝ ይምላል። «በጌታችን (በጳጳሱ) ወይም በተተኪዎቹ ላይ የሚነሱ የትኞቹንም ከሃዲዎች እና አመጸኞችን አቃወማለሁ፣ በሙሉ ኃይሉም አሳድዳቸዋለው።» ሲል ቃል ይገባል። ጆሴፍ ስትሮንግ፣ Our Country፣ ምዕራፍ 5፣ አንቀጽ 2-4።

በሮማ ካቶሊክ ቤተክርስቲያን ውስጥ ብዙ እውነተኛ ክርስቲያኖች አሉ። ባላቸው እነርሱም ባላቸው ምርጥ ብርሃን እግዚአብሔርን የሚያገለግሉ ናቸዉ። እግዚአብሔር በርንራኔ ይመለከታቸዋል፣ ምክንያቱም ደግሞ እንደዚህ የሆኑት፣ ከፋ እምነትንና ማታለልን ስለተማሩ ነዉ። ጌታ፣ እዉነት በዚህ ሰነድ በኩል በዙሪያቸው ወዳለው ጨለማ ውስጥ እንዲገባ ያደርጋል፤ እነርሱም። «**ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዎ (ባቢሎን) ውጡ።**» ራእይ 18:4፤ የሚለዉን የኢየሱስን ጥሪ ሲሰሙ፣ ብዙዎች ከአሲ ወጥተው፣ የእግዚአብሔርን ታማኝ ሕዝብ ይቀላቀላሉ፤ በአጽናፊ ዓለም ውስጥ አምልኮ የሚገባው ብቸኛው አካል፤ እግዚአብሔርና እግዚአብሔር ብቻ ነዉ፤ ምክንያቱም እርሱ ፈጣሪ፣ ሰጪና ቤዛ ነው። ከብር፣ ሞገስ፣ ኃይልና ቡራኬ ሁሉ ለእርሱ ይሁን! አሜን!

«ጳጳሳዉያን፣ መስቀሉን በቤተክርስቲያኖቻቸው፣ በመንበሮቻቸው እና በልብሰቻቸው ላይ ያስቀምጣሉ። የመስቀሉ ምልክት በሁሉም ቦታ ላይ ይገኛል። ነገር ግን የክርስቶስ ትምህርቶች በብዙ የሞኝነት ወጎች፣ በሐሰት ትርጓሜዎችና ጥብቅ መስፈርቶች ስር ተቀብረዋል። የክርስቶስን የስቃይ ምልክት (መስቀሉን) በሁሉም ስፍራ እያሳዩ፣ በሕይወታቸዉ ግን፣ ይህ ምልክት የሚወክለውን እግዚአብሔርን ይከዳሉ፤ ምክንያቱም የአምልኮ መልክ አላቸዉ። ኃይሉን ግን ከደዋልና ነው።»

የምስሎች አምልኮ፣ ለቅዱሳን የሚቀርብ ጥሪ እና የጳጳሱ ክብር፣ ሁለተኛዉን ትዕዛዝ፣ ዘጸአት 20:4-5፣ ለመጣስ እና የእግዚአብሔርን ሕግ ለማፍረስ፣ እንዲሁም ሰዎችን ከእግዚአብሔርና ከልጁ ለማራቅ የተዘጋጁ፣ የሰይጣን መሳሪያዎች ናቸዉ። እንደ እግዚአብሔር የመሆን ዝግባሌያቸዉን ለማጠንከር፣ የሰዎችን ትኩረት፣ መዳናቸዉን ማረጋገጥ ከሚችለው ብቸኛዉ ጌታ፣ ወደ ጥፋትና ብክነት ሊያደርሱዋቸው ወደ ሚችሉ ከንቱ ነገሮች ለመሳብ ይሞክራሉ።

በአሁኑ ጊዜ፣ የካቶሊክ ቤተክርስቲያን ለዓለም ለሰላሳ ፊት ሰጥታ ያለፈውን አስከፊ ጭካኔ ትሸፋፍናለች። እንደ ክርስቶስ ያለ ልብስ ትላብሳለች፣ እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ዛሬም ድረስ አልተለወጠችም። ዛሬም ቢሆን፣ የበሬት መርሆች እና በጨለማው ዘመን የነበሩ ጳጳሳት የመሰረቷቸው ትምህርቶች ሁሉ አሁንም ይነገራሉ። ሊቀ ጳጳሱ በፕሮቴስታንት ተሐድሶ ዘመን፣ ዓለምን የዝ አካል ሲሆን፣ ዛሬም በተመሳሳይ መልኩ የኩራት ማስመሰሎችን እውነት አድርጎ የሚያሳይ እና የእግዚአብሔርንም ሥልጣን ለመቀራመት የሚሞክር አካል ነው። ዛሬም ቢሆን ቤተክርስቲያኗ፣ የሰዎችን ነፃነት እንደነጠቀችበትና የልዑሉን ቅዱሳን በገደለችበት ወቅት እንደነበረችው ሁሉ፣ ጨካኝ እና አምባገነን ናት።

ፕሮቴስታንቶች መጽሐፍ ቅዱስን በያጠኑ መልካም ነው፤ ምክንያቱም የሊቀ ጳጳሱን እውነተኛ ባህሪ ይገልጥላቸዋል። ሆኖም ግን፡ ብዙዎች በራሳቸው አስተያየት በጣም ሞኝቶ ናቸው፤ ወደ እውነት ለማምራት እግዚአብሔርን በትህትና መፈለግ አስፈላጊ እንደሆነ አይሰማቸውም፤ ከዚህም በላይ፡ ቅዱሳት መጻሕፍትን እንዲሁም የእግዚአብሔርን ኃይል አያውቁም፤ «እንዲሁም ይድኑ ዘንድ እውነትን ባለመውደድ የሚጠፉትን ሰዎች በሚያታልል በተለያዩ የክፋት ሥራ ይመጣል። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር በሐሰት እንዳያምኑ የሰጡትን አሠራር ይልከባቸዋል፤» 2ኛ ተሰሎንቄ 2:10። እግዚአብሔርን የመርሳት መንገድን ይናፍቃሉ፤ ነገር ግን እርሱን የሚያስታውሱ መስለው ይታያሉ። ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ ለእነዚህ ሰዎች ፍጹም መፍትሔ ናቸው፤ ምክንያቱም፤ በዓለም ለሚኖሩ ሁለት አይነት የሰዎች የሚሰማሙ ናቸው፤ አነርሱም፤ በራሳቸው መልካምነት ለመዳን የሚፈልጉ እና በኃጢአታቸው ለመዳን የሚፈልጉ ናቸው። ይህ የጳጳሱ ሥልጣን ምስጢር ነው።

«ዛሬ፡ በዩናይትድ ስቴትስ አፍ አሜሪካ፡ የሮማ ቤተክርስቲያን ተቋማትን እና ልምዶችን ለመደገፍ የሚደረገው ወቅታዊ እንቅስቃሴዎች አሉ። ይህም የጳጳሱ፡ በአሜሪካ ፕሮቴስታንት፡ በአሮጌው ዓለም ያጣውን የበላይነት መልሶ ለማግኘት በር ከፍቷል። ዋነኛ ዓላማውም፡ የእሁድ አክብሮት፤ ማለትም ጳጳሱ ሥልጣኑ ምልክት አድርጎ የሚጠራውን ተቋም ማቋቋም ነው። ይህም የጳጳሱን መንፈስ ይዞ ይመጣል፤ እርሱም፤ ከእግዚአብሔር ትእዛዛት በላይ ለሰው ልጅ ልማዶችና ወጎች የላቀ ክብርን መስጠት ነው።

የፕሮቴስታንት መምህራን፡ የእሁድ በዓልን ለመደገፍ መለኮታዊ ሥልጣን ይሰጣሉ፤ ነገር ግን ልክ እንደ ጳጳሱ ትምህርት ሁሉ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ አጥረት ያጋጥማቸዋል። ለዚህም ነው ከእግዚአብሔር የተሰጠ ትእዛዝ እንደሌለ ለማሳየት ተአምራትን የሚፈጥሩት፤ በዚህም ሰዎች ወሽታቸውን እንዲያምኑ ያደርጓቸዋል። እግዚአብሔር ቅዱስ ሕጉን በጣሱ ሰዎች ላይ ፍርዱን ሲያወርድ፤ ልክ ቀደም ሲል ጳጳሱ እንዳደረገው፤ ቅጣቱ የመጣው፤ እሁድን የአረፍት ቀን አድርገው ባለማክበራቸው እንደሆነ በወሽት ይከራከራሉ።

ሮም ኃይሏን እንደገና ለማቋቋም ያላትን ፍላጎት በግልጽ አሳይታለች፤ እናም ሙሉ ፍላጎቷ፤ ያጣችውን የበላይነት መልሶ ማግኘት ነው። ቤተክርስቲያን የመንግስትን ኃይል መጠቀም ወይም መምራት እንደምትችል የሚገልጸው መርህ በአሜሪካ ሲቋቋም፤ የሮማውያን ድል ይረጋግጣል፤ እናም ለአጅ ደግሞ ዋና ከተማዎችን ለመልቀቅ የምንዘጋጅ ጊዜ ይሆናል። ይህም በቅርቡ የሃይማኖትና የህሊና ነፃነትን የሚቃወሙ የሲቪል ህጎችን ተከትሎ፤ በሁሉም ሃይማኖቶች ላይ ይተገበራል።

«በቅርቡ መላው ዓለም፤ በተለይም ፕሮቴስታንቶች፤ የሊቀ ጳጳሱን እውነተኛ ሐሳብ እና ዓላማ ያውቃሉ። የካቶሊክ ቤተክርስቲያን ኃይሏን በጥንቃቄ እየሰደገች ነው። አስተምህሮቶቿም፤ በአብያተ ክርስቲያናት፤ በሰዎች ልብና በሕግ አውጪ አካላት ላይ ተጽዕኖዋን ያሳድራሉ፤ አስደናቂ እና ግርማ ሞገስ የተላበሱ ሕንጻዎቿ፤ ከሚስጢራዊ አጥሮችዋ ጋር በመሆን ጥንታዊ አሳዳጅነቷን ለመቀጠል አሰፍሰፈዋል። ኃይሏን በድብቅ እየፈረጠዎች ነው፤ እና ያለምንም ጥርጣሬ በቅርቡ ዓለማዊን ታሳካላች። የአምላክን ቃል የሚታዘዝ ሁሉ፤ በቅርብ ጊዜ ስደትና ውርደት ይደርስበታል።

«የእግዚአብሔርን ህግ በመጣስ እና መለኮታዊ ትእዛዞችን በመቃወም፤ ኃጢአት ከእዚህ በኋላ ስህተት አይሆንም እና ፍትህ ከእንግዲህ ተፈላጊ አይሆንም። ይህም ሁከትና ብጥብጥ የሚነግስበት ማህበራዊ ሁኔታን ይፈጥራል። እነዚያ ታማኝ እና ለእግዚአብሔር ትእዛዛት ታዘገጥኝ መሳሉቂያ ሆነው ሳለ፤ ሕዝቡ የሰይጣንን ማታለያዎች በአሰደናቂ ሁኔታ ይቀበላሉ። የእግዚአብሔርን ፍርድ ባመጡ ኃጢአቶች ወሰጥ እየኖሩ፤ በከፉ ምኞታቸው ወሰጥ ይሰምጣሉ።

መለኮታዊ ሕጎችን አለመቀበል፤ በቅርብ ጊዜ ወሰጥ የሰውን ሕጎችን ችላ ማለትን ያስከትላል። ስግብግብነትን፤ ውሸትንና መስረቅን ስለሚከለክል እና ላልተጣራ አእምሮ ቁሳዊ ብልጽግና እንቅፋት ስለሆነ፤ የእግዚአብሔር ሕግ በግልጽ ይረጋግጣል። እያንዳንዱ ግለሰብ የወዳጁን ንብረት በኃይል ይወስዳል፤ በጣም ኃይለኛው ሀብታም ይሆናል። ለሕይወት ክብር አይሰጥም። ጋብቻ ቤተሰብ ውስጥ ጥበቃ አይደረግለትም። ልጆች፤ ወላጆቻቸው የብልሹ ልባቸውን ፍላጎት የሚቃወሙ ከሆነ፤ በወላጆቻቸው ሕይወት ላይ እርምጃ ለመውሰድ አያመኑቱም። ዓለም የሌሎችና የገዳዮች መሰብሰቢያ ትሆናለች፤ ሰላምም ከምድር ላይ ይጠፋል። ዓለም በቅናት፤ በጥርጣሬ፤ በግብዝነት፤ በግዴላሽነት፤ በፉክክር፤ በጠብ እና በከህደት ማዕበል ትቀጣለች።

«ፍርድ ቤቶች በሙስና የተዘፈቁ ናቸው። «ስለዚህ ፍትሕ ከእኛ ርዳል፤ጽድቅም በሩቅ ቆሚል፤እውነት በመንገድ ላይ ተሰናክሏል፤ጎንጎትም መግባት አልቻለም።» ኢሳይያስ 59:14። በዚህ ጊዜ፤ ሰይጣን፤ ልክ መጽሐፍ ቅዱስ ራሱን እንዳጠፋው፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውን እምነትንም ያጠፋል። እንደ ቀድሞው ጊዜ ሁሉ፤ ታላቅ ዘንዶ ዓለማውን ለማስፈጸም፤ በከፋተኛዋ ቤተክርስቲያን በኩል ይሠራል። የሃይማኖት ተቋማት፤ ኢሳይያስ 8:20 ን በመርሳት፤ የጥሩ አለመሞት እና የሙታን ንቃተ ህሊና በሚል ጳጳሳዊ ስህተት ላይ ይጠመዳሉ፤ ከከፉ መናፍስት የሚመጡባቸውን ማታለያዎችን ለመከላከል የሚያስችላቸውን ብቸኛውን መከላከያም ወደቅ ያደርጋሉ። ሰይጣን በእነዚህ ሁለት ዋና ዋና ስህተቶች፤ ማለትም፤ የጥሩ አለመሞት እና የእሁድ ቅድስና፤ ሰዎችን በወጥመዶቹ ያጠምዳል። እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ የሰጠውን የሕሊና ሙብት ለማናወጥ፤ በፕሮቴስታንቶች፤ በካቶሊክ ቤተክርስቲያን እና በመናፍስት መካከል፤ የሶስትዮሽ ጥምረትን ይፈጥራል።

በመናፍስታዊ ድርጊቶች በኩል፣ ብዙ ተአምራት ይደረጋሉ፤ የታመሙ ይድናሉ፤ እናም የማይካዱ ብዙ ድንቆች አውን ይሆናሉ። መናፍስት በመጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያምኑ መስለዉ፤ ለቤተ ክርስቲያን ባለ ሥልጣናት አክብሮት ያሳያሉ፤ ሥራቸውም የመለኮታዊ ኃይል መገለጫ ተደርጎ ይወሰዳል።»

የቤተ ክርስቲያን አባላት፣ ዓለም የሚወደውን ይወዳሉ፤ ከእነሱ ጋርም ለመቀላቀል ዝግጁ ይሆናሉ። ሰይጣን አንድ አካል ሊያደርጋቸው ቆርጧል። ሰይጣን እውነተኛ ፍቅርን ስለማይቀበል፣ የመንፈሳዊነት (spiritualism) ሥራን ሙሉ በሙሉ እንዲቀበሉ ያባብላቸዋል። ዛሬ፣ መላው ዓለም ማለት በሚቻልበት ደረጃ፣ ሙታን ወደ ሰማይ እንደሚሄዱ በማመን፣ መፅሐፍ ቅዱስን እንደሚያበላጭ አፈ ታሪክ በመቁጠር እና፣ «ዐፈር ነህና፣ ወደ ዐፈር ትመለሳለህ» አሳ 14፡13-14። እንዲሁም፣ «እስትንፋሳቸውንም ስትወስድባቸው ይሞታሉ፤ ወደ ዐፈራቸውም ይመለሳሉ፤» መዝሙር ዳዊት 104፡29። የሚለውን እውነት ቸል በማለት፣ መንፈሳዊነትን (spiritualism)ን ተቀብሏል።

«ሙታን ምንም እንደማያውቁ፣ እንደማይሰሙ፣ እንደማያዩ፣ ወይም በዚህ ዓለም ውስጥ ምንም ድርሻ እንደሌላቸው በግልጽ የሚናገሩ ቅዱሳት መፅሐፍትን ቸል በማለት፣ አጋንንታዊ መናፍስት፣ እንደሞቱ ሆነው ራሳቸውን በሰማይ ሲያቀርቡ፣ ድንቅና ተአምራትንም ሲያደርጉ ዓለም ይቀበላቸዋል። ከዚያም፣ ካቶሊኮች፣ ተአምራቱ የቤተክርስቲያናቸው እውነተኝነት የሚደረግጡ ምልክቶች በመሆናቸው ከራት ይሰማቸዋል። መላው ዓለም በዚህ ታላቅ ኃይል በቀላሉ ይታሰላል፤ የእውነትን መከላከያ ጋሻ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል የጣሉት ፕሮቴስታንቶችም፣ በአንድ ላይ ይታሰላሉ። ካቶሊኮች፣ ፕሮቴስታንቶች እና ዓለማውያን ይህንን ማታላል አኩል ይቀበላሉ። በዚህ አንድነትም፣ ዓለምን ለመለወጥ ያለውን እና ለረጅም ጊዜ ሲጠበቅ የነበረውን አንድ ሺህ ዓመት መጀመር ያለውን ታላቅ እንቅስቃሴ ያያሉ።»

የመጽሐፍ ቅዱስ ሺህ ዓመት የሚጀምረው፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ሁለተኛ መምጣትና በመጀመሪያው ትንሣኤ ስለሆነ፣ የጳጳሱ ሺህ ዓመት የተሳሳተ ትምህርት ነው፤ ራሴ 20። በተጨማሪም፣ በእነዚህ አንድ ሺህ ዓመታት ጊዜ ሰይጣን ይታሰራል። ይህንን በኃላ ላይ እናያለን።

«መንፈሳዊነት (Spiritism)፣ ሰይጣንን ለሰው ልጆች ቸር መስሎ እንዲታይ ያደርገዋል፤ እሱም የሰዎችን ህምም ይፈውሳል እንዲሁም ከፍ ያለ እና አዲስ የሆነ የሃይማኖት ስርዓትን እንደሚያቀርብ ይናገራል። ሰዎች ሳያውቁትም ለጊዜው አጥፊ ሆኖ ይሰራል። ትሩፋቶቹም፣ ሰዎችን ወደ ዘላለማዊ ጥፋት ለመጣል፣ ወደ ከፋትና ዓመፅ ውስጥ ያስገባቸዋል። ሰዎችም ከአስፈሪውን እና አስደንጋጩ የጌታ ቀን ለመትረፍ የሚያስፈልጉ ዝግጅቶችን እንዳያደርጉ ለማዘናጋት፣ ወደ ጦርነት እንዲሄዱ ያበረታታል። «ታላቁ የቅዱሳቸው ቀን መጥቷልና፤ ማንስ ሊቆም ይችላል?» ራሴ 6፡17።

ሰይጣን፣ ክርስቶስን የሚከዱና የእርሱ ጥበቃ የሌላቸውን ሁሉ ይገዛል። ልክ አያብ ላይ እንዳደረገው፣ አንዳንዶችን ያበለጽጋል፣ ሌሎችንም ያደኅያል፤ ከዚያም የሚያስጨንቃቸው እግዚአብሔር እንደሆነ እንዲያምኑ ያደርጋል። ራሱ፣ ለበጎ ነገሮች ሁሉ ቸር እንደሆነ አድርጎ ያቀርባል፤ በሽታንና ጥፋትን ያመጣል፤ በዚህም ምክንያት፣ ሕዝብ የሚበዛባቸው ከተሞች ወደ ፍርስራሽነት ይቀየራሉ። ለብዙ ዓመታት ሥራውን በየቦታው አይተናል፤ በመሬትና በባህር ላይ፣ አስፈሪ እና ከባድ አውሎ ነፋሶችን፣ ጎርፍን፣ እሳትን፣ የመሬት መንቀጥቀጥን የመሳሰሉ ጥፋቶችን ያመጣል። የበሰሉ እህሎችን ያጠፋል፤ በሁለቱንም ላይ ረሃብና ጭንቀትን ይፈጥራል። ጎጂ ጋዞችን ወደ አየር ይረጫል፤ በሺዎች የሚቆጠሩ ሰዎችም በመቅሰፍቶች (እንደ ኮቪድ-19 ወረርሽኝ) ይሞታሉ። እነዚህ በሽታዎች ተደጋጋሚና አደገኛ ይሆናሉ። በሰውና በእንስሳት ላይም ጥፋት ይመጣል። «ምድር ትደርቃለች፤ ትረግፋለች፤ ዓለም ትዝላለች፤ ትረግፋለች፤ የምድርም መሳፍንት ይዝላሉ። ምድር በሕዝቧ ትረከሳለች፤ ሕግን ጥሰዋል፤ ሥርዐትን ተላልፈዋል፤ ዘላለማዊውንም ኪዳን አፍርሰዋል።» አሳይያስ 24፡4-5።

ይህ የምሆነው፣ መንፈስ ቅዱስ ቀስ በቀስ ከምድር ላይ ራሱን ስለሚያስወግድ ነው። እግዚአብሔር የፈጠረውን ፍጡር ይጠብቃል፤ ከሐሰት ከሶችም ይከላከላቸዋል። የክርስቲያኑ ዓለም፣ ለይሖሞ ሕግ ያለውን ንቀት ጨምሯል፤ ነቢዩ አሳይያስ እንደተናገረውም፣ ጌታ በረከቱን ከምድር ላይ እንዲሁም በሕጉ ላይ ከሚያምጡ እና ሌሎችም እንዲያምጡ ከሚያስተምሩና ከሚያስገድዱ ሰዎች ላይ ጥበቃውን እያሳሳ ነው።

«ታላቁ አታላይ፣ እነዚህን ሁሉ ጥፋቶች ካጠፋ በኋላ፣ ለእነዚህ ሁሉ ከፋቶች ተጠያቂዎቹ፣ እግዚአብሔርን የሚያገለግሉ ሰዎች እንደሆኑ ሁሉንም ያሳምናል። እግዚአብሔርን ለማስከፋት የተነሳሳው የሰብዕና ክፍል፣ እነዚህን አደጋዎች፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በሚታዘዙት ላይ ያሳብባል እነሱንም ተጠያቂ ያደርጋል። የአሁኑ የእረፍት ቀንን በመጣስ እግዚአብሔርን የሚያስከፋው ታማኝና ታዛዥ መሆኑን ያስታውቃሉ፤ እንዲሁም አራተኛውን ትእዛዝ ሙሉ በሙሉ በማወጅ የተፈጸመ ኃጢአት፣ ለአሁኑ አክብሮት ማጣትን እና መለኮታዊ ሞገስን ወደቅ ማድረግ፣ ሕዝቡንም የሚያስጨንቅ እና ጊዜያዊ ገልጽኝናቸውን የሚገጥቅ መሆኑን ያወጃሉ። ስለዚህ፣ በቀድሞ ጊዜ በእግዚአብሔር አገልጋይ ላይ የተሰነዘረው ከስ፣ አሁንም ለተመሳሳይ ዓላማ የደገማል፤ አክዓብ ኤልያስን ባየው ጊዜ፣ «እስራኤልን የምታውክ አንተ ነህ?» አለው። ኤልያስም መልሶ እንዲህ አለ፤ «አንተና የአባትህ ቤት እንጂ

እኔ እስራኤልን አላወከሁም። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተዋቸሁ፤ እነ በላልንም ተከተላችሁ።» 1ኛ ነገሥት 18፡17-18። ይህ የሐሰት ክስ፣ የሕዝቡን ቁጣ ያነሳላል፤ እነሱም ከዳተኛዋ እስራኤል በኤልያስ ላይ እንዳደረገችው ሁሉ፣ ተመሳሳይ መንገድን ይከተላሉ።

«የመንፈሳዊነት (spiritualism) ተአምራዊ ኃይሎች፣ በሰዎች ፊት እግዚአብሔርን ለመታዘዝ የመረጡ ሰዎችን ይጎዳሉ። ከመናፍሰት የሆነ መልእክት ይመጣል፤ እሑድን የሚቃወሙትን ሰዎች ስህተታቸውን ለማሳመን እግዚአብሔር እንደላካቸው ያውጃሉ፤ እንዲሁም የምድራቱ ሕጎች እንደ እግዚአብሔር ሕግ መከበር እንዳለባቸው አጥብቀው ይናገራሉ። የሞራል ዝቅጠት እሁድን ካለማከበር እንደመጣ የሚናገረውን ምስክርነት ይደግፋሉ። ቃላቸውን ለመቀበል ፈቃደኛ በማይሆኑ ሰዎች ላይ ቁጣ ይሆናል።»

ስይጣን የእግዚአብሔርን ሕግ አክባሪ ሕዝብ ለማጥፋት ሲሞክር፣ ሌሎች ሰዎች፣ እግዚአብሔርን የሚያቃልሉና ፍርዱን በዓለም ላይ የሚያስመጡት እነርሱ እንደሆኑና ሕግ አፍራሾች እድርገው ብለው እንዲከሰታቸው ያደርጋል። በኃይልና በፍርሃት፣ እንደ እግዚአብሔር መመለክን እንደንፈልግ ሕሊናችንን ለመቆጣጠር ይሞክራል። ለዚህ ሲል፣ በሥልጣኑ ሥር ባሉት የሃይማኖትና የሲቪል ባለሥልጣናት አማካኝነት፣ የእግዚአብሔርን ሕጎች የሚደረሩ የሰው ልጆች ሕጎችን እንዲያወጡ ያነሳሳቸዋል።

«የመጽሐፍ ቅዱሱን ሰንበት የሚያከብሩት ሰዎች፣ የሕግና የሥርዓት ጠላቶች፣ የነበረተሰቡን የሞራል ወሰኖች የሚጥሱ እና በዓለም ላይ የእግዚአብሔርን ፍርድ ያስከተላሉ ሥርዓት አልበኝነትና መሰናኛ መንስኤዎች ተደርገው ይወገዛሉ። ለእግዚአብሔር ያላቸው ታማኝነትና ለራሳቸው ሕሊና ያላቸው ከፍተኛ ጥንቃቄ፣ ምክንያታዊነት የሌላቸው፣ ግትር፣ በሥልጣን ላይ የሚያምቡ እና ለመንግሥት ታማኝ ያልሆኑ ሆነው እንዲታዩ ያደርጋቸዋል።»

«መለኮታዊውን ሕግ የመጠበቅን ግዴታ ከንቱ አድርገው የሚቆጥሩ ፓስተሮች፣ አምላክ የመሰረታቸው ስሊሆኑ የመንግሥት ባለሥልጣናትን መታዘዝ እንዳለብን ይሰብካሉ። በሕግ አውጪው ጉባኤ እና በፍርድ ቤቶች፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁ ሰዎች፣ የሐሰት ውንጀላ እና የኢፍትሃዊ ፍርድ ሰለባ ይሆናሉ። ንግግራቸው ከወውዱ ውጭ ይወሰዳል፤ እናም መጥፎው ዓላማ በእነሱ ላይ ይፈጸማል።»

ልክ የፕሮቴስታንት አብያተ ክርስቲያናት፣ የእግዚአብሔርን ሕግ ለማስጠበቅ የመጽሐፍ ቅዱስን ግልጽ ክርክሮች እንደማይቀበሉት ሁሉ፣ መጽሐፍ ቅዱስን በምንም መንገድ ሊከዱ የማይችሉትን ሰዎች እምነት ለማፈን ይፈልጋሉ። ዛሬም ቢሆን የክርስቲያኑ ዓለም፣ ዓለምን ለመከተል ፈቃደኛ ያልሆኑ እና የጳጳሱን የእረፍት ቀን የማከበር፣ ማረጋገጫዎችንም ለመቀበል ፈቃደኛ ያልሆኑ ሰዎች ላይ ስደትን የሚያመጣ አመለካከት መያዛቸው እርግጥ ነው።

«ቤተክርስቲያን እና መንግስት በጉባ ወይም በጉልበት ሁሉም ሰው እሁድን እንዲያከብር ለማድረግ ይተባበራሉ። መለኮታዊ ሥልጣን ስለሌላቸው፣ ከአቅም በላይ የሆኑ ሥርዓቶችን ይጠቀማሉ። በጠዘቱ የአለም ሀገራት ፍቅርን፣ ፍትህን እና አውነተኛ መከባበርን ያጠፋው የፖለቲካ ብልሹነት፣ በዩናይትድ ስቴትስ፣ ነጻ በሆነችው አሜሪካ ውስጥም በፍጥነት እየተንሰራፋ ነው። በቅርቡ ለዚህ ዩናይትድ ስቴትስ ውስጥ፣ የህዝብ ተወካዮች እና የህግ አውጭዎች፣ እሁድን ማከበርን ለማያስገድደውን ተወዳጅ ሕግ በማጽደቅ፣ ከሕዝቡ ዘንድ ሞገስን ሲያገኙ እናያለን።» ይህ በሚሆንበት ጊዜ መላው ዓለም የእነሱን አርአያ ይከተላል፤ የህሊና ነፃነት (የመምረጥ መብት) ከእንግዲህ አይከበርም። የነቢዩ ቃልም እውን ይሆናል፤ «ከገደውም በሴቲቱ ላይ ተቁጣጤ ከቀሩት ልጆቻችንም ጋራ ሊዋጋ ሄደ፤ እነርሱ የእግዚአብሔርን ትእዛዞች የሚጠብቁና የኢየሱስን ምስክር አጥብቀው የያዙ ናቸው።» ራእይ 12፡17።

የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን ተገለጠኛ

በዓለም ዙሪያ፣ ክርስቲያን የሚባሉ በመቶዎች የሚቆጠሩ ቤተ እምነቶችና አብያተ ክርስቲያናት አሉ። አብዛኛዎቹ እውነተኛ የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን እንደሆኑ ይናገራሉ፤ ሁሉም ደግሞ በጣም ተመሳሳይ ናቸው። ለእውነት ፈላጊ፣ ይህ ያበሳጫል። ነገር ግን ቤተክርስቲያኑን በራሳይ መጽሐፍ ውስጥ በግልጽ ስለገለጸልን እግዚአብሔር ይመስገን።

በመጀመሪያ ከሥሩ በሚገባ ለማወቅ በጣም ወሳኝ የሆኑትን አንዳንድ ገጽታዎችን እንመልከት፤ ይህም የኢየሱስን ዳግም መምጣት የሚያምን ቤተክርስቲያን ነው።

ቤተክርስቲያን፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ፣ ቤዛ እና አዳኝ እንደሆነ እና መዳኝ በክርስቶስ ብቻ እንደሚገኝ የሚያምኑ የአማኞች ሕብረት ናት። **1ኛ የሐንገ 4:14፤ የሐዋርያት ሥራ 4:12**። ቤተክርስቲያን ከዓለም እንዲወጡ የቀረበላቸውን ጥሪ የተቀበሉትን ሁሉ ያቀፈች ናት፤ እነርሱም ከብሉይ ኪዳን ዘመን፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ፣ ከአስራኤል ቀጣይነት ያላቸው ናቸው። ለማምለክ፣ እርስ በርስ ጎብረት ለማድረግ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ለመማግግር፣ የጌታን እራት ለማክበር፣ ለሰው ልጆችን ለማገልገል እና ወንጌልን በዓለም ሁሉ ለማወጅ አንስበዳለን። ቤተክርስቲያን ሥልጣኗን የምትቀበለው፣ በሥጋ ቃል ከሆነው ከክርስቶስ እና የተጻፈ የእግዚአብሔር ቃል ከሆነው ከቅዱሳን መጻሕፍት ነው። ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ቤተሰብ ናት፤ እኛ እንደ ልጆች ተወልደን፣ በአዲሱ ኪዳን ላይ ተመስርተን እንኖራለን። ቤተክርስቲያን የክርስቶስ አካል ናት፣ ክርስቶስ እራሱ ራስ የሆነላት የእምነት ማህበረሰብ ናት። ቤተክርስቲያን፣ ሊቀድሳትና ሊያገገግ የሞተላት የክርስቶስ መሸራ ናት። በዚህ ሁለተኛ ጊዜ በድል ሲመለስ፣ የከበረች ቤተክርስቲያን፣ በሁሉም ዘመናት ታምና የምትኖር፣ በክቡር ደሙ በቀራንዮ መስቀል ላይ የተገዛች፣ አድፍ ወይም ጉድፍ የሌለባት፣ ቅድስት ቤተክርስቲያን አድርጎ ያቀርባታል፤ **(ዘፍጥረት 12:3፤ የሐዋርያት ሥራ 7:38፤ ኤፌሶን 4:11-15፤ 3:8-11፤ ማቴዎስ 28:19-20፤ 16:13-20፤ 18:18፤ ኤፌሶን 2:18-22፤ 1:22-23፤ 5:23-27፤ ቆላስይስ 1:17-18)**።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከዳግም ምጽአቱ በፊት የሚኖረው ጊዜ፣ እንደ ኖኅ ዘመን እንደሚሆን ተናግሯል፤ **ሉቃስ 2:26**። በዚያን ጊዜ ከዓለም ጥፋት ማምለጫው መንገድ አንድ ብቻ ነበር፤ እርሱም የኖኅ መርከብ ነው። ይህም የጌታችን ምጽዓት ከመሆኑ በፊት ባለው ጊዜ የሚሆነው ነው። **እውነተኛዋ ቤተክርስቲያን፣ በመጨረሻው ዘመን የኖኅ መርከብ ናት፤ በኢየሱስ ያልሆነ ማንኛውም ሰው፣ ኢየሱስ ተመልሶ ሲመጣ ለዘላለም ይሞታል። መልካም ዜና ገን አል አሉም፣ አንድ ሰው ዓለምንና ባቢሎንን ትቶ ከእውነተኛዋ ቤተክርስቲያን ጋር ለመቀላቀል፣ እነሆ ጥቂት ጊዜ አለው።** ኢየሱስ ስንት የሃይማኖት ሥርዓቶች ወይም አብያተ ክርስቲያናት እንዳሉት ጳውሎስ ሲያስረዳ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ **«አንድ አካልና አንድ መንፈስ»** ብቻ እንዳለው ይናገራል፤ **«አንድ ጌታ አንድ ሃይማኖት እንዲት ጥምቀት፤» ኤፌሶን 4:4-6**። ብቻ ነው ያለው።

እውነተኛዋ ቤተክርስቲያን ወደ ሰማይ ለመወሰድ ዝግጁ አይደለችም፣ ነገር ግን በጭጥነት እየተሰናዳች ነው፣ እናም የሚባከን ጊዜ የለም። ስለዚህ ጉዳይ መልካም አረኛ እንዲህ ይላል፤ **«ከዚህ ጉረኖ ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፤ እነርሱንም ማምጣት አለብኝ። እነርሱም ድምጹን ይሰማሉ፤ አንድ መንገድ ይሆናሉ፤ አረኛውም አንድ።»** **«የሐንገ 10:27**። አንተ ከእነዚህ በጎች አንዱ ነህ? እና ምን እየጠበቅክ ነው? ተነሥተህ ወደ ጌታ በረት ግባ።

ቤተክርስቲያን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ጽዮን ተብላም ትጠራለች፣ እና ትንቢት የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን በተደጋጋሚ ጊዜ የጻፈች ሴትን ምሳሌ በመጠቀም ይገልጻታል። ጽዮን የሚለው ስም ኢየሩሳሌም ከተማን፣ **ኢሳይያስ 33:20** እና ለመላው የእስራኤል ሕዝብን፣ **ኢሳይያስ 40:9** ጭምር ይወክላል። **በራእይ 21:9-10** ላይ ያለችው፣ የበጎ ሚስት፣ ቤተክርስቲያን፣ **«በታላቂቱ እና ቅድስቲቱ ከተማ፣ በኢየሩሳሌም»** ተመስላለች። ትንቢት ለሐሰተኛዋ ቤተክርስቲያንም የሴትን ምሳሌ ይጠቀማል፤ ነገር ግን እሷ አመንዝራ እና የማታምን ሴት ናት። ቀደም ብለን እንዳየነው፣ መጽሐፍ ቅዱስ ለእሷ የጋለሞታ ሴት ምሳሌን ይጠቀማል። በትንቢት የባቢሎን ከተማ፣ ከሃዲ እና ሐሰተኛ ቤተክርስቲያንን ትወክላለች።

ነቢዩ ኤርምያስ የእግዚአብሔርን ሕዝብ፣ ቤተክርስቲያንን **«ውብ እና ልግም ሴት»** ሲል እንደገለጸው፣ **ኤርምያስ 6:2፤** ኢየሱስ ክርስቶስ ቤተክርስቲያኑ፣ **«ፀላይን የለበሰች፣ ጨረቃን ከአግሮቿ በታች የረገጠችና በራሷም ላይ ሰሥራ ሁለት ከዋክብት ያሉት አክሊል የደፋች ሴት፤» ራእይ 12:1** እንድትሆን ይፈልጋል።

ይሆች ሴት ሁልጊዜም የእግዚአብሔርን ቤተክርስቲያን ትወክላለች፤ ኢየሱስንና ጽድቁን ስለሚወክል ፀሐይን ተጎናጽፋለች፣ **ሚልክያስ 4:2**። ከአግሮቿ በታች ያለችው ጨረቃ፣ የብሉይ ኪዳንን የመሥዋዕትነት ሥርዓት ሲወክል፣ ምክንያቱ ደግሞ ጨረቃ የፀሐይን ብርሃን ብቻ ታንጸባርቃለችና ነው፤ የመሥዋዕትነት ሥርዓቱም፣ የክርስቶስን የአዲስ ኪዳን የወንጌል ብርሃን ብቻ ያመለክታል። **ዕብራውያን 10:1**። የእስራ ሁለት የከዋክብት አክሊል፤ በቤተክርስቲያን የመጀመሪያ ዓመታት የተሾሙትን የእስራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርትን ሥራ ይወክላል፤ **ማቴዎስ 10:1-4**። የጨረቃና የፀሐይ ምሳሌነት፣ ከመስቀሉ በፊት የነበረችዋን ቤተክርስቲያን እና ከመስቀሉ በኋላ ያለችዋን ቤተክርስቲያንን ይወክላል።

አሳይያስ እንደተነበየው፣ ለቤተክርስቲያን ወንድ ልጅ ይወለዳል፤ «ሕፃን ተወልዶልናል፤ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናል፤ አለቅነትም በጫንቃው ላይ ይሆናል። ስሙም፣ ድንቅ መካር፣ ኅያል አምላክ፣ የዘላለም አባት፣ የሰላም ልዑል ይባላል።» አሳይያስ 9:6። ይህ ሕፃን፣ በኋላ «ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ የተነጠቀዉ፤» ኢየሱስ ነዉ። ራእይ 12:5።

ከሀገኑ መወለድ በፊት በሰማይ ላይ ቀይ ዘንዶ ታየለ፤ «እርሷም በወለደች ጊዜ ልጇን ለመዋጥ ፈልጎ ዘንዶው ልትወልድ በተቃረበችው ሴት ፊት ቆመ።» ራእይ 12:3-4። ታላቁ ዘንዶም፣ «እርሱም ዲያብሎስ ወይም ሰይጣን ተብሎ የሚጠራው፣ ዓለምን ሁሉ የሚያስተው ነው፤ እርሱ ወደ ምድር ተጣለ፤ መላእክቱም ክርሱ ጋራ ተጣሉ።» ራእይ 12:9። ይህ የሆነው በሰይጣንና በኢየሱስ ክርስቶስ መካከል በሰማይ ከተካሄደው ዉጊያ በኋላ ነው። ራእይ 12:7።

ሕፃኑ እንደተወለደ፣ ሰይጣን በዚህች ምድር ላይ በወኪሉ በኩል ሊገድለው ሞከረ፤ «ሄድድስ ጠቢባኑ እንዳታሰሉት በተረዳ ጊዜ በጣም ተናደደ። ከጠቢባኑ በተነገረው መሠረት፣ ዕድሜያቸው ሁለት ዓመትና ከዚያም በታች የሆኑትን የቤተ ልሔምንና የአካባቢዋን መንደሮች ወንድ ልጆች ሁሉ ልኮ አስገደለ።» ማቴዎስ 2:16።

ሰይጣን፣ ኢየሱስን የመግደል እቅዱ ሲከሸፍና ወደ ምድር ሲጣል፣ «ወንድ ልጅ የወለደችውን ሴት አሳደዳት፤» ራእይ 12:13 ፣ እና ዛሬም «ጥቂት ዘመን ብቻ እንደ ቀረው ሰላወቀ፣ በታላቅ ቁጣ ተሞልቷል፤» ራእይ 12:12።

«ሴቲቱም (አውነተኛይቱ ቤተክርስቲያን)፣ አንድ ሺሕ ሁለት መቶ ስድሳ ቀን ከብካቤ እንዲደረግላት እግዚአብሔር ወዳዘጋጀላት ስፍራ ወደ በረሐ ሸሸች፤» ራእይ 12:6። «ሴቲቱም በበረሐ ወደ ተዘጋጀላት ስፍራ በርራ ሙሄድ እንድትችል ሁለት የታላቁ ንስር ክንፎች ተሰጣት፤ ይህም የሆነው በዚያ ከአባቡ ፊት ርቃ ለአንድ ዘመን፣ ለዘመናትና ለዘመን እኩሌታ በከብካቤ እንድትኖር ነው።» ራእይ 12:4።

ሴቲቱ፣ አውነተኛዋ ቤተክርስቲያን፣ ለ1260 ዓመታት ተሰዳለች። ቀደም ባሉት ርዕሶች ላይ 42 ወራት፣ 3 ከተኩል ዓመታት እና 1260 ቀናት አንድ ጊዜ መሆናቸውን አይተናል፤ እና የትንቢትን፣ ለአንድ ዓመት፣ የአንድ ቀንን ቀመር በመጠቀም፣ እነዚህ 1260 ቀናት፣ 1260 አርግጠኛ ዓመታት እንደሆኑ ማወቅ እንችላለን።

በሁለቱም ጽሑፎች፣ ኢየሱስ ሴቲቱ ወደ ምድር በዳ እንደሸሸች ይነግረናል። በትንቢት፣ ሸለቆው ወይም ምድር በዳው ጥቂት ሰዎችን እና ሕዝብ የማይበዛባቸውን ቦታዎች ያመለክታል። ይህ በራእይ 13 ላይ የተገለጹትን አዉሬዎችን ያስታውሰናል፤ የመጀመሪያው ከባህር የወጣ ሲሆን ብዙ ሰዎች ነበሩ፣ ሁለተኛው ደግሞ (አሜሪካ)፣ ሕዝቡ አነስተኛ ከሆነበት ምድር ወጣ።

ቀደም ብለን እንደመረመርነው፣ የጳጳሱ ሥርዓት፣ በ538 በሮም በጥብቅ የተቋቋመ ሲሆን፣ የካቶሊክ ጳጳስ የመላው ቤተክርስቲያን ራስ ተብሎ ተሾመ። በዚህ ጊዜ፣ ዘንዶው፣ ለመጀመሪያዉ አዉሬ (ለጳጳሱ)፣ «የራሱን ኅይልና የራሱን ዙፋን እንዲሁም ታላቅ ሥልጣን፤» ስለሰጠው፣ ራእይ 13:2 ፍጻሜውን አግኝቷል። በዚህ ጊዜ ሰይጣን በምድር ላይ ባለው ወኪሉ በሆነው በሊቀ ጳጳሱ አማካኝነት፣ ለ 1260 ዓመታት በሴቲቱ፣ በአውነተኛይቱ ቤተክርስቲያን ላይ ጭቆናን አደረሰ።

«አውነተኞቹ ክርስቲያኖች፣ ታማኝነታቸውን መስዋዕት በማድረግ፣ የጳጳሱን አምልኮ እና በዓላትን መቀበል አሊያም ሕይወታቸውን በአስር ቤት ማሳለፍ፣ በሥቃይ፣ በእንጨት ላይ ለመገደል ወይ ደግሞ በጉዳይ መግረቢያ ለመከትከት ለመምረጥ ተገደዉ ነበር።» ስደቱ ተጀመረ፣ እስከዚያ ጊዜ ድረስ ታይቶ የማያውቅ ቁጣም በአማኞች ላይ ተቀሰቀሰ፤ ዓለምም ሰፊ የጦር ሜዳ ሆነች ምክንያቱም፣ «እባብም ሴቲቱ በጉርፍ እንድትወሰድ፣ እንደ ወንዝ ያለ ውሃ ከአፉ ተፋ፤» ራእይ 12:15።

«የሮማ ካቶሊክ ቤተክርስቲያን ወደ ስልጣን መምጣት፣ የመካከለኛው ዘመን ለመጀመሩ ምልክት ሆኗል። ኃይሉ እየጨመረ ሲሄድ፣ ጨለማው እየጨመረ፣ እየጠነከረም ሄደ። አምነት የቤተክርስቲያን አውነተኛ መሠረት በሆነው በክርስቶስ በኩል ተሻገረ፤ ምክንያቱም እርሱ ቤተ ክርስቲያን የተመሰረተችበት ዓለት፣ የማዕዘን ራስ ድንጋይ ስለሆነ፣ ኤፌሶን 2:20፤ ለሮም ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት፣ ዐፈር ለባሽ ሰው ነው።» ሕዝቡ፣ በእግዚአብሔር ልጅ በኩል በተደረገው የኃጢአታቸው ይቅርታና ዘላለማዊ መዳን ከማመን ይልቅ፣ ለራሳቸው ኃጢአተኛ ወደሆኑና ይቅርታ ወደሚያስፈልጋቸው፣ ጳጳሳት፣ ካህናትና ቄሶች ይመለሳሉ። ሕዝቡ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ፣ ምድራዊ አስታራቂያቸው እንደሆነና በእርሱ በኩል ካልሆነ በቀር፣ ማንም ወደ እግዚአብሔር መቅረብ እንደማይችልና እርሱ የክርስቶስን ቦታ እንደሚወስድ ተምረዋል። ሐዋርያው ዮሐንስ ከዚህ ማታለል እንድንርቅ አስጠንቅቆናል፤ ግብዥንም አጋልጧል፤ «ክርስቶስ አይደለም ብሎ ኢየሱስን ከሚክድ በቀር ሐሰተኛ ማነው? ይህ አብንና ወልድን የሚክደው የክርስቶስ ተቃዋሚ ነው።» ነኛ ዮሐንስ 2:22። ጊዜ እያለፈ ሲሄድ፣ ምእመናኑም፣ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳቱ የእግዚአብሔርን ቦታ እንደያዙና ስለዚህም እሱን መታዘዝ እንዳለባቸው ተምረዋል። ከጳጳሱ ባህሪ በትንሹም ቢሆን የተለየ በመሆኑ፣ ለፈጸሙት በደል እጅግ ከባድ የሆነ የአካል ቅጣት ይገባቸዋል። የእግዚአብሔርን ሕግ ችላ ማለት እና የሰው ልጅን ሕጎችና ወጎች ከፍ ከፍ ማድረግ ሁልጊዜ ወደ አስከፊ ጥፋት ያመራል።

ሕዝቡ፣ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳቱን እንደ አማላጃቸው ከመቀበል በላይ፣ በሠራቸው ሥራዎች ለኃጢአታቸው ስርዓትን እንደሚያስጠጥ እንዲያምኑ ተምረዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ይህንን ሲገልጽ እንዲህ አለ። «የልጁም የኢየሱስ ደም ከጎጠአት ሁሉ ያነጻናል።» ነኛ ዮሐንስ 1:7።

ረጃጅም ጉዞዎችን፣ የንስሐ ሥራዎችን፣ የመታሰቢያ አምልኮን፣ የህንጻዎችን ፣ የመሠዊያዎችንና የቤተ መቅደሶችን ግንባታ፣ ለአብያተ ክርስቲያናት ከፍተኛ መጠን ያለው ገንዘብ መዋጮ ማድረግን እና የመሳሰሉትን ሌሎች ብዙ ነገሮችን፣ የእግዚአብሔርን መልካምነት ማግኛ እና ለእግዚአብሔርን ድህነት መግዣ አድርገው አቅርበዋል። በእርግጥ፣ እነዚህና ከእነዚህ እጅግ የከፋ ነገሮች አማኞችን ለመቆጣጠር መጠቀማቸውን ቀጥለውባቸዋል።

«ከቀን ወደ ቀን ጨለማው እየከፋ ሄደ። የምስሎች አምልኮ የተለመደ ሆነ፣ ሻማዎች ይበሩ ነበር። እንዲሁም ለእነዚህ ጣዖታት በየቦታው ጸሎቶች ይቀርቡ ነበር። በጣም ፊሪ እና አጉል እምነት የተሞላበት ልማድ እና ባህል ተስፋፍቷል። ምክንያታዊነት ሙሉ በሙሉ ማለት በሚቻልበት ደረጃ፣ በቤተክርስቲያን አባላት ዘንድ ኃይሉን አጥቷል። በሌላ በኩል ደግሞ፣ ካህናት፣ በብልጫ የሚገኝ ደስታን እና በስሜታዊነት ያለን እርካታ የሚፈልጉ ነበሩ። ይህ የሐሰት መሪዎች ባህሪ ከበፊቱ ይበልጥ አሁን እየጨመረ ነው። ይህም፣ «**ሰዎች ራሳቸውን የሚወድዱ ይሆናሉ፤ ገንዘብን የሚወድዱ፣ ትምክህተኞች፣ ትዕቢተኞች፣ ተሳዳቢዎች... በከንቱ በትዕቢት የተወጠሩ፣ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወድዱ ይሆናሉ፤ ሃይማኖታዊ መልክ አላቸው፤ ጎድሎን ግን ከደዋል።» 2ኛ ጢሞቴዎስ 3፡2-5**። የሚለው ቅዱስ ቃል መፈጸሙን የሚያሳይ ነው።

ይህንን ተከትሎ፣ በዘላለማዊ ክፍለ ዘመን በርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት ግሪጎሪ ሰባተኛ በኩል፣ የሮማ ቤተክርስቲያንን አመለካከትን የሚወክል ክፍ ሀሳብ ቀረበ፤ ይህም ለረጅም ጊዜ በህጻናት ላይ የጾታዊ ጥቃት ስትፈጽም የቆየችው ቤተክርስቲያን እንደሆነች እና በቅዱሳን መጻሕፍት መሠረት ቤተክርስቲያን ፈጽሞ እንደማትሳሰት እና ፈጽሞ ልትሳሳት እንደማትችል አውጆዋል። ሆኖም ግን፣ ከቅዱሳን መጻሕፍት የሚገኘው ማስረጃ የነይለ፣ እና ሁሌ የማይገኝ ነው። ኩሩውና ትዕቢተኛው ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት፣ ነገሥታትን የማውረድ መብት እንዳላቸው እና የወሰኑትን ውሳኔ ማንም ሰው ሊሸረገጠው እንደማይችል ለራሳቸው ተናግረዋል።

እንዲህ ያለው እብራተኛ እና አንባባሪዎቹ ሊቀ ጳጳስ እና በሰው ልብ ደጃፍ ቆሞ፣ ይቅርታን፣ ሰላምንና አረፍትን ለመስጠት በሚጣራው፣ በክርስቶስ መካከል ያለው ትሕትና እንዴት ያለ ትልቅ ልዩነት ያለው ነው። **ራእይ 3፡20**።

«ከእነዚህ ነገር ቀጥሎ ባሉ ዘመናት፣ የሮማውያን የሰህተት አስተምህሮቶች ያለማቋረጥ መጨመራቸውን ቀጥለዋል። **የሐሰት ትምህርቶች፣ እስከ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ምጽዓት ድረስ በሰፋት መሰራጨታቸውን ይቀጥላሉ።** የፀጋ ወቅት ሊያበቃ ነው፤ እናም፡ «**ዐመፀኛው በዐመፁ ይቀጥል፤ ርኩሱም ይርከስ፤ ጻድቅም ይጽደቅ፤ ቅዱሱም ይቀደስ።» ራእይ 22፡11**። የተባለው ጊዜ ደረሰ።

ከተነሱት ዋና ዋና ስህተቶች አንዱ፣ የሰው ልጅ አመለካከት እና ከሞት በኋላ ያለው የሰው አስተሳሰብ ነው። የቅዱሳን ጥሪ እና የማርያም አምልኮ የተመሠረተው በዚህ የሐሰት አስተምህሮ ላይ ነው። ከዚህ የሐሰት ትምህርት የመጣው፣ የዘላለም ሥቃይ (ሰሌዳ) የተሳሳተ ትምህርት ነው፤ ይህ በቅዱሳን መጻሕፍት መሠረት የለም። **ንስሐ ሳይገቡ የሞቱ ወደ መንጽሐይ ይላካሉ የሚለው ሃሳብ፣ በክፉ ሰዎች እና ውሽታዎች አእምሮ ውስጥ ብቻ የሚገኝ ፈጠራ ሲሆን፣ ይህም የተከታታይነትን ፍርሃትና ከፋት ለመጠቀም ያለመ ነው።** በቅርቡ ስለ የራእይ የአሳት ሐይቅ የምንዳስስ ይሆናል።

«ከሃዲያ ቤተክርስቲያን፣ ለሥልጣንና ለሀብት ያላትን ስግብግብነት ለማርካት፣ የስርዓትን ትምህርት ፈልሰፈች። በእነዚህም፣ የአሁኑም ሆነ የወደፊቱ ጊዜ የኃጢአት ይቅርታ እርግጠኝነት የሚገባውን ሀዘንና ቅጣት ሁሉ ከማስወገድ ጋር አብሮ የሚሰጥ ነው፤ እንዲሁም ህዝቡ ትልቅ ገንዘብ ለቤተክርስቲያን በመክፈል ከኃጢአት መንጻት እና በመንፅፅ ስፍራ ያሉ ሙታንንም ከአሳት ማስመለጥ እንደሚቻል ተምረዋል።

የሮማ ካቶሊክ ቤተክርስቲያን በዚህ መንገድ ጎተራዎቿን ሞልታ ከብሯን እና፣ ራሳቸውን የሚያስቀምጡበት ቦታ የሌላቸውን የእርሱ ወኪሎች ነን የሚሉ ሰዎችን የቅንጦት ኑሮና የከፋት መንፈስ መንከባከብን ቀጥለዋች።

እንግዲህ እውነተኛዎቹ የክርስቶስ ቤተክርስቲያን የት አላች?

«ሮም የእግዚአብሔርን ቃል ብርሃን በማይታወቁ ቋንቋዎች እግዚአብሔርን በማምለክ እንደጠፋ ባወጀች ጊዜ፣ ሕዝቡ በጨለማ ውስጥ ቀረ። በዚህ ምክንያት፣ ሰማይ፣ የቤተክርስቲያኑን ሌሎች ሚስጥራዊዎችን ለመንከባከብ ዝግጅት አድርጓል። በእነዚህ ስደት ከቤታቸው የተባረሩ ብዙ የአልቤጊንሲያውያን እና ዋልደንሳውያን ፈረንሳይንና ጣሊያንን ለቀው በቦሄሚያ ራሳቸውን አቋቋሙ። በድብቅ በቅንዓት ሠርተዋል፣ እናም በዚህ መንገድ እውነተኛ ሃይማኖት ለዘመናት ተጠብቆ ቆይቷል። ሥራቸውም፣ የቀሳውስትን የማወቅ ጉጉትና ፍርሃት አሳድሯል። **ከጥቂት ጊዜ በኋላ የሮማን ሃይማኖትን የተወሰዱ ሁሉ በእንጨት ላይ መገደል እንዳለባቸው ታወጀ።**

በዚህ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ሃይማኖትን ሊያደስ እና እውነትን ለመጠበቅ፣ የቤተክርስቲያንን ትሑት ዝንባሌ ያላቸውን፣ የዘር ሐረግ ትዕቢትንና የቀሳውስትን አክራሪ ተጽዕኖ የማያራምዱ ሰዎችን መረጠ። **ከሰው ልጅ ፍጥረትና ውድቀት እስከ ዛሬ ድረስ እንዲሁም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ፣ እግዚአብሔር በክርስቶስ ጸጋ ገጽሕና ያልተከለሰውን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት የጠበቁ ታማኝ ቅሪቶችን ጠብቋል።** ዓለም ሁልጊዜ የሰማይ ብርሃን አላት፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር እውነት የማይሞት መሆኑን ማረጋገጥ ወስኗል። ክርስቶስ ራሱ ይህን አድርጓል፤ ስለዚህ እንዲህ ይላል፤ «**እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ።»** ዮሐንስ 8፡12፣ 20። እና «**እኔ መንገድ፣ እውነትና ሕይወት ነኝ።»** ዮሐንስ 14፡6። **እውነተኛዎቹ ቤተክርስቲያን፣ ሁልጊዜም በምድር ላይ ነበረች።**

ታሪክ እግዚአብሔር ነገሮችን የፈጠረበትን ውብ መንገድ ይመዘግባል። እግዚአብሔር በየቦታው የተሃድሶ አራማጆችን አስነስቷል፤ ጆን ሃስ፣ በሮሃሚያ፣ ጆርም፣ በፕራጋይ እና ዊኪፍ በአንግሊዝ። በስዊዘርላንድ ኡልሪች ዝዊንግሊ እና ማርቲን ሉተር በጀርመን፣ ሁለቱም የሮማ ካቶሊክ ቁሶች ሲሆኑ፣ ሁለቱም የሮማውያንን ምንፍቅና ያውቁ ነበር፤ እንዲሁም ለእግዚአብሔር እና በክርስቶስ ለተገለጠው እውነት የተቀደሱ ነበሩ።

ስደት በእውነተኛ ሰባኪዎች ላይ ተቀጣጠለ። እነሱም የጌታቸውን ትዕዛዝ ተከተሉ፤ «በአንድ ስፍራ ሲያሳድዷችሁ ወደ ሌላ ሽሽ፤ **«ማቴዎስ 10:23»** እውነት ወደ ሁሉም ቦታዎች ደረሰ። ስደቱ እውነትን ለማስፋፋት አገልግሏል። እስርን፣ ስቃይን፣ አሳትና ሰይፍ ተጠቀሙ፤ ነገር ግን ምንም ጥቅም አላገኙበትም። በሺዎች የሚቆጠሩ አማኞች እምነታቸውን በደማቸው አተሙ፤ ነገር ግን ሥራው እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ሄደ። በ1529 የጀርመን ክርስቲያን ገዥዎች፣ ማኞሻያውን በመደገፍ የስፔር ጉባኤ ፊት ተቃውሞ አቅርበዋል። በዚህ መንገድ እግዚአብሔር ለመጪዉ ትውልዶች የአስተሳሰብ እና የህሊና ነፃነት ዋስትናን ሰጥቷል። ይህ ተቃውሞ፣ ለታደሰችዉ ቤተክርስቲያን ፕሮቴስታንት የሚል ስም ሰጥቷል፤ መርሆዎቿም የፕሮቴስታንትነት እውነተኛ መገለጫዎች ናቸው። የፕሮቴስታንት ተሃድሶ አራማጆች በክርስቶስ ላይ ተመስርተዋል፤ እግዚአብሔርም እውነትን የሚቃወሙትን ኃይሎች ሁሉ በቁጥጥር ስር አውሏቸዋል።

በጀርመንና በስዊዘርላንድ፣ ለዓመታት ጠብና ግርግር ተከስቶ ነበር። ነገር ግን ሁሉን ቻይ የሆነው የሕዝቡን ዓላማ ፈጽሞ ችል አላለም። ይህም የሆነው፣ በሌሎች አገሮች ሠራተኞችን ያፈራው ኃይል እጁ፣ ልጆቹን በተወሰነዉ ጊዜ መጨረሻ ላይ ነፃ ስላወጣቸው ነው። ሉተር ከመታወቁ በፊት፣ በፈረንሳይ የፈረንሳይ ተሐድሶ ጠንሳሾች ሌዔቮር እና ብዙም ሳይቆይ ከተማሪዎቹ አንዱ የሆነው ፋሬል ነበሩ። ከእነዚህም መካከል እንደ በርኩዊን ያሉ ሌሎች ብዙ መሪዎችም ነበሩ።

ከሌሎች ጋር በመሆን፣ እግዚአብሔር ጆን ካልቪን የተባለ ፈረንሳዊ፣ ከእሱ ዓላማ ጋር እንዲተባበር አዘጋጅቶ ነበር። ምንም እንኳን ሥራዎቹ ቅዱስ ባይሆኑም፣ ትምህርቶቹም ስህት ቢሆኑም፣ እግዚአብሔር በተለይ ለዘመኑ ተገቢ የሆኑ እውነተኛ ለማሳወቅ የተጠቀመበት መሣሪያ ነበር ይህ ሰው። **የእግዚአብሔር እውነት ሁሌም ተራማጅ መሆኑን ማስታወስ ይገባል። በመለኮታዊው መርህ መሠረት በተከታታይ ክፍሎች ይሰጣል።** በእርሱ አማካኝነት እግዚአብሔር የፕሮቴስታንት እምነትን መርሆዎች ጠብቆታል፤ የሮማውያን ሃይማኖት በሚያስተምረውና በሚተገብረው ሙስናና ኩራት ፈንታ ተሐድሶን፣ ቀላልነትንና የሕይወት ንፅህናን መሠረተ።

በ1600ዎቹም የስፔን መነቃቃት ተቀስቀሰ። በሎው ካንትሪስ ዉስጥ ባሉ ሃገራት እና በስካንዲኔቪያ፣ በጳጳሳዊው አምባገነንነት ላይ ከፍተኛ ተቃውሞ ተነሳ። ከሉተር ዘመን ከስድስት መቶ ዓመታት በፊት፣ ሁለት ጳጳሳት ወደ ሮም በላኩት ልዑካን ቡድን የተጀመረው ተቃውሞ፣ ሌሎች ሰዎችም ከዘመናት በኋላ ይደግሙት ተነሱ። **ይህ ለዘመናት የቆየ ግጭት፣ በስማይ የጀመረ እና ከዚያም ወደ ምድር የመጣ ታላቅ ተቃርኖ ሲሆን፣ በኢየሱስ ክርስቶስ እና በሰይጣን መካከል ያለው ይህ ዉረዳ፣ ኢየሱስ ከ1,000 ዓመታት በኋላ ለሁለተኛ ጊዜ እስኪመለስ ድረስ እያበቃም። ከዚያ ብዙም ሳይቆይ፣ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር ይኖራል። ራእይ 20 እና 21።**

ሉተር ለጀርመን መጽሐፍ ቅዱስ ለመስጠት እየታገለ ባለበት ወቅት፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ግን ቲንደል በእንግሊዝ እውነትን እንዲያስተዋውቅ እያነሳሳዉ ነበር።

በአስራ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን፣ የ42 ወራት ትንቢት ተፈጸመ። ይህ ትንቢት የ1260 ቀናት ትንቢት በመባልም ይታወቃል። ይህ እውነተኛዋ ቤተክርስቲያን፣ በዘንዶው በኩል ስደት የደረሰባት ጊዜ ነበር። **«ዘንዶውም በሴቲቱ ላይ ተቈጣ፤ ከቀሩት ልጆቿም ጋራ ሊዋጋ ሄደ፤» ራእይ 12:17፤** ጥቂቶች ብቻ ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆነዉ ቀሩ። **እርሷም ሁልጊዜ የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተክርስቲያን ናት።**

ይህም ጊዜ በዳንኤልና በዮሐንስ እንደተተነበየዉ፣ የክርስቶስ ቤተክርስቲያን በሮም ጭቆና ስር እንድትወድቅ ተላልፋ የተሰጠችበት ጊዜ ነበር። የ1260ዎቹ የተጀመረዉ ጊዜያዊ ጳጳሳዊ የበላይነት፣ በ538 ጀምሮ በ1798 አብቅቷል። ከፈረንሳይ አብዮት በኋላ፣ በዚህ ቀን መጽሐፍ ቅዱስ ውድቅ ሲደረግ እና ሲቃጠል፣ ፈረንሳይ ሕዝብ ከእግዚአብሔር የተሰጠዉን የጸጋ ስጦታ ስለናቀ፣ በሕዝቡ ላይ የነበረው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሸሽቷል። መላው ዓለም፣ ሆን ብሎ ብርሃንን አለመቀበል የሚያስከትለውን ውጤት ተረዳ። ከዚያም የፈረንሳይ ጦር ወደ ሮም ገብቶ፣ በስደት የሞተውን ሊቀ ጳጳሱን ያዘ። **«ለሞት የሚያደርስ ቍሰል»፣ ራእይ 13:3።**

የሚያሳዝነው ግን፣ የእንግሊዝ ተሐድሶ አራማጆች የሮማውያንን ሃይማኖት የተዉት ቢሆንም፣ ብዙ የአምልኮ ሥርዓቶችን ግን ጠብቀው አቆይተዋል። አብዛኞቹ ምእመናን፣ ወደ ጥንቷ ቤተክርስቲያን ንጽሁና እና ቀላልነት ለመመለስ በታላቅ ጉጉት ናፍቀዋል። ነገር ግን ቤተክርስቲያና የአንግሊካን ቤተክርስቲያንን በአግባቡ መቀላቀል አልቻለችም፤ ምክንያቱ ደግሞ፣ **ቤተክርስቲያና የአረማውያን የሐውልቶች ባህልን ስለያዘች ነዉ።** ከሁሉም በላይ ደግሞ፣ **የሲቪል ኃይሎች ቤተክርስቲያንን ደግፈዋል፣ ምክንያቱም የቤተክርስቲያን እና የመንግስት መለያዮች ስላልነበረ እና ማንም ሰው ከእሷ የተለየ አስተሳሰብ እንዲኖረው ስለማይፈቀድ ነዉ። መገኘት በሕግ ግዴታ ነበር፣ እንዲሁም ያልተፈቀደ ስብሰባ ማካሄድ በእስር፣ በግዞት ወይም በሞት የሚያስቀጣ ነበር።**

በአሥራ ሰባተኛው ክፍለ ዘመን፣ የአንግሊካን ጉሥ፣ ፒዩሪታኖች እንዲሰማሙ፣ ካልሆነ ግን ከሃገሪቱ እንደሚሰደዱ አሊያም የባሰ እንደሚደርስባቸው ለማስገደድ እንደተነሳ አወጀ። እነርሱ ግን ተባረዘው፣ ተሰደውና ታሰረው እግዚአብሔርን በህሊናቸው መሠረት ለማገልገል፣ እንግሊዝን ለቀው መውጣት እንዳለባቸው ራሳቸውን አሳሙ።

ምንም እንኳን በግዛት ቢቆዩም፣ ፍቅራቸውና እምነታቸው ጨመረ፤ በጌታ ቃል ኪዳንም አሙኑ፤ «**ምድሪቱ እጅግም ከፍታ ዘንዶው ከአፉ ያፈሰሰውን ወንዝ ዋጠች።**» ራእይ 12:16።

የእግዚአብሔር እጅ፣ መንግሥት የሚያቋቁሙበትን እና ለልጆቻቸውም መልካም የሆነ የሃይማኖት ነፃነት ባህል የሚተወብትን ከባህር ማዶ ያለውን ምድር አሳያቸው። ለሴቲቱ «**በታላቅ ጎረቤት፣ ሁለት ከገጭች**» ወደ አሜሪካ፣ የነፃነት ምድር እንድትገባ መንገዱ ተዘጋጅቶላታል። **ብዙም ሳይቆይ፣ ዓለም፣ ርዕሰ ሊቃነ ጳጳሳት በሌላት ቤተክርስቲያን እና ጉሥ የሌለበት መንግሥት ዉስጥ ያለውን ሰላምና ብልጽግና አድንቃላች።**

እውነተኛዋ ቤተክርስቲያን በእግዚአብሔር የምትመራና የምትጠበቅ ናት፤ የተተወችውም ለእሷ ብቻ ናት፤ ምክንያቱም አብዛኛዎቹ ክርስቲያኖች የመናፍቃን ቤተክርስቲያንን ስለሚከተሉ፤ የትግቢቱ ዘመን በ1798 ሲያበቃ፤ ኢየሱስ የሰጠው የሃይማኖት ነፃነት ወደ አሜሪካ ለደረሱት ተሰጥቷቸዋል።

«ከዚያ ብዙም ሳይቆይ፣ በጣም አስፈላጊ በሆነ ትንቢት ላይ ብዙ ፍላጎት ተፈጠረ። በአሜሪካ፣ ዊሊያም ሚሊር ትልቅ ማና ተጫውቷል። የኢየሱስ መመለስ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በእውነት እና በግል በግልጽ እንደተማረ ተገነዘበ፤ «**ጌታ ራሱ በታላቅ ትእዛዝ፣ በመላእክት አለቃ ድምፅና በእግዚአብሔር የመለከት ድምፅ ከሰማይ ይወርዳልና። በክርስቶስ የሞትም አስቀድመው ይነሣሉ።**» 1ኛ ተሰሎንቄ 4:16። አዳኙ፣ «የሰው ልጅም በሰማይ ደመና ሆኖ በጎይልና በታላቅ ክብር ሲመጣ ያቶታል፤» ሲል ማቴዎስ 24:30 ላይ ተናግሯል። «**መላእክቱን ከታላቅ የመለከት ድምፅ ጋራ ይልካቸዋል፤ እነርሱም ምርጫቸውን ከአራቱ ነፃላት፣ ከሰማያት ከአንዱ ዳርቻ ወደ ሌላው ዳርቻ ደሰበሰቡላቸው።**» ማቴዎስ 24:31። በተጨማሪም፣ የዳንኤልንና የራኤይን መጻሕፍትን በታላቅ ጉጉት አጥንቷል።

በጥናቱ ውስጥ በርካታ የጊዜ ቅደም ተከተሎችን ሲያገኝ እና እንደ ግንዛቤው፣ እግዚአብሔር ለአገልጋዮቹ ለነበያቸው አስቀድሞ ሳይነግራቸው ምንም ነገር ስለማያደርግ፣ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ያሉትን ታሪካዊ ክስተቶች ቀናት መካተል ወደ ክርስቶስ ዳግም መምጣት እንደሚመራው ወስኗል፤ ምክንያቱም ብዙ የፍጻሜ ዘመን ምልክቶች ተፈጽመዋልና።

አስቀድመን ያጠናነው፣ ትንቢተ **ዳንኤል 8:14**፣ ስለ ዳግም ምጽአት ጊዜ የሚናገር ይመስላል፤ «**እስከ ሁለት ሺህ ሦስት መቶ ምሽቶች ማለዳዎች ድረስ ይቆያል፤ ከዚያም መቅደሱ እንደ ገና ይነጻጸ፤**» ምድር መቅደስ እንደሆነች በስህተት በማሰብ፣ ትንቢቱ ምድርን ስለማጽዳት እንደሆነ አድርጎ አሳሰቶ ተረዳ። በትንቢቱ ቀን ትክክለኛ መምደሚያ ላይ ደረሰ፤ አክቶር 22፣ 1844፣ ስህተቱ የነበረው ግን በትንቢቱ በተተነበየዉ ክስተት ላይ ነበር። አስቀድመን እንዳየነው፣ በሰማይ ፍርድ የጀመረው፣ በ1844 ነው፤ ይህም ማለት ትንቢቱ የሚገልጸው የኢየሱስን ዳግም ምጽአት አይደለም።

ከዚህ ጊዜ በፊት፣ በ1833፣ ሚሊር አባል ከነበረበት ከግጥጥኒት ቤተክርስቲያን የመስበክ ፈቃድ አግኝቶ ነበር። የክርስቶስን ዳግም መምጣት ለማወጅ በመላው አገሪቱ ያለማቋረጥ መጓዝና መስበክ ጀመረ።

በቅርቡ፣ የሰድስተኛው ማተሙን ትግቢት፣ በሰሜን አሜሪካ ፍጻሜውን አግኝቶ ነበር። «የበለሰ ዛፍ በብርቱ ነፃስ ስትወዛወዝ ያልበሰለው ፍሬ ከርሷ እንደሚረግፍ፣ የሰማይ ከዋክብት ወደ ምድር ረገፋ፤» ራእይ 6:13። **ይህ ክስተት በብዙ የታሪክ መጻሕፍትና በሌሎች ታሪካዊ ሰነዶች ተመዝግቧል፤** ምክንያቱም በየደይቲስ ስቴትስ በኖቬምበር 13፣ 1833 ዓ.ም. የተከሰተ ክስተት ስለሆነ ነው።

ይህም ከሌላ አስደናቂ የትግቢት ፍጻሜ ጋር የተያያዘውን አጠቃላይ ፍላጎት ቀሰቀሰ። ከሁለት ዓመት በፊት፣ ሁለተኛውን ምጽአት ከሚሰብኩ መሪ ፓስተሮች አንዱ የሆነው ጆሲያ ሊቸ፣ የራላይ ምዕራፍ 9ን ገለፅ አሳተመ። እሱም እ.ኤ.አ. አገሰት II ቀን 1840 በኮንታኒንቲኖፕል (ኢስታንቡል) ያለው የአቶማን ኢምፓየር ልክ እንደትግቢቱ መውደቁን አወጀ። **ይህ ክስተት፣ ልክ በትግቢቱ እንደተተነባይዉ የተከናወነ ክስተት ነበር።** ይህም ከ1840 ጀምሮ እስከ 1844 ባለው ጊዜ የሚሊዮራውያን ንቅናቄ በፍጥነት እንዲስፋፋ አደረገ።

በዚህ ጊዜ የሚሊር የአድቪንቲስት መልእክት ላይ ከፍተኛ ተቃውሞ ነበር። የእግዚአብሔር ጠላቶች ከሰብሰባዎቹ በአንዱ ላይ ሕይወቱን ለማጥፋት ሲያሰሩ፣ መላእክት እሱን ከአደጋው ለመታደግ በእዚያ ተገኘ፣ ሰይጣንና ወኪሎቹም የጌታን አገልጋይ ነፍስ ለመውሰድ ያደረጉት እቅድ አልተሳካም። ሥራው ገና አልተጠናቀቀም፣ እና እንቅስቃሴው በሺዎች ወደ ሚቆጠሩ ሰዎች ማደጉን ቀጥሏል። ብዙዎች የክርስቶስን መምጣት ትምህርት ተቀብለው፣ የአድቪንቲስት እንቅስቃሴን ተቀላቅለዋል።

ይህን መልዕክት የተቀበሉ፣ የኢየሱስ ክርስቶስን መምጣት ከትልቅ ተስፋ ጋር በጉጉት እየተጠበቁ ይገኛሉ። በእርግጥም ዳግም መገናኘት በጣም ቀርቧል፤ እናም የሚጠበቀውን ቀን በታላቅ ጸጥታ፣ በቅርቡ ሊገለጥ ባለው ክብር ምክንያት ለሚገኘው ሰላም፣ ብልጽግና እና ደስታ በታላቅ ጉጉት ይጠባበቃሉ። የእንደዚህ አይነት ውድ እና አስደሳች ክስተት ደስታ፣ ሊገለጽ የማይችል እና ከዚህ በፊት ታይቶ የማይታወቅ አይነት ነው። የመጨረሻው ቀን ከመድረሱ ጥቂት ሳምንታት በፊት፣ አብዛኛውን የዓለም

ንግዶችን ያግዳሉ። አማኞች ከእግዚአብሔር ጋር ለመሆን ሊግቡ እንደሆነ ሀሳባቸውንና ስሜታቸውን በጥልቀት ይመረምሩ ነበር፤ ኃጢአታቸውንም ሁሉ እንደተናዘዙ ያረጋግጡ ነበር። ሁሉም አዳኙን በክብር ለመቀበል ዝግጁ መሆናቸውን እርግጠኛ መሆን እንደሚያስፈልጋቸው ተረዱ። የነፍሳቸውን ንጽሕና ማረጋገጫ እና በጌታችን በኢየሱስ ክቡር ደም ከኃጢአት የጸዳ ባህሪን ሻቱ። ሁሉም የክርስቶስን ትሕትና እያሳዩ፣ በምሕረት ዙፋን ፊት ጸጋን ለመኑ፣ ከእግዚአብሔር እውነተኛ የንስሐ፣ የኑዛዜ፣ የይቅርታ እና ቅቡልነትን ጠየቁ። እግዚአብሔር የዚያን ጊዜ እውነተኛ ቤተክርስቲያኑን ለመፈተን ራሱን አቅርቦ ነበር። በዚህም ምክንያት፣ እሱ ራሱ በትንቢታዊ ጊዜያት ቀመር ውስጥ የተፈፀመውን ስህተት ሸፍኖ ነበር፤ በአድቪንቲስቶችም ሆነ በተቃዋሚዎች እንዲታወቅ አልፏቸዋል። የተወሰነው ጊዜ ደረሰ፤ ታላቁ የተስፋ ጊዜ አለፈ፤ ክርስቶስም ሕዝቡን ለማዳን አልተገለጠም። አዳኛቸውን በቀና እምነት የጠበቁ፣ መራራ እና ታላቅ የሆኑ ብስጭት አጋጥሟቸዋል።

«ሆኖም፣ የእግዚአብሔር ዓላማ፣ በራሕይ 10 ላይ እንደተገለጸው እየተከናወነ ነበር። ይህ ለሰዎች የተሰጠው የመጨረሻው የዘመን ትንቢት ነበር፤ እርሱም እንደዚህ ተገለጸ፤ «በርቱ መልአክ ደመና ተጉናጽፎ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ እርሱም በራሱ ላይ ቀስተ ደመና ነበር። ፊቱ እንደ ፀሓይ፣ እግሮቹ እንደ አሳት ወይም የብርቱ ነበሩ።» (ይህ መልአክ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው)። «በእጁ የተከፈተ ትንሽ መጽሐፍ ነበረው» (ይህ ትንሽ መጽሐፍ የዳንኤል መጽሐፍ ነበር፤ ይህም እስከዚህ ጊዜ ድረስ ማንም ሊረዳው እንዳይችል የታተመው ነው፤ ነገር ግን በ1790 አካባቢ ከራሕይ መጽሐፍ ጋር መረዳት ጀመረ)። «ከዛለም እስከ ዛለም በሚኖረው... ከእንግዲህ መዘግየት አይኖርም፤» ራሕይ 10፣ 2፣ 6። ተወዳጁ ደቀ መዝሙር ዮሐንስ ትንሿን መጽሐፍ በልቶ ለአፉ ጣፋጭ ለሆዱ ግን መራራ ሆኖ አገኘው። ራዕይ 10፣ 8-10፣ በ1844 የእግዚአብሔር ሕዝብ የደረሰበትን ታላቅ ብስጭት ያመለክታል። ኢየሱስ በሰማይ በደመና ሲመጣ የማየት፣ አስደሳችና ልክ እንደ ማር ጣፋጭ ነበር፤ ነገር ግን ኢየሱስ ሲመጣ አለማየት ደግሞ ልክ እንደ ኮሶ መራራ ሆነ።

ኢየሱስና ሁሉም ሰማያዊ ፍጡራን፣ የተፈተኑትን አማኞች በፍቅርና በርኅራኄ ነዉ የተመለከቱት። በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ወደ ቅዱሳን መጻሕፍትን ወደ ማጥናት መመለሳቸውን ቀጠሉ። በአጭር ጊዜ ውስጥ፣ ጌታ ያንን ታላቅ ብስጭት ወደ ታላቅ በረከት ለወጠው፤ ስህተቶቻቸውን በመጨረሻው ዘመን የክርስቶስን እውነተኛ ቤተክርስቲያን ከሚገልጹ ሌሎች መሠረታዊ ትምህርቶች ጋር አሳያቸው።

የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል እውነተኛ መሠረት የሆኑ ሁሉም የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶችንና እምነቶችን፣ ጌታ በአንድ አካል ብቻ ያድሳል እንዲሁም ይጠብቃል፤ እውነተኛው የእርሱ ቤተክርስቲያን፣ እነዚህ፣ «የእግዚአብሔርን ትእዛዞች የሚጠብቁና የኢየሱስን ምስክር አጥብቀው የያዙ ናቸው።» ራሕይ 12፣ 17። «የኢየሱስ ምስክር የትንቢት መንፈስ ነውና።» ራሕይ 19፣ 10።

ስለዚህ፣ እነዚህ በመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያኖች፣ የትንቢት ስጦታ አላቸው እናም የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ሁሉ ለኢየሱስ ፍቅር ይጠብቃሉ፤ ኢየሱስ እንዲህ ሲል እንደተናገረው፣ «በትወዳኝ ትእዛዜን ጠብቁ፤» ዮሐንስ 14፣ 15፤ ክርስቶስን መውደድና ትእዛዙን አለመውደድ የማይቻል ነውና፤ 1ኛ ዮሐንስ 5፣ 3።

በአብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ያሉ ብዙ ቅን ክርስቲያኖች ሁሉንም ትእዛዞች አይጠብቁም፣ የእግዚአብሔርም ማኅተም (የሰባተኛው ቀን ሰንበት) የላቸውም፣ የትንቢትም መንፈስ የላቸውም። በሚያሳዝን ሁኔታ፣ ራሳቸውን ክርስቲያን ብለው የሚጠሩ አብያተ ክርስቲያናት እንኳን፣ እግዚአብሔር ሕዝቤ ብሎ የሚጠራቸው እውነተኛ የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን አይደሉም። «ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዎ ውጡ» የሚለው የኢየሱስ ጥሪ፣ ልጆቹ ከባቢሎን እንዲወጡ የተጣራው ጥሪ ነው።

እንደ ራዕይ 12 እና 14 ገለጸ፣ የሚከተሉት ነጥቦች፣ በመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔርን እውነተኛ ቤተክርስቲያን የሚገልጹ ናቸው። የመጨረሻዎቹ ቀናት «ከእንግዲህ መዘግየት አይኖርም፤» ሲባል በ1844 ጀመሩ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም በሰማይ ወዳለችዋ ቅድስተ ቅዱሳን ገባ። በዚያን ጊዜ፣ የቅድመ ምጽዓት ምርመራ ፍርድ በሰማይ ተጀመረ፤ የራሕይ 14፣ 6-7፣ የመጀመሪያው መልአክ፣ «የፍርዱ ሰዓት ደርሷል፤» ሲል በታላቅ ድምጽ አወጀ።

የመለያ ነጥቦች፣

- የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን፣ የጨለማው ዘመን ስደት ከተካሄደ በኋላ ታዩች (ይህም 1260 ዓመታትን የፈጀ ሲሆን፣ በ538 ተጀምሮ እስከ 1798 ዓ.ም. የቆየ ነው)። ይህች እውነተኛ ቤተክርስቲያን፣ ከ1798 ዓ.ም. በኋላ በአሜሪካ ታዩች፤ ሁለት ታላላቅ የንስር ክንፎች ይዛ ወደ ምድረ በዳ ሸሸች።
- የክርስቶስ ሐዋርያት ያስተማሩትን እውነት ታስተምራለች።
- የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ትጠብቃለች፤ ይህም ሰባተኛውን ቀን፣ ሰንበትን፣ በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል ያለውን ምልክት፤ በእግዚአብሔር የተመረጠና የተሰጠውን ምልክት ያካትታል።
- የትንቢት ስጦታ አላት።
- የኢየሱስ ክርስቶስን የመጨረሻ መልአክት፣ በዘመን መጨረሻ ላይ ታስተምራለች፤ ራሕይ 14፣ 7 ትስብካለች።

- ዓለም አቀፍ የሚሰየሩዋቸው ቤተክርስቲያን ናት።
- በክርስቶስ ደም በማመን የሚገኝን መዳን ታስተምራለች።

እነዚህን ሁሉ የመለያ ነጥቦች የምታሟላ ብቸኛዋ የዓለም ቤተክርስቲያን፣ የሰባተኛ ቀን አድቤንቲስት ቤተክርስቲያን ናት። ከታላቁ ተስፋ መቁረጥ 19 ዓመታት በኋላ በ1863 ተመሠረተች። በዓለም ዙሪያ ቢያንስ በ192 አገሮች ውስጥ ተለከለች። ከ20 ሚሊዮን በላይ የተጠመቁ አባላት አሏት። **ከሁሉም ብሔሮች፣ ነገዶች፣ ቋንቋዎችና ሕዝቦች የተዋቀረች የመጽሐፍ ቅዱስ ቅሬት ቤተክርስቲያን ናት።** የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የምትጠብቅ፣ እግዚአብሔርን ለማምለክ በየሰዓት ቅዳሜ የምትሰበሰብ፣ እንዲሁም ከ1844 ጀምሮ የክርስቶስን ዳግም ምጽዓት ስትሰብክ ቆይታለች። በዓለም ዙሪያ ተልእኮዎች ያሏት እና ከሌሎች ትምህርቶች በተጨማሪ፣ በእምነት መጽደቅን የምታስተምር ናት። የትምህርቶቿ ሁሉ መሠረት፣ ደግሞ መፅሐፍ ቅዱስና መፅሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው። በኤለን ጂ. ኋይት አገልግሎት የትንቢት ስጦታ አላት።

ዛሬ፣ ወደ ብቸኛዋ እና እውነተኛይቱ የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን መግባት እጅግ አስፈላጊ ነው። ክርስቶስ ለእዚያች አንዲት ቤተክርስቲያን ብቻ ነው የመጣው፣ ያች ቤተክርስቲያን ደግሞ፣ የሰባተኛ ቀን አድቤንቲስት ቤተክርስቲያን ናት፤ ስለዚህ ልክ በኖሳ ዘመን እንደነበረው፣ ሁሉም ወደ መርከቢቱ ሊገባ ይገባዋል።

የአሁኗ ሕጎች

እግዚአብሔር ሰማይ እና ምድርን በስድስት ቀናት ዉስጥ ፈጠረ፤ በሰባተኛውም ቀን አረፈ። ቀኑን ባረከዉ፤ ቀደሰውም፤ ከሌሎች ቀናትም በተለየ፣ የተቀደሰ ቀን አድርጎ ለራሱ ለየው፤ **ዘፍጥረት 2:1-3**። ሕዝቡም ከፍጥረት መጀመሪያ ጀምሮ በእያንዳንዱ ትውልድ ያንን ቀን አክብረውታል።

በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ያለዉ ኃጢአተኛ ሰው፣ እግዚአብሔር ጊዜንና ሕግን ለመለወጥ እንዳሰበ ተሰማዉ። ሊቀ ጳጳሱ፣ ከእግዚአብሔር ጋር እኩል ብቻ ሳይሆን፣ ከእርሱም የላቀ መሆኑን በማሳወጥ፣ የሳምንቱን ሰንበት፣ ማለትም ሰባተኛዉን ቀን፣ በሳምንቱ መጀመሪያዉ ቀን ቀይረውታል። ፕሮቴስታንቶችም ይህንን የሐሰት የአረፍት ቀን ከአዚያ ተቀብለዉ ቀድሰዉታል። ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ምንዘራ ተብሎ ተጠርቷል። እግዚአብሔር በባቢሎን ላይ የሰነዘረው ከስ። «**አሕዛብን ሁሉ የምንዘራዎን ቁጣ ወይን ጠጅ ስላጠጣች**» የሚል ነው። ደግሞም፣ ለዓለም የሐሰት አስተምህሮን በመስጠት፣ በእግዚአብሔር ላይ አመንዝራለች።

ይህ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ትእዛዛትና ዓላማ ተቃራኒ የሆኑ ተግባራትን በማድረግ፣ የጌታን ሥልጣን የሚፈታተንበት መንገድ ነው። ሰይጣን የአዚያን የተቀደሰ ቀን ትዝታ በመሰረዝ፣ የቅድስና ማረጋገጫ በሌለው እና በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል ምልክት ባልሆነ ቀን ለመቀየር ያቅዳል፤ በአዚህም የተነሳ ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔርን ትረሳለች፤ እግዚአብሔርም ይተዋቸዋል። በዚህ መንገድ ሰይጣን ሊያጠፋቸው ይችላል።

«በዘንድው፣ በሰይጣንና በሴቲቱ መካከል በተደረገው በዚህ ውጊያ፣ በእውነተኛዎ ቤተክርስቲያን፣ አራተኛው ትእዛዝ፣ ሰንበት፣ ሰባተኛው ቀን፣ ትልቅ የውይይት፣ የመግት እና የክርክር ርዕስ ይሆናል።» ይህ ትእዛዝ፣ ታላቁ ሕግ አዉጪ፣ የሰማይ እና የምድር ፈጣሪ መሆኑን የሚያሳይበት ነዉ። **«በስድስት ቀን ፈጥሮ፣ በሰባተኛው ቀን ዐርፏልና። ስለዚህ እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን ባረከው፤ ቀደሰውም።»** ዘጸአት 20:11።

«አራት መላእክት በአራቱ የምድር ማእዘኖች ቆመው አየሁ፤ እነርሱም ነፋስ በምድር ወይም በባሕር፣ ወይም በማንኛውም ዛፍ ላይ እንዳይነፍስ አራቱን የምድር ነፋሶች ያዙ።» ራእይ 7:1፤ የመባሉ ዋና ዓላማ፣ እውነተኛዎ ቤተክርስቲያን ማስጠንቀቂያውን እንድታውጅ ጊዜ መስጠት ነዉ። **«ታላቁቱ ባቢሎን ወደቀች! ወደቀች!»** እያለ ተከተለው። **«ሰባተኛውም መልአክ በታላቅ ድምፅ እንዲህ እያለ ተከተላቸው፤ «ማንም ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰግድ፣ ምልክቱንም በግንባሩ ወይም በእጁ ላይ የሚቀበል ቢኖር፣ እርሱ ደግሞ ምንም ነገር ሳይቀላቀልበት በቀጣው ጽዋ ውስጥ የተሞላውን የእግዚአብሔርን ቍጣ ወይን ጠጅ ይጠጣል።»** ራእይ 14:8-10። ይህ የሆነበት ምክንያት እግዚአብሔር እጅግ ስለሚወደን ነው። **«ጌታ...ዘር ግን ማንም እንዳይጠፋ ፈልጎ፣ ሁሉ ለንስሐ እንዲበቃ ስለ እናገተ ይታገሣል።»** 2ኛ ጴጥሮስ 3:9። አስቀድመን እንዳየነው፣ የአውሬው ምልክት፣ እርሱም ሐሰተኛ ሰንበት የሆነው አሁኗን መቀበል መወገድ አለበት። ይህ ሳይሆን ከቀረ፣ ዘላለማዊ ጥፋትና ኪሳራ በራሳችን ላይ እናመጣለን።

«የአሁኗ ንቅናቄ፣ በጨለማ ውስጥ እየሰጠን ወይን፣ እና ብዙዎች ይህ ሚስጢራዊ ሁኔታ ወይን እንደሚያመራ እያስተዉሉም። የአሜሪካ የፕሮቴስታንት መንግሥት፣ ነፃና ገለልተኛ አገር ያደረጓትን መርሆዎች ከሕገ መንግሥቱ ውስጥ ካስወገደ፣ የጳጳሱን ውሸቶችና ማታለያዎችን የሚያበረታቱ ሕጎችን በማካተት፣ በጨለማው ዘመን የካቶሊክ ሮማኒዝም አስፈሪነት ውስጥ እንደሚሰገባን አያስተውሉም። እነዚህ ዕውር መሪዎች፣ በሃይማኖት ነፃነትን ለመቃወም የሚሞከሩት፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጣለውን የሰንበት ግዴታ ወይም በአሁኗ የአረፍት ቀንነት ላይ ያለዉን ተቋማዊ የውሸት መሠረትን የማይረዱ በመሆናቸው ነዉ። **እነሆ ጊዜዉ በቅርቡ ያበቃል፤ ያልታሰበ ቀዉስ ሁላችንንም ይጋጥመናል።**

ለረጅም ጊዜ ችላ ብለን የቆየውን ሥራ እስከንሠራ ድረስ፣ ይህ ጥፋት እንዲዘገይ ለመጸለይ፣ በቁርጠኝነት ራሳችንን ቅንነትን በተሞላ እና ውጤታማ በሆነ ጸሎት ላይ ማዋል አለብን፤ አሁን ያለማቋረጥ መፀለይ የሚገባን ጊዜ ነው። የሎዶቅያ ቤተክርስቲያን፣ የፍጻሜ ዘመን ቤተክርስቲያን፣ ዕውርነቷን፣ ስንፍናዋንና መከራዋን ትታ፣ በፍጥነት ለሥራው ተግባራት መገዛት ያለባት ጊዜ፣ ይህ ጊዜ ነው።

በቤተክርስቲያን ውስጥ ብዙዎች ይህንን ክስተት በእርጋታና በጸጥታ እየተጠባበቁ፣ በእንቅልፍ ዉስጥ ይገኛሉ። **በራእይ 3:18** ላይ፣ አያሱብ ያቀረበዉን ወርቅ፣ ነጭ ልብስና የዓይን ኩል እንድትገዙ እመክራችኋለሁ። **2ኛ፣ እርሱ እንሰራዉ ዘንድ የሰጠንን ሥራ ለመሥራት ትንሽ ጥረት የማይደርጉትን አያድንም።** ሥራችን በራእይ 14:6-11 ላይ ባሉት መላእክት ተመስሏል።

«መንግሥታት ከተመሠረቱበት ጊዜ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ ታይዶ የማይታወቅ ታላቅ የመከራ ጊዜ ይሆናል።» **ዳንኤል 12:1**፤ የተባለዉ በፍጥነት እየቀረበ እንደሆነ፣ ወንዶችና ሴቶች እውነትን ቢያውቁ ኖሮ፣ በድንቁርና መንገድ መሄድ እንዳልነበረባቸዉ ማስጠንቀቂያ እየተሰጠ እንደሆነ በግልጽ መረዳት አለብን። ባልንጀራችንን እንደ ራሳችን መውደድና ክርስቶስም እኛን እንደወደደን መውደድ አለብን። ይህች ትእዛዝ ከታላቅ ትእዛዝ ቀጥሎ ሁለተኛይቱ ትእዛዝ ናት፣ እርሷም ጌታ አምላካችንን በፍጹም ሃሳባችን በፍጹም ልባችን በፍጹም ነፍሳችን መውደድ ናት። በእነዚህ ሁለት ትእዛዛት ላይ፣ ሕግና ነቢያት ሁሉ ተመስረተዋል፤ **ማቴዎስ 22:36-40**።

ይህንን እናስታውስ፤ «በአርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና» የሐንስ 3፡16፤ እና «ነና ንጠእተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተ፤» ሮሜ 5፡8። የዘላለም ሕይወትና የተተረፈረፈ ሕይወት እንዲኖረን፤ ጌታ ሕይወቱን ሊሰጥ መጣ።

በጌታ ለእያንዳንዳችን እንሰራው ዘንድ የሰጠን ድንቅና ልዩ ሥራ አለን። እጅግ ከፍ ያለ ልዩ መብት ፈጽሞ ሊሰጥ አይችልም። ይህንን ሥራ፣ በመልካም ፈቃድና በድፍረት፣ እንዲሁም ሊለካ በማይቻል ታላቅ የእግዚአብሔር ተስፋ ላይ ተመርኩዝን ማከናወን አለብን።

«ሀገራችን የመንግሥቱን መርሆዎች ስትሸር፣ ፕሮቴስታንትነት ለጳጳስ እጅ ይሰጣል፤ ፕሮቴስታንቶችም ተጽዕኖና ኃይላቸውን ሁሉ ወደ ሊቀ ጳጳስ ያደርጋሉ። ከዚያም፣ የሐሰት የአረፍት ቀንን በሚወስን ብሔራዊ አዋጅ በኩል፣ ሕይወትና ጉልበት ሁሉ ለሮም ብልሹ እምነት ይሰጣል፤ በእዚህም፣ አንባገነንቱን እና በሰዎች ሕሊና ላይ የጣለውን ጭቆና ያድሳል። በዚህ ጊዜ፣ የራእይ 13፡12 ትንቢት ይፈጸማል፤ እንደ በግ ሁለት ቀንዶች ያሉት አውሬ (አሜሪካ)፣ ምድርንና በውስጡ የሚኖሩትን፣ የመጀመሪያውን አውሬ (ጳጳስ)ን እንዲያመልኩ ያስገድዳል።» የአውሬው ምልክት፣ ሮም እንደበላይነት ምልክቷ አድርጋ የምትናገረውን እሁድን፣ እንደ ሰባተኛው የአረፍት ቀን አድርጎ ማክበር መሆኑን አስታውሱ።

እሁድን እንደ ቅዱስ ቀን ማክበር ማለት፣ ርዕስ ሊቃነ ጳጳሳቱን ማምለክ ማለት ነው። እንዲሁም እራሳችንን ከዲያብሎስ ወገን ማቆም ነው። «ይህ አንድነት በካቶሊክ ቤተክርስቲያን ዉስጥ በሰጠው የሚመጣ አይደለም፤ ምክንያቱም ሮም በፍፁም አትለወጥም። ልትለወጥ የምትችለው የፕሮቴስታንት ቤተክርስቲያን ናት። ሮም የማትሳሳት መሰላ ትታያለች።»

«መንግሥት፣ በአሜሪካ ዋና ዋና ኡባያተ ክርስቲያናት ተጽዕኖ ሥር ሆኖ፣ ከጋራ አስተምህሮዎች ጋር ሲተባበር፣ የእነዚህን ኡባያተ ክርስቲያናት ድንጋጌዎች ሲቀበልና ተቋማዊ ሲያደርግ፣ የአውሬው ምስል ይፈጠራል፤ የባቢሎናውያን ምስል የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ዉህደት ወይም አንዲት ነው። ይህም ብሔራዊ ከህደትን ያስከትላል፣ የአስተዳደር አካላት የጳጳስን ሃይማኖት ይቀበላሉ፣ የእግዚአብሔርን ሕግ ይሻራል ይተዋልም። መላው የምድር ነዋሪዎች፣ የአሜሪካን ተምሳሌት እንዲከተሉ ይበረታታሉ። መላው ዓለም፣ ይህንን የእሁድ ሕግ ይደግፋል። ይህ የሰንበት ቀን ለዉጥ ዓለማዊቶቹ ሲሆን፣ እግዚአብሔር የሚሠራበት ጊዜ በመቅረቡ፣ እግዚአብሔር ራሱን ይገልጣል። ጌታ በግርማው ይነሳል፤ ምድርንም በኃይሉ ያናውጣል፤ ይህም ሕዝብንና ዓለምን ያጠፋል። ሰይጣን ትርጓሜውን ይሰጣል፤ ምድርን የሞሉት አደጋዎች መንስዔ፣ በጥቂት ቡድኖች የተከናወነው የሰንበት ጥሰት እንደሆነ ይናገራል።

መላው ዓለም በእውነተኛው ቤተክርስቲያን፣ በሰባተኛው ቀን አድቪንቲስት ቤተክርስቲያን ላይ ጠላትነትንና ጥላቻን ያነሳሳል። ሁሉም ክርስትና በሁለት ቡድን ይከፈላል፤ እነርሱም፣ አንደኛው ቡድን የእግዚአብሔርን ትእዛዛት እና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁት ሲሆኑ፣ ሌላኛው ቡድን ደግሞ አውሬውንና ምስሉን የሚያመልኩና የአውሬውን ምልክት የሚቀበሉ ናቸው።

ብሔራዊዉ የእሁድ ሕግ፣ ለአድቪንቲስቶች፣ ትላልቅ ከተሞችን ለቀው የመውጣት እና የመተው ምልክት ነው። በትናንሽ ከተሞች ውስጥ ወዳሉ በረሃዎች እና ጭር ወዳሉ ብቸኛ ቦታዎች ለመሄድ አስቀድመን መዘጋጀት አለብን። በተራሮች ላይ ወዳሉ ዋሻዎች ስንሸሸ፣ የሞት አዋጅ እስኪታወጅ ድረስ የምንኖርበት እና በቡድን የምንሰራበት፣ ለእዚህም ጊዜ የሚያዘጋጁ ቦታዎች ተዘጋጅተዋል። በትልልቅ ከተሞች ላይ አስከሬ ጥፋት ይሆናል፤ እናም ጥፋቱ ከአነሱ ይጀምራል። **ዛሬ ከከተሞቹ ለመውጣት የምንዘጋጀት ጊዜ ነው። የሞት አዋጁ እስኪታወጅ፣ የምንኖርበትን እንዲሁም በቡድን የምንሰራበትን ቦታ ለማዘጋጀት፣ ወይም ይህንን ግብ በፍጥነት ለማሳካት በግልጽ የተብራራ፣ እውነተኛ እና ግልጽ የሆነ ዕቅድ ለማውጣት ጊዜው አሁን ነው።**

ከከተሞች ወጣ ያለ፣ ነገር ግን ለእነርሱ ቅርብ የሆኑ ቦታዎችን መፈለግ አለብን፤ ምክንያቱም በመንፈስ ቅዱስ ምሪት፣ የማስጠንቀቂያ መልእክቱን ለሰዎች ሁሉ ለማድረስ፣ በየቀኑ ወደዚያ መግባትና መውጣት ስላለብን ነው። **ከዚያ እስከተፈቀደልን ድረስ እንሰራለን። ይህም ማለት መግዛት ወይም መሸጥ የሚከለክሉ አዋጅ እስኪታወጅ ድረስ ነው። ይህ የፀጋ ወራት ከማለቁ ጥቂት ቀደም ብሎ ይሆናል። ይህ ሕግ፣ የሞት አዋጁ እስኪታወጅ ድረስ ከከተሞች የመሸሸ እና ከአገር ውጭ የመቆየት ምልክት ነው። ምንም እንኳን በሚገባ ባናውቀውም፣ ነገሮችን መግዛትና መሸጥን ከሚከለክለው አዋጅ እና ከሞት አዋጁ መካከል የብዙ ዓመታት ጊዜ ያለ ይመስላል።**

«የሞት አዋጅ ከመታወጁ ቀደም ብሎ፣ እንደዚህም አይነት ትዕዛዞች ከመፈጸማቸው በፊት፣ ክፉ ሰዎች እኛን ለመግደልና ንብረቶቻችንን ለመንጠቅ ሲቃረቡ፣ ከገጠር ቤቶቻችን ወደ ተራሮች እንሸሻለን። ይህ የሞት አዋጅ የሚተገበረው፣ የመጨረሻዎቹ ሰባት መቅሰፍቶች ከጀመሩ በኋላ፣ ማለትም በሁለተኛውና በሦስተኛው መቅሰፍት መካከል፣ ማንም ሰው መግዛት ወይም መሸጥ እንዳይችል የሚገልጸው አዋጅ ከታወጀ ጥቂት ጊዜ በኋላ እና የፀጋ ወራት ካበቃ ብዙም ሳይቆይ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ፣ የሰው ልጅን መንግሥት እንደ መለኮታዊ ሥርዓት ይቀበላሉ። ነገር ግን የአርሱ ፍላጎቶች፣ ከእግዚአብሔር ጋር ሲጣረሱ፣ በሰዎች ፊት እግዚአብሔርን ለመታዘዝ መምረጥ አለብን። የእግዚአብሔር ቃል፣ ከሰው ልጆች ሕጎች ሁሉ በላይ ነው። «ጌታ እንዲህ ይላል»

የሚለው ቃል «ቤተ ክርስቲያን ወይም መንግሥት እንዲህ ይላል፤» በሚለው መተካት የለበትም። **ኃጢአት ከማድረግ መሞት፣ ከሰርዓትም ይልቅ መከራን መቀበል፣ ከመሞሽትም መራብ ይሻላል።**

«በአሁኑ ቀን የመሥራት ነፃነታችን ሲነፈግ አንናደድም ወይም አንቃወምም። በዚህ ፈንታ፣ በትህትና እና እራስን ዝቅ በማድረግ ለእግዚአብሔር በጸሎት እየተገዛን፣ በአሁኑ ቀን ከመሥራት እንታቀባለን። **አሁኑ ቀን አለመሥራት፣ የአውሬውን ምልክት መቀበል ወይም መወሰድ ማለት አይደለም። «እሁኑ በተኝሰ መጠን፣ ለእውነተኛ ሚሰዮናዊ ሥራ ጥቅም ላይ መዋል አለበት። የወንጌል ሰብሰባዎችን ማክበር፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናቶችን ማካሄድ እና የሕክምና ሚሰዮናዊ ሥራዎችን መሥራት እንችላለን።**

የአሁኑ በዓል እንዲከበር ከፍተኛ ጥረት ሲደረግ፣ አውነተኛውን የአረፍት ቀን ለዓለም ለማሳየት ጠቃሚ አጋጣሚ ይሆናል። የአሁኑ ጥያቄ ትልቅ አጽንዖት ሊሰጠው ይገባል፤ ይህም የአራተኛው ትእዛዝ የአረፍት ቀን፣ በጌታ ጠበቆች በኩል፣ በሕግ አውጪ ጉባኤዎች ፊት እንዲቀርብ ማድረግ ነው።

የምጡ መጀመሪያ

ይህ ጊዜ፣ የራሴ 16 የመጨረሻዎቹ ሰባት መቅሰፍቶች ከመወረዳቸው በፊት የሚኖረው አጭር ጊዜ ነው። በዚህ ጊዜ፣ ክርስቶስ አሁንም በመቅደሱ ስፍራ የመዳንን ሥራ እየፈጸመ ነው። በዚህ አጭር ጊዜ ውስጥ በምድር ላይ መከራ ይሆናል፣ አሕዛብም ይቆጣሉ፣ ነገር ግን የራሴ 14፣ የሦስተኛው መላእክ ሥራ እንዳይፈጸም እንዳይከላከሉ ቁጥጥር ይደረግባቸዋል። ይህ ልንሰራ የሚገባን ስራችን ነው። መልእክታችንም፣ «ማንም ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰግድ፣ ምልክቱንም በማንባሩ ወይም በእጁ ላይ የሚቀበል ቢኖር፣ እርሱ ደግሞ ምንም ነገር ሳይቀላቀልበት በቀጣው ጽዋ ውስጥ የተሞላውን የእግዚአብሔርን ቀጥ ወይን ጠጅ ይጠባል፤» ራሴ 14፡9-10 የሚል ነው።

«የእግዚአብሔር ሕግ፣ በሰይጣን መሳሪያዎች ተጥሷል። በሰዎች ሕሊና እንኳን ሳይቀር፣ አገሪቱ የአረፍት ቀን አድርጋ የምታውጀውን ቀን እንዲያከብሩ ከማስገደድ ወደኋላ አይሉም፤ ምክንያቱም በእዚህ ጊዜ የሃይማኖት ነፃነት በአሜሪካ ያበቃል። የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስቶች፣ ለሰባተኛው ቀን፣ ለሰንበት ዉሊያን ይዋጋሉ።

ከሃዲዋ ቤተክርስቲያንና መንግሥት የእግዚአብሔርን ሕዝብ አጥብቀው ይቃወማሉ። የብሔራዊ ጉባኤውን ድንጋጌዎች የማይታዘዙ እና በኃጢአተኛው ሰው የተቋቋመውን የአረፍት ቀን ከእግዚአብሔር ቅዱስ ቀን በላይ እንዲሆን የሚያዘዙትን የፈራሪል ሕጎችን የሚቀበሉ ሁሉ፣ የአውሬው ምስል ጭቆና ይሰማቸዋል፤ ይህም የሲቪል ሃይል፣ የጳጳሱና የፕሮቴስታንት አብያተ ክርስቲያናት የሦስተኛው ጥምረት ነው።

በክርስቲያናት መሃል በሚደረገው መንፈሳዊ ጦርነት ውስጥ፣ ከሁለቱ በድኖች መካከል በኃይለኛ ማታላል የተወሰደው አንዱ የልዑሉን ቅዱሳን ለማሳደድ ከሲቪል ኃይሎች ጋር ይተባበራል፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በሚጠብቁትንና የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት ላላቸው፣ መጽሐፍ ቅዱስ፣ በራሴ 16፡16 ላይ አርማጌዶን ተብሎ ለሚጠራው ጦርነት መጀመሪያ እንደሆነ ይናገራል። የምድር ነገሥታት አንድ ላይ የሚሰበሰቡበት ግጭት፣ «ሁሉን በሚችል አምላክ ታላቅ ቀን ለሚሆነው ጦርነት።» ራሴ 16፡14 ነው። ይህ የአሕዛብ መሰብሰቢያ የሚሆነው፣ በመጨረሻው መቅሰፍት ወቅት፣ በሰድስተኛው መቅሰፍት ጊዜ ነው። አሕዛብ ወደ አርማጌዶን ሲሰበሰቡ፣ ሰባተኛው መልእክ ጽዋውን ያፈሳል፣ «ተፈጸመ» የሚለው አዋጅም ከእግዚአብሔር ዙፋን ይነገራል፣ ራሴ 16፡17። በዚህ ስብሰባ የምድር ዓመፅ ወደ ፍጻሜው ይቃረባል፣ እግዚአብሔርም በከዳተኛዋ ባቢሎን ላይ «የቁጣውን ጽዋ» ለማፍሰስ እንዲሁም የራሱን ሕዝብ ለማዳን ጣልቃ ይገባል፤ ራሴ 16፡19፤ 17፡14፤ 18፡20፤ 19፡2፤ 19፡15።

ይህ ግጭት እንዴት እንደሚቆም አስቀድመን አይተናል፤ አሁን ግን ወደ አጭር የመከራ ጊዜ እንመለስ። በመጨረሻው ዘመን የሚኖሩ የእግዚአብሔር ሕዝቦች፣ ለአውነት ሲሉ መሰደድ ምን ማለት እንደሆነ ያውቃሉ። «ፍትህ አልባነት በፍርድ ቤቶች ይነግሳል፤ የእግዚአብሔርም ሕግ ለዳኞች ምንም ትርጉም አይኖረውም፤ የሰዎችም ሕግ ያሸንፋል፤ ለጣያታት የማይሰግዱ እና ሐሰተኛዉን የአረፍት ቀን ለማይቀበሉ ሰዎች ምንም ምስክርነት አይሰጣቸውም።»

«በፍርድ ቤቶች መብታችንን እንተወዋለን፣ ነገር ግን እግዚአብሔር ለአገልግሎታችን መብት እውቅና እንዲሰጠው እንጠይቃለን። አድቪንቲስቶች ይናቃሉ፤ ባለጠነች፣ ምሁራን፣ የፖለቲካ ፓርቲዎች፣ ቤተ እምነቶች እና የቤተክርስቲያን አባላት በእኛ ላይ ያሴራሉ፤ ሊህቃት እና የተማሩት በኩራት፣ በዛቻ እና በፊዝ ተሞልተው በድምፅ እና በብዕር ያሴራሉ። እምነታችንን ለማጥፋት ይሞክራሉ። ለመጽሐፍ ቅዱሳዊው አውነት ባለን ዉግንና ምክንያት፣ እንደ ተሳዳሪ ከዳተኞች እንቆጠራለን።»

ብቻችንን መዋጋታችን አይቀርም፤ በመንፈስ ቅዱስ እንሞላለን፤ የሚያስፈልገን ነገር በዘዘ ጊዜ የኢየሱስን ቃላት እናስታውሳለን፤ «ባሪያ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አስታውሱ። እኔን አሳድደውኝ ከሆነ፣ እናንተንም ያሳድዷችኋል።» ዮሐንስ 15፡20፤ «አንዳንዶቹን ይገድላሉ፤ ሌሎችንም ያሳድዳሉ።» ሉቃስ 11፡49፤ «ያስሯችኋል፤ ያሳድዷችኋል፤ ወደ ምክራቦች (ቤተክርስቲያናት) እና ወደ ወህኒ ቤት ያስገቧችኋል፤ በነገሥታትና በገጠኞች ፊት ለፍርድ ያቀርቧችኋል፤ ይህም ሁሉ በሰሜ ምክንያት ይደርስባችኋል። ተቃዋሚዎቻችሁ ሁሉ ሊቋቋሙትና ሊያስተባብሉት የማይችሉትን ቃልና ጥበብ አስጣችኋለሁና። ወላጆቻችሁ፣ ወንድሞቻችሁ፣ ዘመዶቻችሁና ጃዶቻችሁ እንኳ ሳይቀሩ አላልፈው ይሰጧችኋል፤ ከእናንተም አንዳንዶቹን ይገድላሉ፤ ስለ ሰሜም በሰዎች ሁሉ ዘንድ የተጠላቸሁ ትሆናላችሁ። ነገር ግን ከራሳችሁ ጠጉር እንደ እንኳ አትጠፋም።» ሉቃስ 21፡21-28።

በተመሳሳይ መንገድና በተመሳሳይ ጠቀሜታ፣ «ስለ ጽድቅ ብለው የሚሰደዱ ብሔራት ናቸው፤ መንግሥት ሰማይ የእነርሱ ናትና። ሰዎች በእኔ ምክንያት በሲድቧችሁ፣ በያሳድዷችሁና ከፋውን ሁሉ በሐሰት በያስወሩባችሁ ብሔራት ናችሁ። በሰማይ የምትቀበሉት ዋጋ ታላቅ ስለ ሆነ ደስ ይበላችሁ፤ ሐሜት አድርጉ፤ ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነገሮች እንደዚሁ አሳድደዎቸዋልና።» ማቴዎስ 5፡10-12። የሚለውን እናስታውሳለን።

እነዚህ ጊዜያት እጅግ አስቸጋሪ ስለሚሆኑ በእነዚህን ጊዜያት እንደሰት፣ የሕግና የሥርዓት ጠላቶች፣ የማህበረሰቡን የሞራል ወሰን የሚጥሱ እና የእግዚአብሔርን ከፍተኛ ፍርድ ወደ ምድር ለሚያመጣው ሥርዓት አልበኝነትና ሙስና መንስኤ ተብለን በሁሉም ዘንድ እንወገዛለን፤ የጎሊናችንን ቸልተኝነት በመከተል ግትር እና በሥልጣን ሁሉ ላይ አመጸኞች እና ለመንግሥት ታማኝ

የእግዚአብሔርን ሕግ መቃወም ዓለም አቀፋዊ ወደመሆን ሲመጣ፤ እና ሕዝቦቹም በባልንጅሮቻቸው ሲጨቁት፤ እግዚአብሔር ጣልቃ ይገባል። የሕዝቡም ልባዊ ጸሎት መልስ ያገኛል። እግዚአብሔርም፤ የሰይጣን የውሸት፤ የክስ እና የገዳይነት ፍላጎቱ እስከ መጨረሻው እንዲገለጥ ያደርገዋል። በዚህ መንገድ፤ የእግዚአብሔር ድል እጅግ የከበረና እና የተሟላ ይሆናል።

በውጭ ካሉት ይልቅ፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ሰርገዉ የሚገቡ ዉሰጣዊ ጠላቶችን ልንፈራ ይገባል። የክርስቶስ ሥራ በትጋትና በሰኬት እንዳይሰራ የሚያደርጉ ትልልቅ እንቅፋቶች በአብዛኛዉ የሚመጡት፤ ከዓለም ይልቅ ከአራሳዊ ከቤተክርስቲያን ነው። በቤተክርስቲያን ውስጥ፤ በብዙዎች ዘንድ የታወቀ አለማመን፤ የተብራራ ጥርጣሬ እና ድብቅ ጨለማ አለ።

ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚቃረኑ ብዙ ውሸቶችንና ክስተቶችን መታገል አለብን። የአጋንንት መናፍሰት፤ የተወደዱ ዘመዶች መስለዉ የእረፍት ቀን ከቅዳሜ ወደ እሑድ እንደተለወጠ ያስተምራሉ። ከእነዚህ የሐሰት መናፍሰት መካከል አንዳንዶቹ፤ ሐዋርያት በመንፈስ ቅዱስ ምሪት ከጻፉት ጋር እንደሚቃረኑ ይናገራሉ። የመጽሐፍ ቅዱስን መለኮታዊ መሰረት ይከዳሉ። የሰው ነፍስ የማትሞት እንደሆነች፤ ግለሰቡ በሞተ ጊዜ፤ ነፍሱ የምትሞት ሳይሆን፤ ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ እንደምትዘዋወር እና የእግዚአብሔርም ቅዱስ ቀን እሑድ እንደሆነ ያረጋግጣሉ። ተአምራዊ ፈውሶች፤ ከቅዱሳት መጻሕፍት ጋር የሚቃረኑ ራእዮችን ከሰማይ እንደሚያመጡ ይገልጻሉ። 1ኛ ጢሞቴዎስ 4:1።

የነፍሳት ጠላት፤ አውነተኛው ክስተት ከመምጣቱ በፊት የመጀመሪያውን የአምልኮ መነቃቃት ያስተዋውቃል። የእግዚአብሔር ልዩ ልዩ በረከቶች፤ በማታለል ኃይሉ ስር በወደቁት አብያተ ክርስቲያናት ላይ እንደፈሰሱ ያስመስላል። ያልተዘጋጁትን ለማሳሳት፤ የእውነት እና የውሸት ድብልቅ የሆነ ስሜታዊ ደስታ ይኖራል።

መዝቃ አስቀድሞም ወጥመድ ነው፤ በአግባቡ ጥቅም ላይ ስላልዋለ፤ የተዛባ ድምፅ እና እንግዳ የሆነ ስሜት ወደመፍጠር ይለወጣል፤ ይህም ከተፈጥሮ ውጪ የሆነ ድምፅ ያስከትላል። **«የከበር ጩኸት፤ መዝቃ እና ጭፈራ አብረው ይኖራሉ። እናም ይህ የሰይጣን መሰሪያዎች መብዛት፤ ከርጅት እና ከፍ ካለ ጩኸት ጋር ካርኒቫል ያስከትላል፤ ይህም ደግሞ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ይባላል።»**

«እነዚህ በጩኸት የተሞሉ አገልግሎቶች፤ ከአክራሪነት፤ ከውሸተኛ ጉጉት እና ሐሰተኛ ልሳን ከመናገር ጋር አብረው ይመጣሉ። ሆኖም ግን፤ የእግዚአብሔር ሕዝቦች አይታሰሉም። በመጽሐፍ ቅዱስ ብርሃን፤ የእነዚህን እንቅስቃሴዎች ባህሪያት መለየት አስቸጋሪ አይደለም። **2ኛ ጢሞቴዎስ 3:16።** የመጽሐፍ ቅዱስ ምስክርነት ችላ በተባለበት ግንኛውም ቦታ ላይ፤ እግዚአብሔር በረከቶቹን በአዚያ እንደሚያድል እርግጠኞች መሆን እንችላለን።»

የፀጋ ጊዜ መጨረሻ

የፀጋ ወራት እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ንስሐ እንዲገቡ፣ ኃጢአታቸውን እንዲናዘዙ፣ ይቅርታን እንዲያገኙ እና ከጌታችን ከኢየሱስ ያለውን የመዳን ስጦታ እንዲቀበሉ የሰጣቸው ዓመታት ናቸው። **ለሁላችንም በግለሰብ ደረጃ፣ የፀጋ እድሉ (የሙከራ ጊዜ)፣ በስጋ የሞትን ቀን ያበቃል። የመጀመሪያው የሞት በኋላ ፍርድ በሁላችንም ላይ ይመጣል። ኢየሱስ ተመልሶ ሲመጣ በእይወት ላሉት የጸጋው ጊዜ የሚያበቃው፣ የኢየሱስ ዳግም መምጣት ከመሆኑ ትንሽ ጊዜ በፊት ነው። እግዚአብሔር ከሰው ወይም ከሰይጣን ጋር ለዘላለም አይከራከርም።** በትንቢታዊ አነጋገር፣ የኢየሱስ ክቡር ደም ለኃጢአት ስርዓት ተብሎ በማይፈሰበት ጊዜ፣ የንስሐ ወራት አልፏል። የመጨረሻዎቹ ሰባት መቅሰፍቶች፣ ከኃጢአታቸው ንስሐ ላልገቡና ኢየሱስን እንደ ጌታና አዳኝ ላልተቀበሉት ብቻ የተዘጋጁ ናቸው። የፀጋው ወቅት ሲጠናቀቅ፣ መቅሰፍቱ፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ የመዳን ጥሪን ወደ ሚቃውሎ ሰዎች ይፈሰሳል። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ «**ቤተ መቅደሱም ከእግዚአብሔር ክብር፣ ከኅይለም በወጣው ጢስ ተሞላ፤ የሰባቱ መላእክት ሰባት መቅሠፍቶች እስከፈጸሙ ድረስ ማንም ወደ ቤተ መቅደሱ መግባት አልቻለም።**» ራእይ 15:8።

«የፀጋው ጊዜ መቼ እንደሚያበቃ ማንም አያውቅም። ይህ ሁሉን ቻይ በሆነው አምላክ ሃሳብ ውስጥ በምስጢር ተቀምጦ ይገኛል። ሆኖም ግን፣ ስለ ብዙ የተተነበዩ ክስተቶች የጊዜ ቅደም ተከተል ዝርዝሮችን እናውቃለን። ለምሳሌ፣ የአውሬው ምስል ይህ ጊዜ ከማለቁ በፊት እንደሚከሰት እናውቃለን። ልክ በዳንኤል ላይ እንዳሉት ሦስት ጓደኞች ላይ እንደነበረው፣ የአውሬው ምስል ለእግዚአብሔር ሕዝብ እጅግ ከባድ ፈተና ይሆናል። **የሰዎችን ሕሊና ለማስገደድ ለሚታወጁት ሕጎች የሚሰጠው መልስ፣ እነዚህም ለልዑል ቅዱሳን የተዘጋጁት ሦስት ድንጋጌዎች ናቸው፤ የአሁኑ ቅድስና፣ የአውሬውን ምልክት ካልተቀበሉ በስተቀር መግዛት ወይም መሸጥ አለመቻል፣ እና አውሬውን ለማምለክ ፈቃደኛ ባለመሆናቸው የሞት ፍርድ ናቸው።**

«በሚንበሰበሰው የአቶን አሳት ውስጥ ብንጣል፣ የምናመልከው አምላክ ሊያድንን ይችላል፤ ከእጅህም ያድነናል። ነገር ግን ንጉሥ ሆይ፤ ባያድንንም እንኳ፤ አማልክትህን እንደማናገላግል፣ ላቆምኸውም የወርቅ ምስል እንደማንሰግድ ዕውቅ።» ዳንኤል 3:17-18።

የፀጋው ዘመን የሚያበቃው የእግዚአብሔር ሕዝብ ሰቆቃ ሲያበቃ እንደሆነ እናውቃለን። ይህም፣ ወደ ታላቁ የመከራ ዘመን ከመግባቱ ቀደም ብሎ ሲሆን፣ የሚጀምረውም አጭር የመከራ ጊዜም ሆነ የፀጋው ዘመን ሲያበቃ ነው።

በሕዝቅኤል 9:2-4 ላይ አስቀድመን እንዳየነው፣ ጌታ የበፍታ ልብስ የለበሰውንና የጸሐፊ ቀለም ቀንድ በጎኑ የያዘውን ሰው፣ በከተማዋ ውስጥ ስለሚፈጸመው ርዥነት በሚያለቅሱና በሚጮኹ ሰዎች ግንባር ላይ፣ ሞት (መቅሰፍት) እንዳያገኛቸው ምልክት እንዲያደርግ አዘዘ። **መልአኩም ከምድር ወደ ሰማይ ተመልሱ፣ ቅዱሳን እንደሚቀጠሩና እንደሚታተሙ ለኢየሱስ ነገረው። በዚህ ጊዜ፣ አሥርቱ ትእዛዛት ካሉበት ታቦት ፊት ያገለግል የነበረው ኢየሱስ ፅናውን ለቅቆ፣ እጆቹንም አንሥቶ፣ «ተፈጸመ» ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኹ፤ ራእይ 8:5፣ 16:17። የፀጋው ወራት እዚህ ጋር ያበቃል። ኢየሱስ ለሰዎች ማግለጽ አቆመ፤ የኃጢአት ስርዓትም ከእንግዲህ የለም።**

ራእይ 7:3 ስለ ማኅተሙ ሲናገር፣ «**በአምላካችን ባሮች ግንባር ላይ ማኅተም እስከምናደርግባቸው ድረስ ምድርን ወይም ባሕርን፣ ወይም ዛፎችን አትጎዱ፤**» ይላል። ቁጥር 4 እንዲህ ይላል፤ «**የታተሙትንም ቁጥር ሰማሁ፤ እነርሱም ከአስራኤል ነገዶች ሁሉ መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ።። 144,000 በእግዚአብሔር የሚያምኑትን ሁሉ ምሳሌያዊ ቁጥር የሚያመለክት ሲሆን፣ በፀጋው ዘመን መጨረሻ ላይ በእይወት የሚኖሩት እነሱ ብቻ ናቸው። እነርሱም በታላቁ መከራ ጊዜ ውስጥ ያልፋሉ። እነርሱ ልዩ በድኖች ናቸው፤ ምክንያቱም በሰማይ ምልጃ ስለሌሉ፣ መንፈስ ቅዱስም ከምድር ወጥቶአልና ነው። ይህ ማለት ብቻቸውን ይሆናሉ ማለት አይደለም፤ ነገር ግን፣ «መንግሥታት ከተመሠረቱበት ጊዜ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ ታይቶ የማይታወቅ ታላቅ የመከራ ጊዜ።» ወስጥ ያልፋሉ፤ ዳንኤል 12:1።**

በዚህ ጊዜ፣ የታላቁ መከራ ጊዜ ይጀምራል፤ አራቱ የራእይ ገመላእክት፣ አራቱን የምድር ነፋሳትን መያዝ ያቆማሉ። ረሃብ፣ ቸነፈርና ሰይፍ ይፈታል። ሕዝብ በሕዝብ ላይ ይነግል፤ ባለምም ሁሉ በድንጋጤ ይዋጣል።

የፀጋው ወቅት በድንገት እና ባልተጠበቀ ሁኔታ ያበቃል። ኢየሱስ ለሰዎች መማለጥ ሲያቆም የሁሉም ሰው ጉዳይ ለዘላለም ይወሰናል። **የቅድመ መምጣት የማጣሪያ ውሳኔ ተጠናቋል።** በሚያሳዝን ሁኔታ፣ የማስጠንቀቂያ መልእክቱን፣ ባለማዳመጥ ወይም ባለመታዘዝ የነፍሳቸውን ጽድቅና ቅድስና ችላ ያሉ ሰዎች አንቀላፍተው ተኝተዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ በሰማይ ደመናት ከመታየቱ በፊት የፀጋው ወቅት በቅርቡ ያበቃል።

በኖኅ ዘመን፣ በከፋዎች ላይ የፀጋ ጊዜ ተፈጸመ፤ ነገር ግን አንዳቸውም አላውቁም። በ ዘፍጥረት 7:1፣ 4፣ ላይ እንደምናየው፣ ኖኅ እግዚአብሔር ከታላቁ ጎርፍ ለማዳን ወዳዘጋጀው መርከብ ከገባ በኋላ ለሰባት ቀናት፣ ሕዝቡ ያለማወቅና በግዴለሽነት፣ አስፈሪውን የፍርድ ማስጠንቀቂያዎች ሳያውቁ ደስታን መፈለግ ቀጠሉ፤ «እስከዚያ ጊዜ ድረስም ምን እንደሚመጣ ሳያውቁ ድንገት የጥፋት ውሃ እንዳጥለቀለቃቸው፣ የሰው ልጅ ሲመጣም እንደዚሁ ይሆናል።» ማቴዎስ 24:39። በማያወቁት ጊዜ፣ በሌሊት እንደ ሌባ ይመጣል፤ 1ኛ ተሰሎንቄ 5:2። ነጋዴው ለትርፍ ሲሮጥ፣ ደስታን የሚሻውም ሰው ሲከተላቸው፣ እንዲሁም የፋሽን ተገዢዎችም

አራሰዋን እያሰገጠች፤ የምድር ሁሉ ዳኛ፣ ይህንን ፍርድ የሚሰጥበት ጊዜ ድንገት ይመጣል፤ «በሚዛን ተመዘንህ፤ ቀለህም ተገኘህ፤» ዳንኤል 5:27።

«የፀጋው ዘመን ካበቃ በኋላ፤ ጻድቃንና ከፋዎች የመጨረሻው ፍርድ በሰማይ መቅደስ ውስጥ መገኘትን ሳያውቁ፤ በምድር ላይ መኖራቸውን ይቀጥላሉ። የእምነት ዓይነቶች መስራታቸውን ይቀጥላሉ፤ መንፈስ ቅዱስ ግን በመካከላቸው አይኖርም፤ የጨለማውን አለቃ ጨካኝ ዓላማ እንዲፈጽሙ የሚያነሳሳቸው ሰይጣናዊ ቅንዓት፣ ለእግዚአብሔር ያላቸውን ቅንዓት ይመስላል። ስንዴውና እንክርዳዱ «እስከ መከር ድረስ» ብቻ በጋራ ይቆያሉ፤ ስለዚህ ሁሉም ሰው ንፅፅሩን ማየት ይችላል።

እንደ ኢጋጣሚ ሆኖ አፈ ታሪኮችና ስህተቶች ተቀባይነት ያገኛሉ፤ አለማመንና የተከለከለም ደስታ መስፋፋት ይቀጥላል። በሐሰት የተከሰሱት የእግዚአብሔር ሕዝቦች፣ እሷ እንደምትኖረዋል ለመኖርና በኃጢአት ከሚገኝ ደስታዎ ለመሳተፍ ከዓለም ጋር እንድ ይሆናሉ፤ የዓለም የቅንጦት ዕቃዎች፣ የቤተ ክርስቲያን የቅንጦት ዕቃዎች ሲሆኑ፤ ኢየሱስ እንደ ሊባ ይመጣል፤ **ራእይ 16:15**።

ሚኒስቴሮች፣ ገበሬዎች፣ ነጋዴዎች፣ ዳኞች፣ ተፅዕኖ ፈጣሪ ሰዎች አስመሳይ ሰዎች ሲሆኑ፤ «ሰላምና ደኅንነት ነው ሲሉ፤ ምጥ እርጉዝ ሴትን እንደሚይዛት እንዲሁ ጥፋት በድንገት ይመጣባቸዋል፤ ከቶም አያመልጡም።» **1ኛ ተሰሎንቄ 5:3**። የውድቀት አስከፊ መቅሰፍቶች ይጀምራሉ፤ (የመጨረሻው መቅሰፍት፣ ሙከራው (ፀጋው) ካለፈ በኋላ፤ በታላቁ መከራ ወቅት እንደሚሆን ልብ ይበሉ)። «የእግዚአብሔርን ቃል የመስማት ራብ» እንደሚኖርም በአጭጭ **8:11** ላይ ይናገራል። የሚንቁትና የሚያቃልሉት ይኖራሉ፤ እነርሱም፣ «ከባሕር ወደ ባሕር ከሰሜን ወደ ምሥራቅ ይንከራተታሉ፤ ነገር ግን አያገኙትም፤» አጭጭ **8:12**።

«በዚህ ወቅት፣ የመጨረሻው ከባድ ማስጠንቀቂያ በእግዚአብሔር ሕዝብ ተሰጥቷል። የመጨረሻዎቹ ጸሎቶች ቀርበዋል፤ የመጨረሻዎቹ እንባዎች ለአመፀኛ ቤተክርስቲያንና ለክፉ ሰዎች ተሰጥተዋል። ከዚያም፣ እውነትን የተናገሩ ነገር ግን ያልኖሩት፣ የመዳንን መንገድ ማጽናኛና ማብራሪያ ለማግኘት ወይም ከታማኝ አገልጋዮች የተሰፋ ቃል ወይም ጸሎት ለመስማት፣ ቤቶችንና መሬትን፣ በክፉ መንገድ ያጠራቀሙትንም ገንዘብ በፍጥነት ይሰጣሉ፤ ነገር ግን የፈለጉትን የመዳን ሂደት አያገኙትም። እነዚህ ጉዳዮች ለዘላለም ተወስነው ለዘላለም ተረጋግጠዋል፤ ጥማቸው ፈጽሞ አይረካም፤ የሙከራውም ጊዜ አብቅቷል።»

የእግዚአብሔር ቅጣቶች ያለ ርገራጌ ሲወርዱ፣ ከፋዎች፣ «ሁሉን ቻይ በሆነው አምላክ ጥላ» ስር በሚኖሩት ሰዎች በጣም ይቀናሉ። ምክንያቱም፣ የእግዚአብሔር ድንኳን፣ የሚወዱትንና ትእዛዙን የሚጠብቁትን ይሰውራል እንዲሁም ይጠብቃል!

አሁን ያለንን እድሎች በአግባቡ መጠቀም አለብን። ለመንግሥተ ሰማያት የምንዘጋጅበት ሌላ የፀጋ ወቅት አይሰጠንም፤ ጌታ፣ «እግዚአብሔር ርኅሩኅና ቸር አምላክ፤ እግዚአብሔር ለቅጣ የዘገየ፤ ፍቅሩና ታማኝነቱ የበዛ፤» ነው። ዘጸአት **34:6። ለቅዱስ ስሙ ከብር ይሁን! ይህ የእኛ ብቸኛና የመጨረሻ እድል ነው፤ ከዚህ በኋላ የፀጋ ጊዜ አይሰጠንም፤ ከጌታችንም ዳግም ምጽአት በኋላም የፀጋ ጊዜ አይኖርም። ይህ ይሆናል የሚሉም ይታላላሉ፤ ይጠፋሉም። ማንም ሰው ለሁለተኛ ጊዜ ፀጋን መጠበቅ አይችልም። ጊዜያዊዉ አንድ ሺህ ዓመት አይኖርም። ማንም በቀላሉ እንዳይታልልህ፤ የራእይ **20** አንድ ሺህ ዓመታት በቀላሉ ሊረዱና በግልጽ ሊብራሩ ይችላሉ። እዚያ ላይ ስለ ሌላ ዕድል መኖር የተጻፈ ምንም ነገር የለም። እነዚያ አንድ ሺህ ዓመታት ሌላ ዓላማ አላቸው፤ በቅርቡ እናጠናቸዋለን።**

በግጭት ውስጥ ያለ አምልኮ

ሁላችንም ስንፈጠር፣ በወሰጣችን የአምልኮ ዝንባሌን ይዘን ነዉ የተፈጠርነዉ። ሁላችንም የምናመልከው አንድ ዓይነት ነገር ነዉ። «በጥንቷ ግብፅ፣ ፈርዖን የሚባል ሰው ይመለከ ነበር፤ በሌሎች አገሮችም ሰዎች የዓሣ ሐውልቶችን፣ በዙ ራሶች ያሏቸውን አማልክት እና ሌሎች የተለያዩ አማልክት የሚባሉትን ያመልኩ ነበር። አንዳንዶቹ ፀሐይን፣ ጨረቃን፣ ከዋክብትን እና ሌሎች በተፈጥሮ ውስጥ ያሉ ነገሮችን ያመልኩ ነበር።

በአሁኑ ጊዜ፣ አብዛኛዎቹ በእንቁራሪት ሐውልቶች ፊት አይሰግዱም፤ ነገር ግን ቅዱስ አድርገው በሚቆጥሯቸው የሰው ሐውልቶች ፊት ይንበረከካሉ። እያንዳንዱ የሰው ልጅ፣ አምላክ የለሽም ሆነ ዓለማዊ ቢሆን፣ የሚያመልከው ነገር አለ፤ እነሱም፣ ገንዘብ፣ ሥልጣን፣ ልብሶች፣ ጌጣጌጥ፣ ምግብ፣ ፋሽን፣ ልጆቻችንን፣ ወላጆቻችንን፣ ራሳችንን፣ አደንዛዥ እጆቻችን፣ ወሲብን፣ ሙዚቃን፣ የሮክ ኤንድ ሮል ኮከቦችን፣ ተዋናዮችን፣ ፖለቲከኞችን፣ ዝናኞችን፣ ስፖርትን ወይም አትሌቶችን ሊሆኑ ይችላሉ። ምንም ይሁን ምን ምን የምንወደው ነገር አምላካችን ነው። ትኩረታችንን የምናደርግበት ነገር፣ የምንኖርበት ዓላማ፣ ጊዜያችንን፣ ሁብታችንን እና መገኘታችንን የምናፈስበት ነገር፣ አሁን ይምናመልከው ነገር ነዉ።

አምልኮ በኢየሱስ ክርስቶስ እና በሉሲፈር መካከል ያለ ጠፈራዊ ግጭት ማዕከል ነው፤ የዚህ ክርክርም ማዕከላዊ ርዕሰ ጉዳይ ነው። የምንታዘዘው ወይም የምናመልከው ነገር አምላካችን ነው። በዚህ ዓለም አቀፋዊ ዉጊያ፣ ማምለክና መውደድ መታዘዝ ነው፤ መታዘዝ ደግሞ መውደድና ማምለክ ነው።

በዘጸአት 20 ላይ፣ ጌታ እግዚአብሔር ፈቃዱን በሁለት የድንጋይ ጽላቶች ላይ በጣቱ ያፈልገደ፤ እነሱም አስርቱ ትእዛዛት ናቸው። የመጀመሪያው ትእዛዝ፣ «ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይኑሩህ።» ዘጸአት 2:3፤ ሁለተኛው፣ «በላይ በሰማይ ወይም በታች በምድር ካለው ወይም ከምድር በታች ወይም በውሃ ውስጥ ከሚኖሩ ነገሮች በማናቸውም ዐይነት ምስል ለራስህ ጣዖትን አታበጅ። አትሰንድላቸው ወይም አታምልካቸውም፤ እኔ አምላክህ እግዚአብሔር የሚጠሉኝን... የምቀጣ ቀናተኛ አምላክ ነኝ፤ ለሚወድዱኝ ትእዛዞቼን ለሚጠብቁ ግን...ፍቅርን የማሳይ ነኝ።» ዘጸአት 20:4-6።

እግዚአብሔርን መውደድ፣ ማረጋገጫ ትእዛዛቱን መጠበቅ ነው። ትእዛዛቱን የማይጠብቁት ሌላ አምላክ አላቸው፤ እግዚአብሔርንም ይጠሉታል።

በባቢሎን፣ በነቢዩ ዳንኤል እና በገጉሥ ናቡከደነጾር ዘመነ መንግሥት፣ የአውሬው ምስል ለመጀመሪያ ጊዜ በመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል፣ በዳንኤል 3 ዉስጥ ታየ። የመንግሥት ኃይልና የሐሰት ሃይማኖት አንድ ሆኑ፤ ይህም አንድ ቤተ ክርስቲያንና ቤተ መንግሥት አንድነት ዓይነት ያለ ነዉ፤ በገጉሥ ስምም ለሁሉም ሕዝቦች፣ አሕዛብና ቋንቋዎች ላይ የሞት አዋጅ ታወጀ፤ ቁጥር 4፤ ለምስሉም የማይሰግዱና የማይንበረከኩ ሁሉ ወደሚነድድ እቶን አሳት ውስጥ ይጣላሉ፤ ቁጥር 6። በሕዝቡ መካከል ልዑሉን፣ እውነተኛውን አምላክ የሚያመልኩ፣ ንጉሡን ያልከበሩ (ያልፈሩ) እና ንጉሡ ላቆመው ምስል ያልሰገዱ ሦስት የአይሁድ ሰዎች ነበሩ፤ ቁጥር 12፤ ከዚያም፣ እነዚህ ሦስት ዕብራውያን ታስረው፣ ወደ ሚኒደዊ የአሳት እቶን ተጣሉ፤ ቁጥር 21። ጌታ ኢየሱስ ከዚህ ፈተና አላዳናቸውም፤ ነገር ግን ከእነርሱ ጋር ሆኖ ከጉዳት ጠብቋቸዋል፤ ቁጥር 25። ይህ ፈተና፣ በዚህ ዓለም የመጨረሻ ቀናት ውስጥ ምን ዉስጥ እያለፍን እንዳለን የሚያሳይ ነው።

ይህ ታሪክ የእውነተኛ አምልኮን አስፈላጊነት ያስተምረናል። እዚህ ላይ የነቢዩ ሳሙኤልን ቃላት ማስታወስ እና መኖር አለብን። «ለእግዚአብሔር ቃል በመታዘዝ ደስ የሚለውን ያህል፣ እግዚአብሔር፣ በሚቃጠል ቀኑርባንና መሥዋዕት ደስ ይለዋልን? እነሆ! መታዘዝ ከመሥዋዕት፣ ማዳመጥም ከአውራ በግ ሥብ ይበልጣል።» ነኛ ሳሙኤል 15:22። እነዚህ ሦስት አይሁዶች በትኩረት ያዳምጡና የጌታን ቃል ልብ ይሉ ነበር፤ ይህም ሕይወታቸውን እስከማሳጣት ቢደርስ እንኳ፣ ስለሚያስከትለው መዘዝ አንዳች ሳያስቡ እግዚአብሔርን ለመታዘዝ በልባቸው አሰቡ።

እነዚህን ሁለት ትእዛዛት፣ «አትግደል»፣ «አትሰረቅ»፣ ከሚሉትና እና ከሌሎች ትእዛዛት ጋር ተመሳሳይ ደረጃ እንዳላቸው ማስታወስ አለብን። ትክክለኛ እና በቂ አምልኮ እጅግ አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም የክርስቶስ ዳግም መምጣት ከመጀመሩ በፊት ባሉት የመጨረሻ ቀናት ውስጥ፣ መሠረታዊ ጉዳይ ነው። አምልኮአችን ተገቢ ወይም በቂ ካልሆነ የዘላለም ሕይወትን ያሳጣናል። ይህንን ጉዳይ የምናጠናው፣ ጌታችን ኢየሱስ በትክክል እንድንረዳው ስለሚፈልግ ነው። እስከ አምልኮ ምን እንደሆነ፣ እንዴት እንደሚፈጸም፣ ለምን ወሳኝ እንደሆነ፣ ማንን ማምለክ እንዳለብን እና ማንን ማምለክ እንደሚገባን እንመልከት።

ጌታ ለዓለም የመጨረሻውን የማስጠንቀቂያ መልእክት እንዲህ በማለት ይጀምራል፤ «እግዚአብሔርን ፍሩ፤ ከብርም ስጡት፤ ...ታላቁቱ ባቢሎን ወደቆች! ወደቆች!...የግንም ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰግድ...ምንም ነገር ሳይቀላቀልበት በቀጣው ጽዋ ውስጥ የተሞላውን የእግዚአብሔርን ቀጣዊ ወይን ጠጅ ይጠጣል።» ራእይ 14:6-10። በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ እግዚአብሔር እርሱ ብቻ ሊመለከ የሚገባው መሆኑን በግልጽ ያስጠነቅቀናል፤ ምክንያቱም ከእርሱ በቀር ሌላ ፈጣሪ የለምና።

የችግሩን ምንጭ በመመርመር እንጀምር። «ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኮላኛ ነው፤ መድኃኒት የለውም፤» ኤርምያስ 17:9። እምነት አለን የምንል ሰዎች እንደመሆናችን መጠን፣ ቀላል የሆነውን፣ በኢየሱስ እምነት ውስጥ መሆናችንን ለማየት እንዲረዳን ራሳችንን በትንሹም ቢሆን ለመመርመር ፈቃደኞች አይደለንም። ራሳቸውን ክርስቲያን ብለው የሚጠሩ ብዙ ሰዎች፣ በሐሰት ተስፋ ላይ ምን ያህል እንደሚተማመኑ ማየት እጅግ አስፈሪ እና አሳዛኝ ነው። «እንዳንዶች ከዓመታት በፊት በነበራቸው ልምምድ መጽናኛ ያገኛሉ፣ ነገር ግን ልባቸውን እንዲመረምሩ የሚጠይቅበት ወቅት ላይ ሲደርሱ፣ የሚደገፉበት ምንም ነገር የላቸውም፤ ምክንያቱም የዕለት ተዕለት መንፈሳዊ ተሞክሮ የላቸውም ነው። በግልጽ እንደሚታየው እምነትን በመናገር እንደዳኑ ያምናሉ። እግዚአብሔር የሚጠላቸውን ኃጢአቶች አስካልተዉ ድረስ፣ እግዚአብሔር የሚፈልገውንና የሚደሰትበትን አምልኮ ለእርሱ ማቅረብ አይችሉም።» እነዚያን የተደበቁ እና የተሰዉሩ ኃጢአቶችን ሲናዘዙ እና ሲተዉ፣ ኢየሱስ ይመጣል እና ከእነሱ ጋር ይበላል፣ እነርሱም አብረውት ይበላሉ። ያኔ ብቻ የኢየሱስን መለኮታዊ ኃይል ይቀበላሉ፣ ወደ እርሱም ያድጋሉ፣ በድል አድራጊነትም እንዲህ ይላሉ፣ «ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድልን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን።» 1ኛ ቆሮንቶስ 5:57። እነዚህ ቀዝቃዛ አማኞች ጌታን የሚያሰናክሉት፣ የኢየሱስ ታማኝ ተከታዮች ለመሆን ለሚፈልጉ ሰዎች እጅግ በጣም ጥሩ ስለሚመስሉ ነው። ለማያምኑት እንቅፋት ናቸው፣ ክፉ መላእክትም፣ በብልሹ ባህሪያቸው ደስ ይላቸዋል። ልክ እንደ ሰይጣን መላእክት፣ ለእግዚአብሔር ዓላማ እርግጥን ይሆናሉ። ኢየሱስ ስለእነዚህ ሰዎች እንዲህ ይላል፣ «ይህ ሕዝብ በክንፈሩ ያኩብረኛል፣ ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው።» ማቴዎስ 15:8።

ጌታ ራሱ እግዚአብሔርን እንዴት ማምለክ እንዳለብን፣ የሐንስ 4:24 ላይ ነግሮናል፣ «እግዚአብሔር መንፈስ ነው፣ የሚሰጣልትም በመንፈስና በእውነት ሊሰጣልት ይገባል።» ኢየሱስ ክርስቶስ፣ የእውነተኛ አምልኮን ሁለት መርሆችን ይሰጠናል፣ አንደኛው በመንፈስ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በእውነት ነው።

«በመንፈስ» ማለት፣ አምልኮታችን ለእግዚአብሔር ካለን ፍቅር የመነጨ መሆን አለበት ማለት ነው፤ እርሱን በቅርበት ስለምናውቀው፣ እና ከእሱ ጋር የማያጸርጉ ግንኙነት እና የግል የዕለት ተዕለት ተሞክሮ ስላለን በመሉ ልባችን፣ አእምሯችን እና ኃይላችን እንወደዋለን። ከእርሱ ጋር ጥልቅ ወዳጅነት እና እምነት አለን። ሀሳቦቹን እና ስሜቶቹን ስለሚያካፍሉን እርሱን እናውቀዋለን። ስለፈጠረን እና የውድ ልጆችን ደም በማፍሰስ ከሞት ሰላዳንን፣ ጽድቁንም ስለሰጠን በተወደደው ልጁ በኩል ፀጋውን እና የቅርታውን ስለበዛልን፣ ለዘላለሙም ሰላዳንን፣ ሁልጊዜ በልባችን ውስጥ ማለቂያ የሌለው ምስጋና ለእርሱ እንይዛለን።

ከእግዚአብሔር የመጣ እና ወደ እግዚአብሔር የሚያደርሰው ብቸኛው እምነት ስለሆነ እንኖረዋልን። ከመንፈስ ቅዱስ የተወለደን ነን፣ በክርስቶስም አዲስ ፍጥረታት ነን፣ አሁን፣ እርሱ እንደሚፈልገው እሱን ለማገልገል ብቻ ነው የምንኖረው። በሁሉም ነገር እሱን በማስደሰትና በመታዘዝ ለእግዚአብሔር ብቻ እንኖራለን። ምግባችን የእርሱን ፈቃድ መፈጸም ነው። ይህም ልባችንን አንጽቶታል፣ አእምሯችንንም አድሰልናል፣ እግዚአብሔርን ለማወቅና እርሱን ለመውደድ አዳዲስ ችሎታዎችንም ሰጥቶናል። እርሱ ከእኛ የሚፈልገውን ሁሉንም ነገሮች በፈቃደኝነት ለመታዘዝ ቁርጠኞች ነን። ይህ እውነተኛ ክብር እንዲሁም ትክክለኛና ተገቢ የአምልኮ ዓይነት ነው። ይህ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ፍሬ ነው።

በተመሳሳይ ጊዜ፣ አምልኮ «በእውነት» መሆን አለበት። ስለዚህ፣ ስለ እግዚአብሔር፣ ስለ ማንነቱ እና ከእኛ ምን እንደሚፈልግ ትክክለኛ እውቀት መያዝ አስፈላጊ ነው። በሌላ አነጋገር፣ አስተምህሮ እኩል አስፈላጊ ነው። ለምሳሌ፣ ሰዎችን ለዘላለም በሲኦል የማያቃጥልን አምላክ እንደምናመልክ ማወቅ በጣም አስፈላጊ ነው። የእሳትን ሐይቅ ትምህርት በአምስት ርዕሶች በኋላ ላይ እናጠናለን።

ይህ ጽሑፍ፣ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተምህሮዎችን ለማጥናት የታሰበ አይደለም። ሆኖም፣ በዚህ ጽሑፍ መጨረሻ ላይ በጣም አነስ ባለ መጠን ከአንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ጋር ተያይዘዋል፣ ይህም እነሱን ለማጥናት እድል ላለው ወይም እድሉን ለማያገኝ አንባቢ እንዲረዳ ታስቦ የተደረገ ነው። ከፊለጉ፣ ተገቢውን ትምህርት እና እርዳታ የሚያገኙበትን፣ የሰባተኛው ቀን አድጬንቲስት ቤተክርስቲያንን ማነጋገር ይችላሉ።

ኢየሱስ የሁሉም እውነተኛ አስተምህሮ እና የእውነተኛ የክርስትና እምነት ተሞክሮ ማዕከላዊ ትኩረት ነው። ሰፊ ጥናት ባይደረግም፣ እዚህ ላይ በጥልቀት ለመመርመር እና እያንዳንዱን ለማረጋገጥ የሚያስችል በቂ መረጃ አለ። እያንዳንዱ እምነት፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተመሠረተ እና ኢየሱስ ክርስቶስን ማዕከል ያደረገ ነው። እያንዳንዱ ማንነቱን ይገልጣል፣ ምክንያቱም እንደ እርሱ ያለ ሌላ ማንም የለም፣ ከእርሱ ጋር ግንኙነት ለመመስረት፣ በሁለቱን መርሆች፣ ማለትም፣ በመንፈስና በእውነት እግዚአብሔርን ማምለክ አስፈላጊ ነው።

እግዚአብሔር በእውነተኛ አምልኮ ውስጥ ከእኛ የሚፈልጋቸውን ሁለት ነገሮች አይተናል፣ እነርሱም፣ እግዚአብሔርን ከማወቅና ከመታዘዝ የሚገኝ ልምድ እና በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ የተገለጹ ስለ እግዚአብሔር የተነገሩ ተጨባጭ እውነቶችን መረዳት ናቸው። «እውነት የሌለው መንፈስ፣ እግዚአብሔር የሚጠላው ስለሆነ እና በእማጥ ስሜቶችና ፍላጎቶች ላይ ብቻ የተመሠረተ በመሆኑ ሁልጊዜ ከላይ ላዩን ወደሆነ ስሜቶች ይመራል።» ይህ ግለሰብ፣ ራሱን ለመለኮታዊ አምልኮ አገልግሎቶች፣ አክብሮት

በጎደለው አመለካከት፣ አለባበስና ባህሪ እራሱን ያቀርባል፤ እግዚአብሔርን እና ማንነቱን ስለማያውቅ እግዚአብሔርን ለማምለክ ተገቢ ዝንባሌ አይኖረውም። ይህ አማኝ ጫጫታ ወዳለበት ቦታ የመሄድ ፍላጎት አለው፤ ይህም ከአምልኮ ይልቅ ወደ ካርኒቫሎች የመሄድ ዝንባሌ ነው፤ የቅዱሳንን የጽድቅ ነጭ ልብስ ሳይሆን፣ ሐሰተኛ የፀጋ ልብስ ተለብሶ የሚኬድበት ነው። **ራእይ 19:8**፤ ምክንያቱም፣ ይህ ግለሰብ ስለ ቅዱስ እግዚአብሔር የፀጋ መስፈርቶች እውነቱን አያውቅም። እነዚህ አማኞች እግዚአብሔርን እንደሚወዱ ይናገራሉ፤ ለፍቅር ሲሉም በአምነት ሥራዎችም እንደሚኖሩ ይናገራሉ። እነዚህ ሰዎች መልካም ፍሬ የማያፈሩ ዛፎች ናቸው፤ እንዲሁ ተብሎ የተጻፈውን ችላ ብለዋል። **«መልካም ፍሬ የማያፈሩ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል።» ማቴዎስ 3:10**። እግዚአብሔርንም መውደድ ማለት እርሱን መታዘዝ ማለት ነው፤ ክርስቶስም፣ **«በትወዳኝ ትእዛዜን ጠብቄ።»** ሲል ተናግሯል። **ዮሐንስ 14:15**።

በሌላ በኩል ደግሞ፣ **መንፈስ የሌለው እውነት**፣ በኢየሱስ ዘመን እንደነበሩት ፈሪሳውያን አይነት የወገኝነት ሥርዓት ይመራል፤ ይህም በሰማያዊዉ አባታችን ዘንድ የተጠላ ነው፤ ምክንያቱ ደግሞ፣ **በግዴታ እና ያለ ፍቅር የሚደረግ አምልኮ ስለሆነ ነው፤ ፍቅር የሕግ መንፈስ ነው። «እግዚአብሔር ፍቅር ነው።»** 1ኛ ዮሐንስ 4:8፤ ትእዛዛቱና መስፈርቶቹ ሁሉ በፍቅር መርህ ላይ የተመሰረቱ ናቸው፤ ሁሉም የእግዚአብሔርን ባሕርይ ስለሚያንጸባርቁና እግዚአብሔር ማን እንደሆነ ስለሚመስኩና፣ **ያለፍቅርና ያለ ግል ፍላጎት እግዚአብሔርን ማምለክ አይቻልም።**

ሁለቱ ነገሮች አንድ ላይ ሳይሆኑ እግዚአብሔርን ማምለክ አይቻልም፤ መንፈስና እውነት የአንድ ሳንቲም ሁለት ገጽታዎች ናቸው። ነገር ግን ከዚህ የበለጠ ነገር አለ፤ እሱም የአምልኮ ቦታው፣ ቀኑና ሰዓቱ በእግዚአብሔር የተመረጡ መሆናቸው ነው፤ **ዘዳግም 12:11**።

በጥንቷ አስራኤል፣ መጀመሪያ አካባቢ፣ ከግብፅ ከወጡ በኋላ፣ እግዚአብሔር ለሕዝቡ የመሰባሰቢያውን ድንኳን ሰጣቸው፤ **ዘጸአት 25:9፤ 27:21**፤ ይህም በሦስተኛው ትምህርት በአጭሩ ተምረን የነበረው ነው። ይህ፣ እግዚአብሔር ሕዝቡ እንዲሰባሰቡበት የመረጠው ቦታ ነበር። ከዓመታት በኋላ፣ እግዚአብሔር የንጉሥ ሰሎሞንን ቤተ መቅደስ እንደ መሰብሰቢያ ቦታቸው መረጠ፤ ከዚያም ምክራራችን ነበሩ፤ በመጨረሻም፣ ቤተክርስቲያኑ፣ ከኢየሱስ ትንሣኤ በኋላ በሐዋርያት ተቋቋመች። ይህም፣ **«እርስ በርሳችንም ለፍቅርና ለመልካም ሥራ እንዴት እንደምንገታቃ እናስብ። አንዳንዶች ማድረጉን እንደተወት መሰብሰባችንን አንተው፤ ይልቁንም ቀኑ እየተቃረበ መምጣቱን ስታዩ እርስ በርሳችን እንበረታታ።»** ዕብራውያን **10:24-25**። የመሰባሰቢያ ቀኑም፣ ከመጀመሪያ ጀምሮ እስከ ዘላለም ለሰው የተሰጠ ነው፤ **«ከአንድ አዲስ ወር ወደ ሌላ ጨረቃ፣ ከሰንበት ወደ ሌላ ሰንበት፣ ሥጋ ሁሉ በፊቱ ይሰግድ ዘንድ ይመጣል» ይላል እግዚአብሔር።»** ኢሳይያስ **66:23**። ቅዳሜ ሶስት ሰዓት፣ የጠዋት መሥዋዕት መለኮታዊ ሥነ ሥርዓት የሚፈጸም ሲሆን፣ የከሰጥቱ መሥዋዕት ደግሞ የሚቀርበው፣ ጌታ ኢየሱስ በቀራንቶ መንፈሱን በሰጠበት በዚያው ሰዓት፣ ማለትም በ 9 ሰዓት ነው።

«በ1ኛ ዜና መዋዕል 16:1-36 ላይ፣ ምሳሌያዊ የአምልኮ ስብስብ እናያለን። ይህ በዓል ብዙ ክፍሎች ያሉት፣ ቅዱስ እና አስደሳች በዓል ነው፤ በወሰጡም ምስጋና፣ መዝሙር፣ ጸሎት፣ መገናኛ፣ ደስታ፣ ኅብረት፣ አምነት፣ ክብር፣ አክብሮት፣ አድናቆት፣ ምስጋና፣ የቅዱሳት መጻሕፍት ንባብ እና ምስክርነት ያጠቃልላል፤ በእዚህ የሚሆነው ሁሉ፣ እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ምሕረት፣ ጸጋና ፍቅር የሚያሳይ ነው። ለእግዚአብሔር ሁሉንም ክብር፣ ሞገስ፣ ኃይል፣ ጥበብ፣ ሀብትና በረከት እንሰጣለን።

ለእግዚአብሔር ያለን ታማኝነት፣ በቤተክርስቲያን መገኘታችን፣ የግል አገልግሎታችን፣ የዕለት ተዕለት ሕይወታችን፣ ባለን ንብረቶችና ሌሎች ነገሮች ለሰው ልጆች የምናደርገው መልካም ነገር ሁሉ፣ ሁሉን ቻይ የሆነውን አምላክ የማምለክ አካል ናቸው።

ፍቅርና ገንዘብ የማይነጣጠሉ መሆናቸውን አስታውሱ። የገንዘብ ዋና ዓላማ ለእግዚአብሔርን ክብር ጥቅም ላይ መዋል ነው፤ **«ከዕርሻ ምርትም ሆነ ከዛፍ ፍሬ፣ ማንኛውም ከምድሪቱ የሚገኝ ዐሥራት የእግዚአብሔር ነው፤ ለእግዚአብሔርም የተቀደሰ ነው።»** ዘለዋውያን **27:30**። **«የሚቃጠሉ መሥዋዕቶቻችሁንና ሌሎች መሥዋዕቶቻችሁን፣ ዐሥራቶቻችሁንና የእጃችሁን ስጦታ፣ እንዲሁም ለ እግዚአብሔር የተሳላችኋቸውን ምርጥ ነገሮች ሁሉ ወደዚያ ታመጣላችሁ።»** ዘዳግም **12:11**። ኢየሱስም፣ **«የቆሳርን ለቆሳር፣ የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ስጡ።»** ብሏል። **ማቴዎስ 22:21**።

አሥራትና መገናኛ የምናመልከውን እና በልባችን ውስጥ ያለውን ያሳያል። በተመሳሳይ መልኩ፣ እግዚአብሔርን እንደምንወደው፣ እንደምንታመንበት እና ታዛዥ አገልጋዮቹ መሆናችንን በሐቀኝነት እንናገራለን፤ እንዲሁም ምድርና መላው ነገር የእርሱ እና የእርሱ ብቻ እንደሆነ እንገነዘባለን። **በቅርቡ ዳግም የተወለደ ክርስቲያን፣ ዝቅተኛ ግዴታዉ ከጠቅላላ ገቢው 10% ነው፤ 10% ብቻ ነው ግዴታው፣ ምክንያቱም ገና በቅርብ የተወለደ ስለሆነ ነው። ለገልግላ ክርስቲያን ዝቅተኛ ግዴታዉ 20% ነው፤ 10% አሰራት እና 10% መገናኛ።** በዚህ መንገድ፣ የኢየሱስን ወንጌል በመደገፍ ረገድ አነስ ያለ ተሳትፎ ይኖረናል፤ እግዚአብሔርም በእዚህ ይረካል። **ከዚህ ገንዘብ ላይ ለሌላ ዓላማ መውሰድ ከእግዚአብሔር እንደመሰረቅ ነው። እንዲሁም እንደ አዳምና ሔዋን በኤደን የተከሰከለውን ፍሬ ከመብላት ጋር ተመሳሳይ ነው።**

1ኛ ዜና መዋዕል 16:29 እንዲህ ይላል፤ «ለሰሙ የሚገባውን ክብር ለእግዚአብሔር ሰጡ፤ መገንዘብ ይዛችሁ በፊቱ ቅሬታ በቅድስናውም ክብር ለእግዚአብሔር ሰጡ።» እራሳችንን በክርስቶስ ቅድስና ዉስጥ እያሳደግን፤ ሥነ ምግባራዊ ፍጽምናን እየጠበቅንና፤ በሁሉም ሁኔታ ዉስጥ እና በየቀኑ የክርስቲያን የሥነ ምግባር ደንቦችን እየተገበርን፤ ፍቅር፣ ምሕረት፣ ጽድቅ፣ ትዕግሥት፣ መቻቻል፣ ልግስና፣ ቸርነት፣ ትሕትና፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ራስን መከዳ እና ሌሎች መሰል መልካም ነገሮች እያደረግን፤ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች በዉስጣችን መኖራቸውን እያሳየን እግዚአብሔርን እናመልካለን።

«ሰጠህን የፍጥረት መታሰቢያ ተቋም እንደመሆኑ መጠን ያለው ትልቁ ጠቀሜታዊ እግዚአብሔር የሚመለከበት እውነተኛው ምክንያት፤ እርሱ ፈጣሪ፤ እኛ ደግሞ የእርሱ ፍጥረታት መሆናችንን ሁልጊዜ ማስታወስ ነው። በዚህም ምክንያት ሰጠህን የእምልኮ ሥርዓቱ መሠረታዊ አካል ነው። የመለኮታዊ እምልኮ ትክክለኛ ዓላማ፤ በፈጣሪና ፍጡራን መካከል ያለውን ልዩነት ማሳየት ነው።»

«ቅዱስ የሆነና ለእግዚአብሔር እምልኮ የሚወልድ ማንኛውም ነገር፤ በግዴላሽነት ወይም በቸልተኝነት ሊስተናገድ አይገባም። ሁልጊዜ በአእምሮችን ውስጥ ቅዱሱን ነገር ከመደበኛው ነገር መለየት አለብን። ሰፊ አስተሳሰብ፣ ክብር ሀሳቦች እና ምኞቶች፣ መለኮታዊ አስተሳሰባችንን ያጠናክራሉ። አሜን!»

የሰባተኛ ቀን አድጬንቲስት እምነቶች

1) ቅዱሳት መጻሕፍት

ቅዱሳት መጻሕፍት፣ ብሉይና አዲስ ኪዳን፣ በመንፈስ አነሳሽነት የተጻፉ የእግዚአብሔር ቃላት ናቸው። ጸሐፊዎቹ በመንፈስ ቅዱስ ተነሳሰተዉ ተናግረዋል እንዲሁም ጽፈዋል። እግዚአብሔር በዚህ ቃል፣ ለሰው ልጆች ለመዳን የሚያስፈልገውን እውቀት ሰጥቷቸዋል። ቅዱሳት መጻሕፍት የእርሱ ሉዓላዊ ሥልጣን፣ የማይሻር ፈቃድና መገለጥ ያላቸዉ ናቸው። እነዚህ የባህሪ ደረጃዎች፣ የልምድ ፈተናዎች፣ ወሳኝ አስተምህሮቶችን የሚገልጹ እና በታሪክ ውስጥ የእግዚአብሔርን ድርጊቶች የታማኝነት የዘገቡ መዝገቦች ናቸው። (መዝ. 119:105፤ ምሳሌ 30:5፤ 6፤ ኢሊ. 8:20፤ ዮሐ 17:17፤ 1ተሰ. 2:13፤ 2ጢሞ. 3:16፤ 17፤ ዕብ. 4:12፤ 2ዲጥ. 1:20፤ 21።)

2) ሥላሴ

አንድ እምላክ አለ፤ አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ፤ በአካል ሦሥት የሆነ ዘላለማዊ እንድነት። እግዚአብሔር የማይሞት፣ ከሁሉ ኃይል፣ ሁሉን አዋቂ፣ ከሁሉ በላይ የሆነና በሁሉም ቦታ የሚገኝ ነው። እርሱ ማለቂያ የሌለው እና ከሰው ልጅ መረዳት በላይ ቢሆንም፣ እራሱን በመግለጡ ይታወቃል። ፍቅር የሆነው እግዚአብሔር ለዘላለም በፍጥረት ሁሉ ሊመለከ፣ ሊወደድና ሊገለገል ይገባዋል። (ዘፍ. 1:26፤ ዘዳግም 6:4፤ ኢሊ. 6:8፤ ማቴ. 28:19፤ ዮሐንስ 3:16፤ 2 ቆሮ. 1:21፤ 22፤ 13:14፤ ጴጌ. 4:4-6፤ 1ኛ ጴጥ. 1:2።)

3) እግዚአብሔር አብ

የዘላለም አባት የሆነው እግዚአብሔር፣ የፍጥረት ሁሉ ፈጣሪ፣ መገኛ፣ ተንከባካቢ እና ሉዓላዊ ነው። እርሱ ጻድቅና ንፁህ፣ መኃሪ፣ ባለ ፀጋ፣ ለቁጣ የዘገየ፣ ፍቅሩ ቸርነቱና ታማኝነቱ የበዛ ነው። በወልድና በመንፈስ ቅዱስ የተገለጡት ባህሪያትና ኃይሎች ጭምር የአብም ናቸው። (ዘፍ. 1:1፤ ዘዳ. 4:35፤ መዝ. 110:1፤ 4፤ ዮሐ. 3:16፤ 14:9፤ 1ቆሮ. 15:28፤ 1ጢሞ. 1:17፤ 1ኛ ዮሐ. 4:8፤ ራእ. 4:11።)

4) እግዚአብሔር ወልድ (ኢየሱስ ክርስቶስ)

እግዚአብሔር፣ የዘላለም ልጅ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ ሆነ። በእርሱ በኩል ሁሉም ነገር ተፈጠረ፣ የእግዚአብሔር ባሕርይ ተገለጠ፣ የሰው ልጅ ድህነትም ተፈጸመ፣ ዓለምም ተፈርዶበታል። ለዘላለም ፍጹም እግዚአብሔር የሆነዉ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ፍጹም ሰዉ ሆነ። በመስቀል ላይ ስለ ኃጢአታችን በፈቃድኝነት ተሰቃይቶ ሞተ፤ በእኛ ምትክ ለሰማያዊው መቅደስ ለማገልገልም ከሞት ተነስቶ ወደ ሰማይ ዐረገ። ለመጨረሻ ጊዜ ህዝቡን ነጻ ለማዉጣትና ለማዳን፣ ሁሉንም ነገርም ወደ ቦታዉ ለመመለስ በክብር ዳግመኛ ይመጣል። (ኢሊ. 53:4-6፤ ዳገ. 9:25፤ 27፤ ሉቃ. 1:35፤ ዮሐ. 1:1-3፤ 14፤ 5:22፤ 10:30፤ 14:1-3፤ 9፤ 13፤ ሮሜ. 6:23፤ 1ቆሮ. 15:3፤ 4፤ 2ቆሮ. 3:18፤ 5:17-19፤ ፈል. 2:5-11፤ ቆላ. 1:15-19፤ ዕብ. 2:9-18፤ 8:1፤ 2።)

5) እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ

እግዚአብሔር፣ የዘላለም መንፈስ፣ በፍጥረት፣ በሥጋዊ እና በቤዛነት ከአብና ከወልድ ጋር አብሮ ይሠራ ነበር። እርሱም የቅዱሳት መጻሕፍትን ጸሐፊዎች አነሳሰቷል። የክርስቶስን ሕይወት በኃይል ሞላው። ሰዎችን ይሰባል፣ ይኮንናልም፤ ምላሽ የሚሰጡትንም ያድሳል ወደ እግዚአብሔር መልክነትም ይለውጣል። ለቤተ ክርስቲያን ደግሞ መንፈሳዊ ስጦታዎችን ያድሳል። (ዘፍ. 1:1፤ 2፤ ሉቃ. 1:35፤ 4:18፤ ዮሐ. 14:16-18፤ 26፤ 15:26፤ 16:7-13፤ ሐዋ. 10:38፤ ሮሜ 5:5፤ 2ቆሮ. 3:18፤ 2ዲጥ. 1:21።)

6) ተፈጥሮ

እግዚአብሔር በቅዱሳት መጻሕፍት ዉስጥ፣ የፈጠራ ሥራውን እውነተኛና ታሪካዊ ዘገባ ገልጧል። አጽናፊ ዓለሙን ፈጠረ፤ በስድስት ቀናት ውስጥም እግዚአብሔር «ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንና በውስጣቸው ያለውን ሁሉ» ፈጠረ፤ በሰባተኛውም ቀን አረፈ። (ዘፍ. 1-2፤ 5፤ 11፤ ዘጸ. 20:8-11፤ መዝ. 19:1-6፤ 33:6፤ 9፤ 104፤ ቆላ. 1:16።)

7) የሰው ልጅ ተፈጥሮ

በእግዚአብሔር አምሳል የተፈጠሩት ወንድና ሴት፣ ስብዕና፣ ኃይል፣ የማሰብና እና የመሥራት ነፃነት አላቸው። ምንም እንኳን የማይነጣጠሉ የአካል፣ የአዕምሮና የመንፈስ አንድነት ያላቸው ነጻ ፍጥረታት ቢሆኑም፣ ለሕይወት፣ ለመንፈስና ለሌሎች ነገሮች ሁሉ ግን በእግዚአብሔር ላይ ጥገኛ ናቸው። የመጀመሪያዎቹ ቤተሰቦቻችን እግዚአብሔርን አንታዘዘም በማለት በእርሱ ላይ ባመጹ ጊዜ፣ ጥገኝነቱን ካዱ፣ ተሰጥቷቸውም ከነበረው ከፍተኛ ስፍራ ወደቁ። በውስጣቸው ያለው የእግዚአብሔር መልክም ተበላሽቶ ለሞት ተገባ ሆኑ። ዘርቻቸውም፣ ይህንን የወደቀ ተፈጥሮና ውጤቱን ተጋሩ። (ዘፍ. 1:26-28፤ 2:7፤ 3፤ መዝ. 8:4-8፤ ሐዋ. 17:24-28፤ ዘፍ. 3፤ ሮሜ 5:12-17፤ 2ኛ ቆሮ. 5:19፤ 20።)

8) ታላቅ ክርክር

ሁሉም የሰው ልጆች በክርስቶስና በሰይጣን መካከል ባለፈው በእግዚአብሔር ባሕርይ፣ ስለ ሕጎቹ እና በአጽናፊ ዓለም ላይ ስላለው ሉዓላዊነት በሚደረግ ታላቅ ክርክር ውስጥ እየተሳተፈ ይገኛል። ይህ ግጭት ከሰማይ የተነሳው ፍጥረት ሲፈጠር ነፃ ፈቃድን የተቀበለው፣ ራሱን ከፍ ከፍ ያደረገው እና የእግዚአብሔር ጠላት የሆነው ሰይጣን፣ የመላእክትን የተወሰነ ክፍል ወደ ዓመፅ ባሰጠ ጊዜ ነው። የዓመጣን መንፈስ ለዓለም አስተዋወቀ። በፍጥረት ሁሉ ሲታይ የቆየው ይህ ዓለም፣ የዓለም አቀፍ ግጭት መድረክ ሆነ፤ ከእዚህ ሁሉ በኋላ፣ የፍቅር አምላክ ይረጋገጣል። (ዘፍ. 3:6-8፤ ኢሳ. 14:12-14፤ ሕዝ. 28:12-18፤ ሮሜ. 1:19-32፤ 5:12-21፤ 8:19-22፤ 1ቆሮ. 4:9፤ ዕብ. 1:14፤ 1ኛ ጴጥ. 5:8፤ 2ኛ ጴጥ. 3:6፤ ራሳ. 12:4-9።)

9) የክርስቶስ ሕይወት፣ ሞት እና ትንሣኤ

ለእግዚአብሔር ፈቃድ፣ ለመከራው፣ ለሞቱና ለትንሣኤው ፍጹም ታዛዥ በሆነው በክርስቶስ ሕይወት፣ እግዚአብሔር የሰውን ኃጢአት የማስተሰረይ የሚሆነውን ብቸኛ መንገድ ሰጥቷል፤ ይህም፣ ይህንን የስርዓት ክፍያ በእምነት የሚቀበሉ የዘላለም ሕይወት እንዲያገኙ፣ እና መላው ፍጥረትም የፈጣሪን ገደብ የለሽ ቅዱስ ፍቅር በተሻለ ሁኔታ እንዲረዳ ያደርጋል። (ኢሳ. 53፤ ዮሐ. 3:16፤ ሮሜ. 1:4፤ 3:25፤ 4:25፤ 8:3፤ 4፤ 2ኛ ቆሮ. 5:14፤ 15፤ 19-21፤ ፊልሶ. 2:6-11፤ ቆላ. 2:15፤ 1ኛ ዮሐ. 2:2፤ 4:10።)

10) የመዳን ተሞክሮ

እግዚአብሔር በማይጠፋው ፍቅሩና ምሕረቱ፣ ኃጢአት የማያውቀውን ክርስቶስን በእርሱ የእግዚአብሔር ጽድቅ እንድንሆን ስለ እኛ ኃጢአት አድርጎታል። በመንፈስ ቅዱስ በመመራት፣ ፍላጎታችንን እንገነዘባለን፣ ኃጢአታችንን እናውቃለን፣ ከበደላችን ንስሐ እንገባለን፣ እንዲሁም ኢየሱስን አዳኝነትና ጌትነት፣ እንዲሁም ምትክና ምሳሌ መሆን በማመን እናሳያለን። ይህ የሚያድን እምነት የሚመጣው፣ በቃሉ መለኮታዊ ኃይል ሲሆን፣ የእግዚአብሔር ጸጋ ስጦታም ነው። በክርስቶስ በኩል ጻድቃን ነን፤ ከኃጢአት ግዞትም ነፃ ወጥተናል። በእርሱ ውስጥ ስንኖር፣ የመለኮታዊ ተፈጥሮ ተካፋዮች ነን፤ አሁንና በፍርድ ቀንም የመዳን ዋስትና አለን። (ዮሐ. 3:16፤ ሮሜ 3:21-26፤ 8:1-4፤ 14-17፤ 5:6-10፤ 10:17፤ 2ኛ ቆሮ. 5:17-21፤ ገላ. 1:4፤ 3:13፤ 14፤ 26፤ 4:4-7፤ ሕፌ. 2:4-10፤ ዕብ 8:7-12፤ 1ኛ ጴጥ. 1:23፤ 2:21፤ 22።)

11) በክርስቶስ ማደግ

ኢየሱስ በመስቀል ላይ በመሞት የከፋትን ኃይሎች አሸንፏል። በምድራዊ አገልግሎቱ ወቅት አጋንንታዊ መናፍስትን ረታፈ፣ ኃይላቸውን ሰባብሮ እስከ መጨረሻው መጥፋታቸውን አረጋግጧል። የኢየሱስ ድል፣ በሰላም፣ በደስታ፣ እና በፍቅር እርግጠኞች ሆነን ከእርሱ ጋር ስንራመድ፣ አሁንም ሲቆጣጠሩን በሚፈልጉ የከፋት ኃይሎች ላይ ድልን ያቀዳጃል። አሁን መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ይኖራል እናም ያበረታናል። ኢየሱስን ያለማቋረጥ እንደ አዳኞቻችን እና ጌታችን በመቀበል፣ ካለፉት ሥራዎቻችን ሽከም ነፃ ወጥተናል። ከእንግዲህ ከእንግዲህ በጨለማ፣ በክፉ ኃይሎች ፍርሃት፣ እንዲሁም በቀድሞ ጊዜ አናገራችን እንዳደረግነው ባለማወቅ እና ትርጉም አልባ በሆነ መልኩ አንኖርም። በኢየሱስ ውስጥ ባለው በዚህ አዲስ ነፃነት፣ ወደ ባህሪው ዘይቤ እንድናድግ፣ በየቀኑ በጸሎት ከእርሱ ጋር እንድንነጋገር፣ ቃሉን እንድንመገብ፣ በእርሱ እና በዝግጅቶቹ ላይ እንድናሰላስል፣ ውዳሴውን እንድንዘምር፣ ለአምልኮ እንድንሰበሰብ እና በቤተክርስቲያን ተልዕኮ ውስጥ እንድንሳተፍ ተጠርተናል። እንዲሁም የሌላ ሰዎችን አካላዊ፣ አእምሮዊ፣ ማህበራዊ፣ ስሜታዊ እና መንፈሳዊ ፍላጎቶችን በርህራሄ በማገልገል የክርስቶስን ምሳሌ እንድንከተል ተጠርተናል። በዙሪያችን ያሉ ሰዎችን ለማገልገል ስንሰጥ እና ማዳኑን ስንመስክር፣ ከእኛ ጋር ያለው የማያቋርጥ መንፈሳዊ መገኘት እያንዳንዱን ጊዜና ተግባር ወደ መንፈሳዊ ተሞክሮ ይለውጠዋል። (1ኛ ዜና 29:11፤ መዝ. 1:1፤ 2፤ 23:4፤ 77:11፤ 12፤ ማቴ. 20:25-28፤ 25:31-46፤ ሉቃ. 10:17-20፤ ዮሐ. 20:21፤ ሮሜ 8:38፤ 39፤ 2ኛ ቆሮ. 3:17፤ 18፤ ገላ. 5:22-25፤ ኤፌ. 5:19፤ 20፤ 6:12-18፤ ፊልሶ. 3:7-14፤ ቆላ. 1:13፤ 14፤ 2:6፤ 14፤ 15፤ 1ኛ ተሰ. 5:16-18፤ 23፤ ዕብ. 10:25፤ ያዕ. 1:27፤ 2ኛ ጴጥ. 2:9፤ 3:18፤ 1ኛ ዮሐ. 4:4።)

12) ቤተክርስቲያን

ቤተክርስቲያን ኢየሱስ ክርስቶስን ጌታና አዳኝ እንደሆነ የሚያምኑ የእግዳኞች ሕብረት ናት። ለአምልኮ፣ ለጎንብረት፣ ለቃሉ ትምህርት፣ ለጌታ አራትን ለመቀበል፣ ለሰብዓዊ አገልግሎት እና ለዓለም አቀፍ የወንጌል አዋጅ አንድ ላይ እንሰበሰባለን። ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር ቤተሰብ ናት። ቤተክርስቲያን የክርስቶስ አካል ናት። (ዘፍ. 12:1-3፤ ዘጸ. 19:3-7፤ ማቴ. 16:13-20፤ 18:18፤ 28:19፤

20፤ የሐዋርያት ሥራ 2:38-42፤ 7:38፤ 1ኛ ቆሮ. 1:2፤ ኤፌ. 1:22፤ 23፤ 2:19-22፤ 3:8-11፤ 5:23-27፤ ቆላ. 1:17፤ 18፤ 1ኛ ጴጥሮስ 2:9።)

13) ቅሪቶች እና ተልዕኮው

ዓለም አቀፋዊቷ ቤተክርስቲያን፤ በእውነት በክርስቶስ የሚያምኑትን ሁሉ ያቀፈች ናት፤ ነገር ግን በመጨረሻው ዘመን የእግዚአብሔርን ትእዛዛት እና የኢየሱስን እምነት ለመጠበቅ ቅሪቶች ተጠርተዋል። እነዚህ ቅሪቶች የፍርድ ሰዓት መቅረብን ያስተዋውቃሉ። በክርስቶስ በኩል ያለውን መዳን ያወጃሉ፤ እንዲሁም የዳግም ምጽአቱን መቅረብ ይሰብካሉ። (2 ኛ ቆሮ. 5:10፤ 1 ኛ ጴጥ. 1:16-19፤ 4:17፤ 2 ኛ ጴጥ. 3:10-14፤ ራሕ. 12:17፤ 14:6-12፤ 18:1-4።)

14) በክርስቶስ አካል ውስጥ ያለ አንድነት

ቤተ ክርስቲያን፤ ከሁሉም ብሄር፤ ወገን፤ ከቋንቋና ከሕዝብ የተዋጀች ብዙ አባላት ያሏት አንድ አካል ናት። ሁላችንም በክርስቶስ አካል ነን። በቅዱሳት መጻሕፍት ዉስጥ ባለ የኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ አማካኝነት አንድ ዓይነት እምነትና ተስፋ እንጋራለን፤ በሁሉም ዘንድ አንድ ምስክር እንሆናለን። ይህ አንድነት ምንጩ፤ ልጆቹ አድርጎ በተቀበለን በሥላሴ አንድነት ውስጥ ያለ ነው። (መዝ. 133:1፤ ዮሐ. 17:20-23፤ ሐዋ. 17:26፤ 27፤ 1 ኛ ቆሮ. 12:12-14፤ 2ኛ ቆሮ. 5:16፤ 17፤ ገላ. 3:27-29፤ ኤፌ. 4:3-6፤ 11-16፤ ቆላ. 3:10-15።)

15) ጥምቀት

በጥምቀት፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ላይ ያለንን እምነት እንናገራለን፤ ለጋጠኤት መሞታችንን እና በአዲስ ሕይወት የመመላለስ ዓላማችንን እንመሰክራለን፤ እንዲሁም እንደ ቤተክርስቲያኑ አባላት ቅቡልነት እናገኛለን። ጥምቀት፤ ከክርስቶስ ጋር ያለንን አንድነት፤ የጋጠኤታችንን ይቅርታ እና መንፈስ ቅዱስን መቀበላችንን ያመለክታል። ይህም ውሃ ውስጥ በመጥለቅ የሚደረግ ነው። አፈጻጸሙም፤ በቅዱሳት መጻሕፍት የተሰጡ መመሪያዎችን እና አስተምህሮቶቻቸውን ከተቀበሉ በኋላ የሚፈጸም ነው። (ማቴ. 28:19፤ 20፤ ሐዋ. 2:38፤ 16:30-33፤ 22:16፤ ሮሜ 6:1-6፤ ገላ. 3:27፤ ቆላ. 2:12፤ 13።)

16) የጌታ እራት (ቁርባን)

የጌታ እራት፤ በኢየሱስ ሥጋና ደም ምሳሌነት በቀረበ ምሳሌያዊ ስርዓት ላይ መሳተፍ ሲሆን፤ ይህም በእርሱ በጌታችንና በእዳኛችን በኢየሱስ ላይ እምነት እንዳለን የሚያሳይ ነው። ለእራቱ በሚደረገው ዝግጅት ዉስጥ፤ ራስን መመርመር፤ ንስሐ መግባትና መናዘዝን የመሳሰሉ ነገሮች ይገኙበታል። ጌታ የመታደስ መንጻትን ለማመልከት፤ የእግር መታጠብ አገልግሎትን በምሳሌነት አሳይቷል፤ ይህም እንደ ክርስቶስ ባለ ትሕትና ለማገልገል ያለንን ፍላጎት ለመግለጽ እና ልባችንንም በፍቅር አንድ ማድረጋችንን የሚያሳይ ነው። (ማቴ. 26:17-30፤ ዮሐ. 6:48-63፤ 13:1-17፤ 1ኛ ቆሮ. 10:16፤ 17፤ 11:23-30፤ ራሕ. 3:20።)

17) መንፈሳዊ ፀጋዎች እና አገልግሎቶች

እግዚአብሔር በዘመናት ሁሉ ለቤተክርስቲያኑ አባላት በሙሉ፤ መንፈሳዊ ስጦታዎችን ይሰጣል። የመንፈስ ቅዱስ ፀጋ ለእያንዳንዱ አባል እንደርሱ ፈቃድ የሚከፋፈለው፤ ቤተክርስቲያን የተሰጣትን መለኮታዊ ሥራዋን ለማከናወን የሚያስፈልጋትን የችሎታና የአገልግሎት ስጦታዎች ሁሉ ለመስጠት ነው። አንዳንድ አባላት በቤተክርስቲያኑ እውቅና ባላቸው ዘርፎች ዉስጥ፤ ማለትም ፓስተርነት፤ ወንጌላዊነትና የማስተማር አገልግሎቶች ውስጥ በእግዚአብሔር የተጠሩ ሲሆን፤ እነዚህም አባላት፤ በመንፈስ ለተሰጣቸው አገልግሎት አማኞችን ለማስታጠቅ በተለየ መልኩ የሚያስፈልጉ ናቸው። (ሐዋ. 6:1-7፤ ሮሜ 12:4-8፤ 1ኛ ቆሮ. 12:7-11፤ 27፤ 28፤ ኤፌ. 4:8፤ 11-16፤ 1ኛ ጢሞ. 3:1-13፤ 1ኛ ጴጥሮስ 4:10፤ 11።)

18) የትንቢት ስጦታ

ቅዱሳት መጻሕፍት፤ ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ዉስጥ አንዱ ትንቢት መሆኑን ይመሰክራሉ። ይህ ስጦታ የቀሪዋ ቤተክርስቲያን መለያ ምልክት ነው፤ ይህም በኤላስ ጁ. ዋይት አገልግሎት እንደተገለጸ እናምናለን። ጽሑፎቿ በትንቢታዊ ሥልጣን ይናገራሉ፤ ለቤተክርስቲያንም ብርታትን፤ መመሪያ እና እርማትን ይሰጣሉ። (ኢዩ. 2:28፤ 29፤ ሐዋ. 2:14-21፤ ዕብ. 1:1-3፤ ራሕ. 12:17፤ 19:10።)

19) የእግዚአብሔር ሕግ

የእግዚአብሔር ሕግ ታላላቅ መርሆዎች፤ በክርስቶስ ሕይወት ውስጥ በተገለጹት አስርቱ ትእዛዛት ውስጥ ተገልጸዋል። እነርሱም የእግዚአብሔርን ፍቅር፤ ፈቃድ እና እግዚአብሔር በሰው ልጆች ባህሪ እና ግንኙነት ዉስጥ ያለውን ዓላማ ይገልጻሉ፤ በየትኛውም ዕድሜ ላይ ያለን ሁሉንም ሰው ይመለከታሉ። እነዚህ መርሆች፤ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ለገባው ቃል ኪዳን መሠረት እና የእግዚአብሔር ፍርድ መለኪያዎች ናቸው። (ዘጸ. 20:1-17፤ ዘዳ. 28:1-14፤ መዝ. 19:7-14፤ ማቴ. 5:17-20፤ ዮሐ. 14:15፤ 1ኛ ዮሐ. 2:3፤ 5:3፤ ራሕ. 12:17፤ 14:12።)

20) ሰንበት

ቸሩ ፈጣሪ፤ ለሰድስት ቀን ፍጥረትን ከፈጠረ በኋላ በሰባተኛው ቀን አርፎ፤ የፍጥረት መታሰቢያ አድርጎ ሰንበትን ለሁሉም ሰዎች መሰረተ። የእግዚአብሔር የማይለወጥ ሕግ፤ አራተኛው ትእዛዝ፤ ይህ የሰባተኛ ቀን ሰንበት፤ የሰንበት ጌታ ከሆነው ከኢየሱስ

ትምህርትና ልምምድ ጋር በማስማማ መልኩ የአረፍት፣ የአምልኮና የአገልግሎት ቀን ሆኖ መከበር ያስፈልገዋል። እሱም በክርስቶስ የመቤገታቸንን ማሳየ፣ የመቀደሳችን እና የታማኝነታችንን ምልክት ነው። ሰንበት በእርሱና በሕዝቡ መካከል ላለው ዘላለማዊ ኪዳን፣ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ምልክት ነው። (ዘፍ. 2፡1-3፤ ዘጸ. 20፡8-11፤ 31፡13-17፤ ዘሌ. 23፡32፤ ዘዳ. 5፡12-15፤ ኢሳ. 56፡5፤ 6፤ 58፡13፤ 14፤ ሕዝ. 20፡12፤ 20፤ ማቴ. 12፡1-12፤ ማር. 1፡32፤ ሉቃ. 4፡16፤ ዕብ. 4፡1-11።)

21) መጋቢት

እኛ የእግዚአብሔር መጋቢዎች ነን፤ ጊዜና እድል፣ ተሰጥኦ ሀብት፣ የምድርና የሀብቷ በረከቶች በአደራ ተሰጥተውናል። ለትክክል ጥቅም ላይ ለማዋል፣ በእርሱ ዘንድ ተጠያቂዎች ነን። እርሱንና ባልንጀሮቻችንን በታማኝነት በማገልገልና ለወንጌሉ አዋጅና ለቤተክርስቲያኑ ድጋፍና እድገት፣ አሥራት በኩራት በመስጠት የእግዚአብሔርን ሉዓላዊነት እንቀበላለን። (ዘፍ. 1፡26-28፤ 2፡15፤ ሕጌ 1፡3-11፤ ማሊ. 3፡8-12፤ ማቴ. 23፡23፤ 1 ኛ ቆሮ. 9፡9-14።)

22) የክርስቲያን ባህሪ

በሁሉም የግል እና የማህበራዊ ህይወት መስተጋብር ወስጥ ከመጽሐፍ ቅዱስ መርሆዎች ጋር የምንስማማ፣ መልካም የምንሳብ፣ የሚሰማን እና የምንሰራ ጻድቃን ሰዎች እንድንሆን ተጠርተናል። መንፈስ ቅዱስ፣ የጌታችንን ባህሪ በውስጣችን እንዲያሰርዕ፣ በሕይወታችን ውስጥ እንደ ክርስቶስ ያለ ገጽሐና፣ ጤና እና ደስታን በሚያመጡ ነገሮች ላይ ብቻ መሳተፍ ይገባል። (ዘሌ. 11፡47፤ ሮሜ 12፡1፤ 2፤ 1ኛ ቆሮ. 6፡19፤ 20፤ 10፡31፤ 2ኛ ቆሮ. 10፡5፤ ፊልጵ. 4፡8፤ 1 ኛ ጢሞ. 2፡9፤ 10፤ 1ኛ ጴጥ. 3፡1-4፤ 1ኛ ዮሐ. 2፡6።)

23) ጋብቻ እና ቤተሰብ

ጋብቻ በእግዚአብሔር በኤደን የተቋቋመ ሲሆን፣ ኢየሱስም፣ በፍቅር በሆነ አብሮነት በአንድ ወንድና በአንዲት ሴት መካከል የዕድሜ ልክ ጥምረት እንደሆነ አረጋግጧል። ለክርስቲያን፣ የጋብቻ ቃል ኪዳን ለእግዚአብሔርና ለትዳር ጓደኛ ብቻ ሲሆን፣ የቃል መገባት ያለበትም፣ አንድ አይነት እምነት ባላቸው ወንድና ሴት መካከል ብቻ ነው። ፍቺን በተመለከተ ኢየሱስ፣ በዝሙት ምክንያት ካልሆነ በስተቀር፣ የትዳር ጓደኛውን ፈትቶ ሌላ የሚያገባ ሰው፣ ምንዘራ ይፈጽማል ብሎ አስተምሯል። እግዚአብሔር ቤተሰብን ይባርካል፤ አባላቱም ወደ ሙሉ ጉልምስና ለመድረስ፣ እርስ በርሳቸው እንዲረዳዱ ይፈልጋል። ወላጆች፣ ልጆቻቸው ጌታን እንዲወዱና እንዲታዘዙ አድርገው ማሳደግ አለባቸው። (ዘፍ. 2፡18-25፤ ዘጸ. 20፡12፤ ዘዳግም 6፡5-9፤ ምሳ. 22፡6፤ ማሊ. 4፡5፤ 6፤ ማር. 10፡11፤ 12፤ ዮሐ. 2፡1-11፤ 2ኛ ቆሮ. 6፡14፤ ኤፌ. 6፡1-4።)

24) የክርስቶስ አገልግሎት በሰማያዊው ቤተ መቅደስ

በሰማይ መቅደስ አለ፤ ይህም በሰዎች ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር የተተከለ እውነተኛ ድንኳን ነው። በዚህ ውስጥ ክርስቶስ በእኛ ምትክ ሆኖ ያገለግላል፤ በመስቀል ላይ አንድ ጊዜ ጨርሶ ለሁሉ እንዲሆን ያቀረበው የማስተሰሪያ መስዋዕት ጥቅሞች ለአማኞች እንዲደርሱ ያደርጋል። በምድር ቤተ መቅደስ ውስጥ ምሳሌ ተሰጥቶበት የነበረውን፣ የሊቀ ካህናቱን የማማለድ አገልግሎቱን ጀመረ። በ1844፣ በ2300 ቀናቱ የትንቢት ዘመን መጨረሻ ላይ፣ የማስተሰሪያ አገልግሎቱ ሁለተኛውና እና የመጨረሻ ምዕራፍ ላይ ደረሰ። የመመርመሪያው ፍርድ፣ በክርስቶስ አንቀላፍተው ከሞቱት መካከል ያሉትን ለመለኮታዊ አእምሮ ያሳያል፣ ስለዚህም በእርሱ ውስጥ በመጀመሪያው ትንሣኤ ለመካፈል ብቁ እንደሆኑ ተቆጥረዋል። እንዲሁም በሕያዋን ሰዎች መካከል የእግዚአብሔርን ትእዛዛት እና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ እነማን እንደሆኑ ያሳያል፤ እናም በእርሱ ውስጥ ወደ ዘላለማዊ መንግሥቱ ለመተላለፍ ዝግጁ እንደሆኑ ያመለክታል። ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆነው የቀሩ ሰዎች፣ መንግሥቱን እንደሚወርሱ ይናገራል። ይህ የክርስቶስ አገልግሎት መጠናቀቅ፣ ከዳግም ምጽአት በፊት የሰው ልጆች ፈተናዎች ማብቃታቸውን ያሳያል። (ዘኁ. 14፡34፤ ሕዝ. 4፡6፤ ዳን. 7፡9-27፤ 8፡13፤ 14፤ 9፡24-27፤ ዕብ. 1፡3፤ 8፡1-5፤ 9፡11-28፤ ራእ. 14፡6፤ 7፤ 20፡12፤ 22፡12።)

25) የክርስቶስ ዳግም ምጽዓት

የክርስቶስ ዳግም መምጣት፣ የቤተክርስቲያን የተባረከ ተስፋዋ ነው። የአዳኙ መምጣት በቀጥታ፣ በአካል፣ በግልፅ እና በዓለም አቀፍ ደረጃ ይሆናል። (ማቴ. 24፤ ማር. 13፤ ሉቃ. 21፤ ዮሐ. 14፡1-3፤ ሐዋ. 1፡9-11፤ 1ኛ ቆሮ. 15፡51-54፤ 2ኛ ጢሞ. 3፡1-5፤ ቴዎ. 2፡13፤ ዕብ. 9፡28፤ ራእ. 1፡7፤ 14፡14-20፤ 19፡11-21።)

26) ሞትና ትንሣኤ

የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነው። ነገር ግን፣ እርሱ ብቻ የማይሞተው እግዚአብሔር፣ ለተቤዠው ሁሉ የዘላለም ሕይወትን ይሰጣል። እስከዚያ ቀን ድረስ ሞት ለሁሉም ሰዎች፣ ንቃት ህሊናን ማጣት ነው። (ዘጸ. 9፡5፤ 6፤ 10፤ ዮሐ. 5፡28፤ 29፤ 11፡11-14፤ ሮሜ 6፡23፤ 1ኛ ቆሮ. 15፡51-54፤ 1ኛ ተሰ. 4፡13-17፤ 1ኛ ጢሞ. 6፡15፤ ራእ. 20፡1-10።)

27) አንድ ሺህ ዓመቱ እና የኃጢአት ፍጻሜ

አንድ ሺህ ዓመቱ፣ ክርስቶስ ከቅዱሳኑ ጋር በሰማይ በመጀመሪያውና በሁለተኛው ትንሣኤ መካከል የሚኖረው የሺህ ዓመት ግዛት ነው። በዚህ ጊዜ ክፉዎች ሙታን ይፈረድባቸዋል። ክርስቶስ ከቅዱሳኑና ከቅድስቲቱ ከተማ ጋር ከሰማይ ወደ ምድር ይወርዳል። ከዚያም ዓመፀኞች ሙታን ይነሳሉ፣ ስይጣንና መላእክቱም ከተማዋን ይከብባሉ፣ ነገር ግን ከእግዚአብሔር የሚወጣ

እሳት ይበላቸዋል ምድርንም ያነጻል። በዚህም ምድር ለዘላለም ከኃጢአትና ከኃጢአተኞች ነፃ ትሆናለች። (ኤር. 4፡23-26፤ ሕዝ. 28፡18፤ 19፤ ሚል. 4፡1፤ 1ኛ ቆሮ. 6፡2፤ 3፤ ራሴ. 20፤ 21፡1-5።)

28) አዲስ ምድር

እግዚአብሔር፣ ጽድቅ በሰፈረበት አዲስ ምድር ውስጥ፣ ለተቤገኖቻው ሁሉ ዘላለማዊ ቤት፣ የዘላለም ሕይወት፣ በተጨማሪም ለፍቅር፣ ለደስታ እና መገኘቱን ለማወቅ ምቹ የሆነ አካባቢን ይሰጣቸዋል። (ኢሳ. 35፤ 65፡17-25፤ ማቴ. 5፡5፤ 2ኛ ጴጥ. 3፡13፤ ራሴ. 11፡15፤ 21፡1-7፤ 22፡1-5።)

**እነዚህ የ «የሰባተኛ ቀን እድገትን ተስፋፋ» አጫጭር መግለጫዎች፣ ከሰባተኛ ቀን እድገትን ተስፋፋ ቤተክርስቲያን ድህረ ገጽ የተወሰዱ ናቸው። ለተጨማሪ መረጃ፣ እባክዎን የሚከተለውን የኢንተርኔት ድረ ገጽ ይጎብኙ፤ <https://www.adventist.org/beliefs/>*

ታላቁ የመከራ ጊዜ
(የመጨረሻዎቹ ሰባት መቅሰፍቶች)

የፀጋው ወቅት ሲያበቃ፣ ይህ አስፈሪ የመከራ ጊዜ ይጀምራል። የምሕረት መልአክ ምድርን ትቶ ይወጣል፤ **ራእይ 7:2-3**፤ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶችም በከፋዎች ላይ ይፈሰሳሉ፤ እግዚአብሔር ደግሞ ለታማኞቹ መጠጊያና ከለላ ይሆናል። አንዱ መለከት ከሌላው ቀጥሎ ይሰማል፤ **ራእይ 8:12**፤ ሌላኛው ጸዋ በሌላኛው ጸዋ ቀጥሎ **ራእይ 16:1**፤ በምድር ላይ የእግዚአብሔርን ሕግ በሚተላለፉ ላይ በተከታታይ ይፈሰሳል፤ እስከ ፍጻሜም ድረስ እረፍት አይኖርም።

በራእይ ምዕራፍ 7 ላይ የተጠቀሱት አራቱ ኃያላን መላእክት የያዙትን አራቱን ነፋሳት ይለቃሉ፤ ይህም የእግዚአብሔር ልጆች አሁን በእግዚአብሔር ማተም ፍፁማን የታተሙ በመሆናቸው ነው። ከመቼውም ጊዜ የበለጠ የችግርና የጭንቀት ጊዜ ይመጣል። **እንዲህ ዓይነቱ ለመግለጽ ከባድ የሆነ ዉጊያ ይሆናል፤ መላው ዓለምም ወደ ጥፋት ይገባል።**

በሉቃስ 21 ላይ፣ ኢየሱስ ስለ ኢየሩሳሌም ፍርድና ጥፋት የተናገረው ትንቢት፣ በምድር ላይ ስለሚሆነው ነገር ነጸብራቅ ብቻ አልነበረም። እናቶች በኢየሩሳሌም ከበባ ወቅት ልጆቻቸውን እንደበሉ አስታውሱ። በቅድስቲቱ ከተማ ላይ በደረሰው ነገር፣ የእግዚአብሔርን ምሕረት አልቀበል ያለውና ሕጎቹንም የጣሰው ዓለም እንደሚኮን ማየት እንችላለን።

«በኃጢአተኛ ቅጣት ውስጥ የተገለጠው ፍትህ፣ የምህረቱና የፍቅሩ መገለጫ እንደመሆኑ መጠን፣ የእግዚአብሔር ክብር ለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለውም። እርሱ እውነተኛ፣ ጻድቅ፣ ታጋሽ፣ መሐሪ፣ ርኅሩኅና ይቅር ባይ ነው። በጥንት ዘመን በግብፅ እንዳደረገው ሁሉ፣ በዚህ ምድር አማልክት ላይ ፍርድን ያመጣል። በእሳት፣ በጎርፍ፣ በመሬት መንቀጥቀጥ እና በመቅሰፍቶች ምድርን ያወድማል።»

ሌላኛው የዘመናችን ውሸት ደግሞ፣ እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ፣ ፍቅሩ ኃጢአተኞችን ከማጥፋት ይከለክለዋል የሚለው ነው። በአነስተኛ ሕጎቻቸው እያመዘኩ እግዚአብሔር እንደነርሱ ሀሳብ እንደሚሰራ የሚደመድሙ ሰዎች፣ እግዚአብሔር እንዲህ እንደሚል የረሱ ወይም ችላ የሚሉ ናቸው። «**ይህን አድርገህ ዝም አልሁ፤ እንደ አጎት የሆነህ መሰለህ። አሁን ግን አሥጽሃለሁ፤ ፊት ለፊትም እወቅህሃለሁ። እናጎተ እግዚአብሔርን የምትረሱ፤ ይህን ልብ በሉ፤ አለዚያ ብትንትናችሁን አወጣለሁ፤ የሚያድናችሁም የለም።»** መዝሙር 50:21-22። በተጨማሪም፣ ጌታ እንዲህ ይላል፤ «**በቀል የእኔ ነው፤ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ፤ ጊዜው ሲደርስ እግራቸው ይሰናከላል፤ የመጥፈያቸው ቀን ቀርቧል፤ የሚመጣቸውም ፍርድ ፈጥረዋል።»** ዘዳግም 32:35።

የኃጢአት ባህሪ፣ በእግዚአብሔር ዘንድ በጣም አስጸያፊ ስለሆነ ሊለካ አይችልም። እግዚአብሔር፣ የአጽናፊ ዓለሙ ሕግ አወጪ እና የሞራል አስተዳዳሪ ነው። ስለዚህ፣ ሕጎቹን ያወጣል እንዲሁም ያስፈጽማል። ሕጎች ቅጣት ካልተጣለባቸው በቀር፣ ኃይል አይኖራቸውም። እንዲህ ተብሎ ተጽፏል፤ «**ነጠሊት የምትሠራ ነፍስ እርሷ ትሞታለች፤ ሕዝቅኤል 18:4**። «**ስዚያም ሰማይም ተከፍቶ አየሁ፤ እነሆ አንድ ነጭ ፈረስ ነበረ፤ በፈረሱም ላይ፣ «ታማኝና እውነተኛ» የሚባል ተቀምጦ ነበር። ሕዝቦችን የሚመታበት ስለታም ሰይፍ ከአቶ ወጣ፤ ነገር ግን አውሬው ተያዘ፤ ከርሱም ጋራ በፊቱ ምልክቶችን ያደርግ የነበረው ሐሰተኛው ነቢይ ተያዘ። የቀጥተ ደግሞ በፈረሱ ላይ ከተቀመጠው አፍ በሚወጣው ሰይፍ ተገደለ፤ ወፎችም ሁሉ ከሥጋቸው በልተው ጠገቡ።»** ራእይ 19:11፣ 15፣ 21።

አንድ ሰው፣ አፍቃሪ አባት ልጆቹን ለመርዳት ኃይል ስላለው፣ በዘላለም ሞት እሳት ውስጥ እንዲሰቃዩ አይፈቅድም ብሎ ሊያስብ ይችላል። **ነገር ግን ለታማኝ ልጆቹ እና ለመላው ዓለም ደህንነት ሲል፣ እግዚአብሔር ከኃጢአታቸው ተመልሰው ገሰሱ የማይገቡትን በአሰቃቂ እና ቋሚ ሞት ይቀጣል።** እግዚአብሔር እንደተናገረው በደላኛውን ይቀጣል። እግዚአብሔር እንደ ሰው እቅድ አይሰራም፤ ምክንያቱም፣ «**ምድርና በርሷ ያለው ሁሉ፣ ዓለምና በውስጡ የሚኖር ሁሉ የእግዚአብሔር ነው፤»** መዝሙር 24:1። የትኛውም የሰብአዊ መብት ተሟጋች ሰው ለወዳጁ የማያደርገውን ያልተገደበ ፍትህ፣ ለባልንጀሮቹ ይሰጣል። ፍጥ፣ ከሬዘኞቹና ተንኮላኞቹ አንዱን ቢያሰጥም እግዚአብሔርን በእጅጉ ባሳዘነ ነበር፣ ነገር ግን ለመዳን የተሰጠውን ማስጠንቀቂያ አልሰማ ያለውን መላውን ዓለም፣ እግዚአብሔር አሰጠም። **እግዚአብሔር ሊያደርግ ያለውን አያደርግም የሚል ማን ነው? «ይዋሽ ዘንድ እግዚአብሔር ሰው አይደለም፤ ይጸጸትም ዘንድ የሰው ልጅ አይደለም፤ ተናግሮ አያደርገውምን? ተስፋ ሰጥቶስ አይፈጽመውምን?»** ዙጉልቀ* 23:19።

እስከዚህ ጊዜ (2021) ድረስ እየተገኙትን ያለነው ፍርድ፣ የአውሬውን ምልክት ባላቸው ላይ በሚያፈሰሰው የእግዚአብሔር ቁጣ መቅሰፍት አይደለም። «ከመቅሰፍቶቹ በፊት የነበሩት ፍርዶች በቀጥታ ከጌታ የመጡ አይደሉም፤ ፍርዶቹ የሚመጡት በሚከተለው መንገድ ነው፤ ጌታ ያስጠነቅቅናል፤ ያስተካክላል እንዲሁም ብቸኛውን ትክክለኛ መንገድ ያሳያል፤ የእርሱ ጥበቃ ስር የነበሩት፣ ከእግዚአብሔር መገፈስ ውጭ የራሳቸውን ፍላጎት ተከትለው የራሳቸውን መንገድ ከመረጡ፣ ጌታ፣ ሰይጣን በእነሱ ላይ የሚያስከትለውን ጥቃት ለመከላከል፣ መላእክቱን ስለነሱ አይልካቸውም። ዛሬ በባህርና በምድር ላይ የሚሠራው የሰይጣን ኃይል፣ መከራንና ጭንቀትን አምጥቶ አዳኙን ይጠብቃል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ጥበቃ ቀስ በቀስ ከዚህ ኃጢአተኛ ዓለም ስለሚወጣ

ነው። የፀጋው ጊዜ ሲያበቃ፣ መንፈስ ቅዱስ፣ የኢየሱስ ክርስቶስን የማስጠንቀቂያ መልእክት ከተቃወሙ ሰዎች ሙሉ በሙሉ ይለያያል፤ ከዚያም ለሰይጣን ፈቃድ ተላልፎ ይሰጣሉ። የእግዚአብሔር መቅሰፍቶችም በባቢሎንና በተከታዮቹ ላይ ይፈሰሳሉ።»

«ኢያሪኮን ያጠፏት፣ እያሱ 6፣ በአንድ ሌሊትም፣ አንድ መቶ ሰማንያ አምስት ሺህ የአሦር ሠራዊት ወታደሮችን የገደለ፤ 2ኛ ነገሥት 19፣35፤ ግብፅን በበኩር ሞት ምክንያት በሐዘን የሞሏት፣ ዘጸአት 12፣29፤ የእግዚአብሔር መልእክት፣ የመጨረሻዎቹን መቅሰፍቶች ለማወረድ፣ በፕላኔታ ላይም ጥፋትን ለመዘራት፣ መለኮታዊ ፈቃድን ይጠባበቃሉ።»

ክርስቶስ በሰማያዊ መቅደስ ስለ ኃጢአተኛ ሰው መማላዱን ሲያቆም፣ አውሬውንና ምስሉን በሚያመልኩትና ምልክቱንም በሚቀበሉት ላይ፣ ሁሉን ቻይ የሆነው የእግዚአብሔር ቁጣ፣ ያለ ቅልቅል ይፈሰሳል፤ ራእይ 14፡9-10።

«መግዛትና መሸጥ የሚከለክለው አዎጅ ታወጁ ብዙም ሳይቆይ፣ መንፈስ ቅዱስ ምድርን ጥሎ ይወጣል፤ የምህረት መልእክትም ወደ ሰማይ ይመለሳል፤ የሙከራውም ጊዜ ያበቃል፤ አራቱም መልእክትም አየራቱን ይለቃሉ፤ ከዚያም፣ «ለሰባቱ መልእክት፣ «ሂዱ፤ ሰባቱን የእግዚአብሔር ቍጣ ጽዋዎች በምድር ላይ አፍሰሱ»፣ የሚል ታላቅ ድምፅ ከቤተ መቅደሱ ሰማሁ።» ራእይ 16፡1። «ፊተኛውም ሄደ... ጽዋውን በምድር ላይ አፈሰሰ፤ የአውሬውን ምልክት በተቀበሉትና ለምስሉም በሰገዱት ሰዎች ላይ ከፋኛ የሚያሠቃይ ቍስል ወጣባቸው።» ራእይ 16፡2።

«ሁለተኛው መልእክ ጽዋውን በባሕር ላይ አፈሰሰ፤ ባሕሩም እንደ ሞተ ሰው ደም ሆነ፤ በባሕሩ ውስጥ የሚኖሩ ሕይወት ያላቸው ነገሮች ሁሉ ሞቱ።» ራእይ 16፡3።

እነዚህ ሁለት መቅሰፍቶች፣ ከፍታዎች በጸድቃን ላይ እንዲነሳሱ ያደርጋሉ፤ የእግዚአብሔርን ፍርድ በእነሱ ላይ ያመጣነው እኛ እንደሆንን ያሰባሉ፤ እኛንም ከምድር ገጽ ማጥፋት ቢችሉ ኖሮ ያደርጉታል። የልዑልን ቅዱሳን የመግደል አዎጅ ታወጁ። በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሞት ሲፈረድ፣ ይህን የሚያደርጉ ሰዎች፣ ልክ በእጃቸው ደምን እንዳፈሰሱ ያህል፣ የደም ማፍሰስ ጥፋተኛ ይሆናሉ።

«ሦስተኛው መልእክ ጽዋውን በወንዞችና በውሃ ምንጮች ላይ አፈሰሰ፤ እነርሱም ደም ሆኑ።» ራእይ 16፡3። ምንም እንኳን እነዚህ መቅሰፍቶች እጅግ አስፈሪ ቢሆኑም፣ የእግዚአብሔር ጽድቅና ፍርድ ግን ሙሉ በሙሉ ተረጋግጠዋል። መልእክትም፣ ሦስተኛውን ጽዋ ካፈሰሰ በኋላ እንዲህ አለ፣ «ያለህና የነበርህ ቅዱሱ ሆይ፤ እንዲህ ስለ ፈረደህ፣ አንተ ጻድቅ ነህ፤ የቅዱሳንንና የነቢያትን ደም ስላፈሰሱ፣ አንተም ደግሞ ደም እንዲጠጡ አደረገሃቸው፤ ይህ የሚገባቸው ነውና።» ራእይ 16፡5-6።

በአራተኛው መቅሰፍት ጊዜ፣ ሰዎችን እንድታቃጥል ለፀሐይ ኃይል ተሰጣት፤ «ፀሐይም ሰዎችን በእሳት እንድታቃጥል ንይል ተሰጣት። እነርሱም በታላቅ ሐርር ተቃጠሉ።» ራእይ 16፡8-9። ነቢያት፣ በዚህ አስጨናቂ ጊዜ የሚኖረውን የምድር ሁኔታ ይገልጻሉ። «ዕርሻዎች ባደጉቸውን ቀርተዋል፤ ምድሩም ደርቋል፤ የዕርሻው ዛፎች ሁሉ ደርቀዋል፤ ስለዚህም ደሴታ፣ ከሰው ልጆች ርቋል፤ የዕርሻው መከር ጠፍቷልና... ግምጃ ቤቶች ፈራርሰዋል፤ ጉተራዎቹም ተሰባብረዋል።... መንገት እንደ ምን ጮኹ፣ መሰማሪያ የላቸውምና፤ የበግ መንገት እንኳ ተቸግረዋል።... ወራጁ ውሃ ደርቋል፤ ያልተነካውንም መሰማሪያ እሳት በልቶታል።» ኢዩሌል 1፡10፣ 11፣ 12፣ 17፣ 18፣ 20። «የቤተ መቅደሱ ዝምሬ ወደ ዋይታ ይለወጣል፤ እጅግ ብዙ የሆነ የሰው ሬሳ ወድቆ ይገኛል፤ ዝምታም ይሰፍናል።» ይላል። አሞጽ 8፡3።

«እነዚህ መቅሰፍቶች፣ ዓለም አቀፋዊ አይሆኑም፤ እንደዚያ ከሆኑ፣ የምድር ነዋሪዎች ሙሉ ለሙሉ ይጠፋሉ።» የሙከራ ጊዜ ከማለቀ በፊት፣ ለሰርየት የፈሰሰው የክርስቶስ ደም፣ ኃጢአተኛው የጥፋቱን ሙሉ ቅጣት እንዳይቀበል ከልከሎታል፤ አሁን ግን፣ የእግዚአብሔር ቁጣ፣ ምንም ምህረት ሳይቀላቀልበት ይፈሰሳል። በዚህ ቀን የጌታን ቃል የመሰማት ረሃብ ይኖራል፤ በየቦታውም ይፈልጉታል፤ «ነገር ግን እያገኘችም፤» አሞጽ 8፡11-12።

«ዐምስተኛውም መልእክ ጽዋውን በአውሬው ዙፋን ላይ አፈሰሰ፤ የአውሬውም መንግሥት በጨለማ ተዋጠ፤ ሰዎችም ከሥቃያቸው የተነሣ ምላሳቸውን ያኝኩ ነበር፤ ደግሞም ከሥቃያቸውና ከቀሰሳቸው የተነሣ የሰማይን አምላክ ተሳደሱ እንጂ ከሥራቸው ንስሐ አልገቡም።» ራእይ 16፡10-11።

የእግዚአብሔር ሕዝብ ይሰደዳሉ፣ ይሰቃያሉ፣ ለምግብ እጦትም ይዳረጋሉ፣ ነገር ግን ልክ እንደ ነቢዩ ኤልያስ፣ እንዲጠፉ አልተተወም። «እግዚአብሔር ይጠብቅሃል፤ እግዚአብሔር በቀኝ በኩል ይከልልሃል። ፀሐይ በቀን እያቃጥልህም፤ ጨረቃም በሌሊት ጉዳት አታመጣብህም።»

እግዚአብሔር ከከፉ ሁሉ ይጠብቅሃል፤ ነፍሱንም ይንከባከባታል። እርሱ ከዐዳኝ ወጥመድ፣ ከአሰቃቂ ቸንፈር ያድንሃልና። በላባዎቹ ይጋርድሃል፤ በከንፎቹ ሥር መሸሽጊያ ታገኛለህ፤ ታግኝኩኑ ጋሻና መከታ ይሆንሃል። የሌሊትን አስደንጋጭነት፣ በቀን የሚወረወረውንም ፍላጻ አትፈራም፤ በጨለማ የሚደባባ ቸንፈር፣ በቀትር ረፍራፊውም አያሠጋም። በአጠገብህ ሺሕ፣ በቀኝህም ዐሥር ሺሕ ይወድቃል፤ ወደ አንተ ግን አይቀርብም። በዐይንህ ብቻ ትመለከታለህ፤ የከፉዎችንም መቀጣት ታያለህ። «እግዚአብሔርን መሸሽጊያ፤ ልዑልንም መጠጊያ አድርገሽዋልና። ከፉ ነገር እያገኘህም፤ መቅሠፍትም ወደ ድንኳንህ አይገባም።» መዝሙር 121፡5-7፤ 91፡3-10።

«ልክ እንደ ያዕቆብ፣ አማኞች ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ይታገላሉ። ፊታቸው የነፍሳቸውን ስቃይ ያሳያል። ገርጥተዋል፤ ነገር ግን ከልብ የሆነ ጸሎት ማድረስን አይቆምም። የኃይላን መላእክት ነገድ በዙሪያቸው ይሰፍራሉ፤ ጸሎታቸውን ሰምተው፤ ጭንቀታቸውን ይመለከታሉ። መላእክት ከአደጋው እነሱን ለመታደግ የአለቃቸውን ትዕዛዝ ይጠብቃሉ። ነገር ግን ትንሽ ተጨማሪ ጊዜ መጠበቅ አለባቸው።»

«ጠላቶቻቸው፣ ከተወሰኑ ቀን በፊት፣ ሕይወታቸውን ለመገጠቅ ይገባሉ፤ ነገር ግን የኃይላን መላእክትን ድንበር ማለፍ አይችሉም። አንዳንዶች ከትላልቅ እና ትናንሽ ከተሞች ሲሸጡ ጥቃት ይሰነዘርባቸዋል። ይሁን እንጂ፤ በእነሱ ላይ የሚሰበቁት የጦር መሳሪያዎች ልክ ከገለባ እንደተሠሩ ይሰበሰቡሉ። ይወዳድቃሉም። መላእክትም ሌሎችን አንድ ጦረኞች ሆነው ይጠብቃሉ።»

ነቢዩ እንዲህ ይላል፡ «ሰማያት ጽድቁን ያወጃሉ፤ እግዚአብሔር ራሱ ፊራጅ ነው።» መዝሙር 50፡6። **«ከአምስተኛው መቅሰፍት በኋላ፣ ሁለት የድንጋይ ጽላቶችን የያዘ እጅ በሰማይ ታየ፤ ይህም በሲና ተራራ ላይ፣ በነገድጓድና በመብረቅ መካከል የተነገረው፡ ቅዱስና ጻድቅ የሆነው የእግዚአብሔር ሕግ ነው። ዘጸአት 19፡16-18።**

ይህ ሕግ፣ እግዚአብሔርን ከሁሉም ነገር በላይ፣ በፍጹም አእምሮችን፣ በፍጹም ልባችንና በፍጹም ነፍሳችን እንድንወድ፣ የሕይወት መመሪያ ሆኖ ተሰጥቶን ስለነበር፣ አሁን ላይ እግዚአብሔር እርሱ የፍርድ መወሰኛ አድርጎ እንደገና ይገልጻል። ይህች የመጀመሪያዎቹ ከሁሉ የምትበልጠው ትእዛዝ ናት፤ በእነዚህም አስርቱ ትዕዛዛት ውስጥ፣ በመጀመሪያዎቹ አራት ትእዛዛት ውስጥ ተብራርታለች። ሁለተኛው ትእዛዝ፣ ከመጀመሪያው ጋር ተመሳሳይ ነው። **«ባልንጅረህን እንደ ራሱ ወደደኛ።»** የሚለው ትዕዛዝ፣ በመጨረሻዎቹ ስድስት ትእዛዛት ውስጥ ተብራርቷል። እጁም ጽላቶቹን ይከፍታል፤ እና አስርቱ ትእዛዛት በጣም ግልጽ ከመሆናቸው የተነሳ፣ የምድር ነዋሪዎች ሁሉ እንደ እሳት ደብዳቤ ሊያነቧቸው ይችላሉ።»

«የጠቆች ሐሰተኛ ፓስተሮችን ይኮንሱ፤ ትምህርትም ይማራሉ፤ ነገር ግን አሁን በጣም ዘግይቷል፤ ለዘላለም ጠፍተዋል። ሐሰተኛ ፓስተሮች፣ ታዳጊዎቻቸው የእግዚአብሔርን ሕግ እንዲያቃልሉና በላዩም እንዲያፈሙ የሚያደርጉ፣ ሕግ የሚጠብቁትንና የሚቀድሱትንም እንዲያሳድዱ የሚያደርጉ ደላይ ነገሮችን ተንብየዋል። እጅግ የሚያደንቁቸው፣ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለማጥፋት በሚውሉት የጦር መሣሪያዎች ሊያጠፏቸው ይነሣሉ።»

«ስድስተኛውም መልአክ ጽዋውን በታላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ ላይ አፈሰሰ፤ ከምሥራቅ ለሚመጡ ነገሥታት መንገድ እንዲዘጋጅላቸው የወንዙ ውሃ ደረቀ።» ራእይ 16፡12።

የአጋንንት መናፍስት፣ ሰዎችን ሁሉ በማታለፍ እንዲያጠምዱና፣ ሰይጣን ከእግዚአብሔር መንግሥት ጋር በሚያደርገው የመጨረሻ ወጊያ ላይ እንዲተባበሩ እንዲያደርጓቸው፣ የምድርንና በዓለም ያሉ ነገሥታትን ሁሉ ይፈልጋሉ። **«ከዚያም ከዘንዶው አፍ፣ ከአውሬው አፍና ከሐሰተኛው ነቢይ አፍ እንቅራሪት የሚመስሉ ሦስት ርኩብን መናፍስት ሲወጡ አየሁ። እነርሱም ምልክቶች የሚያደርጉ የአጋንንት መናፍስት ናቸው፤ ሁሉን በሚገልገል አምላክ ታላቅ ቀን ለሚሆነው ጦርነት እንዲሰበሰቧቸው ወደ ዓለም ሁሉ ነገሥታት ይሄዳሉ።»** ራእይ 16፡13-14።

እዚህ ላይ ነቢዩ እንደገና እነዚህ አጋንንታዊ መናፍስት የወጡባትን ባቢሎንን አሳይቷል፤ የሶስት-የሽ ጥምረቱ፣ ሦስቱ አካላትን ያካተተ ነጂ፤ እነሱም፣ ዘንዶው (ሰይጣን)፣ አውሬው (ርዕስ ሊቃነ ጳጳሳቱ) እና ሐሰተኛው ነቢይ (ፕሮቴስታንት) ናቸው።

«አሁን፣ በመልካምና በከፋ መካከል ያለውን የመጨረሻውን ታላቅ ጦርነት ለመዋጋት፣ ሁለት ታላላቅ ተቃራኒ ኃይሎች ተሰብስበዋል። አንደኛው ኃይል የሰማይና የምድር ፈጣሪ ነጂ። በእርሱ ወገን ያሉት ሁሉ ማኅተም አላቸው፤ ለትዕዛዛቱም ታዛዥ ናቸው። በሌላ ወገን ያለው ኃይል ደግሞ፣ የጨለማው አለቃ ሲሆን፣ ከእርሱም ጋር ያሉት፣ የአውሬው ምልክት ያለባቸው፣ የዓለማት ፈጣሪ የሆነውን የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት የማይታዘዙ፣ ከሃይደን እና ዓመፀኞች ናቸው።»

«ሰባተኛውም መልአክ ጽዋውን በአየር ላይ አፈሰሰ፤ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ካለው ዙፋንም «ተፈጸመ!» የሚል ታላቅ ድምፅ ወጣ። ከዚያም መብረቅ፣ ድምፅ፣ ነጉድጓድና ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ሰው በምድር ላይ ከተፈጠረ ጀምሮ እንዲህ ያለ ታላቅ የምድር መናወጥ ታይቶ አይታወቅም፤ ነውጡም እጅግ ታላቅ ነበር። ታላቁቱ ከተማ ከሦስት ተከፈለች፤ የሕዝቦች ከተሞችም ፈራረሱ፤ እግዚአብሔርም ታላቁቱን ባቢሎን አስታወሰ፤ በብርቱ ቍጣው ወይን ጠጅ የተሞላውን ጽዋ ሰጣት። ደሴቶች ሁሉ ሸሹ፤ ተራሮችም ሊገኙ አልቻሉም። በሚዛን ሲመዘን እያንዳንዱ አርባ ዐምስት ኪሎ ግራም የሚሆን ታላቅ በረዶ በሰዎች ላይ ከሰማይ ወረደባቸው፤ መቅሠፍቱ እጅግ አሠቃቂ ስለ ነበር፤ ሰዎቹ ከበረዶው መቅሠፍት የተነሣ እግዚአብሔርን ተሳደሱ።» ራእይ 16፡17-21።

የክርስቶስ ዳግም ምጽዓት የሚሆነው፣ በሰባተኛውና በመጨረሻው መቅሰፍት ወቅት ነው። ለመግለጽ እንኳን አስቸጋሪ የሆነ፣ አስቃቂ የመሬት መንቀጥቀጥ ይሆናል፤ **ራእይ 6፡14-17።** እያንዳንዱ በረዶ ስልጣን ጋውንድ ያህል ይመዝናል። የእግዚአብሔርን ሕዝብ በአውሬው ምልክት ያሳደዱትና፣ ዓለም አቀፍ ሃይማኖታዊ፣ ፖለቲካዊ እና ኢኮኖሚያዊ ህብረት (ታላቁቱ ባቢሎን)፣ ሙሉ በሙሉ ጥፋት ደርሶባቸዋል።

«የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ» የሚል ጽሑፍ የተጻፈበት ልብስ የለበሰው፣ ሁሉን ገደብ የሆነው አምላክ፣ ከተልባ አግር የተሰራ ነጭን ገጽሕ ቀጭን ልብስ የለበሰ፣ ነጭ ፈረሶችን የሚጋልቡ የሰማይ ሠራዊትን ይመራል። **«ዐይኖቹ እንደ እሳት ነበላባል**

ናቸው፤ በራሱም ላይ ብዙ ዘውዶች አሉ። ከርሱ በቀር ማንም የማያውቀው ስም በርሱ ላይ ተጽፏል። እርሱ በደም የተነከረ ልብስ ለብሷል፤ ስሙም የእግዚአብሔር ቃል ነው።... ሕዝቦችን የሚመታበት ስለታም ሰይፍ ከአፉ ወጣ፤... እርሱም፤ የብርቱ ቍጣ ወይን መጭመቅያን ይረግጣል።» ራእይ 19፡11-16። «መላዋ ምድር ትታወካለች፤ እንደ ባሕር ሞገድም ተናወጣለች። ገፅዋም ይሰነጣጠቃል፤ መሠረቷም ይፈርሳል። የባሕር ከተሞች በጥፋታቸው ምክንያት በቁጣ ማዕበል ይዋጣሉ፤ ትልልቅ፣ ግርማ ሞገስ የተላበሱ፤ ትዕቢተኛ እና እብሪተኛ ከተሞች፤ በመጥረጊያ እንደተጠረጉ ያህል ይወድማሉ። የምድር ታላላቅ ሰዎች፣ የግል ክብር ፍለጋ ሀብታቸውን ያባከኩባቸው ቤተ መንግሥቶች እንዲሁም ውድ እና ውብ ሕንፃዎች፣ በዓይኖቻቸው ፊት ወድመው ወደ አመድነት ይቀየራሉ።

አሁን ደግሞ በታላቁ መከራ ወቅት፤ እግዚአብሔር ለታማኝ ልጆቹ የሚሰጠውን ምክርና ፈቃድ እንመልከት።

**ታላቁ የመከራ ጊዜ
(የጸድቃን ሕይወት እና ተሞክሮ)**

የፀጋው ወቅት አብቅቷል፤ አራቱ የምድር ነፋሳት ተፈተዋል፤ ነፋሳቱን የያዙአቸው አራቱ መላእክት እና የምህረት መልአኩም ስፍራቸውን ለቀው ሄደዋል፤ **ራእይ 7:1። ከእንግዲህ ወዲህ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰማያዊው መቅደስ ወሰጠ፣ ስለ ሰው ልጅ ኢየሱስም፤ የማስተሰረይ ሥራውም ተጠናቋል።** የእግዚአብሔር ቁጣ፣ ንስሐ በማይገቡና በታላቅ ትግትና እና ፍቅር የቀረበውን የክርስቶስን አዳኝነት ለመቀበል ፈቃደኛ ባልሆኑ ሰዎች ላይ፣ ያለ ቅልቅል ይፈሰሳል።

በዚህ ጊዜ በምድር ላይ የቀሩት የእግዚአብሔር ልጆች፣ የሕያው እግዚአብሔርን ማንተም ተሸከመዋል፤ በምሳሌያዊ አነጋገርም፣ በመቶ አርባ አራት ሺህ የአምላካችን አገልጋዮች ይመሰላሉ፤ **ራእይ 7:4።** ይህ ቡድን ልዩ እና ድንቅ ነው፤ ምክንያቱም፣ አማላጅ በሌለበት በታላቁ የመከራ ጊዜ ውስጥ ያልፋልና ነው። ብዙ ያልታሰቡ እና የማይፈለጉ ከባድ ችግሮች ያጋጥሟቸዋል። **«እነዚህ ተግዳሮቶች፣ እጅግ አስፈሪ እና ከማንም ሰው የመረዳት አቅም በላይ ናቸው፤ ከፊታችን በሚጠብቁን በእነዚህ ጊዜያት፣ ድካምን፣ መዘግየትን፣ ረሃብን እና ክፉ ችግርን በመቋቋም የሚያበራታን እምነት ያስፈልጋል።»**

«ዛሬ ላይ፣ ከግድ የለሽነታችን፣ ከቸልተኝነታችን እና ከስንፍናችን የተነሳ፣ **«መንግሥታት ከተመሠረቱበት ጊዜ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ ታይቶ የማይታወቅ ታላቅ የመከራ ጊዜ።»** ዳንኤል 12:1። ወስጥ በድል ለማለፍ የሚያስፈልገውን ልምድ የለንም። መለኮታዊው የጥበቃ መንፈስ፣ የአስተዳደር አካላትንና ክፉ ሰዎችን ይለያቸዋል። በሰይጣን ቁጥጥርና አመራር ስር ይተዋሉ። **እግዚአብሔር ጊዜውን ካላሳጠረ በስተቀር፣ ሰዎች ሥጋ ለባሾች ሁሉ የሚጠፋበትን ሕጎች ያረቃሉ፤ ማቴዎስ 24:22።**

ጌታ ከዚህ የችግር ጊዜ በፊት፣ ብዙዎችን ወደ አረፍት ይጠራል፤ ምክንያቱም በሕይወት ከተረፉት ውስጥ ፈተናዎች ማን መቋቋም እንደሚችል ያውቃል። ከዚህ ጊዜ በፊት፣ ብዙ ትንንሽ ልጆች ይሞታሉ፣ ነገር ግን በሰማያዊው ፍርድቤት ፊት በምንቀርብበት ጊዜ፣ ልጆቻችንን እንደገና እናያቸዋለን።

የሰይጣን ዓላማ፣ የእግዚአብሔርን አገልጋዮችን ከምድር ላይ ማጥፋት ነው፤ ይህም በምድር ላይ ያለውን ሉዓላዊነቱን ማንም ሰው እንዳይፈታተን ለማድረግ ነው። **የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁ እና የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት ያላቸው ሰዎች፣ የዘንድውንና የሠራዊቱ ቁጣ፣ ከምድር ላይ ሊያጠፋቸው እንደሆነ ይሰማቸዋል።**

የመጨረሻዎቹ ሰባት መቅለፍቶች፣ ከፋዎችን በጸድቃን ላይ ያስቆጣሉ፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ፍርድ በእነሱ ላይ ያመጣዘው እኛ እንደሆንን ይናገራሉ፤ ስለዚህ፣ እኛን ከምድረ ገጽ ካጠፉ፣ መቅለፍቶቹ እንደሚቆሙም ያሰባሉ።

ይህ በጣም የሚያሳዝን ነው፣ ምክንያቱም ገዳዮች፣ እራሳቸውን ክርስቲያን ብለው የሚጠሩ፣ ነገር ግን የክርስቶስ ተከታዮች ያልሆኑ ናቸው። በሰይጣን የተታለሉ ሐሰተኛ አማኞች ናቸው። ኢየሱስን እየተከተሉ እንደሆነ ያምናሉ፣ ነገር ግን የእውነትን ብርሃን በመከዳቸው፣ መጽሐፍ ቅዱስን ባለመቀበላቸው፣ በጌታ ኢዲስ ፍጥረት ለመሆንም ባለመፈለጋቸው፣ ሰይጣንን ይከተላሉ። ይህንን ውሸት ስለወደዱ፣ ኢየሱስ የጠየቀው የአኗኗር ዘይቤ ለውጥ አልተስማማቸውም፤ መጽሐፍ ቅዱስን ከአኗኗር ዘይቤያቸው ጋር እንዲስማማ አድርገው ቀይረውታል። እግዚአብሔር ያቀረበላቸውን ለውጦች በመጻፍ፣ የራሳቸውን እምነቶች፣ ሀሳቦች እና አስተያየቶች ተከትለዋል፤ የመጽሐፍ ቅዱስን እውነቶች በማጣመም እና በማዘባወቅም እራሳቸውን አጽድቀዋል።

«መልካም የሆነውን የማይወድዱ፤» 2ኛ ጢሞቴዎስ 3:3፤ ስለሆኑ፣ «ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወዱ፤» 2ኛ ጢሞቴዎስ 3:4፤ መሆንን መረጡ። የመንፈስ ቅዱስ ተቃራኒ የሆነውን፣ የሰይጣንን መንፈስ ተቀበሉ። ልክ እንደ ቃየን፣ በወንድሞቻቸው ላይ በከፋት ተነሱ። ኢየሱስም ስለእነዚህ እንዲህ ብሏል፡ «ከምክራብ ያስወጧችኋል፤ እንዲያውም የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን እንዳገለገለ የሚቆጥርበት ጊዜ ይመጣል። ይህን ሁሉ የሚያደርጉባችሁ፣ አብን ወይም እኔን ስላላወቁ ነው።» ዮሐንስ 16:2-3።

«ሰዎች በዚህ ክፉ መንፈስ በጣም ስለሚታሰሉ፣ ሰይጣን ፍጹም በሆነ መንገድ ይጠናወታቸዋል፤ መቅለፍቶቹ የሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን፣ የሐሰተኛው ሰንበት፣ የአውሬውም ምልክት አለመከበር ውጤት መሆናቸውን ያውጃሉ። ታዋቂ አብያተ ክርስቲያናት ከመድረኮቻቸው ላይ፣ ዓለም አሁድን በሚገባው መንገድ ባለማክበር፣ እየተቀጣጠሉ እንደሆነ ያውጃሉ። የቤተ ክርስቲያንንና የመንግሥትን ሕግ ለሚቃወሙ ጥቂቶች፣ ምንም እይነት ርኅራኄ እና ትዕግስት እንዳይኖር በግልጽ ይጠይቃሉ። መላው ሕዝብ ከሚጠፋ፣ እነዚህ ጥቂቶች ቢጠፉ ይሻላል ይላሉ። ከአንድ ሺህ ዘጠኝ መቶ ዘጠና ዓመታት በፊት፣ እንደዚህ እይነት ተመሳሳይ ክርክር በኢየሱስ ላይ ተነሥቶ ነበር። «ሕዝቡም ሁሉ እንዳይጠፋ አንድ ሰው ስለ ሕዝቡ ይሞት ዘንድ ለእኛ እንዲሻለን አታስቡምን?» ዮሐንስ 11:50። ይህ አመክንዮ ወሳኝ ይሆናል።

አሁድን በማያከብሩ ሁሉ ላይ የሞት አዎጅ ሲታወጅ፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ ከከተማ ቤታቸው ሸሽተው ከትናንሽ ቡድኖች ጋር ተቀላቅለው ለመኖር፣ በረሃማና ብቸኛ ወደሆኑ ቦታዎች ለመሰደድ ይገደዳሉ። ከሁሉም ብሔሮችና መደቦች የተውጣጡ ብዙ ሰዎች፣ ታላላቆችና ታናናሾች፣ ባለጠነችና ድሆች፣ ጥቁርና ነጭ፣ ኢ-ፍትሃዊና ጨካኝ ወደሆነ ባርነት ወሰጥ ይገባሉ። የእግዚአብሔር

አማኞች፣ እየታሰሩ፣ በአስር ቤቶች እየማቀቁ፣ ሞት እየተፈረደባቸው፤ ሌሎች ደግሞ፣ በጥማትና በረሃብ እንዲሞቱ በሚያስጨንቁና በጨለማ አስር ቤቶች ውስጥ እየተጣሉ፣ በሚያስጨንቁ ክፉ የመከራ ቀናት ውስጥ ያልፋሉ።

የእግዚአብሔር ልጆች በተለያዩ በዓለም ቦታዎች ውስጥ ይገኛሉ፤ በቡድን ሳይሆን በግለሰብ ደረጃ ይፈተናሉ። እያንዳንዳቸው በዓለም ውስጥ ከአነሱ ወጪ ሌላ ማንም እንደሌለ አርገው፤ ፈተናዎችንና መከራዎችን በእራሳቸው መቀቋም አለባቸው።

በዚህ የመከራ ዘመን፣ የቅዱሳን መሪዎችና ቤቶች ዋጋ የላቸውም፤ ለእውነት እድገትና መስፋፋት አስተዋጽኦ ለማድረግ ሀብታቸውን መጠቀም አይችሉም። **ለወንጌል እድገት አንድ ነገር ማድረግ ከፈለግን፣ ዛሬውኑ ማድረግ አለብን። ገብረትህን መቼ እና በምን ያህል መሸጥ እንዳለብህ ማወቅ ከፈለግክ ጌታን ጠይቅ። ምን ማድረግ እንደሚገባህ እና መቼ ማድረግ እንዳለብህ አርሱ ያሳየሃል።** ሁልጊዜ በአእምሮችን ውስጥ፣ **«በዚህ ምድር ላይ ለራሳችሁ ሀብት አታከማቹ... በሰማይ ለራሳችሁ ሀብት አከማቹ።» ማቴዎስ 6፡19-20፤** እና **«ያላችሁን ሸጡና ለድሸች ሰጡ።» ሉቃስ 12፡33፤** የተባለውን ማሰብ አለብን። እና በዚህ መንገድ፣ በዓለም ላይ ያለውን ሥራውን የሚያበረታቱ ስጦታዎችን እየሰጠን፣ ለእግዚአብሔር፣ የእራሱን ሀብት መልሰን እንሰጣለን።

በዚህ ጊዜ በሕይወት ያሉት የእግዚአብሔር ልጆች ሁሉ፣ የያዕቆብን መከራ እና ስቃይ ይጋፈጣሉ። ይህም ከባድ የጭንቀት ጊዜ ይሆናል። የገረግ ፈታቸው፣ የነፍሳቸውን ስቃይ ያሳያል። **«እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ «የፍርሀትና የሽብር ጨኸት ተሰምቷል፤ ሰላምም የለም። እስከ ጠይቁ፤ ተመልክቱም፤ ወንድ መውለድ ይችላል? ታዲያ ወንድ ሁሉ ምጥ እንደ ያዛት ሲት፣ እጁን በሆዱ ላይ አድርጎ፣ የሰውነት ሁሉ ፊት ጠቀሮ የማየው ለምንድን ነው? ወዮ ለዚያ ቀን እንደዚያም ያለ ይኖርም፤ ለያዕቆብ የመከራ ጊዜ ነው፤ ነገር ግን ይተርፋል።» ኤርሚያስ 30፡5-7።**

ዳድቃን፣ እንደ ጥቅም-አልባነት ያለ እጅግ ከባድና ልክ ያልሆነ ስሜት ይኖራቸዋል፤ ኃጢአታቸውን ማስታወስ ባለመቻላቸው ከባድ የአእምሮ ስቃይ ጊዜ ይሆንባቸዋል። እነዚህ ኃጢአቶች ተፈትነው ተሰርዘዋል፤ ስለዚህ ሊያስታወቃቸው አይችሉም። ነገር ግን የእግዚአብሔርን ምሕረት፣ ታላቅነት እና የንስሐቸውን ቅንነት በማስታወስ፣ ክርስቶስ ንስሐ ለገቡ ኃጢአተኞች የሰጣቸው ተስፋዎች እንዲፈጽም ይጻፋሉ። እምነታቸው አይጎድልም፣ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ኃይል ይይዛሉ።

የእግዚአብሔር ሕዝብ ከመከራ ነፃ አይሆንም፤ ምንም እንኳን፣ በዓመፅ፣ በረሃብና በሕመም የተሞላች ምድር ላይ ቢሰደዱም፣ በጨንቆም፣ የመሰረታዊ ፈላጎቶች ማይሟሉላቸውም እንዲሁም የምግብ አጠገብ ቢኖርም እግዚአብሔር ግን ለጥፋት አልወሰናቸውም። እግዚአብሔር ሕዝቡን ለዚህ ፈተና ያዘጋጃል፤ ይህም ሰዎች ራሳቸውን የሚከዱበት እና ሕይወትን ለማቆየት የሚያስችል በቂ ምግብ ብቻ የሚመገቡበት ሁኔታ ነው። እግዚአብሔር ላይ ሙሉ በሙሉ መተማመን እና በኃይሉም ላይ መድገፍ ያስፈልገናል።

ምንም እንኳን በጣም ያነሰ ቢሆንም፣ ጌታ ኢየሱስ በምድረ በዳ በተፈተን ጊዜ ካጋጠመው ጋር ተመሳሳይ የሆነ እጅግ በጣም ከባድ ፍላጎት እና መከራ ቢኖርም፣ በዚህ ጊዜ ዳድቃንን በእንጀራና በውሃ እንዲኖሩ ያስገድዳቸዋል። ነገር ግን ለአነሱ እንዲህ ተብሏል። **«የተራራም ምሽግ መጠጊያው ይሆናል፤ እንጀራ ይሰጠዋል፤ ውሃውም አይቋረጥበትም።»** ኢሳይያስ 33፡16። እና **«ልዑልንም መጠጊያ አድርገሽዋልና። ክፉ ነገር እያገኘህም፤ መቅሠፍትም ወደ ድንኳንህ አይገባም፤ በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ፣ እግርህም ከድንጋይ ጋራ እንዳይሰናከል።»** መዝሙር 91፡9-11። እግዚአብሔር ምግብ ይሰጣቸዋል፤ በቅዱሳን መላእክት ጥበቃም ይጠበቃሉ።

«ምንም እንኳን ምድርን በሚከበበው በዚህ የጨለማ ዘመን ለአነሱ አማላጅ ባይኖርም፣ ነፍሳቸው ከኢየሱስ ጋር ያላትን ግንኙነት ማንም ይሁን ምን ሊያቋርጥ አይችልም። ጌታ ድክመቶቻቸውን ሁሉ ያውቃል እንዲሁም ፈተናዎቻቸውን ሁሉ ያያል፤ እርሱ ከምድራዊ ኃይሎች ሁሉ የበላይ ነው። እናም መላእክቱን ወደ ጨለማ እና ብቸኛ ስፍራዎች ሁሉ በመላክ የሰማይን ብርሃን እና ሰላም ይሰጣቸዋል። **እንደዚህ አይነት እምነት ያላቸው ሰዎች በእዚያ ሰላላ፣ አስር ቤቶች ወደ ቤተመንግስትነት ይለወጣሉ፤ ከዚያም ስፈራ፣ የምስጋና፣ የደስታ፣ የእምነትና የተስፋ መዝሙሮች፣ እንዲሁም ጸሎቶች ለአምላካችን ይቀርባሉ።** ልክ ጳውሎስና ሲላስ በፊልጵስቱስ እስር ቤት እኩለ ሌሊት ላይ ሲጸልዩ እና ለእግዚአብሔር ሲዘምሩ እንደሆነው ሁሉ፣ አሰልጥኖ ጨለማ ግድግዳዎች በሰማይ ብርሃን ይበራሉ፤ የሐዋርያት ሥራ 16፡25።

ልክ እንደ ነቢዩ ኤልሳቤ፣ የእግዚአብሔርን ቃል የሚጠብቁና የክርስቶስ ትዕግሥት ባላቸው ሰዎች ዙሪያ፣ የኃያላን መላእክት ሠራዊት ይኖራል። 2ኛ ነገሥት 6፡16-17። ጭንቀታቸውን ያዩና ጸሎቶቻቸውን የሰሙ መላእክት በአዘኔታና በርኅራኄ የተሞሉ ናቸው፤ ከአደጋውም ሊያድናቸው፣ የአለቃቸውን ትዕዛዝ ብቻ ይጠባበቃሉ። **ምክንያቱም ደግና መልካም የሆነው ኢየሱስ፣ እርዳታ በጣም በሚያስፈልገን ጊዜ ይልከልናል። የእግዚአብሔር ሕዝብ ኃያላን ይሆናሉ፣ ስይጣገን ሠራዊቱም ሊያጠፋቸው አይችሉም፤ ምክንያቱም በኃያላን መላእክት ይጠበቃሉና።**

የእኛ ኃላፊነት፣ ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ መዝገትን እና ከአባታችንና ከእዳኞችን ጋር ቅድስናችንን ከፈጸመ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር፣ መተባበር ነው። **ሁሌም በትልቅ ጥረት ዉስጥ ሆነን፣ በክርስቶስ ጸጋና ኃይል ፍጹማን መሆን ይገባናል።** ሁልጊዜም ከሥጋዊ አእምሮችን ጋር የማያቋርጥ ውጊያ ሊኖረን ይገባል። **ክርስቶስ የእኛ ምሳሌ ነው፤ እኛ የእርሱ ደቀ መዛሙርነት ነን፤ የሰማይን አባታችንን ትዕዛዛት ጠብቋልና፣ ስይጣገን ሊጠቀምበት የሚችል ምንም ኃጢአት አልነበረበትም፤ እኛም እንዲሁ ማድረግ**

አለብን። ይህ ከትልቁን መከራ ሊቋቋሙ የሚችሉ ሁሉ ራሳቸውን ሊያገኙበት ያለባቸው ሁኔታ ነው። «በእናንተ መልካምን ሥራ የጀመረው እርሱ እስከ ክርስቶስ ኢየሱስ ቀን ድረስ ከፍጻሜው እንደሚያደርሰው ርግጠኛ ነኝ። ፊልጵስዩስ 1:6። ራስን መግዛትን መማር እና በዙሪያችን ያለውን ኃጢአት ማሸነፍ አለብን። ሕይወት እስካለ ድረስ የአረፍት ጊዜ አይኖርም፤ ግቡን ባናሳካም እንኳ ትግሉ የማያባራ ነው፤ በዚህ ሕይወት፣ ፈጽሞ እንደማናገኘው በማወቅ ከሁሉም ፍጡራኖቻችን ጋር ወደ ፍጽምና እንሸጋገራለን።

«የእግዚአብሔር ፈቃድ፣ ከዝሙት እርቃችሁ እንድትቀደሱ ነው፤» **1ኛ ተሰሎንቄ 4:3።**
እነዚህ 144,000 ቱ፣ የነፃነት መዝሙር፣ የልምድ ዝማሬ፣ ሌላ ቡድን የማያውቀው ተምከር የሆነውን፣ «የሙሴን መዝሙርና የበጉን መዝሙር» የሚዘምሩት ብቻ ናቸው፤ እነዚህም የሰው ልጅ ከኖረበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ታይቶ በማይታወቅ ታላቅ የመከራ ዘመን ውስጥ ያልፋሉ፤ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ፍርድ ሲመጣም ያለ አማላጅ ይቆማሉ። «ከእሳት ጋራ የተቀላቀለ የብርጭቆ ባሕር የሚመስል አየሁ፤ በባሕሩም አጠገብ አውሬውን፣ ምስሉንና የሰሙን ቅጥር ድል የነሠትን ቆመው አየሁ፤ እነርሱም ከእግዚአብሔር የተሰጣቸውን በገና ይዘው፣ የእግዚአብሔር ባሪያ የሆነውን የሙሴን መዝሙርና የበጉን መዝሙር እንዲህ እያሉ ይዘምሩ ነበር፤ «ሁሉን ችይ ጌታ አምላክ ሆይ፤ ሥራህ ታላቅና አስደናቂ ነው። የሕዝቦች ገጉሥ ሆይ፤ መንገድህ ጽድቅና እውነት ነው።» ራእይ 15:2-3።

«የእግዚአብሔር ቅዱሳን በሰይጣንና በክፉዎች ሠራዊት ተከበው ይገኛሉ። እኩለ ሌሊት ነው፤ ሰማዩ ጨልሟል። የእግዚአብሔር ሕዝብ የእግዚአብሔርን ጥበቃ እየጠየቁ፣ በአሰቃቂ የእርስ ቤት ክፍሎች ውስጥ ተዘግቶባቸው ወይም በጫካዎችና በተራሮች ውስጥ ተደብቀዋል። ከሞት ማምለጫ የለም፤ እናም የእግዚአብሔርን ትዕዛዛት የሚጠብቁትን እና በኢየሱስ የሚያምኑትን ጥፋት የተረጋገጠ ይመስላል። በየቦታው በክፉ መላእክት ተመስጦ የተነደፉ፣ የድል ጩኸት የሚጮኑ፣ የሚያፈዙ እና ጉዳት ለማድረስ የቸኮሉ፣ ሞትንና ጥፋትን ለመስራት ዝግጁ የሆኑ የክፉ ሰዎች ቡድን አለ፤ እናም እራሳቸውን በምርኮአቸው ላይ ሊጥሉ ነው፤ በድንገት ከሌሊት ጨለማ በጣም የላቁ ብዙ ጨለማዎች ወደ ምድር ሲወርዱ። «ሰባተኛውም መልአክ ጽዋውን በአየር ላይ አፈሰሰ።» ራእይ 16:17። የሚያስፈራና የሚያስደነግጥ አውሎ ነፋስም ክፉዎችን ሁሉ በድምፁ ያደነዘዛል። እግዚአብሔር ሕዝቡን ለማዳን ኃይሉን ሊያሳይ ነው፤ የእግዚአብሔርም ድምፅ እንደ ብዙ ውኃ ድምፅ ሰማያትንና ምድርን ያናውጣል።»

«ቅዱስና እውነተኛ የሆነው፣ የዳዊትንም መከፈቻ በእጁ የያዘው እንዲህ ይላል፤ እርሱ የከፈተውን ማንም ሊዘጋው አይችልም፤ የዘጋውንም ማንም ሊከፍተው አይችልም። በትዕግሥት እንድትጸና የሰጠህን ትእዛዜን ስለ ጠበቅህ፣ እኔ ደግሞ በምድር ላይ የሚኖሩትን ሊፈትናቸው በባለም ሁሉ ላይ ከሚመጣው የፈተና ሰዓት አጠብቅሃለሁ። ቶሎ እመጣለሁ፤ ማንም አክሊልህን እንዳይወስድብህ ያለህን አጥብቀህ ያዝ። ድል የሚነሣውን በአምላኬ ቤተ መቅደስ ውስጥ ዐምድ አደርገዋለሁ፤ ከዚያም ከቶ አይወጣም። የአምላኬን ስምና የአምላኬን ከተማ ስም ይኸውም ከአምላኬ ዘንድ የምትወርደውን የአዲሲቱን ኢየሩሳሌም ስም በርሱ ላይ እጽፋለሁ፤ አዲሱን ስሜንም በርሱ ላይ እጽፋለሁ።» ራእይ 3:7፤ 10-12።

የክርስቶስ መመለስ

«የምድር መሠረት ይናወጣል፤ ሕንጻዎቿም በታላቅ ድምፅ ይወድቃሉ። ባሕሩ፣ ከማሰር እንደሚፈሰ ይፈሰሳል፤ ፕላኔቷም ሁሉ በኃይል ትናወጣለች። በታላቁ ጨለማ መካከል ሊገለጽ የማይቻል ክብር አለ፤ «በቤተ መቅደሱ ውስጥ ካለው ዙፋንም «ተፈጸመ!» የሚል ታላቅ ድምፅ ወጣ።» ራእይ 16:17። እብሪተኛ እና ትዕቢተኛ ከተሞች በታላቅ ኃይል ይንቀጠቀጣሉ፤ እንደ ሰካራም ይንገዳገዳሉ፤ ኃያላን ሀብታቸውን ያባከኩባቸው ድንቅ ቤተ መንግሥቶች በዓይናቸው ፊት ሙሉ በሙሉ ይወድማሉ። የእስር ቤቱ ግድግዳዎች ከላይ እስከ ታች ይወድቃሉ።

«መብረቅ፣ ድምፅ፣ ነጎድጓድና ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ሰው በምድር ላይ ከተፈጠረ ጀምሮ እንዲህ ያለ ታላቅ የምድር መናወጥ ታይቶ አይታወቅም፤ ነውጡም እጅግ ታላቅ ነበር።» ራእይ 16:18። ሰባተኛውም መልአክ ጽዋውን አፈሰሰ፤ ሰባተኛውም መቅሠፍት በኃይል መቅሰፍ ጀመረ። የእግዚአብሔር ዙፋን ክብርም አየሩን ወጋ፤ «እነሆ፤ በደመና ይመጣል፤ የወጉት ሳይቀሩ፤ ዐይን ሁሉ ያየዋል፤» ራእይ 17። ተራሮች እንደ ገለባ በነፋስ ይወሰዳሉ፤ ስብርባሪ ድንጋጎችም በየቦታው ይበተናሉ። ዓለም እንደ ባሕር ሞገድ ይናወጣል፤ ይገለበጣልም፤ ተራሮች ይወገዳሉ፤ የሚኖሩባቸው ደሴቶች ይሰጥማሉ፤ የምድርም ገፅ ሁለት ይከፈላል፤ አውሎ ነፋስ ወደቦችን ይጠርጋል፤ በረዶውም የጥፋት ሥራውን ያከናውናል። «ደሴቶች ሁሉ ሸሹ፤ ተራሮችም ሊገኙ አልቻሉም። በሚዛን ሲመዘን እያንዳንዱ አርባ ዐምስት ኪሎ ግራም የሚሆን ታላቅ በረዶ በሰዎች ላይ ከሰማይ ወደረባቸው፤ መቅሠፍቱ እጅግ አሠቃቂ ስለ ነበር፤ ሰዎቹ ከበረዶው መቅሠፍት የተነሣ እግዚአብሔርን ተሳደሱ።» ራእይ 16:20-21።

መቃብሮች ይከፈታሉ፤ «በምድር ዐፈር ውስጥ ካንቀላፉት ብዙዎች ይነቃሉ፤ አንዳንዶቹ ለዘላለም ሕይወት፣ ሌሎቹም ለውርደትና ለዘላለም ጉስቀልና ይነሣሉ።» ዳንኤል 12:2 የጌታን ቃል አምነው የሞቱ ሁሉ፤ እግዚአብሔር ሕጉን ከሚጠበቁት ጋር ያደረገውን የሰላም ቃል ኪዳን ለመስማት ከመቃብር በክብር ይወጣሉ። «የወጉት ሳይቀሩ፤ ዐይን ሁሉ ያየዋል፤» ራእይ 17፤ የክርስቶስ መከራዎች ላይ ያፈዘሩ የተሳሰሉ፤ እንዲሁም በሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ፤ የአውገትና የሕዝቡ ክፉ ጠላቶች የነበሩት፤ እርሱን በክብር ለማየት ይነሳሉ፤ ታማኝና ታዛዥም በክብር ይሸሉማሉ። ይህ የክፉዎች ትንሣኤ፤ የመጨረሻው መቅሰፍት ካለፈ በኋላ ብዙም ሳይቆይ ይከናወናል፤ እናም በእነዚህ ክፉዎች ላይ የሚደርሰው ቅጣትና ውርደት በጣም ከባድ ስለሚሆን፤ ይህ ትንሣኤ «ልዩ ትንሣኤ» በመባል ይታወቃል።

«በቅርቡ፣ የእግዚአብሔር ድምፅ የሌሎችን የመመለሻ ቀንና ሰዓት የሚያስታውቅበት ቦታ በአሪዮን ውስጥ ይኖራል። 144,000ዎቹ ቅዱሳን ሁሉም በሕይወት አሉ፤ የእግዚአብሔርንም ድምፅ ያውቃሉ እንዲሁም ይረዳሉ፤ ከፋዎች ግን የሚሰሙት ነጎድጓድና የምድር መናወጥን ብቻ ነው። እውነተኛ አማኞች፣ አይኖቻቸውን አንጋጠዉ፤ የእግዚአብሔርን ድምፅ ይሰማሉ፤ ቃላቶቹ በመላው ዓለም ላይ እንደ አስፈሪ የነጎድጓድ ድምፅ ያስተጋባሉ። በዚህ አስደናቂና ታላቅ ትዕይንት መካከል፤ በእያንዳንዱ ሐረግ መጨረሻ ላይ፤ ቅዱሳን፣ ከሲና ተራራ ሲወርዱ፤ በእግዚአብሔር ክብርና በሙሴ ፊት ያበራሉ። ክብር ለእግዚአብሔር ይሁን! ሃሌ ሉያ! ከዚያም እግዚአብሔር የሰባተኛውን ቀን ሰንበትን ቅዱስ አድርገው ለሚጠበቁት ዘላለማዊ በረከቱን ያፈሰሳል፤ ከዚያም በአውሬውና በምስሉ ላይ ታላቅ የድል ጩኸት ያሰማል።»

የጠፋት፣ ድዳ ፍጡር የሆነውን አምላካቸውን ረገመ፤ «ተራሮቹንና ዐለቶቹንም፤ «በላዎችን ውደቁ፤ በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ፊት ከበጉም ቊጣ ሰውሩን፤» አሉም ራእይ 6:16። ክፉዎች እግዚአብሔር ስላሸነገዱ ያዘናሉ፤ ስለበደላቸው ደንታ የላቸውም፤ በኃጢአታቸውም ያዘናሉ፤ ነገር ግን ከከፋታቸው ተመልሰው ንስሐ አይገቡም።»

«በቅርቡ በአሪዮን ትንሽ ጥቁር ደመና ይታያል፤ መጠኑም የአንድ መዳፍ ግማሽ ይህል ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ የሰው ልጅ ምልክት እንደሆነ ያውቃሉ። ወደ ምድር ሲቃረብ፤ ወደ ትልቅ ነጭ ደመና እስኪለወጥ ድረስ፤ ብርሃማ እና ግርማን የተሞላ ይሆናል፤ መሠረቱም የሚባላ አሳት ይመስላል፤ እላይም የሚያንጸባርቅ የቃል ኪዳን ቀስተ ደመና ነው። አየሱስ እንደ ታላቅ ድል አድራጊ ሆኖ ከፊት ለፊት በሚሊዮን በሚቆጠሩ መላእክቱ ታጅቦ ይመጣል። «ለሰማይም ተከፍቶ አየሁ፤ እነሆ አንድ ነጭ ፈረስ ነበረ፤ በፈረሱም ላይ፤ ታማኝና እውነተኛ» የሚባል ተቀምጦ ነበር፤ እርሱም በጽድቅ ይፈርዳል፤ ይሞጋልም። ዐይኖቹ እንደ አሳት ነበልባል ናቸው፤ በራሱም ላይ ብዙ ዘውዶች አሉ። ከርሱ በቀር ማንም የማይውቀው ስም በርሱ ላይ ተጽፏል። እርሱ በደም የተነከረ ልብስ ለብሷል፤ ስሙም የእግዚአብሔር ቃል ነው። የሰማይም ሰራዊት ነጭ፤ ንጹሕና ከተልባ እግር የተሠራ ቀጭን ልብስ ለብሰው፤ በነጭ ፈረሶች ላይ ተቀምጠው ይከተሉት ነበር። ሕዝቦችን የሚመታበት ስለታም ሰይፍ ከአፉ ወጣ፤ «በብረት በትርም ይገዛቸዋል።» እርሱም ሁሉን ቻይ የሆነውን የእግዚአብሔርን የብርቱ ቊጣ ወይን መጭመቂያ ይረግጣል። በልብሱና በጭኑ ላይ እንዲህ የሚል ስም ተጽፏል፤ የገሥታት ንጉሥና የጌቶችም ጌታ፤» ራእይ 19:11-16።

«የገሥታት ንጉሥ አየሱስ ከርሱቆስ፤ በመላእክት ደመና እና በአሳት ነበልባል በተከበበ በነጭ ፈረስ ላይ ተቀምጧል። በዓለም ታሪክ እና በስቅለት ጊዜ ውስጥ ጉልህ ሚና የተጫወቱት በልዩ ትንሣኤ ይነሳሉ፤ እስከዚያ ቅጽበት ድረስ በኃጢአተኛ ሰው ቤዛ ታሪክ ውስጥ በሕይወት ከኖሩት ከጠፋት ጋር በመሆን፤ ሁኔታውን አሰቡበት። አሁን ከመጀመሪያ ጀምሮ በዓለም ላይ

የነበሩ ታላላቅ ጠላቶች፣ አታላቶችና ከፋ አድራጊዎች አሉ። ነገሥታት፣ ፕሬዚዳንቶች፣ ካህናት፣ ፓስተሮች፣ ወንጀለኞች፣ ሐሰተኛ ነቢያት፣ ሐሰተኛ ክርስቶስ፣ ጄኔራሎች፣ ወታደሮች፣ ገዥዎች፣ ዳኞች፣ ጠበቆች እና ሌሎችም፤ ከአውሬውና ከሐሰተኛው ነቢይ ጋር አብረው ይሰራሉ።

ቀይ ግምጃ እና የእሾህ አክሊል በእራሱ ላይ ያለበት፣ በጅራፍ የገረፉት፣ እጆቹንና እግሮቹን በምስግር የሚቸክሩት፣ ስለ እርሱ ባሰቡ ጊዜ በሀዘን ይሞላሉ። ሁሉም ፍቅሩን እንዴት እንደናቁና ርኅራኄውን እንዴት ቸል እንዳሉ ያስታውሳሉ። አንዳንዶች ገዳይና ሌባ የነበረው በርባን፣ እንዲፈታ እንዴት እንደመረጡ እና በእርሱ ቦታ ኢየሱስ እንዴት እንደተገረፈ፣ የእሾህ አክሊል እንዴት እንደተጫነበት እና እንዴት እንደተሰቀለ ያስባሉ። ገርዎቹና ሊቃነ ካህናቱ በመስቀል ላይ በተቀበለው መከራ እንዴት እንዳፈዙበት ያስታውሳሉ፤ እንዲሁም ይላሉ። «ሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ግን ማዳን አይችልም! የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ አሁን ከመስቀል ይውረድ፤ እኛም እናምንበታለን። በእግዚአብሔር ታምናል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ፤ ይል ስለ ነበር እስኪ ከወደደው አሁን ያድነው!» ማቴዎስ 27:42-43።

በክርስቶስ ላይ የተሰነዘሩት ስድቦችና ውርደቶች፣ በደቀ መዛሙርቱና በሁሉም ዘመናት ላይ የደረሰው ስቃይ፣ እነዚህን ሁሉ ስይጣናቸው ሥራዎች እንዳደረጉ ሁሉ በአምራቸው ውስጥ አዲስ ይሆናል።»

«በዚያን ጊዜ የሞቱት የቅዱሳን መቃብሮች ይከፈታሉ፤ የክርስቶስንም ድምፅ የሰሙ ታማኞች ሙታን ይከፈታሉ። አንተ የምትተኛ ንቃት ወደ ዘላለም ሕይወት ተነሥ። ሕያዋን ቅዱሳንና 144,000ዎቹ በቅጽበት ዓይን ይለወጣሉ፤ ከዘመናትም ሁሉ የተውጣጡ ቅዱሳን ጌታን በአየር ላይ ለመቀበል ይሰበሰባሉ። «ወንድሞች ሆይ፤ እንቀላፍተው ስላሉ ሰዎች ሳታውቁ እንደትቀሩ አንፈልግም፤... እኛ በሕይወት ያለንና ጌታ እስኪመጣ ድረስ የምንቀር ያንቀላፋትን አንቀድምም፤ ጌታ ራሱ በታላቅ ትእዛዝ፣ በመላእክት አለቃ ድምፅና በእግዚአብሔር የመለከት ድምፅ ከሰማይ ይወርዳልና። በክርስቶስ የሞቱትም አስቀድሙ ይኑሡ። ከዚያም በኋላ እኛ የቀረነው፣ በሕይወትም የምንኖረው ጌታን በአየር ላይ ለመቀበል ከእነርሱ ጋራ በደመና እንጠቃ።» ነኛ ተሰሎንቄ 4:13-17። «እነሆ፤ እንድ ምስጢር እነግራችኋለሁ፤ ሁላችን አንቀላፋም፤ ነገር ግን ሁላችንም እንለወጣለን፤ ይህም የሚሆነው የመጨረሻው መለከት ሲነፋ ድንገት በቅጽበት ዐይን ነው። መለከት ይነፋል፤ ሙታን የማይበሰብሱ ሆነው ይነሡ፤ እኛም እንለወጣለን።» ነኛ ቆሮንቶስ 15:51-52።

ከአዳም ጀምሮ እስከ ሞተው የመጨረሻው ቅዱስ ድረስ የከበሩ ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ ሰምተው ከመቃብራቸው ይወጣሉ፤ የማይሞት ሕይወትም ያገኛሉ። በመሬት ንዝረቶች መካከል የእግዚአብሔር ልጅ የተኙትን ቅዱሳን ወደ ሕይወት ይጠራል። መላው ዓለም ከአሕዛብ፣ ከነገዶች፣ ከቋንቋዎችና ከሕዝቦች የተውጣጡ ብዙ ሕዝብ እንቅስቃሴ በማድረግ ይንቀጠቀጣል። ሕዝቡም ያለሞመትን ከብር ይቀዳጃሉ፤ እንዲሁም እየሉ ይጮኻሉ። «ሞት ሆይ፤ ድል መንግስትህ የት አለ? ሞት ሆይ፤ መንገደህህ የት አለ?» ነኛ ቆሮንቶስ 15:55።

«ምንም የምህረት ቅልቅል በሌለው፣ የእግዚአብሔር ቁጣ ምክንያት፣ በምድር ላይ የሚኖሩ ክፉዎች፣ ካህናት፣ ገዢዎችና ሰዎች፣ ባለጠንቅና ድሆች፣ ታላላቆችና ታናናሾች ይወድቃሉ፤ ምክንያቱም እውሬውንና ምስሉን ሰግደዋል፤ የእውሬውንም ምልክት በግምባራቸው ወይም በእጃቸው ላይ ተቀበለዋል። «የእግዚአብሔርን ቀጣዊ ወይን ጠጅ፤» ራእይ 14:10። «በዚያ ጊዜ በእግዚአብሔር የተገደሉት ከምድር ዳር እስከ ምድር ዳር በሁሉ ስፍራ ተረፍረፈው ይታያሉ፤ እንደ ጉድፍ በምድር ላይ ይጣላሉ እንጂ፤ አይለቀሰላቸውም፤ ራሳቸውም አይሰበሰቡም፤ አይቀበርምም፤» ኤርምያስ 25:33። «ከዚያም በኋላ ጌታ ኢየሱስ በአፋ እስትንፋስ የሚያስወግደውና በምጽአቱም ከብር ፈጽሞ የሚያጠፋው ዐመፀኛ ይገለጣል።» 2ኛ ተሰሎንቄ 2:8። «የቀሩት ደግሞ በፈረሱ ላይ ከተቀመጠው እፍ በሚወጣው ሰይፍ ተገደሉ፤ ወፎቻም ሁሉ ከሥጋቸው በልተው ጠገቡ።» ራእይ 19:21። «አምላካችን የሚገባ እሳት ነውና።» ዕብራውያን 12:29። ፀጋውንና ይቅርታውን ለሚቃወሙ ኃጢአት እና ኃጢአተኞች።

ለመንግሥተ ሰማያት ቅዱስ ልማዶችን ለማዳበር ለዓመታት የመከራ ጊዜ ተሰጥቷቸዋል። ነገር ግን ቅዱስ የሆነውን ሁሉ መውደድ አልፈለጉም፤ የመንግሥተ ሰማያትን ቋንቋ ተምረው አያውቁም፤ አሁን ግን ጊዜው አልፏል። በእግዚአብሔር ላይ ያመፀቡት ሕይወታቸው፣ ከሰማይ እንዲገድሉ አድርጓቸዋል። በዚያ የሚገዛው ገጽሕና፣ ቅድስና እና ሰላም ለእነሱ ስቃይ ይሆናል። የራሳቸው ውሳኔዎችና ምርጫዎች የከፋዎችን ሁኔታና ዕጣ ፈንታ ይወስናሉ። ከሰማይ መገለጻቸው በራሳቸው ፈቃድ የሆነ ነው። በእግዚአብሔር በኩል ደግሞ የፍትሕና የምሕረት ተግባር ነው።

«ኢየሱስ ክርስቶስ፣ «መላእክቱን ከታላቅ የመለከት ድምፅ ጋራ ይልካቸዋል፤ እነርሱም ምርጠኞችን ከአራቱ ነፋሳት፣ ከሰማያት ከአንዱ ዳርቻ ወደ ሌላው ዳርቻ ይሰበስባሉ።» ማቴዎስ 24:31። መላእክት ልጆችን ወደ እናቶቻቸው ይወስዷቸዋል። የተከበሩ ቅዱሳን ከሞቱ በኋላ ከጻደኞቻቸው ጋር ሲገናኙ፣ ከዚህ በኋላ ዳግመኛ አይለያዩም፤ እናም በ እግዚአብሔርም ከተማ፣ «ከአምላክ ዘንድ የምትወርደውን የአዲሲቱን ኢየሩሳሌም።» ራእይ 3:12 በደስታ ይዘምራሉ።

በዚያ ቀን የተቤግሮቻው በአብና በወልድ ይከበራሉ፤ እንዲህ ተብሎ ተጽፏልና። «ጥበባችን እንደ ሰማይ ጻዳል፤ ብዙዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደ ከዋክብት ለዘላለም ይደምቃሉ።» ዳንኤል 12:3። በወርቅ በገናዎቻቸው ይዘምራሉ፤ ክርስቶስ ድል

ነሥቷል ይላሉ! መላእክትም ንጉሱን እና የድሉን ሞንጫ ይቀበላሉ፤ «እነዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው፤ ልብሳቸውንም በበጎ ደም ዐጥበው አንጽተዋል።» ራእይ 7:14። የድል መዝሙር ይዘምራል፤ ክርስቶስ ድል ነሥቷል! ሰማያትን ሁሉ ይሞላል። **ጌታ ኢየሱስ**፤ መከራውና መስዋዕቱ ከንቱ እንዳልሆኑ የሚመሰክርበትን የተቤገጥ ምስክርነት ይዞ ወደ ሰማያዊው አደባባይ እየገባ ነው። አዳኙ ነፍሳት በሥቃይና በውርደቱ ሲድኑ በማየቱ ደስ ይለዋል፤ ወደ ጌታ ደስታ ሲገቡም፤ «ወደ ጌታ ደስታ ግባ፤» ማቴዎስ 25:21፤ እያለ በማያቋርጥ ፍቅር እያንዳንዱን ይቀበላል።

«መላእክት እያንዳንዳቸው፤ ከከተማው ስማቸው የተጻፈበትን ደማቅ አክሊሎች ያመጣሉ። አንዳንድ ዘውዶች በጣም ደማቅ እና በከዋክብት የተሞሉ ሲሆኑ ሌሎቹ ደግሞ አነስ ያሉ ያላቸው ናቸው፤ ነገር ግን ሁሉም በራሳቸው ዘውዶች ሙሉ በሙሉ ረከተዋል። ሁሉም ዘውዶች እንደየእያንዳንዳችን ባህሪ ሁኔታ ዕንቁዎች ነበሯቸው። ከዋክብት በሌላት አክሊል የሚድን የለም።»

ኢየሱስ የክብር አክሊልን፤ በቀኝ እጁ ድል ባደረጉት ሁሉ ራስ ላይ ያስቀምጣል። ለሁሉም የድል መዳፍና ድንቅ በገና ይሰጣቸዋል። ሁሉም እጆች ይህን ድንቅ በገና ይጫወታሉ። «ከዚህም በኋላ እየሁ፤ እነሆ፤ በዙፋኑና በበጎ ፊት ማንም ሊቆጥራቸው የማይችል ከሕዝብ፤ ከነገድ፤ ከወገን፤ ከቋንቋም ሁሉ እጅግ ብዙ ሕዝብ ቆመው ነበር፤ እነርሱም ነጭ ልብስ ለብሰው፤ የዘንባባ ዝንጣፊ በእጃቸው ይዘው ነበር።» ራእይ 7:9። በተቤገጥቸው ፊት፤ ቅድስቲቱ ከተማ ትቆማለች። ኢየሱስ አሥራ ሁለት የዕንቁ በሮችን በሰፊው ይከፍታል፤ እውነትን የጠበቁትም ሁሉ በእነዚያ በሮች በኩል ይገባሉ።»

«የመጀመሪያውና የመጨረሻው፤ ሞቶም የነበረውና ሕያው የሆነው እንዲህ ይላል፤ ሊደርስብህ ያለውን መከራ አትፍራ። እነሆ፤ ዲያብሎስ ሊፈትናችሁ አንዳንዶቻችሁን ወደ እስር ቤት ይጥላል፤ እስከ ሞት ድረስ ታማኝ ሁን፤ እኔም የሕይወትን አክሊል እሰጥሃለሁ።» ራእይ 2:8፤ 10።

የቅዱሳን ዉርስ

ሰማያዊ መብታችን የሚገኘው በክርስቶስ ጽድቅና በፈሰሰው ክቡር ደሙ ብቻ ነው። ክርስቶስ በቀራንዮ መስቀል ላይ ባደረገው ድል ከሰጠን የበለጠ የባለቤትነት ማዕረግ የለም። ከእነዚህ የበለጠ ጣፋጭና ክቡር ቃላትም የሉም፤ «እናንተ አባቴ የባረካችሁ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ፤» ማቴዎስ 25:34። ጌታ ለእኛ የሚያዘጋጀልን የሰማይ ቤት ሀብት ላይ፤ ስማችን ተጽፏል። ዘላለማዊ ቤቶች፣ ማለቂያ በሌለው ከተማ ዉስጥ የእኛ ናቸው። አሜን!

የእግዚአብሔርን ህላዌ ሀሳቦችን በውስጣችን እናዳብር፤ በተጨማሪም ዘላለማዊ እውነታዎችን ያለማቋረጥ እናስተውል፤ ይህ ከሌላ በልባችን ውስጥ ያለውን የክርስቶስን ሰላም ለማድፈስ ከሚሰነዘር የጠላት ጥቃት ይከልልናል። ይህም በአውሎ ነፋሶች ውስጥ እርጋታን፣ ጥንካሬን እና ደህንነትን፣ በአለመረጋጋት ጊዜያት እና ከምንቸባርቸው ነገሮች ሁሉ ላይ አሸናፊ የሚያደርገንን እምነት ይሰጠናል።

ታላቁ ጌታ ድንቅና አስደናቂ ሀብቶቹን በአእምሮችን ፊት ያስቀምጣል። ዓይኖቻችንን በኢየሱስ ላይ፤ በአእምሮችን ደግሞ ወደ መጪው ሕይወትና ወደ ታላላቅ በረከቶቹ እናተኩር። የአሁኑን ጊዜ ችግር በቅርቡ ከሚመጣው ክብር ጋር ስናወዳድር፤ አእምሮችን በመካከላቸው ባለው ንፅፅር ይገረማል፤ እናም መላዉ ማንነታችንን ፍጹም ደስታና ሰላም ያገኛል።

የእግዚአብሔርና የጌታችን የኢየሱስ ፍቅር፣ ለዘላለም የሰውነታችንንና የአእምሮችንን ችሎታ ሁሉ በጠንካራ ግፊትና መነሳሳት ያሳድጋል እንዲሁም ያዳብራል፤ ይህም አእምሮችንና ልባችንን ለፈጣሪያችንና ለአዳኛችን ፍቅርና መልካም አገልግሎት እንዲሰጡ ያነሳሳናል። **ጌታ ኢየሱስ ቃል ስለገባልን፤ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም እንፍጠርና የመዳኛችንን ማረጋገጫ እንጠባበቅ። የዘላለም ሕይወት ለእኛ አሁንም ተጀምሯል፤** በአሁኑ ጊዜ ከምንኖርበት ቅጽበት በስተቀር፤ ሁሉንም ነገሮች በአዲሱ ሰማይና በአዲሱ ምድር ውስጥ እናሳልፋለን። «ከዚህ በኋላ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር አየሁ፤ የመጀመሪያው ሰማይና የመጀመሪያዬ ምድር ዐልፈዋልና።... እነሆ፤ የእግዚአብሔር ማደሪያ በሰዎች መካከል ነው፤ እርሱ ከእነርሱ ጋር ይኖራል፤ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ፤ እግዚአብሔር ራሱም ከእነርሱ ጋር ይኖራል፤ እምላካቸውም ይሆናል። እንባን ሁሉ ከዐይናቸው ያብሳል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ሞት ወይም ሕዘን ወይም ልቅስ ወይም ሥቃይ አይኖርም፤ የቀድሞው ሥርዐት ዐልፏልና።» ራእይ 21፤ 3-4። በጣም ደስተኛ ሕዝብ እንሆናለን!

«እኛ፣ የተቤገነው፣ ለአዳምና ለሔዋን፣ በመጀመሪያ ጊዜ ደስታን በሚያመጡ ተግባራትና ተድላዎች ውስጥ እንሳተፋለን። የኢየሱስን ልዩ ውበትና ክብር እናያለን። አዲሲቱ ምድር ወደር የለሽ ሞገስ ይኖራል። እና በውስጡ ያለው ሁሉ እጅግ የከበረ ከመሆኑ የተነሳ ለመግለጽ የማይቻል ይሆናል። ወደር በሌለው በአዳኙ ፍቅር ጥልቀት እንሞላለን። በተሻለ ግንዛቤ ደስተኞች እንሆናለን። «የእግዚአብሔር የጥበብና የዕውቀቱ ባለጠግነት እንዴት ጥልቅ ነው! ፍርዱ አይመረመርም፤ ለመንገዱም ፈለግ የለውም።» ሮሜ 11:33። ውስን አእምሮ የእግዚአብሔርን ተድላ ክብር ሊረዳ አይችልም።

«ከእግዚአብሔርና ከበገ ዙፋን እንደ ክርስታል የሚያንጸባርቅ የሕይወት ውሃ ወንዝ ይፈሳል። በወንዙ በሁለቱም በኩል፤ አሥራ ሁለት መልካም ፍሬዎችን የሚያፈራ የሕይወት ዛፍ አለ፤ ይህም በየወሩ ፍሬውን ይሰጣል።» ራእይ 22፤ 1-2።

«እጅግ የሚያማምሩ፣ የወርቅና በብር ረጃጅም ጅረቶች ያሏቸው አረንጓዴ የሣር ሜዳዎች ይኖራሉ፤ በዚህ በሚያማምሩ ሞገዶቻቸውም ያስደንቃሉ። ጫካው ግርማ ሞገስ የተላበሰ ይሆናል። ሁሉም ዓይነት እንስሳት ፍጹም በሆነ ስምምነት በአንድነት አብረው ይኖራሉ፤ አንበሳች፣ በጎች፣ ነብሮችና ተኩላዎችን ጨምሮ።

በዘላለማዊ ወጣትነት ውበትና ጉልበት እንኖራለን፤ የሰው ልጅን ትክክለኛ ደረጃ ከዋና ክብር እንደርሳለን። ማንም ሰው እርሱን አያስፈልገውም፤ ፈጽሞ የማይጠፋው የማለዳ ሊጋትን ሁልጊዜ ይሰማናል። «እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርጉ ግን፤ ጎላላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በከንፍ ይወጣሉ፤ ይርጣሉ፤ አይታኩትም፤ ይሄዳሉ፤ አይደክሙም።» ኢሳይያስ 40:31። እውቀትን ማግኘት አእምሮን አያደክምም። ኃይልንም አያባክምም። ከማንኛውም መታመም እና ድካም የጸዳ ጠንካራ ሕገ መንግሥት ይኖረናል፤ በሰማይ ያለ ሁሉም ነገር ጤናና ደስታ የተረጋገጠ ይሆናል።

በዚያ የሚገኘው ሰማያዊ ሰላምና ስምምነት በማንኛውም ሥነ ምግባር የጎደለው ወይም ጨካኝ ሰው አይበክልም። ሁላችንም የሌሎችን ደስታና ጥቅም እንፈልጋለን፤ እዚያ ሁሉም ነገር ከፍ ያለና የተከበረ ነው። በዙሪያችን ያሉ ሰዎች ደስታ ጎልቶ ደስታችን ነው። ምንም ዓይነት ጠብ አይኖርም፤ ማንም ማንን አይጎዳም። ታላቁ፣ አራሱን ያከበረ ታናሽ ይሆናል፤ ታናሹ ደግሞ በምስጋናና በፍቅር ባለጠግነት ታላቅ ይሆናል።»

«ማስተዋልን የሚያግዱ ግልጽ ያልሆኑ ስህተቶች አይኖሩም። እውነትና እውቀት ግልጽ፣ ጠንካራና ፍጹም ይሆናሉ፤ ጥርጣሬ ከቶ አይኖርም።»

በሰማይ ፍቅር ይነግሣል፤ ችግር ወይም ግጭት አይኖርም። ፈተና ወይም ኃጢአት አይኖርም፤ ለኃጢአት ወይም ለፈተና ምክንያት የሚሆን ምንም ዛፍ አይኖርም። እግዚአብሔርን፣ አብንና ወልድን ፊት ለፊት እናያለን፤ ይህ ታላቅ ደስታችን ይሆናል። ከፈጣሪያችንና ከአዳኛችን ጋር መልካም እና የጠበቀ ጎብረት ይኖረናል። ርኅራኄና በጎ ፈቃድ በእያንዳንዱ ልብ ወለጥ ይኖራሉ፤ በእያንዳንዱ ተግባራትም ይገለጻሉ።

ሁላችንም በሕይወታችን ውስጥ የመላእክትን ሥራ እንገነዘባለን። **ከመጀመሪያው ጀምሮ ጠባቂያችን ከሆነው መልአክ ጋር እንነጋገራለን፤ እርሱም እርምጃችንን የጠበቀና በመከራ ቀን የሸፈነን፤ በሞት ጥላ ሸለቆ ወስጥ ከእኛ ጋር የነበረ፤ የአረፍት ቦታችንን ያሳየን፤ በትንሣኤ ጠዋት ሰላምታ የሚሰጠን፤ በግል ሕይወታችን ውስጥ የእግዚአብሔርን ጣልቃ ገብነት እና ስለታደገን አደጋዎች የሚያውቅ መልአክ ነው።**

እግዚአብሔር እንደተናገረው፣ ትልቁ እድላችን ለእግዚአብሔር መመስከር መቀጠል ነው። **«እኔ አምላክ እንደ ሆኑ፤ እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ።» ይላል እግዚአብሔር።። አሳይያስ 43፣12።** ለዘላለም የእግዚአብሔር ምስክሮች እንሆናለን። እግዚአብሔር ከተነገረን በላይ እጅግ የላቀ መሆኑን፣ ፍቅሩ፣ ፍትሁ፣ ጸጋው እና ምሕረቱ ከፍጥረት ሁሉ በላይ መሆናቸውን፣ ሁልጊዜም ስለተደረገልን ትዕግብትና በርኅራኄ ካልደወደቁት ዓለማት የሆንን ሁላችንም ፍጥረታት እንመስክራለን።

በዝማሬዎችና በመዝሙሮች መደጋገም ሁልጊዜ ደስታ እናገኛለን። ሙዚቃችን የልምምድ መዝሙራችን ይሆናል፤ የእግዚአብሔርንም ክብር ያውጃል፤ **«ሁሉን ቻይ ጌታ አምላክ ሆይ፤ ሥራህ ታላቅና አስደናቂ ነው። የሕዝቦችን ገሥ ሆይ፤ መንገድህ ጽድቅና እውነት ነው። ጌታ ሆይ፤ አንተን የማይፈራ፤ ስምህን የማያከብርሰ ማን ነው? አንተ ብቻ ቅዱስ ነህና።» ራላይ 15፣3-4።** ያ ሰማያዊና መለኮታዊ ዝማሬ ሊገለጽ የማይቻል ነው።።

«ወሰን የለሽ የትምህርትና የእውቀት መስኮች በፊታችን ይከፈታሉ፤ ዛሬ ከጨለማ መጋረጃዎች በስተጀርባ ያለው ነገር ሁሉ በዓይኖቻችን ፊት ወደ ግልጽ እይታ ይመጣል፤ ይህም በማይክሮስኮፕና በቴሌስኮፕ ብቻ የምናየቸው ነገሮች ናቸው። የእግዚአብሔርን ሥራ በማሰላሰል፣ ለዘመናትና ለአከማናት የእግዚአብሔርን ሥራ ለማጥናት ካልሞሉ ፍጥረታት የተገኙትን የአጽናፈ ዓለሙን ሀብቶች እንመራለን። ወደ ሩቅ ዓለማት ያለ ድካም በረራ እንጀምራለን፤ እና በግልጽ እይታ ፀሐይን፣ ከዋክብትን እና በመለኮታዊው ዙፋን ዙሪያ የሚሸረከሩትን የጥላኔቶች ስርዓቶችን እናውቃለን። እንዲሁ ተብሎ እንደተጻፈው፣ **«ዐይን ያላየውን፤ ጀር ያልሰማውን፤ የሰውም ልብ ያለሰበውን፤ እግዚአብሔር ለሚወድዱት አዘጋጅቷል።» 1ኛ ቆሮንቶስ 2፣9።**

«የመቤገሮች ዘላለማዊ ገጽታዎች ለእኛ ተገልጠዋል፤ የክርስቶስን ክብር በተሻለ ሁኔታ እንረዳለን። የኃጢአትን መጀመሪያ ታሪክ፣ የገዳይ ውሸቶችን እና የሰይጣንን ክፉ ሥራዎች እናያለን። እንዲሁም የጌታችን ክርስቶስን እውነተኛ ሥራ፣ ከእውነተኛው ነገር ሳይለይ እንደት እንደተጋፈጠ እና እንዳሸነፈም እናያለን። ማየት ብቻም አይደለም እንረዳለን። **በዛችን ሁልጊዜ የመስቀሉን ምልክት ይይዛል። የኃጢአት ክፉ ሥራ በአዳኛችን አካል ራሱ፣ ገናኝ፣ ከንዶች እና አግሮች ላይ ዘላለማዊ አሻራዎቹን ብቻ ይተዋል።** ይህ በስውነትህ ላይ ያለው ቀንሰል ምንድን ነው? ብሎ ቢጠይቀው፣ በወዳጆቹ ቤት ሳለሁ የቄሰልሁት ነው ይላል።» ከክርስቶስ 13፣6። ስለ መቤገሮቻችን ዋጋ ሁልጊዜ ግልጽ እና ምክንያታዊ እውቀት ይኖረናል። **በዛችን ቁስሎች እና ጠባባዎች የመቤገሮቻችንን ታሪክ ለመላው አጽናፈ ዓለም በመንገር ረገድ ትልቁ መነሳሻችን ይሆናሉ።።**

«እዚያም አየሰሰ ከእግዚአብሔር ዙፋን ወደሚፈሰው ሕያው ወንዝ ይመራናል፤ የሕይወትን ግራ መጋባት ሁሉ ያስወግዳል። ግራ መጋባትንና ብሰጭትን፣ የባከኑ ዓላማዎችንና የተበላሹ ዕቅዶችን ብቻ ስንመለከት፣ ታላቅ ዓላማን፣ ድልን እና ፍጹም ስምምነትን እናያለን። ለመረዳት አስቸጋሪ የሆኑ ነገሮች ይገለጣሉ፣ የእግዚአብሔርም ጸጋ፣ ምስጢሮችን ይገልጻልናል።»

እርካታ የምናገኘው በጨለማና በብቸኝነት ውስጥ የተሸከምናቸው ሥራዎችና ሽከሞች ሁሉ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ለበጎ ነገር የሚሰሩ ሚስጥናውያንን እያሳደጉ መሆኑን በማወቅ ብቻ ነው። ደስታችን በድካማችን ፍሬ ለዘላለም በቋሚነት ያድጋል።

«እውቀት እያደገ ሲሄድ ፍቅር፣ አክብሮት እና ደስታም እንዲሁ ይጨምራል፤ ምስጋናችንም እየጠነከረ ይሄዳል።» እያንዳንዱ ፋኩልቲ ይሻሻላል፣ እያንዳንዱ ክህሎት ይዳብራል። ታላላቅ ኢንተርፕራይዎችን እናሳድጋለን፣ ታላላቅ ምኞቶችን እናሳካለን፣ እንዲሁም እናሟላለን።።»

«ግጭቱ አብቅቷል። ኃጢአትና ኃጢአተኞች ከእንግዲህ የሉም። ሁሉንም ነገር የፈጠረው፣ ሕይወትን፣ ብርሃንንና እርካታን፣ ወሰን ከሌለው ቦታ ሁሉ ያመነጫል። ከማይታየው አቶም እስከ እጅግ ሰፊው ዓለም ድረስ፤ ሁሉም ነገር እግዚአብሔር ፍቅር መሆኑን ፍጹም በሆነ ደስታ ይገልጻል።»

«ሰባቱን ከዋክብት በቀኝ እጁ የያዘው፣ በሰባቱም የወርቅ መቅረዞች መካከል የሚመላለሰው እንዲህ ይላል፤ ይሁን እንጂ የምንቅፍብህ ነገር አለኝ፤ ይኸውም የቀድሞውን ፍቅርህን ትተሃል። እንግዲህ ከየት እንደ ወደቅህ ዐስብ፤ ንስሐ ገብተህ ቀድሞ

ታደርገው የነበረውን ነገር አድርግ፤ ንስሐ ግባ። ጆሮ ያለው ይሰማ፤ ድል ለሚነሣ በእግዚአብሔር ገነት ካለው ከሕይወት ዛፍ እንዲበላ አደርገዋለሁ፤» ራእይ 2:1፣ 4፣ 5፣ 7።

«በሁለት በኩል የተሳለ ስለታም ሰይፍ ያለው እንዲህ ይላል፤ ድል ድል ለሚነሣ ከተሰወረው መና እሰጠዋለሁ፤ ደግሞም ከሚቀበለው ሰው በቀር ማንም የማያውቀው አዲስ ስም የተጻፈበትን ነጭ ድንጋይ እሰጠዋለሁ፤» ራእይ 2:12፣ 17።

**የእሳት ሐይቅ
(ሲኦል)**

ብዙ ሰዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለ ሲኦል ሲማሩ ይቸገራሉ። የጠፋት፣ «እነርሱም ቀንና ሌሊት ከዘላለም እስከ ዘላለም ይሠቃያሉ።» የሚለውን በማንበብ ስሜታቸው ይታወቃል፤ ራእይ 20፡10። እነዚህ ቃላት አእምሮቻቸውን ስለ እግዚአብሔር ፍቅር፣ ምሕረትና ፍትህ ላይ፣ ቁም ነገርና አስፈላጊ በሆኑ ጥያቄዎች ይሞላሉ።

የእሳት ሐይቅ ሲኦል ነው፤ ይህም የጠፋት ዘላለማዊ ቅጣት ነው። ይህም ኃጢአትን ለማስወገድና ጻድቃንን ለዘላለም ለማዳን፣ አስፈላጊ የእግዚአብሔር ዕቅድ አካል ነው። ይህ የእግዚአብሔርን ምሕረትና ፍትህ ያሳያል። **ሲኦል ራሱም እንዲህ ብሎ አወጀ፤ «እግዚአብሔር ፍቅር ነው።»** 1ኛ ዮሐንስ 4፡8።

የኃጢአታቸው መጠንና ብዛት ምንም ይሁን ምን፣ ከፋዎች ሁሉ ለዘላለም ይቀጣሉ? የፍቅር አምላክ እንዴት ጨካኝ ሊሆን ይችላል? እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን ለዘላለም በሲኦል የሚያቆይ ከሆነ ኃጢአትን እንዴት ሊያስወግድ ይችላል? ይህ ስለ እግዚአብሔር እውነትና ባሕርይ እኛን ለማታለል በሰይጣን የተሰጠ የተሳሳተና የተዛባ ትምህርት ሊሆን ይችላልን?

ስለ ገንጠም እሳት በተነገረው የተሳሳተ ትምህርት ምክንያት፣ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ለኢየሱስ ጀርባቸውን ሰጥተዋል። የታላቁ የሰማይ አምላክ ባሕርይና ስም አደጋ ላይ ስለሚወድቅ፣ **እንዳንታለል የቅዱሳን መጻሕፍትን ማሰረጃ በጥንቃቄ እንመረምራለን**፤ መንፈስ ቅዱስ መምህራችን ነው፤ እንደ ሁልጊዜውም፣ ጌታችን ኢየሱስ በሰጠው ተስፋ መሠረት ወደ እውነት ሁሉ ይመራናል። «የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል። እርሱ ከራሱ አይናገርም፤ የሚሰማውን ብቻ ይናገራል፤ እንዲሁም ወደ ፊት ስለሚሆነው ይነግራችኋል።» ዮሐንስ 16፡13።

እንደ 2ኛ ጴጥሮስ 2፡9 መሠረት፣ ከፋዎችና ዓመፀኞች፣ ይቅር የማይባሉት፣ «ለፍርድ ቀን የተጠበቁ» ናቸው። **ይህ የፍርድ ቀን መቼ ይሆናል?** መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ያብራራል። ራእይ 20 እንዲህ ይላል፤ «**ሺሑም ዓመት ሰፈጸም ሰይጣን ከእስራቱ ይፈታል፤ ሕዝቦችን እያሳተ ለጦርነት ሊያሰልፋቸው ይወጣል። ቍጥራቸው በባሕር ዳርቻ እንዳለ አሸዋ ነው። እነርሱም ወደ ምድር ሁሉ ወጥተው የቅዱሳንን ሰፈርና የተወደደችውን ከተማ ከበቡ፤ ነገር ግን እሳት ከሰማይ ወርዶ በላቸው።»** ቁጥር 7-9።

የእግዚአብሔር ቃል ምን እንደሚል በጥንቃቄ እንመልከት፣ «**ጆሮ ያለው ቢኖር ይሰማኝ።**» ራእይ 13፡9። **ሲኦል** ቦታ አይደለም፤ **ክርስቶስ ከተመለሰ ከአንድ ሺህ ዓመታት በኋላ** እግዚአብሔር የምድርን ኃጢአት ለማጥፋት እሳት ከሰማይ ሲያወርድ የሚፈጠር ከስተት ነው። **እሳቱ ክርስቶስን የገለጸውን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ አድርገው የማይቀበሉትን** ከፋዎች ይበላቸዋል፤ በሕይወትም አይኖሩም።

በሌላ በኩል ግን፣ ዛሬ ላይ አንድም ሰው በሲኦል ወይም በገነት መኖር የማይቻል ነው፤ ምክንያቱም ሙታን ሁሉ መኖር አቁመው ወደ አፈር ተለውጠዋል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር እንዲህ ብሏል፣ «**ስትንገፋላችውንም ስትወስድባቸው ይሞታሉ፤ ወደ ዐፈራቸውም ይመለሳሉ።»** መዝሙር 104፡29። በሌላ አነጋገር፣ ሙታን አፈር ናቸው፤ ስለዚህ፣ በየትኛውም ቦታ ጨርሶ የሉም፤ እነሱ ሰዎች አይደሉም፤ **ሲኦልም ገና አልተከሰተም**። ኢየሱስ ክርስቶስ ስለዚህ ጉዳይ እንዲህ ብሏል፣ «**በዚህ አትደነቁ፤ መቃብር ውስጥ ያሉ ሁሉ ድምፁን የሚሰሙበት ጊዜ ይመጣል፤ መልካም የሠሩ ለሕይወት ትንሣኤ፣ ክፉ የሠሩ ለፍርድ ትንሣኤ ይወጣሉ።»** ዮሐንስ 5፡27-29። ሙታን ዛሬ ወደ ሌሎች፣ ወደ ገነት አልያም ወደ ሲኦል ሄደው ቢሆን ኖሮ፣ መኖር ቀጥለዋል አልሞቱም ማለት ነው፤ ኢየሱስ ሳግም ሲመጣ ከምን ያስነሳቸዋል? በዚህ ታዋቂ እና የተሳሳተ ነፍስ አትሞትም በሚል ትምህርት መሠረት፣ በመቃብር ውስጥ ማንም የለም። እና ኢየሱስ ተሳስቷል ማለት ነው? ይህ ሊሆን አይችልም! «**ኃጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ ትሞታለች።»** ሕዝቅኤል 18፡20።

ይህም የጠፋት (የተበላሹት) ሞት መሆኑን ማወቅ አስፈላጊ ነው፤ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ ይጠራዋል፣ «**ሠለተኛው ሞት፤»** ራእይ 21፡8። ምክንያቱም ከመጀመሪያው ሞት በተለየ ሁኔታ፣ ከዚህ ሞት ትንሣኤ የለም። **ይህ ሠለተኛ ሞት ዘላለማዊ ነው፤ የተነሳው ሰው ለዘላለም በእዚያው ይኖራል፤ እንደገና በሕይወት አይኖርም።**

በሺህ ዓመቱ መጨረሻ ላይ፣ ራእይ 20፡9 እንደሚለው ቅድስቲቱ ከተማ፣ የተወደደችው ከተማ፣ ከሰማይ ትወርዳለች፤ የዘመናትም ሁሉ ሙታን ይነሣሉ፤ ሰይጣንም ከተማይቱን እንዲያጠቁና እንዲይዙ ያነሳቸዋል። በጥቃቱ መጀመሪያ ላይ፣ ልክ እንደ ሰዶምና ገሞራ፣ እሳት ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ ወርዶ የጠፋትን ሁሉ ትበላለች። **ይህ የመጽሐፍ ቅዱስ «ሲኦል» ነው።** ሰዶምና ገሞራ በነበሩበት ቦታ አመድ ብቻ ይቀራል። እነዚህ አጎራባች ከተሞች፣ «**ምሳሌያዊ፣ የዘላለም እሳት ቁጣ የሚሰቃዩ፣ ናቸው ይሁዳ ገ። ይህ እሳት ጊዜያዊ ሳይሆን ዘላለማዊ ነው።**

እሳት መጥቶ ከፋ ያደረገ ሁሉንም ይበላል፤ ያጠፋቸዋልም፤ እሳቱ ይጠፋል፤ ከፋዎችም በራሳቸው ፈቃድ ይደቅቃሉ። «**ከአግራችሁ ጫማ በታች ዐመድ ይሆናሉ።»** ሚልክያስ 4፡3። «**ከፋ ሰው አይዘልቅም፤... ከፋዎች ግን ይጠፋሉ፤ እንደ ጢስም ተነው ይጠፋሉ።»** መዝሙር 37፡10፤ 20።

ኢየሱስ ይመጣል፤ «ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍለዋለሁ፤» በሳ.ል ራእይ 22:12። አንዳንዶቹ ከሌሎቹ የበለጠ ረጅምና ከባድ መከራ ይደርስባቸዋል። ነገር ግን በቅርቡ ሁሉም ወደ አመድነት ይቀየራሉ፤ እሳቱም ይጠፋል። ትልቁ አሳዛኝ ነገር፣ በሲኦል መጥፋት ሳይሆን፣ በክርስቶስ በኩል ወደ ዘላለማዊነት ወደ ሰማይ አለመግባት ነው።

ሰይጣንም ተመሳሳይ ቅጣት ይቀበላል፤ ወደ አመድነት ይለወጣል፤ ሕልውናውንም ያጣል። እግዚአብሔር ስለ ሰይጣን እንዲህ ይላል፤ «ከእንግዲህ ህልውና የለህም፤» ሕዝቅኤል 28:19።

ኢየሱስ የጠፉትን ለማዳን መጣ። የመጥምቁ ዮሐንስ መልእክት፣ ክርስቶስ ለዓለም ካቀረበው ጥሪ ጋር ተመሳሳይ ነበር፤ «ለገጠአት ስርየት የገሰሐ ግቡ፤» ማርቆስ 1:4። እኔም አጠራችኋለሁ፤ «መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ።» በዚህ ምክንያት ሐዋርያው፣ «ኔታ የተሰፋ ቃሉን ለመፈጸም አይዘገይም፤ ነገር ግን ማንም እንዳይጠፋ ፈልጎ፣ ሁሉ ለንስሐ እንዲበቃ ስለ እናንተ ይታገሃል፤» አለ 2ኛ ጴጥሮስ 3:9። በዙዎች የልባቸውን ደጅ ለመክፈት ፈቃደኛ ስላልሆኑ፣ የኢየሱስ የፍቅርና የርኅራኄ ልመናና ተስፋ እንዲህ የሚል ነው፤ «እነሆ፤ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ፤ ማንም ድምፂን ሰምቶ በሩን ቢከፍትልኝ ወደ እርሱ ገብቼ ከርሱ ጋራ እበላለሁ፤ እርሱም ከእኔ ጋራ ይበላል። እኔ ድል ነሥቼ ከእባቴ ጋራ በርሱ ዙፋን ላይ እንደ ተቀመጥሁ፣ ድል የሚነሣውንም ከእኔ ጋራ በዙፋኔ ላይ እንዲቀመጥ አደርገዋለሁ፤» ራእይ 3:20-21።

እግዚአብሔር አንድያ ልጁን ስለ እርሱ አሳልፎ እስኪሰጥ ድረስ የሚወደውን ኃጢአተኛ ሲያጠፋው ሊገለጽ የማይችል ከባድ ህመም ልብን ይወጋል። ለፍቅር አምላክ እንዲህ ያለ አሳዛኝ ድርጊትን ለመግለጽ ቃላት ስለሌሉ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ድንቅ ሥራው ብሎ ይጠራዋል ምክንያቱም ከእግዚአብሔር የፍቅር፣ የምሕረት እና የይቅርታ ባሕርይ ጋር በጣም የሚቃረን በመሆኑ ነው። «እግዚአብሔር ሥራውን፣ አዎን ድንቅ ሥራውን ሊሠራ፣ ተግባሩን፣ እንግዳ የሆነ ተግባሩን ሊያከናውን ይነሣል፤» ኢሳይያስ 28:21።

አሁንም ጊዜ አለፉ፣ ከክፉ መንገዳችንና ከክፉ ሀሳባችን ተመልሰን ወደ እግዚአብሔር እንቅረብ። እርሱ ከእኛ ጋር ይታረቃል፤ ኃጢአታችንንም ይቅር ይላል፤ ከእንግዲህም አያስታውሳቸውም። «ሥጋን መግደል እንጂ ነፍስን መግደል የማይችሉትን አትፍሩ፤ ይልቁንስ ነፍስን ሥጋን በገሃም ማጥፋት የሚቻለውን ፍሩ፤» ማቴዎስ 10:28።

አንድ ሺህ ዓመት፣ ሦስተኛው የክርስቶስ መምጣት እና የመጨረሻው ፍርድ

በሚያሳዝን ሁኔታ፣ ስለ ሚሊኒየም ራላይ የሚነገረው አብዛኛው ነገር እውነት አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ጊዜ በጣም ግልጽ ነው። ሆኖም ግን፣ አብዛኛዎቹ ሰዎች፣ በድክመታቸውና በመንፈሳዊ ዝለታቸው ምክንያት፣ ልጆች እንኳን ሊረዱት የሚችሉትን የእግዚአብሔርን ቃል ግልጽ እውነቶች ለራሳቸው ከማጥናት ይልቅ ውሸቶችን ማመንን ይመርጣሉ። እነዚህ የኢየሱስ ቃላት፣ ቤተክርስቲያንን በመጨረሻው ዘመን በሚገባ ለመምራት የተነገሩ ናቸው። «**ጡስቋላ፣ ምስኪን፣ ድኻ፣ ዕውርና የተራቁትህ መሆንን አታውቅም።... እኔ የምወድዳቸውን እንደሚሉ፤ እቀጣለሁም። ስለዚህ ትጋ፤ ንስሐም ግባ፤።**» ራላይ 3፡17-19። በዚህ አሳፋሪ ሁኔታ ከቀጠልን፣ እንደዚህ የሚለውን የ ኢየሱስን ትዕዛዝ እንጥሳለን፤ «**በእነርሱ የዘላለም ሕይወትን የምታገኙ እየመሰላችሁ፤ መጻሕፍትን ትመረምራላችሁ፤ እነዚሁ መጻሕፍት ስለ እኔ የሚመሰክሩ ናቸው፤።**» ዮሐንስ 5፡39።

ኢየሱስ ገና ሕፃን እያለ ወደ ቤተልቴም ሲደርስ፣ ሰዎች ዝግጁ ስላልነበሩ ተገረሙ። የመጀመሪያውን መምጣት የሚገልጹ በመቶዎች የሚቆጠሩ የብሉይ ኪዳን ትንቢቶች እውነት ነበሩ። በተመሳሳይ፣ ዛሬም፣ ስለ ክርስቶስ ዳግም ምጻት የሚናገሩ በመቶዎች የሚቆጠሩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢቶች፣ በተሳሳተ መንገድ ጥቅም ላይ ውለዋል።

ኢየሱስ፣ «**ልክ ወደ ሰማይ ሲወጣ እንዳያችሁት በዚሁ ሁኔታ ይመሰላል፤።**» የሐዋርያት ሥራ 1፡11፤ ብሎ ክርስቶስ ባረገ ጊዜ ለነበሩት ደቀ መዛሙርት ተናግሮ ነበር። የጌታችን መምጣት ሙሉ በሙሉ የሚታይ እንደሚሆን በጣም ግልጽ ነው ምክንያቱም እርሱ በአካል በደመና ይመሰላልና።

ከመላእክት ደመና ጋር ይመጣል ምክንያቱም፤ «**የሰው ልጅ ከመላእክቱ ሁሉ ጋራ በክብር ሲመጣ፤ በክብር ዙፋን ላይ ይቀመጣል፤።**» ማቴዎስ 25፡31። «**ዳይንም ሁሉ ያዩታል፤።**» ራላይ 1፡7።

ይህ አስደናቂ መምጣት ልክ «**እንደ መብረቅ፤።**» ይከሰታል ማቴዎስ 24፡27። እንዲሁም ከነጎድጓድ የበለጠ አስፈሪ ይሆናል፤ «**ጌታ ራሱ በታላቅ ትእዛዝ፤ በመላእክት አለቃ ድምፅና በእግዚአብሔር የመላከት ድምፅ ከሰማይ ይወርዳል፤።**» 1ኛ ተሰሎንቄ 4፡16። «**እግዚአብሔር ከላይ ይጮኻል... በራሱ ምድር ላይ እጅግ ይጮኻል፤...እግዚአብሔር ከሕዝቦች ጋራ ይፋረዳልና፤ በሰው ሁሉ ላይ ፍርድን ያመጣል፤ ከፋዎችንም ለሰይፍ ይዳርጋል ይላል እግዚአብሔር።።**» ኤርምያስ 25፡30-31።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው፣ **በኢየሱስ ሁለተኛ ምጽአት፣ ጻድቃን ሁሉ ከሞትን እንገሳለን፤ በሕይወት ብንኖር ደግሞ እንሰጠጣለን።** 1ኛ ቆሮንቶስ 15፡52፤ በዚያን ጊዜ ሁላችንም ለዘላለም ከእግዚአብሔር ጋር ለመሆን በደመና እንነጠቃለን፤ 1ኛ ተሰሎንቄ 4፡17። የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል የማይታዘዙ ሙታን በመቃብራቸው ይቀራሉ። ንስሐ የማይገቡ ነዋሪዎች በምጽአቱ በብርሃን ይሞታሉ።

ይህ ዳግም ምጽዓት የሚጀምረው በሚሊኒየም ራላይ ሲሆን፣ ይህም ማለት ኢየሱስ የዮሐንስን ራላይ ሲፈጽም ነው። «**እርሱም የጥንቱን አባብ፤ ዘንዶውን፤ ማለትም ዲያብሎስን ወይም ሰይጣንን ይዞ ሺሕ ዓመት አሰረው። ሺሑ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ ሕዝቦችን እንዳያስት ወደ ጥልቁ ጣለው፤ ዘጋውም፤ በርሱም ላይ ማኅተም አደረገበት።**» ከዚያ በኋላ ለጥቂት ጊዜ ሊፈታ ይገባዋል።» ራላይ 20፡2-3።

እነዚህም በሺህ ዓመቱ መጀመሪያ ላይ በዙፋኖች ላይ ይቀመጣሉ። «**ለመፍረድ ሥልጣን ተሰጣቸው... አውሬውን ያላመሰከት፤ እነርሱም ከሞት ተነሥተው ከክርስቶስ ጋራ ሺሕ ዓመት ነገሡ፤።**» ራላይ 20፡4። በተመሳሳይ ጊዜ፣ «**በመጀመሪያው ትንሣኤ ተካፋይ የሚሆኑ ብፁዓንና ቅዱሳን ናቸው። ሁለተኛው ሞት በእነርሱ ላይ ሥልጣን የለውም፤።**» ራላይ 20፡6።

«**ሺሑም ዓመት ሲፈጸም ሰይጣን ከእስራቱ ይፈታል፤ ሕዝቦችንም ለማሳት ይወጣል፤።**» ራላይ 20፡7-8። በቅርቡ በሁለተኛው ትንሣኤ ወደ ሕይወት የተነሡት፣ «**የቀሩት ሙታን ግን ሺሑ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ ከሞት አልተነሡም፤።**» ራላይ 20፡5። ይህ ጌታ እንደሚመጣ የተናገረው፣ የከፋዎች ትንሣኤ ነው። «**መልካም የሥራ ለሕይወት ትንሣኤ፤ ከፋ የሥራ ለፍርድ ትንሣኤ ይወጣሉ፤።**» ዮሐንስ 5፡29። «**መከራን ለተቀበላችሁት ለእናንተም ሆነ ለእኛ ደግሞ ዕረፍት ይሰጠናል።**» ይህም የሚሆነው ጌታ ኢየሱስ በሚንበለበል አሳት ከንዳላን መላእክት ጋራ ከሰማይ በሚገለጥበት ጊዜ ነው። በዚያ ጊዜ እግዚአብሔርን የማይወቁትንና ለጌታችንም ለኢየሱስ ወንጌል የማይታዘዙትን ይበቀላል። እነርሱም ከጌታ ፊትና ከንይሉ ክብር ተወግደው በዘላለም ጥፋት ይቀጣሉ፤። 2ኛ ተሰሎንቄ 1፡7-9።

ኢየሱስ፣ «**መልካምም ይሁን ከፋ፣ ስውር የሆነውን ነገር ሁሉ አንድ ሳይቀር፤ ማንኛውንም ሥራ ወደ ፍርድ ለማምጣት ይመጣል፤።**» መክብብ 12፡14። ለሁሉም እንደ ሥራው ለመስጠት፣ ሽልማቱን ከእርሱ ጋር ያመጣል። ሁለት ሽልማቶች ብቻ አሉ፤ የዘላለም ሕይወት እና የዘላለም ሞት። የዘላለም ሞት ሁለተኛው ሞት ሲሆን፣ በመጀመሪያው ትንሣኤ ከመቃብራቸው በሚወጡት ላይ ኃይል የለውም።

በዚህ ጊዜ ይህንን አስታውሱ፡ «በእግዚአብሔር የተገደሉት ከምድር ዳር እስከ ምድር ዳር በሁሉ ስፍራ ተረፍረፈው ይታያሉ፤ እንደ ጉድፍ በምድር ላይ ይጣላሉ እንጂ፤ አይለቀሱም፤ ሌላውም ሳይሆን አይሰበሰቡም፤ አይቀርቡም፤» ኤርምያስ 25:33። ነቢዩ ሁኔታውን ሲያሰብ፤ እንዲህ ይላል፤ «ምድርን ተመለከትሁ፤ እነሆ ቅርጽ የለሽና ባዶ ነበረች፤» ኤርምያስ 4:23። «ወጪችም ሁሉ ከሥጋቸው በልተው ጠገቡ፤» ራእይ 19:21።

በዚህ አንድ ሺህ ዓመት ውስጥ፤ ምድር ባዶና ባዶ ትሆናለች። ይህች ገደል፤ እግዚአብሔር ለሰይጣን የሰጠው ጉድጓድ ናት። ጻድቃን ሁሉ በሰማይ ናቸው፤ ከፋቸውም ሁሉ ሞተዋል። በምድር ላይ ማንም በሰይጣን አይታለልም። እዚህ ለሺህ ዓመት ይቆያል፤ ከቢታችኛ ጋርም በተለያዩ ሁኔታዎች ታስሮ ይኖራል።

«የቡ ሰርግ አራት፤» ራእይ 19:9፤ ላይ ከተሳተፈ በኋላ፤ የዚህ መለኮታዊ ፍርድ ሌላ ምዕራፍ በሰማይ ይከናወናል። ሥልጣን የተቀበሉት ጻድቃን፤ የሞቱትን ኃጢአተኞች ሁሉ ዕጣ ፈንታ፤ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ስላለው ግንኙነት እና እግዚአብሔር እነሱን ለማዳን ያደረገውን ጥረት ብዛት ይተነትናሉ። «መታገን፤ ታላላቆችንና ታናናሾችን በዙፋኑ ፊት ቆመው አየሁ፤ መጻሕፍትም ተከፈቱ። ሌላም መጽሐፍ፤ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ተከፈተ፤ መታገም በመጻሕፍቱ ተጽፎ በተገኘው መሠረት እንደ ሥራቸው መጠን ተፈረደባቸው፤» ራእይ 20:12። ሁላችንም የሰው ሁሉ ዳኛ በሰጠው ፍርድ ረከተናል፤ በደስታም እንዘምራለን፤ «ሁሉን ቻይ ጌታ አምላክ ሆይ፤ ሥራህ ታላቅና አሰደናኛ ሥራህ ታላቅና አሰደናኛ ነው፤ መንገድህ ጽድቅና አውነት ነው፤» ራእይ 15:3።

እግዚአብሔር የሚመጣ ፍርድ አንድ ብቻ ነው፤ «ሰው ፍትሕ የሚያገኘው ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው፤» ምሳሌ 29:26። እግዚአብሔር «መልካምም ይሁን ከፋ፤ ማንኛውንም ሥራ አምላክ ወደ ፍርድ ያመጣልና፤» መክብብ 12:14። እግዚአብሔር ብቻ ነው ዳኛ፤ ምክንያቱም እርሱ ብቻ፤ «የልብንም ሐሳብና ምኞት ይመረምራል፤» ዕብራውያን 4:12። «ሰው አንድ ጊዜ ሊሞት ከዚያም በኋላ በፍርድ ፊት ሊቆም ተወስኖታል፤» ዕብራውያን 9:27። ፍርድ አንድ ብቻ ቢሆንም፤ ሦስት ደረጃዎች ያሉት ሂደት መሆኑን ማወቅ አስፈላጊ ነው፡ 1) ምርመራ፡ 2) የፍርድ ውሳኔ እና 3) የቅጣት አፈጻጸም።

የቅድመ-መምጣት ምርመራ ፍርድ የመጀመሪያው ምዕራፍ ነው፤ **አስቀድመን እንደምናውቀው፤ የጀመረው በ1844 ነው።** ይህ የፍርድ ክፍል ግለሰብ በአውነት ንስሐ መግባቱን፤ ክርስቶስን እንደ ጌታና አዳኝ አድርጎ መቀበሉን፤ ኃጢአቱን ሁሉ እንደተናዘዘና እንደተወፈ፤ እግዚአብሔር የሰጠውን ይቅርታ እንዳገኘ፤ ክርስቶስን እንደ ምትከና በቀራንዮ የፈሰሰውን ክቡር ደሙን እንደተቀበለ፤ ምክንያቱም «የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል» 1ኛ ዮሐንስ 1:7 እና ነው። የዘላለም ሕይወትን አክሊል የሚቀበሉት እነዚህ ብቻ ናቸው፤ ምክንያቱም እነሱ፤ «ልብሳቸውንም በቡ ደም ዐጥበው እንጽተዋል፤» ራእይ 7:14። እነዚህም የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁና በኢየሱስ የሚያምኑ ናቸው።

ንስሐ የማይገቡና ኃጢአታቸውን የማይናዘዙ ሁሉ በሚዛን ይመዘናሉ፤ ጉድለት እንዳለባቸው ይገመገማሉ፤ ከዚያም ወደ ሁለተኛው የፍርድ ዙር ይሸጋገራሉ።

የሚቀጥለው ምዕራፍ፤ **የዳኞች ፍርድ**፤ የጠፋት ላይ የሚሆን ፍርድ ነው። **ክርስቶስ የሰጣቸውን ንስሐ የማይቀበሉ ሁሉ የሚደርስባቸው ቅጣት ሁለተኛው ሞት፤ ማለትም የዘላለም ሞት ነው።** ምክንያቱም ለዘላለም መኖር አቀመዋል። ላይ ላዩን ንስሐ የሚገቡና የሚያታልሉ ብዙ ሰዎች ወደ መንግሥተ ሰማያት እንደማይገቡ እንገንዘብ፤ «እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ሐዘን ወደ ድንት ለሚደረስ ንስሐ ያበቃል፤ ጻደትም የለበትም። ዓለማዊ ሐዘን ግን ለሞት ያበቃል፤» 2ኛ ቆሮንቶስ 7:10። እነዚህ ዳግመኛ አልተወለዱም፤ የንስሐ ሥራ አልነበራቸውም፤ የእግዚአብሔርን ሕግ አላከበሩም፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት አልጠበቁም፤ እግዚአብሔርን ጨርሶ አልፈሩም፤ ለራሳቸው ደህንነት ግድ አልነበራቸውም፤ እግዚአብሔርንም በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ስለ መዳናቸው ራሳቸውን አላሳሰቡም። አንተ ከእነዚህ አንዱ ነህ? አንተ እንደማትሆን በእግዚአብሔር እታመናለሁ። **ይህ የፍርድ ዑደት የሚጀምረው፤ በኢየሱስ ሁለተኛ መምጣት ሲሆን በሺህ ዓመቱ መጨረሻ ላይ ያበቃል።**

በዚህ ዘመን መጨረሻ ላይ፤ «ቅድስቲቱ ከተማ፤ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለባሏ እንደ ተዋበች መሽራ ተዘጋጅታ ከሰማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ፤» እናያለን ራእይ 21:2። **ክርስቶስ ወደ ምድር ሲመጣ ይህ ለሦስተኛ ጊዜ ነው፤** «አምላኬ እግዚአብሔር ይመጣል፤ ቅዳሳትም ሁሉ ዐብረውት ይመጣሉ፤» ዘካርያስ 14:5።

እዚህ ላይ፤ የሕግ ፕሮቶታል የመጨረሻ ምዕራፍ ላይ እንደርሳለን፤ እሱም **የዳኛ ፍርድ** ሲሆን፤ ቀደም ሲል የተገለጸው ፍርድ የሚፈጸምበት፤ «ሺህ ዓመት ሲፈጸም ሰይጣን ከእስራቱ ቤቱ ይፈታል፤» ራእይ 20:7። ይህ አሁን የሚቻልበት ምክንያት፤ «ሺሁ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ ከሞት አልተሰምደም፤» ራእይ 20:5። **ይህ የኩነቱ ትንሣኤ፤ ሁለተኛው ትንሣኤ ነው።** ይህ ከስተት ሰይጣንን የሚለቀው፤ እንደገና የሚያስተው ሰው ስላለው ነው፤ ሁኔታዎች ተለውጠዋል።

ሰይጣን እንደገና፤ የጠፋትን ያታልላል፤ «እነርሱም ወደ ምድር ሁሉ ወጥተው የቅዳሳንን ሰፈርና የተወደደችውን ከተማ ከበቡ፤ ነገር ግን እሳት ከሰማይ ወርዶ በላቸው፤» ራእይ 20:9። **ይህ ከስተት አውነተኛ ሲሆን ነው።** እያንዳንዱ ሰው እንደ ከፋቱ ይሠቃያል፤ የመከራው ጥንካሬና የቆይታ ጊዜ ከሥራው ክብደት ጋር የተያያዘ ይሆናል። የጥፋቱ ሥራ ሲጠናቀቅ እሳቱ ይጠፋል። **ለዘላለም አይኖሩም፤** ይህ የዘላለም ሞት ስለሆነ፤ ከእንግዲህ ትንሣኤ አይኖረውም። «እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን የወገትን አስዛብ

ሁሉ የሚመታበት መቅደሱ ይህ ነው፤ ገና በእግራቸው ቆመው ሳሉ ሥጋቸው ይበሰብሳል፤ ዐይኖቻቸው በጉድጓዶቻቸው ውስጥ እንዳሉ ይበሰብሳሉ፤ ምላሶቻቸውም በአፎቻቸው ውስጥ እንዳሉ ይበሰብሳሉ። በዚያ ቀን ከእግዚአብሔር ዘንድ በሰዎች ላይ ታላቅ ሽብር ይወርዳል፤ እያንዳንዱ ሰው የባልንጀራውን እጅ ይይዛል፤ አንዱም ሌላውን ይወጋዋል።» ዘካርያስ 14:12-13።

በሰይጣን ላይ የተፈረደበት ፍርድ የሚፈጸመው፣ በራሱ በኢየሱስ ነው፤ «በውበትህ ምክንያት፣ ልብህ ታበየ፤ ከከብርህ ታላቅነት የተነሣም፣ ጥበብህን አረከሰህ። ስለዚህ ወደ ምድር ወረወርሁህ፤ ለነገሥታት ትዕይንት አደረግሁህ። በኅጢአትህና በተጭበረበረው ንግድህ ብዛት፣ መቅደስህን አረከሰህ። ስለዚህ እሳት ከአንተ እንዲወጣ አደረግሁ፤ እርሱም በላህ፤ በሚመለከቱህ ሁሉ ፊት፣ በምድር ላይ ዐመድ አደረግሁህ። የሚያውቁህን አሕዛብ ሁሉ፣ ሁኔታህ አሰደንግጧቸዋል፤ መጨረሻህ የሚያሳዝን ሆነ፤ ከእንግዲህ ህልውና የለህም።» ሕዝቅኤል 28:17-19።

የመጨረሻው ጥሪ

አግዚአብሔር ፍቅር እንደሆነ፣ ቸርነቱ ማለቂያ የሌለው እና ምሕረቱ ለዘላለም እንደሚኖር ግልጽ ነው። በነቢያት ጽሑፎች ውስጥ፣ አግዚአብሔር ለጠፋው የሰው ልጅ ያለው ፍቅር እና እሱን ለማዳን ያለው አስደናቂ ዕቅድ በግልጽ ተገልጧል። የጠፋውን በጌን ለመጥቀም ምን ያህል የበለጠ ማድረግ እችላለን ነበር ይላል ኢየሱስ፤ ጌታ እኛን ለማዳን የሚችለውን ሁሉ አድርጓል። ይህ በእንዲህ እንዳለ፣ ጌታ ለብዙ ዓመታት ሲጠብቀው የቆየውን የድንቅ ሥራውን፣ እሱም ውድ ፍሬዎቹን ከሁሉም ብሔራትና ሕዝቦች እየሰበሰበ ነው።

አግዚአብሔር ይቅር ሊለው የማይችለው እና በጣም ትልቅ የሆነ ኃጢአት እንደሌለ በማወቃችን፣ ነፍሳችን በተሰፋ ይሞላል፤ ልባችንም ሃሴት ያደርጋል። **ይቅር የማይባል ኃጢአት፣ ያልተናዘዘነው ኃጢአት ብቻ ነው።** አግዚአብሔር የፈጠረን እንደ ግለሰቦች ለመታዘዝ ወይም ላለመታዘዝ የሞራል ነፃነት እንዲኖረን አድርጎ ነው። ጌታ ማንንም አያስገድድም ምክንያቱም፣ ሁሉም ነገር በፈቃድ እና በፍቅር ነው፤ ነፍሳችንን ለማዳን ወደ አግዚአብሔር ለመቅረብ መፈለግ ይገባናል። «**ከኃጢአት ባርነት ነፃ ወጥተን፣ የከበሩ የአግዚአብሔር ልጆችን ነፃነት ለመካፈል የምንፈልግ እኛ ነን።**»

ክርስቶስ፣ በፍቅር ልባችንን ይገታል እና አግዚአብሔር ይቅር እንዲሉን ያራራልናል። ኃጢአትን ማሳመን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው። እነዚህ ሦስት መለኮታዊ አካላት ልባችንን ሲያገቡ፣ ቁጥር ያለ ማግኘት የሚገባን እንደ መርገም ጨርቅ መሆናችንን እንገነዘባለን፤ ምክንያቱም በእኛ ውስጥ ምንም መልካም ነገር ስለሌለ ነው። የአግዚአብሔርን ትእዛዛት እንደጣሰን በደላችንን እንቀበላለን፤ ምክንያቱም ያደረግነው ነገር ሁሉ ከኃጢአትና ከራስ ወዳድነት ጋር የተቆራኘ ነው። የክርስቶስ ደም ብቻ ከኃጢአትና ከርኩሳት ሁሉ ሊያገኝ እንደሚችል እንረዳለን። ግብዣችን ወሽታሞች ስለሆንን፣ እንደ ቆሻሻም ስለመሰልን ወደ መሬት እንጣላለን። እንደ ቀራጩ ምሳሌያችንን በማጣታችን በሩቅ ቆመናል፤ ዓይኖቻችንም ወደ ሰማይ ለማንሳት አልደፈርንም፤ በተሰበረ ልብ፣ በጸጸት እና እንባ ከጉንጮቻችን ወደ መሬት እየፈሰሰ እንዲህ እያልን እንጮኻለን፤ «**አግዚአብሔር ሆይ፤ እኔን ንጢአተኛውን ማረኝ፤» ሉቃስ 18፡13።**

ይህ የሚያም እና ልባዊ ንስሐ ከኃጢአታችን ኑዛዜ ጋር የተያያዘ ነው፤ ምክንያቱም፣ ያለእሱ ኑዛዜያችን በአግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት እንደሌለው እናውቃለን። ሙሉ በሙሉ ለመታደስ ራሳችንን እንሰጣለን እና ወዲያውኑ የክርስቶስን ሰላም እናገኛለን። ምንም ነገር ወደኋላ ሊከለከልን እንደማይችል በመወሰን ራሳችንን እናነሳለን፤ እና በእውነተኛ ጥምቀት በኩል፣ አሁን የልዑል ወንድና ሴት ልጆች መሆናችንን በይፋ እንመስከራለን። ዳግም ከተወለድን በኋላ፣ ያለፈውን ሕይወታችንን እንተዋለን፣ አግዚአብሔርን የሚያስከፋውን ሁሉ እንተዋለን፣ እንዲሁም በአዲስ ሕይወት ውስጥ ለጌታ ትእዛዛት ሙሉ በሙሉ እንታዘዛለን።

በአብዛኞቹ ክርስቲያኖች ዘንድ ያለው ትልቁ ችግር፣ በሐሰተኛ ሃይማኖት ዉስጥ መኖራቸው ነው። የእነሱ ለዉጥ ላይ ላዩን ስለሆነ፣ የክርስቶስ ወንጌል ከእኛ የሚፈልገውን ራስን መካድና ታዛዥነት አያውቁም። ከምንም ነገር በላይ ራሳቸውን እንደሚመልከ፣ በጣዖት አምልኮ ውስጥ ይኖራሉ። በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ለኃጢአታቸው እውቅና ስለማይሰጡ፣ **ከፊል ዕውሮች ሆነው ይቆያሉ።**

በአጠቃላይ፣ እንደ ክርስቲያኖች፣ ወደ ዓለምና ወደ ዓለማዊ ነገሮች እንሳባለን፤ የምንናገረውን አናምንም። ሁልጊዜ ለበላይነት እንታገላለን፤ ለአግዚአብሔር ፈቃድና ለወዳጆቻችን ፍላጎት ግድየለሾች እንሆናለን። ኑዛዜያችን ቅንነት የጎደለው እና ከልብ ያልሆነ ነው። ከፋታችንን በምንገነዘብባቸው ጥቂት ጊዜያት፣ ለባህሪያችን ሰብብ እንፈጥራለን፤ ባህሪዎቻችንንም አናጸድቃለን፤ እነዚህ ሁኔታዎች ባይኖሩ ኖሮ የሠራነውን ባላደረግን ነበር። ሃይማኖተኞች ነን፣ ግን አሁንም እንደበፊቱ ነን፤ እና አሁን ያለንበት ነገር የከፋ ነው። «**ውጫቸው በኖራ ተለሰነው የሚያምሩ፣ ውስጣቸው ግን በሙታን ዐፅምና በብዙ ርኩሳት የተሞላ መቃብሮችን ስለምትመስሉ ወየላችሁ!» ማቴዎስ 23፡27።**

እውነተኛና ትክክለኛ ንስሐ ላይ ለመድረስ፣ መዳንን ለማግኘት ማድረግ ያለብን የመጀመሪያው ነገር፣ እውነተኛ ሁኔታችንን ማወቅና መቀበል ነው። ኢየሱስ እውነተኛ ሁኔታችን ምን እንደሆነ ለእናንተና ለእኔ እንዲህ ሲል ይነግረናል፤ «**ለብ ያልህ ብቻ እንጂ ትኩስ ወይም ቀዝቃዛ አይደለህም፤» ራእይ 3፡16፤ «ጎሱዳላ፣ ምስኪን፣ ድኻ፣ ዕውርና የተራቁትን መሆንን አታውቅም፤» ራእይ 3፡17።** ክርስቲያን ነን ባዮች እንደመሆናችን፣ ይህ የብዙዎቻችን እውነተኛ መንፈሳዊ ሁኔታ ነው። ይህ የእርሶ መንፈሳዊ ሁኔታ ነው? ይህንን ጥያቄ ከመመለስዎ በፊት በጥንቃቄ ያስብቡት እንዲሁም ያሰላሰሱ። የክርስቶስ የመንፈሳዊ ሁኔታችንን ግምገማ በዓለማዊ ማዕከል ላይ ነው። **እምነታችን የተሳሳተ ነው፣ ምክንያቱም ምቹ ሲሆንልን፣ ኢየሱስን እንደ አዳኝ እና ጌታ እንቀበላለን፣ ፈቃዱን ትእዛዛቱ ደግሞ ሳይመቸን ሲቀር እንክደዋለን።** ይህ ደግሞ እንደጉተፋ ያደርገናል።

ብዙ ክርስቲያኖች ወሽት ሃይማኖት ዉስጥ የሚኖሩበት ምክንያት፣ የአግዚአብሔርን ህጎች እንደ ደስታዎቻቸው ገብ። ወይም ከደስታ የሚያወጣቸው ከባድ ቀንበር አድርገው ስለሚመለከቱት ነው። የኢየሱስ አስተሳሰብም ሆነ ስሜት የላቸውም፤ ስለዚህም ኢየሱስ እንዲህ ይላል፣ «**ቀንበሬን ተሸከሙ፤ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ በልቤ የሆና ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤**

ቀንበራ ልዝብ፣ ሽኩሻም ቀላል ነውና፤» ማቴዎስ 11:29-30። እግዚአብሔርን ትእዛዛት መታዘዝ ወደ ጌታ ዕረፍት መግባት ነው፤ «እግዚአብሔርን መውደድ ትእዛዛቱን መረጸም ነውና። ትእዛዛቱም ከባድ አይደሉም፤» ነኛ የሐንስ 5:3። ኢየሱስን የሚከተል ታማኝ ክርስቲያን በሄደበት ሁሉ፣ ጎልቆ የዕለት ተዕለት ደስታው፣ የጌታን ሕግ መጠበቅ ነው። እውነተኛ እምነትና ደስታ፣ የነፃነትን ሕግ ማክበር ነው።

ከእውነተኛ አምልኮ ይልቅ የድንጋይ አምልኮ ሥርዓቶችን ስንኖርና ስንከተል፣ ለእግዚአብሔር ከንቱ ሆነናል፤ ከዚህም በላይ ደግሞ እንቅፋት እንሆናለን፤ ምክንያቱም አገልጋይነትን ሌሎችን ለማሳት የሚያገለግል ሲሆን፣ ይህም መዳናቸውን ከማፍጠን ይልቅ ጥፋታቸውን የሚያመጣ ነው። በኢሳይያስ 1:4 ላይ፣ እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ይገልጻል፤ «እናንተ ጎጠአተኛ ልዝብ፣ በደል የሞላበት ወገን፣ የክፉ አድራጊ ዘር፣ ምግባረ ብልሹ ልጆች ወዮላችሁ።» ለጌታ ምን አደረግክ?

ኃጢአት የተሳሳተ ድርጊት ብቻ ሳይሆን፣ ክፉ ሐሳብ ወይም ፍላጎት ነው። መልካም ማድረግ አይደለም፤ በዕለት ተዕለት ሕይወታችን ውስጥ የእግዚአብሔርን ሥልጣን የሚቃወም ውስጣዊ ተቃዋሚ ወይም አመፅ ነው። ያ ኃጢአት በቅርጽና በይዘት የሃይማኖታዊ ልምምድ ማዕከል ነው፣ ነገር ግን ጸጋ፣ እግዚአብሔርን መምሰል እና የክርስቶስን እውነተኛ ፍቅር የነደለው ነው።

ጌታ የመጨረሻውን ጥሪ ያደርጋል፤ «ታጠቡ፣ ራሳችሁንም አንጹ፤ ክፉ ሥራችሁን ከፊቱ አርቁ፤ ክፉ ማድረጋችሁን ተወ፤ መልካም ማድረግን ተማሩ፤ ፍትሕን እሹ፣ የተገፉትን አጽናኑ፤ አባት ለሌላችው ቁሙላቸው፤ ለመበላቸውም ተሟገቱ። ኑና እንዋቀሩ ይላል እግዚአብሔር፤ ጎጠአታችሁ እንደ ዐለላ ቢቀላ፣ እንደ በረዶ ይነጣል፤ እንደ ደም ቢቀላም፣ እንደ ባዘቶ ነጭ ይሆናል፤» ኢሳይያስ 1:16-18።

ኢየሱስ ወደ እውነተኛ ንስሐ ይጋብዘናል፤ «ከፋ ሰው መንገዱን፣ ከፋም ሀሳቡን ይተው። የእግዚአብሔር ልጅ ይመለስ፤ ለአስረኛው ምሕረትን ይሰጣል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ይመለስ፤ ይቅርታ፣ በጣም ብዙ ነው።» ኢሳይያስ 55:7። «ቀድሞ ስለ ነበራችሁበት ሕይወትም፣ በሚያታልል ምኞቱ የጎደረውን አርጌ ሰውነታችሁን አውልቃችሁ እንድትጥሉ ተምራችኋል፤ ደግሞም በአእምሯችሁ መንፈስ እንድትታደሱ፣ እውነተኛ በሆነው ጽድቅ እንዲሁም ቅድስና እግዚአብሔርን እንዲመሰል የተፈጠረውን አዲሱን ሰው እንድትለብሱ ነው። ስለዚህ ውሸትን አስወግዳችሁ፣ እያንዳንዳችሁ ከባልንጀራችሁ ጋራ እውነትን ተነጋገሩ፤... ለዲያብሎስም ስፍራ አትሰጡት። ይሰርቅ የነበረ ከእንግዲህ አይሰረቅ፤ ነገር ግን ለተቸገሩት የሚያካፍለው ነገር እንዲኖረው በገዛ እጆቹ በጎ የሆነውን እየሠራ ለማግኘት ይደከም። እንደ አስፈላጊነቱ ሌሎችን የሚያንጽና ሰማያችን የሚጠቅም ቃል እንጂ የማይረባ ቃል ከአፋችሁ አይውጣ። ለቤዛ ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔር መንፈስ አታሳዝኑ። መራርነትን ሁሉ፣ ቀላጣና ንዴትን፣ ጭቅጭቅና ስድብን ከማንኛውም ክፋት ጋራ ከእናንተ ዘንድ አስወግዱ። እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ፣ እናንተም ይቅር ተባባሉ፤ እርስ በርሳችሁ ችሮችና ርኅሩኖች ሁኑ፤» ኤፌሶን 4:22-32። «ወላጆቻቸው የሞቱባቸውን ልጆችና ባሎቻቸው የሞቱባቸውን ሴቶች በችግራቸው ጎበኙ፤» ያዕቆብ 1:27። «በፀ-ዕ ነው፤ ለድኾች የሚያስብ፤ እግዚአብሔር በክፉ ቀን ይታደገዋል። እግዚአብሔር ይጠብቀዋል፤ በሕይወትም ያኖረዋል፤ በምድርም ላይ ይባርከዋል፤ ለጠላቶቻቸው ምኞት አሳልፎ አይሰጠውም።» መዝሙር 41:1-2።

«ስለዚህ ሀብታም እንድትሆን፣ በእሳት የነጠረ ወርቅ እንድትገዛ፣ የዕራቀነትነትህ ጎፍረት እንዳይታይ፣ ነጭ ልብስ እንድትለብስ ለማየት እንድትችል ዐይንህን በዘታ እንድትኳል እመክርሃለሁ። እኔ የምወድዳቸውን እንሥጸለሁ፤ እቀጣለሁም። ስለዚህ ትጋ፤ ንስሐም ግባ። እነሆ፤ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ፤ ማንም ድምጫን ሰምቶ በሩን ቢከፍትልኝ ወደ እርሱ ገብቼ ከርሱ ጋራ አበላለሁ፤ እርሱም ከእኔ ጋራ ይበላል፤» ራእይ 3:18-20። አሜን!

ምን ማድረግ አለብን?

በቅርቡ፣ ሁሉም ክርስትና ሙሉ በሙሉ በሁለት ታላላቅ ክፍሎች ይከፈላል፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁ፣ በኢየሱስም የሚያምኑና፣ እውራጃውን ምስሉት የሚያመልኩ ናቸው። አንዱ ቡድን የሕያው እግዚአብሔር ማኅተም ይኖረዋል፤ ሌላኛው ደግሞ የእውራጃውን ምልክት ይይዛል። ወይ ከእግዚአብሔር ታማኝነት ጎን አሊያም በፈጣሪያችንና በቤዛችን ላይ ካመጹት ጎን እንቆማለን። ቀዝቃዛ ወይም ሞቃት እንሆናለን። ከእውነተኛው ቤተክርስቲያን ወይም ከሐሰተኛው ቤተክርስቲያን ከባቢሎን እንሆናለን። ሁላችንም መምረጥ አለብን፤ መከሰለኛ ቦታ የለም፤ ሁላችንም ከየትኛው ወገን እንደሆንን ማሳየት አለበት። **ምን ማድረግ አለብን?**

አንደኛ፣ ትልቁ ችግራችን፣ ግንኙነትና አጣዳፊው ፍላጎታችን ለዚህ ለማይቀር እና አስፈሪ ቀውስ መዘጋጀት መሆኑን መቀበልና መረዳት አለብን። ወደፊት ያሉት ጊዜያት የጭንቀትና የችግር ናቸው። ድካምን፣ መዘግየትንና ረሃብን የሚቋቋም እምነት፣ ከባድ ፈተናዎች ቢኖሩም የማይናወጥ እምነት ያስፈልገናል። ዛሬ የሌለን እምነት ያስፈልገናል። እንዲህ ዓይነቱ ልምድ አስፈላጊ ነው። ይህም በድካሙታችንና በቸልተኝነታችን ምክንያት የለንም። ዝግጅት ይጎድለናል። ክርስቶስ ብቻ ሊሰጠን የሚችለው ዝግጁነት ይጎድለናል። **ምን ማድረግ አለብን?**

ክርስቶስ ራሱ እንዲነግረን እንቆይ። እርሱ ካፒቴናችን፣ ፓስተራችን ነው። እኛም እንደ ማስማሪያው በጎች፣ ድምፁን እንከተላለን። ትእዛዛቱንም እንታዘዛለን። ምክንያቱም ወደ ወደቡ በሰላም መድረስ የምንችለው በዚህ መንገድ ብቻ ስለሆነ ነው።

ጌታ ኢየሱስ በመገለጡ፣ ማድረግና ማወቅ የሚያስፈልገንን ሁሉ በጽሑፍ አስፍርላልናል። የሎዶቅያ የመጨረሻ ዘመን ቤተክርስቲያን ምክር እንደሚከተለው ነው። «እሜን የሆነው፣ ደግሞም ታማኝና እውነተኛ ምስክር የሆነው፣ የእግዚአብሔርም ፍጥረት ምንጭ የሆነው እንዲህ ይላል። ቀዝቃዛ ወይም ትኩስ እንዳልሆነ ሥራህን ዐውቃለሁ፤ ቀዝቃዛ ወይም ትኩስ ብትሆን በወደድሁ ነበር። እንግዲህ ለብ ያልህ ብቻ እንጂ ትኩስ ወይም ቀዝቃዛ ስላልሆነህ ከአፌ አውጥቼ ልተፋህ ነው። ህብታም ነኝ፣ ባለጠጋ ነኝ፣ አንዳችም አያስፈልገኝም ትላለህ፤ ነገር ግን ጉስቋላ፣ ምስኪን፣ ድኻ፣ ዕውርና የተራቁትን መሆንህን አታውቅም። ስለዚህ ህብታም እንድትሆን፣ በእሳት የነጠረ ወርቅ እንድትገዛ፣ የዕራቀትነትህ ጎፍረት እንዳይታይ፣ ነጭ ልብስ እንድትለብስና ለማየት እንድትችል ዐይንህን በዘታ እንድትኳል እመክርሃለሁ። እኔ የምወድዳቸውን እንሥላለሁ፤ እቀጣለሁም። ስለዚህ ትጋ፤ ንኡሳም ግባ፤» ራእይ 3:14-19።

የሎዶቅያ ቤተክርስቲያን የተረፈች ቤተክርስቲያን ናት፤ የፍጻሜ ዘመን እውነተኛዋም ቤተክርስቲያን ናት። ዘመናዊቷ አሰራሪና ናት። አሷም፣ ክርስቶስ የሚመጣላት፣ የሰባተኛው ቀን አድቼንቲስት ቤተክርስቲያን ናት። ጌታ ለራሱ ይፈልጋታል፤ «ጉድፍ ወይም የፊት መጨማሪያ ወይም አንዳች እንከን ሳይገኝባት ቅድስትና እንከን አልባ የሆነች ክብርት ቤተ ክርስቲያን አድርጎ ለራሱ ሊያቀርባት ነው።» ኤፌሶን 5:27።

መለኮታዊ ምርምር ወሳኝ ነው። እና መቶ በመቶ ትክክል ነው። «ቀደም ብሎ የተጻፈው ሁሉ ለትምህርታችን ተጽፏልና።» ሮሜ 15:4 ይህንን ማስታወስ ይገባናል። ትክክለኛውን ሁኔታችንን በግልጽ ማየት እንችላለን። ብዙም የማንወዳቸው ነገር ግን የጌታን የማስጠንቀቂያ፣ የተግሣጽ እና የምክር ቃላት የያዙ የብርሃን መጻሕፍትን እንደሚከተሉት በጥንቃቄ ማጥናት አለብን።

እነዚህ ቃላት ለእኛ ናቸው። መልእክቱን ይዘው የሚሄዱት በሎዶቅያ ወዳላቸው ቤተክርስቲያን ነው። «ለማያት ሆይ፤ ስመህ ምድር ሆይ፤ አድምጪ! እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ተናግሯልና፤

«ልጆች ወለድሁ፣ አሳደግኋቸውም፤ አነርሱ ግን ዐመፁ-በኝ። በሬ ጌታውን፣ አህያ የባለቤቱን ጋጥ ያውቃል፤ አስራኤል ግን አላውቀም፤ ሕዝቤም አላስተዋለም።» እናንተ ኅጢአተኛ ሕዝብ፣ በደል የሞላበት ወገን፣ የከፉ አድራጊ ዘር፣ ምግባረ ብልሹ ልጆች ወዮላችሁ! እግዚአብሔርን ትተዋል፤ የእስራኤልን ቅዱስ አቃልለዋል፤ ጀርባቸውንም በርሱ ላይ አዘረዋል። ለምን ዳግመኛ ትመታላችሁ? ለምንስ በዐመፁ ትጻናላችሁ? ራሳችሁ በሙሉ ታምጧል፤ ልባችሁ ሁሉ ታውኳል። ከእግር ጥፍራችሁ አስከ ራስ ጠገራችሁ ጤና የላችሁም። የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ዘር ባያስቀርልን ኖሮ፣ እንደ ሰዶም በሆንን፣ ገምራንም በመሰልን ነበር።» ኢሳይያስ 1:2-6፣ 9።

ነቢዩ ኤርምያስ፣ ለመጨረሻው ዘመን የቤተክርስቲያንን የተነገሩ ቃላትን፣ በራእይ ውስጥ ከተነገሩት የክርስቶስ የነቀፉ ቃላት ጋር አጣምሮ ይዞታል። «ሕዝቤ ግን ከብራቸው የሆነውን፣ በከንቱ ነገር ለወጡ። ሰማያት ሆይ፤ በዚህ ተገረመ፤ በታላቅ ድንጋጤም ተንቀጥቀጡ፤ ይላል እግዚአብሔር። ሕዝቤ ሁለት ኅጢአት ፈጽመዋል፤ ሕያው የውሃ ምንጭ የሆነሁትን፣ እኔን ትተዋል፤ ውሃ መያዝ የማይችሉትን ቀዳዳ የውሃ ማጠራቀሚያ ጉድጓዶች፣ ለራሳቸው ቁፍረዋል።» ኤርምያስ 2:11-13። የእግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ ያሰማው ቅሬታ፣ የበለጠ በከፋ ሁኔታ ተገልጿል። «አስኪ ቀና ብለሽ ጭር ያሉትን ኩረብተች ተመልከቺ በርኩስት ያልተጋደምሽበት ቦታ ይገኛልን? በበረሃ እንደ ተቀመጠ ዘላን ዐረብ፣ በየመንገዱ ዳር ተቀምጠሽ ወዳጆችሽን ጠበቅሽ። በዝመትሽና በከፋትሽ፤

ምድሪቱን አረከሰሽ። ስለዚህ ካፊያ ተከለከለ፤ ኋለኛው ዝናብም ጠፋ። አንቺ ግን አሁንም የጋለሞታ ገጽታ አለብሽ፤ ዐይንሽን በዕፍረት አልሰብር ብለሻል፤» ኤርምያስ 3:2-3።

ልክ እንደ እውነተኛው ምስክር፣ ሁለቱም ነቢያትም በተመሳሳይ መንገድ ይመክራሉ፣ ምክንያቱም በሦስቱም ጉዳዮች የሚናገረው አንድ ሰው አያሱስ ነው። «ታጠቡ፤ ራሳችሁንም አንጹ፤ ከፍ ሥራችሁን ከፊቱ አርቁ፤ ከፍ ማድረጋችሁን ተወ፤ መልካም ማድረግን ተማሩ፤ ፍትሕን እሹ፤ የተገፉትን አጽናኑ፤ አባት ለሌላቸው ቁሙላቸው፤ ለመበለቸውም ተሟጉቱ። ኑና እንዋቀሩ ይላል እግዚአብሔር፤ ጎጠኦቻችሁ እንደ ዐለላ ቢቀላ፤ እንደ በረዶ ይነጣል፤ እንደ ደም ቢቀላም፤ እንደ ባዘቶ ነጭ ይሆናል፤» አሳይያስ 1:16-18። «ከዳተኛዎቹ አስራኤል ሆይ፤ ተመለሽ ይላል እግዚአብሔር፤ እኔ መሐሪ ስለ ሆንሁ፣ ከእንግዲህ በቀጣ ዐይን አላይሽም ይላል እግዚአብሔር። ሳዘላለም አልቁጣም። በአምላክሽ በእግዚአብሔር ላይ በማመፅሽ፣ ከብርሽንም ለእንግዳሮች አማልክት፣ በየለምለሙ ዛፍ ሥር አሳልፈሽ በመስጠት፣ ለእኔ ባለመታዘዝሽ፣ በደለኛ መሆንሽን ይህን አንድ ነገር ብቻ አመኜ ይላል እግዚአብሔር። ከዳተኛ ልጆች ሆይ፤ እኔ ባለቤታችሁ ነኝና ተመለሱ ይላል እግዚአብሔር፤ ከአንድ ከተማ አንድ፣ ከአንድ ነገድ ሁለት መርጫችሁ ወደ ጸዮን አመጣችኋለሁ።» ኤርምያስ 3:12-14።

ምን ማድረግ አለብን? ገዳይ ምርመራን መቀበል እና የእውነተኛውን ምስክር ምክር መከተል አለብን። እኛ ምስክርን ኃጢአተኞች መሆናችንን በማወቅ መጀመር አለብን፤ ከዚያም እግዚአብሔርን በሙሉ ልባችን መፈለግ እና ኃጢአታችንን በጥልቅ ንስሐ እና በሚያም ሀዘን መናዘዝ አለብን። ይህ ሁለተኛው እርምጃችን መሆን አለበት። በትህትና ኑዛዜ፣ በቅንነት እና በእውነት ንስሐ በመግባትና ከልብ በመነጨ ጸሎት፣ ወደ ቤተመቅደስ የሄደውን ቀራጭ ጸሎት መጸለይ አለብን። «በርቆት ቆም፣ ወደ ሰማይ ቀና ብሎ ማየት እንኳ አልፈለገም፤ ነገር ግን ደረቱን አይደቃ፣ እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔን ጎጠኦቻችሁን ማረኝ ይል ነበር፤» ሉቃስ 18:13። የንጉሥ ዳዊትም ከባድ ኃጢአት ከሠራና፣ ራሱ ላይ የሞት ፍርድ ከፈረደ በኋላ የጸለየውን ጸሎቱን መጸለይ አለብን። «እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ቸርነትህ መጠን፣ ምሕረት አድርግልኝ፤ እንደ ርኅራኄህም ብዛት፣ መተላለፊን ደምስስ። በደህን ፈጽሞ ዕጠብልኝ፤ ከጎጠኦቼም አንጻኝ። እኔ መተላለፊን ዐውቃለሁና፤ ጎጠኦቼም ዘወትር በፊቱ ነው። ቢቃልህ ትጻድቅ፣ በፍርድህም ንጹሕ ትሆን ዘንድ፣ አንተን፣ በርግጥ አንተን ብቻ በደልሁ፤ በፊትህም ከፋ ነገር አደረግሁ። ስወለድ ጀምሮ በደለኛ፣ ገና እናቴም ስትፀንሰኝ ጎጠኦቻችን ነኝ። እነሆ፤ እውነትን ከሰው ልብ ትሻሻህ፤ ስለዚህ ጥልቅ ጥበብን በውስጤ አስተምረኝ። በሂሶጵ እርጫኝ፤ እኔም እንዳለሁ፤ ዕጠብኝ፤ ከበረዶም ይልቅ ነጭ እሆናለሁ። ሐሣብን ደስታን አሰማኝ፤ ያደቀኝሃቸው ዐጥንቶቼም ደስ ይበላቸው። ፊትህን ከጎጠኦቼ መልስ፤ በደሌንም ሁሉ ደምስሰልኝ። አምላኬ ሆይ፤ ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፤ ቀና የሆነውንም መንፈስ በውስጤ አድስ።» መዝሙር 51።

መንፈሳዊ ሕይወታችንን ማደስ፣ ለአእምሮችንና ለልባችን ኃይል ሕይወት መስጠት እና ከመንፈሳዊ ሞት መነሳት አለብን። ቅድሚያ የምንሰጣቸውን ነገሮች እንደገና ማደራጀት እና አስተሳሰባችንን፣ ሀሳባችንን፣ ባህሪያችንን እና ልምዶቻችንን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መለወጥ አለብን፤ ይህም በግልጽ በቃሉ ውስጥ የተጻፈ ነው። የአኗኗር ዘይቤአችን መሉ በሙሉ መለወጥ አለበት፤ የአመጋገብ ስርዓታችንን፣ የአረፍት ጊዜያችንን፣ የአካል ብቃት እንቅስቃሴአችንን፣ ስራችንን፣ ንግግራችንን፣ አለባበሳችንን፣ ጤናችንን እና የመሳሰሉትን ያካትታል። የኋለኛውን ዝናብ የምንቀበልበት ብቸኛው መንገድ ይህ ነው።

ይህ የክርስቶስ መልአክት ለቤተክርስቲያኑ በጣም ግልጽ ነው። ነገር ግን የፍቅር መልአክት ከመሆን አያርቅም። እሱ ራሱ፣ «እኔ የምወድዳቸውን እንሥጸለሁ፤ አቀጣለሁም። ስለዚህ ትጋ፤ ንስሐም ግባ፤» ይላል። ራእይ 3:19።

የዚህ መልአክት ዓላማ ትዕቢታችንን፣ ጉራችንን እና ኩራታችንን መስበር ነው። በተመሳሳይ ጊዜ፣ እንደ መርገም ጨርቅ የሆኑትን የራስ ጻድቅነት እና ብቁነት ማታለያዎችን ያጋልጣል። የትህትና መንፈስ፣ ከልብ የመነጨ ኑዛዜ እና ንስሐ በውስጣችን ለማፍራት ይሆናል። በተጻጸተ ልብ ወደ ክርስቶስ እግር ሄደን ልባችንን እንዲያገጽ እና እንዲለወጥ እንለምንወ። በዚህ መንገድ ብቻ አለማመናችን፣ ዓለማዊነታችን፣ የቅድስና አጠቃችን እና የበላይ የመሆን ፍላጎታችን ያበቃል።

ይህንን መልአክት የማይቀበሉ ሰዎች፣ በራሳቸው ጽድቅ የሚኩራሩ፣ ትዕቢተኞች እና ለራሳቸው በቀ እንደሆኑ ማሰብ ይቀጥላሉ። እነዚህ ሁሉ በማጣራቱ ወቅት ይወድቃሉ። በኋለኛው ዝናብ ላይ አይሳተፉም፣ እና ለዘላለም ይጠፋሉ። ይህንን ምስክርነት የምንቀበል ሁላችንም፣ ወደ ጥልቅ ንስሐ እንሳባለን። በሙሉ ቅንነት እንታዘዛለን እና ታላቁን የመከራ ቀን ለመቋቋም እንዘጋጃለን።

የዚህ አስገራሚ ከስ ደራሲ አዳኛችን እና የቅርብ ወዳጃችን አያሱስ ነው። እሱ እያንዳንዳችንን በግለሰብ ደረጃ ስለሚያናግረንና ብቻችንን ይናገረናል። መዳኛችን ስለሚፈልግ ምንም ሽንገላ የለበትም። ልብህ በጣም አታላይ እንደሆነ በግልጽ እየነገረህ ነው። ኤርምያስ 17:9። አንተ ትምክህተኛ፣ እውነትን እንደምትወድ ተናግረሃል። ነገር ግን በክርስቲያን ቁርጠኝነት እና ቅንዓት የነደለህ ነህ። በአንድ እግርህ ወደ ውስጥ ስትገባ በሌላኛው ደግሞ የማያምኑትን አደጋ ላለመጋፈጥ ነው የምትታገለግለው። አንተነትህ እንዲሞት እና የእምነቱን መርሆዎች በቅርብ ለመከተል አትፈልግም። ለእግዚአብሔር ስራ በጣም ትንሽ ጥረት እና ጉልበት ብቻ ትሰጣለህ።

ከፍላጎቶቹ ጋርም ብዙ ትወደው የለህም። የግል እና ዓለማዊ ፍላጎቶችህ እንድትተገብራቸው ሲጠይቁህ በእኔ ስራ ውስጥ ያለህን ስፍራ ትተህ ወደዚያ ለመሄድ ሁሉም ዝግጁ ነህ። ልብህ ጸጋዬን አልተቀበለም።

ለብ ማለትህ ስለሚያቅልሽልሽኝ፣ ከአፊ አወጥቼ ልተፋህ ነበር። ታማኝ ተከታዮቹ መሆን ለሚፈልጉ ቋሚ ሸክም ነህ። ለማያምኑ ሰዎችም እንቅፋት ነህ። ሀብታም ነኝና ከፍተኛ መንፈሳዊ ደረጃ ላይ ነኝ ትላለህ፤ ነገር ግን የተፈጥሮ ሁኔታህ፣ ተራ እና ሞኝ ነው። «**ሞኞችና የማታሰተውሉ ናችሁ።**» በእርግጥም ታላቅ ብርሃን ከእኔ ዘንድ ተቀብላችኋል፤ ነገር ግን። «**እናንተ ዐይን እያላችሁ የማታዩ፣ ጆር እያላችሁ የማትሰሙ፣ ሞኞችና የማታሰተውሉ ናችሁ።**» ኤርምያስ 5:21። «እነዚህ ድኾች ናቸው፤ ሞኞች ናቸው፤ የእግዚአብሔርን መንገድ፣ የአምላካቸውን ሕግ አላወቁምና።» ኤርምያስ 5:4፤ ዕውር እና በጨለማ የምትመላለስ ነህ። «እንደ ዕውር ተደናበርን፤ አካሄዳችንም ዐይን እንደሌላቸው በዳባላ ሆነ፤ ጀንበር በምትጠልቅበት ጊዜ እንደሚሆነው በእኩለ ቀን ተደናበርን፤ በብርቱዎች መካከልም እንደ መታገን ሆንን፤» ኢሳይያስ 59:10።

ወደ በጉ ስርግ እራት ስጠራህ እንኳን፣ እራቁትህን ነህ፤ የሰጠህህንም የሠርግ ልብስ አልለበስክም። ይህ የሆነበት ምክንያት፣ ዕውርነትህ ይህ ነጭ የተለባ አግር ልብስ የቅዱሳን ጽድቅ መሆኑን እንድታይ ስለሚያፈቅድልህና ራስህን ለማጽደቅ ስለመረጥክ ነው።

ምን እናድርግ? በዚህ የፍቅር፣ የማጽናኛ፣ የተሰፋ እና የእርግጠኝነት መልእክት ውስጥ የክርስቶስን ምክር ተከተሉ። አላዛኝ የሆነውን መንፈሳዊ ሁኔታችንን ካስቀረ እና ሕመማችንን ሙሉ በሙሉ ከመረመረ በኋላ፣ መፍትሔውን ያቀርባል። ሦስት እጥፍ የዓይን ስውርነት፣ የድህነት እና የራቁትነት ሕመማችንን፣ ክርስቶስ ብቻ ባለው አስደናቂ ክህነት እጥፍ በሚበልጥ መድኃኒት ይፈውሳል፤ እርሱም፣ ባለጠገኝ እንደንሆን በእሳት የተነጠረ ወርቅ፣ እርቃናችንን የሚሸፍን ነጭ ልብስ፣ እና እንድናይ የሚያደርግ የዓይን ኩል ነው።

በእሳት የነጠረ ወርቅ እምነትና ፍቅር ሲሆን፣ እነዚህ ሁለት የመንፈስ ቅዱስ አስፈላጊ ፍሬዎች የማይነጣጠሉ ናቸው። **ፍቅር የአሰርቱ ትእዛዛት ዋነኛ ማሰሪያ ነው።** እንደ ክርስቶስ ላለ የተለወጠ ሕይወት፣ ከፍተኛ መመሪያም ነው። «የማይወድድ ግን እግዚአብሔርን አያወቅም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ፍቅር ነውና፤» 1ኛ የሐንገል 4:8።

ፍቅር ስግግርንበትንና ራስ ወዳድነትን ያስወግዳል፤ በምትኩ ልግስና፣ ቸርነትንና የእግዚአብሔርን ሥራ፣ የኃጢአተኛውን የመቼብትና የማዳን ሥራ፣ እንዲሁም የባልንጀራችንን ደህንነት የመፈለግ ፍላጎትን ይፈጥራል። ለተራብ፣ ለተራቆቱ፣ ለታመሙ፣ ለድሆች፣ ለታሰሩ፣ ለራሳቸው ጣሪያ ለሌላቸው፣ «የሚራራ ሁሉ ግን አምላክን ያከብራል፤» ተብሎ ተጽፎአልና፤ ምሳሌ 14:3፤ እኛም እንደዚህ ከሚለው የተሰፋው ቃል ተካፋዮች ነን። «ለድኻ የሚራራ ለእግዚአብሔር ያበድራል፤ ስለደረገውም ተግባር ዋጋ ይከፍለዋል፤» ምሳሌ 19:17። **ፍቅር ለጠፋት፣ ክርስቶስ ለሞተላቸው ነፍሳት ሁሉ፤ ጠንካራ እና ገቆ ፍላጎት እንዲኖረን ያደርገናል።**

ፍቅር፣ አሰራሮችን ታማኝ እንዲሆን እና በምጽዋቶቻችንን ለጋስ እንድንሆን ያስተምረናል፤ ምክንያቱም ቁጣን፣ ምቀኝነትን፣ ስግግርንበትን እና ቅናትን ስለሚተካ ነው። ቁጣንና ብስጭትን ያስወግዳል፤ የራስ ወዳድነት ምኞትንና ጥላቻን ያስታግሳል፤ ስላምን፣ በጎ ፈቃድንና ደስታን ያመጣል። **የእግዚአብሔር መጋቢዎች መሆናችንን እና ያለን ነገር የኢየሱስ መሆኑን እንገነዘባለን። እነዚህ ችግሮቻችን ለመርዳት የሚያገለግሉ መሳሪያዎች ናቸው። ከእንግዲህ ወዲህ ስለ ምቅዶቻችን ብቻ አናስብም።**

እምነት፣ ሌላኛው የእግዚአብሔር ስጦታ የሆነው፣ ከፍቅር ጋር በመሆን፣ በነፍሳትንና በእግዚአብሔር መካከል አስደናቂ ግንኙነትን ይፈጥራል። የእግዚአብሔርን ይቅርታ ተደራሽ ያደርገዋል እንዲሁም የእግዚአብሔርን ተስፋዎች ሁሉ እንደንገፈጽም በሚያስችል ሁኔታ ውስጥ ያደርገናል። **እምነት በአውነተኛ አማኝ ሕይወት ውስጥ፣ ለእግዚአብሔር ትእዛዛት በፈቃደኝነት በመታዘዝ የሚገለጥ ሌላ ገቆ መርህ ነው።** ኢየሱስ ይህንን በግልጽ ተናግሯል፤ «በሰማይ ያለውን የአባቴን ፈቃድ ሳይፈጸም ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ ወደ መንገዳተ ሰማይ አይገባም፤» ማቴዎስ 7:21። በክርስቶስ በማመን የሚገኘው የኃጢአት ይቅርታ ከፍቅር ጋር በመሆን፣ ኢየሱስ ለሁሉም ኃጢአቶች የሚያቀርበው አስደናቂ ሕክምና ነው። «በጮ ነው፤ መተላለፉ ይቅር የተባለለት፣ ኅጢአቱም የተሸፈነለት፤» መዝሙር 32:1።

አሁንም በባቢሎን ላሉት፣ የመጀመሪያው እርምጃ ፈጣን መሆን አለበት። ያለማመንታት የእግዚአብሔርን ቃል መታዘዝ አለባቸው፤ ይህም «ሕዝቤ ሆይ፤ በኅጢአቱ እንዳትተባበሩ፤ ከመቅሠፍቷም እንዳትካፈሉ፤ ከርሷ ውጡ፤» የሚለው ነው። ራእይ 18:4። ባቢሎን ሙሉ በሙሉ ለጥፋት ተወስናለች። መሪዎቿና ተከታዮቿ ሁሉ፣ ሰይጣንን ጨምሮ፣ በሁለተኛው ሞት ይካፈላሉ፣ እርሱም ዘላለማዊ ሞት ነው። ቶሎ ከእሷ ወጥቶ፣ ከአውነተኛዋ ቤተክርስቲያን፣ በየሐንገል ራእይ 12:7 ላይ ከተነገረው፣ ከቀረው የሴቲቱ ዘር ጋር መቀላቀል አስፈላጊ ነው። «የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁ፣ የኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር አላቸው።» አስቀድመን እንደምናውቀው፣ ይህች የሰባተኛ ቀን አድቪንቴስት ቤተክርስቲያን ናት።

በዚህ ጽሑፍ ከፍል ውስጥ የተጻፈው ሁሉ፣ ለአውነተኛዋ ቤተክርስቲያን እና ከግንባታ ቢመጡም ለሚቀላቀሏት ሰዎች ሁሉ ይሠራል። የአድቪንቴስት ቤተክርስቲያን በመጨረሻው ዘመን የኖህ መርከብ መሆኗን መረዳት እና ሁልጊዜ ማስታወስ አለብን። በዚህ ጊዜ ወይም የጸጋው ዘመን ካለቀ በኋላ በውስጡ የሌለ ሁሉ ይጠፋል። **ከባቢሎን ለመውጣት ጊዜው አሁን ነው!**

ሁለተኛውን መድኃኒት እንመልከት። ነጭ ቀማሪ፣ ለኃጢአተኛው የተሰጠው የክርስቶስ ጽደቅ ነው። «ከተልባ እግር የተሠራ ቀጭን ልብስ፣ የቅዱሳን የጽደቅ ሥራ ነው።» ራእይ 19፡8። የክርስቶስ ቅዱስ ባሕርይ፣ የተሰረየለትን ኃጢአተኛ ይሸፍናል፤ ምክንያቱም፡ «የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻጻልና፤» 1ኛ ዮሐንስ 1፡7፤ ጉድለት ያለበትን ባህሪውን ሲያስወግድም፤ «የእግዚአብሔር ፈቃድ እንድትቀደሱ ነው።» 1ኛ ተሰሎንቄ 4፡3።

የእውነተኛ ምስክርነት ሕክምና ሦስተኛው ክፍል፣ መንፈሳዊ ዕውርነታችንን ለመፈወስ የሚያገለግለው፣ የጻይን ኩል ነው። ሁለተኛም፣ የመንፈስ ቅዱስን መቀበል ጥበብ፣ ጸጋ እና ኃይል ይሰጠናል፤ ይህም መልካምና ከፊት እውነተኛና ሐሰተኛ መካከል ያለውን ልዩነት እንድንለይ፣ ኃጢአትን በማንኛውም መልኩና ሁኔታ እንድንለይና እንድንቃወም ያስችላል።

የእውነት ምስክርነት አንድ ጊዜ ከተናዘዘን በኋላ፣ ለኃጢአታችን ይቅርታ ለማግኘት ጥልቅ እና ልባዊ ንስሐ እንድንገባ የሚጠራን ውጤታማ እና ሁሉን አቀፍ ሕክምና ይሰጣል። በሕይወታችን ውስጥ የሚቀጥል ፍጹም ለውጥ፣ መታደስ እና ቅድስና በውስጣችን እንዲያፈራ መንፈስ ቅዱስን እንደሚሰጠን ቃል ገብቷል። ይህ እውነተኛ መታደስ እና ዳግም መወለድ በኋለኛው ዝናብ የመለኮታዊ ኃይል መውረድን፣ የዘላለግዊውን ወንጌል ስብከት እና የቅዱሳንን ማጎተም ያፋጥናል። እያንዳንዳችን ታላቁን የችግር ጊዜ በተሳካ ሁኔታ ለማለፍና ጌታችንን በታላቅ ደስታ እና በታላቅ ክብር ለመቀበል፣ ይህ ተሃድሶና መነቃቃት ያስፈልገናል። ምን ማድረግ አለብን?

በዚህ ክፍ ዘመን፣ ጠንካራ ሆነን ለመቆየት የምንፈልግ ሰዎች የቅዱሳት መጻሕፍትን ምስክርነት ለራሳችን መረዳት አለብን። ዓለምን ባሪያ ከሚያደርገው ኃይለኛ ማታለል ሊጠበቁ የሚችሉት፣ ቅዱሳት መጻሕፍትን በትጋት ያጠኑ እና በልባችን ውስጥ ያለውን እውነተኛ ፍቅርን ያገኙ እና በመታዘዝ በኩል ነፍሳቸውን ለማንጸት የሞከሩ ብቻ ናቸው። «መጻሕፍትን ትመረምራላችሁ፤» ዮሐንስ 5፡39 ይላል ጌታ ኢየሱስ፤ መጽሐፍ ቅዱስን ከዚህ በፊት አድርጋችሁ ከምታውቁት በላይ አጥኑ። ወደ ከፍተኛ እና ቅዱስ ደረጃ ካልወጣን በስተቀር፣ ለጌታችን መገለጥ ዝግጁ አይደለንም።

ክፍ ጊዜ ይጠብቀናል፣ ጠላትም ያሳድደናል። እውነትን መውደድና መታዘዝ አለብን። ከመንፈሳዊ ስግብግብነታችን መንቃትና ሥጋችንን፣ ነፍሳችንንና አእምሮአችንን ለእግዚአብሔር ፍላጎቶች አሳልፈን መስጠት አለብን።

ክልብ ለሆነ ጸሎት ተጨማሪ ጊዜ መስጠት አለብን። እርሱን በሙሉ ልብናው ለመቀበል በምናደርገው ዝግጅት ሙሉ በሙሉ በሚሳተፈው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል፣ እና በኢየሱስ ጸጋ እና በጎነት በተገኘው በግል ጥረት፣ የባህሪያችንን ፍፁምነት እንደርስበታለን። ከራስ ወዳድነታችን ጋር በከፊት ውጊያዎች በማድረግ እና ከፍላጎታችን፣ ከምኞታችን እና ከውርስ ዝንባሌያችን ጋር በመጣላት ግጭት በመፍጠር እናዳብራለን። ራሳችንን በከባድ ሁኔታ መተቸት እና እንደም መጥፎ ባህሪያችን ያለ እርማት እንዲቀጥል አለመፍቀድ አለብን። የእግዚአብሔር መላእክት የጨለማ ኃይሎችን በመቃወም እና እራሳቸውን ለመርዳት ለሚጥሩ ሁሉ በአስቸኳይ ይረዳሉ፣ ያለማቋረጥም ከእግዚአብሔር ዘንድ ምህረትን ይለምናሉ። መላእክት እራሳቸውን ለመርዳት ለማይሞክሩ ሰዎች ምንም አይደርጉም። ያዕቆብ በታላቅ የችግር ምሽት እንዳደረገው ሁሉ በጥንካሬ እና ቅንጥት መጸለይን መማር አለብን።

«ያዕቆብ ቀደም ሲል የሠራው ኃጢአት ንስሐ ባይገባና ባይናዘዝ ኖሮ እግዚአብሔር ጸሎቱን ስምቶ ሕይወቱን ባሳዳነ ነበር። ያልተናዘዘናቸውን ኃጢአቶች ስንንከባከብ እናጠፋለን። ኃጢአታችንን ችላ ለማለትና ለመደበቅ የምንምክር ሁሉ በሰይጣን እንሸንፋለን። ክርስቶስ እንዳለው ማለት አለብን። «የዚህ ዓለም ገዥ፣ በእኔ ላይ ሥልጣን የለውም፤» ዮሐንስ 14፡30።

«የባህሪ ጉድለቶቻችንን ማስተካከልና ነፍሳችንን ከማንኛውም ብክለት ማጽዳት የእኛ ኃላፊነት ነው፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ማጎተም የምንቀበልበት ብቸኛው መንገድ ይህ ስለሆነ ነው፤ የኋለኛው ዝናብ በእኛ ላይ ይዘንባል።» ምን ማድረግ አለብን?

«ሐዲስ ኃይል ልባችንን እንዲይዝ፣ ነፍሳችንን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር መስጠት አለብን።» ይህንን ከተፈጥሮ በላይ የሆነ ለውጥ ሊያመጣልን የሚችለው ክርስቶስ ብቻ ነው።

«በየማለዳዉ ራሳችንን ለእግዚአብሔር እንቀድስ፤ ይህ ከዕለት ተዕለት ተግባራቶቻችን ዋነኛው ነው። ጸሎታችንም፣ «ጌታ ሆይ፣ እንደ ሙሉ ፈቃድህ ተቀበልኻ! እቅዶቼን ከእግርቸህ ስር አስቀምጣለሁ። ዛሬ በእንልግሎትህ ተጠቀምብኝ። በእኔ ኑር፣ ሥራዬም ሁሉ በእንተ ይፈጸም።» ይህ በሁሉም ነገር ዉስጥ የዕለት ተዕለት ጉዳይ ነው፤ ትልቁ ደስታችን የእግዚአብሔር ክብር መሆን አለበት። ይህ ማለት፣ በየማለዳዉ እንደገና መወለድ አለብን ማለት ነው፤ እቅዶቻችን ለእግዚአብሔር ማስጠንቀቂያ መሠረት መተግበር ወይም መተው አለባቸው።»

ኢየሱስ ክርስቶስ የምሳሌው መስፍን ሲሆን፣ መንግሥቱን ከአባቱ ተቀብሎ ከዚያም ወደርሱ ሊመለስ መጣ። ጌታችንም እንልጋቸን ጠርቶ፣ ብዙ ማዕድናትን ሰጠን፤ እንዲህም አለን። «ተመልሼ እስከመጣ ድረስ በዚህ ገዝብ ነግዶበት፤» ሉቃስ 19፡13። ስለዚህ፣ ንጉሣቸንንና ቤዛቸንን ስንጠባበቅ፣ በማይናወጥ እምነት ጠንክረን መሥራት አለብን። «ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ የሚመጣው እርሱ ይመጣል፤» ዕብራውያን 10፡37። «ሐምላክን ፍራ፤ ትእዛዙንም ጠብቅ፤ ይህ የሰው ሁለንተናዊ ተግባር ነውና። መልካምም ይሁን ከፉ፣ ስውር የሆነውን ነገር ሁሉ እንድ ሳይቀር፣ ማንኛውንም ሥራ አምላክ ወደ ፍርድ ያመጣልና፤» መክብብ 12፡13-14።

ታማኝና እውነተኛው ምስክር እንዲህ ይላል፡ «እነሆ፤ ቶሎ እመጣለሁ፤ ዋጋዬ በእኔ ዘንድ አለ፤ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍለዋለሁ፤» ራእይ 22፡12።

«አሜን የሆነው፤ ደግሞም ታማኝና እውነተኛ ምስክር የሆነው፤ የእግዚአብሔርም ፍጥረት ምንጭ የሆነው እንዲህ ይላል፤ እኔ ድል ነሥኛ ከአባቴ ጋራ በርሱ ዙፋን ላይ እንደ ተቀመጥሁ፤ ድል የሚነሳውንም ከእኔ ጋራ በዙፋኔ ላይ እንዲቀመጥ አደርገዋለሁ፤» ራእይ 3፡14፤ 21።

የጊዜ ሰሌዳ

በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መሠረት፣ የዓለም መጨረሻ ክስተቶች የጊዜ ሰሌዳ እዚህ ቀርቧል። በመጨረሻዎቹ ቀናት ውስጥ ብዙ ያልተለመዱ ክስተቶች እንደሚከሰቱ በአፅንኦት ተነግሯል። **አንባቢው የተሻለ ግንዛቤ እንዲኖረውም መሠረታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች በወሰጡ ተጠቅሰዋል።** የሚጀምረውም፣ የዓለም ፍጻሜ ምልክቶችን በመጥቀስ ሲሆን፣ ከዚያም የፍርድ መጀመሪያ፣ የሙከራ ጊዜ ማብቂያ (የፀጋ ወቅት)፣ የኢየሱስ ዳግም ምጽአት እና ዘላለማዊነትን በማወሳት ይጠናቀቃል። በእነዚህ ክስተቶች መካከል፣ እንደ ማጣራት፣ ማኅተም እና የአውሬውን ምልክት፣ እንዲሁም የአውሬው አጋሮች በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚፈጽሙት ተግባራት እና ሌሎች አስፈላጊ ክስተቶች ቀርበዋል። በተጨማሪም፣ እንደ የኋለኛው ዝናብ፣ ታላቁ ለቅሶ፣ ስደት፣ ትንሹና ታላቁ የመከራ ጊዜ፣ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች፣ አርማጌዶን እና 144,000 ያሉ ሌሎች ክስተቶችም ተካትተዋል። እንዲሁም የ1,000 ዓመታት የራእይ ትክክለኛ ሁኔታ፣ ሁለቱ ትንሣኤዎች፣ የኢየሱስ ሦስተኛው መምጣት፣ የፍርድ ሦስት ደረጃዎች፣ የእሳት ባሕር፣ የምድር መንጻት እና የአዲስ ሰማይና የአዲስ ምድር መፈጠር በእዚህ ውስጥ ቀርበዋል። **ሙሉውን ሰነድ በጥንቃቄ ማጥናት እጅግ ይበረታታል፤** በእያንዳንዱን ርዕሰ ጉዳይ ላይ የበለጠ ዝርዝር መረጃ እና ለመዘጋጀት የሚያስፈልገውን ግንዛቤ ለማግኘት መፈለግ በጣም ይመከራል። ምክንያቱም ጌታ እንዲህ ይላል፤ **«ሲፈጸም እኔ እንደ ሆንሁ ታምኑ ዘንድ፣ ይህ ከመሆኑ በፊት አሁን ነገርኋችሁ።»** ዮሐንስ 13፡19።

እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት መሠረት የዓለም ፍጻሜ ክስተቶች የዓለም ፍጻሜ ምልክቶች እስከ ፍርድ መጀመሪያ ድረስ

<p>ጥቅምት 1755 ጥቅምት 1755-8</p> <p>«ነገር ግን መሠረታዊው ግን ነው።»</p>	<p>1776</p> <p>«የዘመን መጨረሻው ቀን» ግን እንደ ዘንፍ የሚነገሩ።»</p>	<p>1780</p> <p>ጥቅምት 24-29 ጠቅላይ 12</p>	<p>1798</p> <p>ጥቅምት 7-25 ጠቅላይ 14 ጠቅላይ 35</p>	<p>1833</p> <p>ጥቅምት 21-25-26 ጥቅምት 24-29 ጠቅላይ 12-13</p>	<p>1844</p> <ol style="list-style-type: none"> ጥቅምት 8-14 ጥቅምት 17-19-14 ጠቅላይ 19 ጠቅላይ 16-11 ጠቅላይ 10 ጠቅላይ 16
--	---	---	--	--	---

ወቅት

<p>የሊዝበንጌ ፖርቱጋል የመሬት መንቀሳቀሳት</p> <p>ጥቅምት 1747</p>	<p>የጨለማ ቀን፤ እንደ ደም የሌጩት በአጣጣሪ</p>	<p>የ1260 ዓመት ትንቢት የሚያስቀው፤ (በ42 ወራት) (በ3 ዓመት ተኩል) ነው።</p> <p>የመጨረሻው ዘመን ተጀመረ</p>	<p>የክብር ገዢ በአጣጣሪ ወይም የፍጻሜው ዘመን መግቢያ</p>	<ol style="list-style-type: none"> የ2300 ዓመት ትንቢት የሚያስቀው (የጠፋው ትንቢት የተወሰነውን ጊዜ ያካትታል) መቆይት እንደ ሕዝብ ይቆያል (3 ½ ዓመታት)። እየተሰበሰቡ ወደጣጡት ቅዱሳን ገባ የአጠቃላይ ፍርድ የሚጀምረው በሰማይ ነው እየተሰበሰቡ ዓለምን ከሰበሰቡ እንደ መጣ ይታወቃል የአጠቃላይ ፍርድ ሰጣይ ስለሆነ የፍጻሜ ዘመን መጀመሪያ
---	-----------------------------------	--	---	--

ለተጨማሪ ገርዘሮች እና ለበለጠ መረጃ ይጎብኙ ሰነድ ያጥኑ።

ብፁዕ ነው፤ ለድኾች የሚያስብ፤ አግዚአብሔር በከፋ ቀን ይታደግዋል።
መዝ. 41፤1

ብፅዕ ነው፤ ለድቾች የሚያስብ፤ ለግዚአብሔር በከፋ ቀን ይታደገዋል።
መዝ. 41፣1

